ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ
Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων
τῶν ἑξαταξίων Γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοίχων τάξεων
τῶν λοιπῶν σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως

«Τὸ βιβλίον τοῦτο διακρίνει ὀρθότης, ἀκρίβεια, σαφήνεια, συστηματικότης, πρακτικότης ἐφαρμογῆς...»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ ΥΠΟ ΗΜΕΡ. 23 ΜΑΪΟΥ 1928

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΖΑΚΑ, ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ & ΣΙΑΣ
81 ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 81
1933

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1933
ΚΥΠ
ΓΡΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ
Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων
τῶν ἑξαταξίων Γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοίχων τάξεων
τῶν λοιπῶν σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως

«Τὸ βιβλίον τοῦτο διακρίνει ὀρθότης, ἀκρίβεια, σαφήνεια, συστηματικότης, πρακτικότης ἐφαρμογῆς...»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ ΥΠΟ ΗΜΕΡ. 23 ΜΑΪΟΥ 1928

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΖΑΚΑ, ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ & ΣΙΑΣ
81 ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 81
1933

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουν τὴν κάτωθι ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Τζάκα-Δελαγραμμάτικα καὶ Σίας.

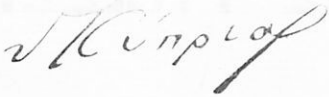

Τύποις Ἰερ. Στ. Χρίστου — Ὁδὸς Γαμβέτα ἀριθ. 7.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

§ 1. ***Μέρη τοῦ λόγου.***— Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν εἶνε δέκα:

τὸ ἄρθρον (l'article),
τὸ ὄνομα ἢ οὐσιαστικὸν (le nom *ou* substantif),
τὸ ἐπίθετον (l'adjectif),
ἡ ἀντωνυμία (le pronom),
τὸ ῥῆμα (le verbe),
ἡ μετοχὴ (le participe),
ἡ πρόθεσις (la préposition),
τὸ ἐπίρρημα (l'adverbe),
ὁ σύνδεσμος (la conjonction),
τὸ ἐπιφώνημα (l'interjection).

§ 2. ***Γένη καὶ ἀριθμοί.***— Τὰ γένη (les genres) εἶνε δύο: τὸ *ἀρσενικὸν* (le masculin) καὶ τὸ *θηλυκὸν* (le féminin).

Οἱ ἀριθμοὶ (les nombres) εἶνε δύο: ὁ *ἑνικὸς* (le singulier) καὶ ὁ *πληθυντικὸς* (le pluriel).

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.΄

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ. L'ARTICLE.

§ **3.** Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διακρίνονται τρία ἄρθρα, τὸ ***ὁριστικὸν ἄρθρον*** **(l'article défini),** τὸ ***ἀόριστον ἄρθρον*** **(l'article indéfini)** καὶ τὸ ***μεριστικὸν ἄρθρον*** **(l'article partitif).**

ΤΟ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ **4.** Τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον (article défini) εἶνε:

le, διὰ τὸν ἑνικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: **le** père ὁ πατήρ, **le** frère ὁ ἀδελφός,

la, διὰ τὸν ἑνικὸν τοῦ θηλυκοῦ: **la** mère ἡ μήτηρ, **la** sœur ἡ ἀδελφή,

les, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν: **les** pères οἱ πατέρες, **les** mères αἱ μητέρες.

§ **5.** Τὸ φωνῆεν τῶν ἄρθρων le καὶ la πρὸ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου ἐκθλίβεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τίθεται ἡ ἀπόστροφος: **l'**enfant τὸ παιδίον ἀντὶ le enfant, **l'**homme ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ le homme, **l'**encre ἡ μελάνη ἀντὶ la encre, **l'**histoire ἡ ἱστορία ἀντὶ la histoire.

§ **6.** Αἱ πτώσεις εἶνε ἕξ: *ὀνομαστικὴ* (nominatif), *γενικὴ* (génitif), *δοτικὴ* (datif), *αἰτιατικὴ* (accusatif), *κλητικὴ* (vocatif) καὶ *ἀφαιρετικὴ* (ablatif). Ἡ ὀνομαστικὴ εἶνε ὁμοία μὲ τὴν αἰτιατικήν, ἡ δὲ γενικὴ ὁμοία μὲ τὴν ἀφαιρετικήν.

§ **7.** Ἐπειδὴ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα στερεῖται πτωτικῶν καταλήξεων, τὸ ἄρθρον ἐν τῇ κλίσει οὐδεμίαν μεταβολὴν πάσχει, ὡς οὐδὲ τὸ ὄνομα. Πρὸς δήλωσιν δὲ τῆς σχέσεως τῶν πτώσεων, προτάσσε-

---

Θέμα.—Τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον.

1. Ὁ σκύλος εἶνε ὁ φίλος τοῦ ἀνθρώπου. 2. Τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶνε πράσινα. 3. Ὁ διδάσκαλος ἔδωκε τὴν εἰκόνα εἰς τὸν μαθητήν. 4. Ἔλαβα τὰ ἄνθη παρὰ τῆς κηπουροῦ. 5. Ὁ ἵππος εἶνε χρήσιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον. 6. Ὁ χωρικὸς πηγαίνει εἰς τὸν ἀγρόν. 7. Ἐλάβομεν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ γείτονος. 8. Ποῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ται τοῦ ἄρθρου εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἡ πρόθεσις **de**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσις **à**:

de l'enfant	**à** l'enfant
de l'homme	**à** l'homme
de la mère	**à** la mère
de l'église	**à** l'église

§ **8.** Πρὸ τῶν ***ἀρσενικῶν*** ὀνομάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ***συμφώνου*** ἢ h δασέος, εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἡ πρόθεσις de μετὰ τοῦ ἄρθρου le συγχωνεύονται εἰς **du**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσις à μετὰ τοῦ ἄρθρου le συγχωνεύονται εἰς **au**:

du père	**au** père
du frère	**au** frère
du héros	**au** héros

§ **9.** Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν, εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἡ πρόθεσις de μετὰ τοῦ ἄρθρου les συγχωνεύονται εἰς **des**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσις à μετὰ τοῦ ἄρθρου les συγχωνεύονται εἰς **aux**, πρὸ ***πάντων*** τῶν ὀνομάτων, ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν:

des pères	**aux** pères
des mères	**aux** mères

ΤΟ ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ **10.** Τὸ ἀόριστον ἄρθρον (article indéfini) εἶνε:

un, διὰ τὸ ἀρσενικόν: **un** homme ἕνας ἄνθρωπος, ἄνθρωπός τις,

une, διὰ τὸ θηλυκόν: **une** femme μία γυνή, γυνή τις,

des, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν: **des** hommes ἄνθρωποι, **des** femmes γυναῖκες.

ἦσθε χθές; Ἤμην εἰς τὸ θέατρον. 9. Ἔχετε τὸ κλειδὶ τῆς θύρας; 10. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας εἶνε ἀνοικτή. 11. Ἰδοὺ τὰ βιβλία τῶν καθηγητῶν καὶ τὰ τετράδια τῶν μαθητῶν. 12. Ἔστειλα τὰ βιβλία εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ γείτονος.

Ἄσκησις. — Τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου ἀορίστου ἄρθρου.

1. J'ai . . . sœur. 2. La tante a . . . frère. 3. Nous avons . . . bonne mère. 4. Notre oncle a acheté . . . maison et . . . jar-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΤΟ ΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 11. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς μερισμόν, ὅταν ταῦτα σημαίνουν μέρος ἐκ τῆς ὅλης ποσότητος, τίθεται τὸ *μεριστικὸν ἄρθρον* (article partitif).

Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον εἶνε:

du, διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου,
de l' διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήεντος,
de la (πρὸ φωνήεντος **de l'**) διὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα,
des δι' ὅλα τὰ πληθυντικὰ ὀνόματα.

---

din. 5. Donnez-moi . . . livre. 6. Voici le livre d' . . . élève. 7. Avez-vous reçu . . . lettres? J'ai reçu . . . lettre d'. . . ami.

Θέμα.—Τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

1. Ἔχομεν ἓν μῆλον καὶ ἓν ἀχλάδι. 2. Ἔχετε μίαν γραφίδα; Ἔχω μίαν γραφίδα, ἓν τετράδιον καὶ ἓν βιβλίον. 3. Εἰς τὴν ὁδὸν εἴδομεν ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά. 4. Ἡ ὀκνηρία εἶνε ἀσθένεια. 5. Ἡ μέταξα εἶνε τὸ προϊὸν μικροῦ σκώληκος. 6. Ἡ ἀλώπηξ εἶνε ζῶον πονηρόν.

Ἄσκησις.—Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου μεριστικοῦ ἄρθρου.

1. Nous avons . . . pain et . . . fromage. 2. Avez-vous acheté . . . café? 3. J'ai acheté . . . thé. 4. J'ai reçu . . . argent hier. 5. Avez-vous . . . vin? J'ai . . . bière. 6. Nous avons mangé . . . fruits hier.

Θέμα.—Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

1. Ἔχω ἄρτον, τυρὸν καὶ βούτυρον. 2. Ἔχομεν οἶνον καὶ ὕδωρ. 3. Ἔφαγα σοῦπαν, κρέας καὶ σαλάταν. 4. Ἔχετε χάρτην; 5. Εἰς τὰ χαρτοπωλεῖα πωλοῦν (on vend) χάρτην, μελάνην καὶ γραφίδας. 6. Δόσατέ μου χρήματα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παραδείγματα.

Donnez-moi **du** pain.	Δόσατέ μου ἄρτον.
J'ai **de l'**argent.	Ἔχω χρήματα.
J'ai mangé **de la** viande.	Ἔφαγα κρέας.
J'ai acheté **de l'**encre.	Ἠγόρασα μελάνην.
Nous avons mangé **des** pommes.	Ἐφάγομεν μῆλα.

Ἀντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ὑπὸ τῆς προθέσεως **de.***

§ **12.** Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de** εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1ον Ὅταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγῆται *ἐπίθετον*:

Voici **de** *bon* vin.	Ἰδοὺ καλὸς οἶνος.
J'ai mangé **de** *bonnes* pommes.	Ἔφαγα καλὰ μῆλα.

2ον Ὅταν ἡ πρότασις εἶνε *ἀρνητική*:

Je n'ai pas **d'**argent.	Δὲν ἔχω χρήματα.
Je ne rencontre pas **d'**amis.	Δὲν συναντῶ φίλους.

* Εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως de καὶ τὸ ἀόριστον πληθυντικὸν ἄρθρον des.

Ἄσκησις.—Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ἢ διὰ τῆς προθέσεως de.

1. J'ai passé... jours heureux à la campagne. 2.... lait, ... pain,... fromage sont la nourriture la plus habituelle à la campagne. 3. La France produit... bons vins; l'Angleterre fabrique... excellente bière. 4. Dans le jardin il y a ... grands arbres. 5. Un ami n'a point... défauts, un ennemi n'a point... vertus. 6. Beaucoup... hommes parlent de choses qu'ils ne connaissent pas. 7. Combien... pommes avez-vous mangées? J'ai mangé bien... pommes 8. Voulez-vous un verre... bière? Donnez-moi, s'il vous plaît (σᾶς παρακαλῶ), un verre... vin et un morceau... pain.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3ον Ὅταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγῆται *ποσοτικὸν ἐπίρρημα*, π. χ. combien πόσον, beaucoup πολύ, trop πάρα πολύ, assez ἀρκετά, plus περισσότερον, moins ὀλιγώτερον, κλπ.:

Combien **de** livres avez-vous?	Πόσα βιβλία ἔχετε;
J'ai *beaucoup* **de** livres.	Ἔχω πολλὰ βιβλία.
Nous avons *trop* **de** pain.	Ἔχομεν πάρα πολὺν ἄρτον.
Il a *assez* **d'**argent.	Ἔχει ἀρκετὰ χρήματα.
Nous avons *peu* **d'**amis.	Ἔχομεν ὀλίγους φίλους.

Παρατήρησις.— *Ἐξαιρεῖται τὸ ποσοτικὸν ἐπίρρημα* bien πολύ, πολλοί, *τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πάντοτε τὸ ἄρθρον:*

Elle a *bien* **de** l'esprit.	*Ἔχει πολὺ πνεῦμα.*
J'ai tué *bien* **des** oiseaux.	*Ἐφόνευσα πολλὰ πτηνά.*

4ον Μετὰ οὐσιαστικὸν ἐκφράζον *μέτρον, βάρος, ἀριθμόν:*

Un *verre* **de** lait.	Ἓν ποτῆρι γάλακτος.
Un *morceau* **de** viande.	Ἓν τεμάχιον κρέατος.
Une *ocque* **de** café.	Μία ὀκὰ καφέ.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Χρῆσις τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων.

§ **13.** Εἰς τὴν Γαλλικήν, τὰ κύρια ὀνόματα *προσώπων* καὶ *πόλεων* ἐκφέρονται ***ἀνάρθρως:*** Pierre ὁ Πέτρος, Paris οἱ Παρίσιοι.

Ἐξαίρεσις.— Ἐξαιροῦνται καὶ λαμβάνουν τὸ ἄρθρον:

1ον Τὰ ὀνόματα Ἰταλῶν τινων ποιητῶν καὶ ζωγράφων: *le* Dante ὁ Δάντης, *le* Tasse ὁ Τάσσος, *le* Titien ὁ Τιτιανός, κλπ.

Θέμα.—Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

1. Ἰδοὺ χάρτης, γραφίδες καὶ μελάνη. 2. Εἰς τὸν κῆπόν μας ὑπάρχουν ὡραῖα ἄνθη καὶ καλοὶ καρποί. 3. Ἔφαγα πολλὰ μῆλα. 4. Ἔχομεν πολλοὺς φίλους. 5. Φέρετέ μου (Apportez-moi) καφέν. 6. Ἐὰν δὲν ἔχετε καλὸν ζῦθον, δόσατέ μου οἶνον. 7. Ἔχομεν πάρα πολὺν ἄρτον καὶ πάρα πολὺ κρέας. 8. Ἐφάγομεν ἐξαίρετον κρέας καὶ ἐπίομεν καλὸν οἶνον. 9. Ἔχω ἀρκετὰ χρήματα. 10. Δόσατέ μου ἓν φύλλον χάρτου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

2ον Τὰ ὀνόματα πόλεών τινων: *le* Pirée ὁ Πειραιεύς, *le* Caire τὸ Κάϊρον, *le* Havre ἡ Χάβρη, κλπ.

§ **14.** Ἐκφέρονται **ἐνάρθρως** τὰ κύρια ὀνόματα *χωρῶν*, *ἐπαρχιῶν*, *ὀρέων*, *θαλασσῶν*, *ποταμῶν* καὶ τῶν πλείστων *νήσων*: *l'*Europe ἡ Εὐρώπη, *la* France ἡ Γαλλία, *la* Lorraine ἡ Λωραίνη, *les* Alpes αἱ Ἄλπεις, *la* Méditerranée ἡ Μεσόγειος θάλασσα, *la* Seine ὁ Σηκουάνας, *la* Sicile ἡ Σικελία.

Ὅταν ὅμως πρὸ τῶν ὀνομάτων χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν ὑπάρχῃ ἡ πρόθεσις en, τὸ ἄρθρον παραλείπεται: Nous sommes *en* Grèce εἴμεθα ἐν Ἑλλάδι, je vais *en* France πηγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

§ **15.** Λέξεις τινές, λαμβάνουσαι τὸ ἄρθρον εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ἐκφέρονται εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀνάρθρως. Αὗται εἶνε:

1ον Αἱ λέξεις Dieu ὁ Θεός, ὡς καὶ τὰ monsieur, madame, mademoiselle συνοδεύοντα κύριον ὄνομα: *Dieu* est grand ὁ θεὸς

Θέμα. — Τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον.

1. Οἱ Παρίσιοι εἶνε ἡ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας. 2. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος εἶνε αἱ Ἀθῆναι. 3. Ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία, ἡ Ἀφρική, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία εἶνε τὰ πέντε μέρη τοῦ κόσμου. 4. Ὁ Νεῖλος εἶνε μέγας ποταμὸς ὅστις ῥέει εἰς τὴν Αἴγυπτον. 5. Ὁ Σηκουάνας εἶνε ποταμὸς τῆς Γαλλίας. 6. Τὸ Κάϊρον εἶνε πλησίον τοῦ Νείλου. 7. Ὁ Πειραιεὺς εἶνε ὁ λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν. 8. Τὸ Λονδῖνον εἶνε ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας.

Θέμα. — Τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον.

1. Ὁ Θεὸς εἶνε ὁ δημιουργὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. 2. Ὁ Ἀπρίλιος, ὁ Ἰούνιος, ὁ Σεπτέμβριος καὶ ὁ Νοέμβριος ἔχουν τριάκοντα ἡμέρας. 3. Εἶδα τὸν κύριον Κάρολον. 4. Ἡ κυρία Σοφία εἶνε εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 5. Γουλιέλμος ὁ τρίτος, βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐνυμφεύθη τὴν Μαρίαν, θυγατέρα τοῦ Ἰακώβου τοῦ δευτέρου. 6. Αὐτὸ τὸ βιβλίον εἶνε ἡ Γαλλικὴ γραμματική μου. 7. Ὁ πλοῦτος δὲν εἶνε ἀρετή. 8. Ἡ δυσπιστία εἶνε μήτηρ τῆς ἀσφαλείας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἶνε μέγας.— *Monsieur* Jean ὁ κύριος Ἰωάννης, *madame* Marie ἡ κυρία Μαρία, *mademoiselle* Sophie ἡ δεσποινὶς Σοφία.

2ον Τὰ οὐσιαστικὰ τῶν ὁποίων προηγοῦνται τὰ κτητικὰ ἐπίθετα mon, ton, son, κλπ. (ἴδε § 77), ἢ τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα ce, cette, ces (ἴδε § 76): *mon* père ὁ πατήρ μου, *notre* maison ἡ οἰκία μας, *ce* livre αὐτὸ τὸ βιβλίον, *ces* enfants αὐτὰ τὰ παιδιά, κλπ.

3ον Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἡμερῶν: *avril* a trente jours ὁ Ἀπρίλιος ἔχει τριάκοντα ἡμέρας, *dimanche* prochain τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

4ον Τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἑορτῶν Noël τὰ Χριστούγεννα καὶ Pâques τὸ Πάσχα.

5ον Τὰ ἀριθμητικὰ συνοδεύοντα κύρια ὀνόματα βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν: Henri *quatre* Ἕρρικος ὁ Δ', Louis *XIV* Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'.

6ον Ἀφηρημένα οὐσιαστικὰ εἰς παροιμιώδεις τινὰς φράσεις: *Pauvreté* n'est pas vice ἡ πτωχεία δὲν εἶνε κακία. *Noblesse* oblige ἡ εὐγένεια ἐπιβάλλει καθήκοντα, κλπ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.'

ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ. LE SUBSTANTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ **16.** Τὸ θηλυκὸν τῶν πλείστων οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθήκῃ ἑνὸς *ἀφώνου* **e** εἰς τὸ ἀρσενικόν: l'ami ὁ φίλος, l'ami**e**, le marchand ὁ ἔμπορος, la marchand**e**, le cousin ὁ ἐξάδελφος, la cousin**e**.

§ **17.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* e.**— Τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς ἄφωνον **e** μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν: un Russe Ρῶσσος, une Russe Ρωσσίς, un élève μαθητής, une élève μαθήτρια.

Οὐσιαστικά τινα λήγοντα εἰς ἄφωνον e σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **esse**: l'âne ὁ ὄνος, l'â**nesse**, le comte ὁ κόμης, la com**tesse**, le prince ὁ πρίγκιψ, la prin**cesse**, le maître ὁ διδάσκαλος, la maît**resse**, le prêtre ὁ ἱερεύς, la prêt**resse**, le tigre ὁ τίγρις, la tig**resse**, κλπ.

Κατ' ἀναλογίαν, τὰ abbé ἡγούμενος, dieu θεός, duc δούξ, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν abb**esse**, dé**esse**, duch**esse**.

§ **18.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* an, en, on, at, et.**— Τὰ εἰς an, en, on, at, et, λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν διπλασιάζοντα τὸ τελικὸν σύμφωνον (n, t) πρὸ τοῦ ἀφώνου **e**: le paysan ὁ χωρικός, la pays**anne**, le chien ὁ κύων, la chi**enne**, le lion ὁ λέων, la li**onne**, le chat ὁ γάτος, la cha**tte**, le poulet τὸ ὀρνίθιον, la poule**tte**.

§ **19.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* f.**— Τὰ εἰς f λήγοντα οὐσιαστικὰ σχη-

---

Ἄσκησις.—Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν.

Ἀντικαταστήσατε τὸ ἀρσενικὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου θηλυκοῦ.

1. *Le laitier* vend du lait. 2. *L'infirmier* a soigné *le malade*. 3. *Le fondateur* d'un hôpital est *un bienfaiteur* de l'humanité. 4. *L'ouvrier* respecte *le patron*. 5. *Les moissonneurs* fauchent le blé. 6. *Un villageois* a tué *le chat du boulanger*. 7. Où est *le maître* de cette maison ? 8. *Un visiteur* est dans le salon.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ f εἰς **ve**: le veuf ὁ χῆρος, la veu**ve**.

§ **20.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* x.**— Τὰ εἰς x λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς **se**: l'époux ὁ σύζυγος, l'épou**se**.

§ **21.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* eur.**— Πλεῖστα οὐσιαστικὰ λήγοντα εἰς **eur** σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς **euse**: le voyageur ὁ ταξιδιώτης, la voyag**euse**, le danseur ὁ χορευτής, la dans**euse**, le vendeur ὁ πωλητής, la vend**euse**.

§ **22.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* teur.**—Ἐκ τῶν εἰς teur ληγόντων οὐσιαστικῶν τὰ μὲν πλεῖστα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ teur εἰς **trice**, τινὰ δὲ τρέποντα τὸ teur εἰς **teuse**: l'acteur ὁ ἠθοποιός, l'ac**trice**, le bienfaiteur ὁ εὐεργέτης, la bienfai**trice**, le directeur ὁ διευθυντής, la direc**trice**,—le visiteur ὁ ἐπισκέπτης, la visi**teuse**, l'acheteur ὁ ἀγοραστής, l'ache**teuse**, le menteur ὁ ψεύστης, la men**teuse**.

Κατ' ἀναλογίαν, τοῦ ambassadeur πρεσβευτής, τὸ θηλυκὸν σχηματίζεται ambassa**drice**.

Παρατήρησις.—Τὸ chanteur ἀοιδός, ἔχει εἰς τὸ θηλυκὸν διπλοῦν τύπον: chanteuse ἐν τῇ κοινῇ χρήσει, καὶ cantatrice ἐπὶ ἐξόχου ἀοιδοῦ.

§ **23.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* er, ier.**—Τὰ εἰς er, ier λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **ère, ière**: le berger ὁ ποιμήν, la berg**ère**, le jardinier ὁ κηπουρός, la jardin**ière**.

§ **24.** Οὐσιαστικά τινα σχηματίζουν ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν:

Le fils ὁ υἱός,	La fille ἡ θυγάτηρ.
Le héros ὁ ἥρως,	L'héroïne ἡ ἡρωΐς.
Le neveu ὁ ἀνεψιός,	La nièce ἡ ἀνεψιά.
Le loup ὁ λύκος,	La louve ἡ λύκαινα.
Le roi ὁ βασιλεύς,	La reine ἡ βασίλισσα.
L'empereur ὁ αὐτοκράτωρ,	L'impératrice ἡ αὐτοκράτειρα.
Le serviteur ὁ ὑπηρέτης,	La servante ἡ ὑπηρέτρια, κλπ.

§ **25.** Οὐσιαστικά τινα ἔχουν τὸ θηλυκὸν βραχύτερον τοῦ ἀρσενικοῦ:

Le dindon ὁ ἰνδικὸς ὄρνις,	La dinde ἡ ἰνδικὴ ὄρνις.
Le compagnon ὁ σύντροφος,	La compagne ἡ σύντροφος.
Le canard ἡ πάπια,	La cane ἡ θήλεια πάπια.
Le mulet ὁ ἡμίονος,	La mule ἡ ἡμίονος.
Le vieillard ὁ γέρων,	La vieille ἡ γραῖα, κλπ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **26.** Οὐσιαστικά τινα ἔχουν εἰς τὸ θηλυκὸν ὅλως διάφορον τύπον τοῦ ἀρσενικοῦ:

L'homme ὁ ἀνήρ,	La femme ἡ γυνή.
Le père ὁ πατήρ,	La mère ἡ μήτηρ.
Le frère ὁ ἀδελφός,	La sœur ἡ ἀδελφή.
L'oncle ὁ θεῖος,	La tante ἡ θεία.
Le parrain ὁ ἀνάδοχος,	La marraine ἡ ἀνάδοχος.
Le garçon τὸ ἀγόρι,	La fille τὸ κοράσιον.
Le coq ὁ ἀλέκτωρ,	La poule ἡ ὄρνις.
Le cerf ἡ ἔλαφος,	La biche ἡ θήλεια ἔλαφος, κλπ.

§ **27.** Οὐσιαστικά τινα, δηλωτικὰ ἐπαγγελμάτων προωρισμένων ἰδίως διὰ τοὺς ἄνδρας, μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν: Une femme *auteur* γυνὴ συγγραφεύς, une femme *peintre* γυνὴ ζωγράφος, une femme *médecin* γυνὴ ἰατρός, une femme *écrivain* γυνὴ συγγραφεύς, κλπ.

Διγενῆ ὀνόματα.

§ **28.** Αἱ λέξεις **amour** *ἔρως, στοργή,* **délice** *ἡδονή,* καὶ **orgue** *ὄργανον* (τῆς δυτ. ἐκκλησίας) εἶνε *ἀρσενικοῦ* γένους εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν καὶ *θηλυκοῦ* εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν: Un *fol* amour τρελλὸς ἔρως, de *folles* amours.—Un *grand* délice μεγάλη ἡδονή, de *grandes* délices.—Un *bel* orgue ὡραῖον ὄργανον, de *belles* orgues.

§ **29.** Ἡ λέξις **aigle** *ἀετός,* εἶνε *ἀρσενικοῦ* γένους ὅταν σημαίνῃ τὸ ἄρρεν πτηνὸν ἢ ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, *θηλυκοῦ* δέ, ὅταν σημαίνῃ τὸ θῆλυ πτηνὸν ἢ σημαίαν: L'aigle est *fier* ὁ ἀε-

---

Θέμα.—Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν.

1. Ἡ Ἀφροδίτη ἦτο ἡ θεὰ τῆς καλλονῆς. 2. Αὐτὴ ἡ νεαρὰ κόρη εἶνε ποιμενίς. 3. Εἴδομεν πολλοὺς λέοντας καὶ πολλὰς λεαίνας εἰς τὸν ζωολογικὸν κῆπον. 4. Ἡ προστάτις μου εἶνε χήρα. 5. Ὁ ἠθοποιὸς ἔδωκε ἓν βιβλίον εἰς τὴν ἠθοποιόν. 6. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐπεσκέφθη τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας. 7. Ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα ἠκολούθουν τὸν πρίγκιπα καὶ τὴν πριγκίπισσαν. 8. Ἡ Πυθία ἦτο ἡ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος. 9. Αὐτὴ ἡ γυνὴ εἶνε ποιήτρια.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὸς εἶνε ὑπερήφανος.—Les aigles *romaines* οἱ ἀετοὶ τῆς Ρώμης, αἱ Ρωμαϊκαὶ σημαῖαι.

§ **30.** Ἡ λέξις **foudre** *κεραυνός*, ἐπὶ μὲν τῆς κυρίας σημασίας εἶνε *θηλυκοῦ*, ἐπὶ δὲ μεταφορικῆς *ἀρσενικοῦ* γένους: *La* foudre tue ὁ κεραυνὸς φονεύει. *Un* foudre d'éloquence εὔγλωττος ῥήτωρ. *Un* foudre de guerre μέγας πολεμιστής.

§ **31.** Ἡ λέξις **hymne,** ὅταν σημαίνῃ ὕμνον ἐκκλησιαστικόν, εἶνε *θηλυκοῦ* γένους: Une hymne *sacrée* ἱερὸς ὕμνος.

Εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν εἶνε *ἀρσενικοῦ* γένους: Un hymne *guerrier* πολεμικὸς ὕμνος. Un hymne *national* ἐθνικὸς ὕμνος.

§ **32.** Ἡ λέξις **pâque,** *πάσχα τῶν Ἑβραίων*, εἶνε γένους *θηλυκοῦ* καὶ γράφεται μὲ μικρὸν p.—Ἡ λέξις **Pâques,** *Πάσχα τῶν Χριστιανῶν*, εἶνε *ἀρσενικοῦ* γένους καὶ γράφεται μὲ κεφαλαῖον P: Ἀ *Pâques* prochain τὸ προσεχὲς Πάσχα.

Εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ Pâques εἶνε *θηλυκοῦ* γένους εἰς τὰ Pâques *fleuries* ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων, Pâques *closes* ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ ὅταν δηλοῖ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὴν γινομένην κατὰ τὸ Πάσχα: Faire de *bonnes* Pâques μεταλαμβάνω κατὰ τὸ Πάσχα.

§ **33.** Ἡ λέξις **gens** *ἄνθρωποι*, ἀπαιτεῖ κατὰ θηλυκὸν μὲν γένος τὰ *ἀμέσως προτασσόμενα* αὐτῆς ἐπίθετα, κατ' ἀρσενικὸν δὲ τὰ *ἐπιτασσόμενα*: Voilà de *bonnes* gens ἰδοὺ καλοὶ ἄνθρω-

---

Θέμα.—Διγενῆ ὀνόματα.

1. Οἱ στρατιῶται ἔψαλλον τὸν ἐθνικόν των ὕμνον. 2. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ εἶνε τρομερά. 3. Ὁ ἀετὸς εἶνε ὑπερήφανος καὶ θαρραλέος. 4. Οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι εἶνε εὐτυχεῖς. 5. Ἡ ἀνεψιά μου εἶνε ὡραῖον κοράσιον. 6. Τὸ ὄργανον αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας εἶνε ἐξαίρετον. 7. Ἀνέγνωσα καὶ ἐθαύμασα τὰ ὡραῖα ἔργα τοῦ Ρακίνα. 8. Οἱ γέροντες (ἄνθρωποι) εἶνε φιλόποποι. 9. Περιφρονεῖ τὰς ἀπατηλὰς ἡδονὰς τοῦ κόσμου. 10. Οἱ ἀρχαῖοι ὕμνοι τῆς ἐκκλησίας ἔχουν τὸ προτέρημα τῆς ἁπλότητος. 11. Θ' ἀναχωρήσω τὸ προσεχὲς Πάσχα. 12. Αἱ Ρωμαϊκαὶ σημαῖαι ἐπανήρχοντο πάντοτε νικηφόροι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ποι.—Les gens *soupçonneux* οἱ φιλύποπτοι ἄνθρωποι. Les gens *ignorants* οἱ ἀμαθεῖς ἄνθρωποι.

Παρατήρησις.—*Ὅταν ἡ λέξις gens σημαίνῃ ἐπάγγελμα, τάξιν ἀνθρώπων, ὡς εἰς τὰ gens de lettres λόγιοι, gens d'épée στρατιωτικοί, κτλ., τὰ ἐπίθετα, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ θέσις των, τίθενται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀρσενικοῦ γένους. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν φράσιν jeunes gens νέοι: Les* **vrais** *gens de lettres οἱ ἀληθεῖς λόγιοι. Ces* **bons** *jeunes gens αὐτοὶ οἱ καλοὶ νέοι.*

§ **34.** Ἡ λέξις **enfant** εἶνε *ἀρσενικοῦ* γένους ὅταν ἀναφέρεται εἰς ἀγόρι, *θηλυκοῦ* δὲ ὅταν ἀναφέρεται εἰς κοράσιον: *Un charmant* enfant χαριτωμένο ἀγόρι, *une charmante* enfant χαριτωμένο κοράσιον.

§ **35.** Ἡ λέξις **œuvre** *ἔργον*, εἶνε σχεδὸν πάντοτε θηλυκοῦ γένους: *Une bonne* œuvre μία καλὴ πρᾶξις.

Ὅταν ὅμως σημαίνῃ τὴν συλλογὴν τῶν ἔργων μουσικοῦ τινος, ζωγράφου, κλπ., εἶνε *ἀρσενικοῦ* γένους: L' œuvre *entier* de Mozart ἡ συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ Mozart.

§ **36.** Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουν πλεῖστα διγενῆ ὀνόματα τῶν ὁποίων τὰ ἀρσενικὰ διαφέρουν τῶν θηλυκῶν κατὰ τὴν σημασίαν. Τινὰ δὲ τούτων παράγονται καὶ ἀπὸ ὅλως διάφορον ρίζαν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶνε:

Ἀρσενικόν.	*Θηλυκόν.*
Un aide βοηθός.	Une aide βοήθεια.
Un couple ζεῦγος (ἐπὶ διαρκοῦς φυσικῆς ἢ ἠθικῆς ἑνώσεως): un couple d'amis, un couple de pigeons.	Une couple ζεῦγος (ἐπὶ τυχαίου συνδυασμοῦ δύο πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ εἴδους): une couple d'œufs.

Ἄσκησις.—Διγενῆ ὀνόματα.

1. Avec l'*aide (divin)*, on est toujours fort. 2. L'*enseigne* du régiment a été *(tué)*. 3. Les *gardes* des forêts sont quelquefois *(attaqué)* par les braconniers. 4. J'ai acheté *(un, une) livre* de viande. 5. *(Un, une) couple* d'œufs ne suffit pas pour le déjeuner d'un homme robuste. 6. *(Un, une) vase (épais)* était *(accumulé)* au fond de la mare.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀρσενικόν.	*Θηλυκόν.*
Un enseigne σημαιοφόρος.	Une enseigne σημεῖον, σῆμα· ἐπιγραφή (καταστήματος).
Un garde φρουρός.	Une garde φρούρησις· φρουρά.
Un livre βιβλίον.	Une livre λίτρα· λίβρα (νόμισμα).
Un manche λαβὴ ἐργαλείου.	Une manche περιχειρὶς (μανίκι).
Un mémoire ὑπόμνημα.	Une mémoire μνήμη.
Un mode τρόπος· ἔγκλισις.	Une mode συρμὸς (μόδα).
Un mousse ναυτόπαις.	Une mousse βρύον· ἀφρός.
Un office καθῆκον· ὑπηρεσία.	Une office ὀψοφυλάκιον.
Un page ὑπηρέτης, ἀκόλουθος.	Une page σελίς.
Un pendule τὸ ἐκκρεμές.	Une pendule ὡρολόγιον ἐκκρεμές.
Un poêle (προφ. ποὰλ) θερμάστρα.	Une poêle (προφ. ποὲλ) τηγάνι.
Un poste θέσις.	Une poste ταχυδρομεῖον.
Un somme βραχὺς ὕπνος.	Une somme ἄθροισμα· φορτίον.
Un souris μειδίαμα.	Une souris ποντικός.
Un tour περιφέρεια, γῦρος.	Une tour πύργος.
Un trompette σαλπιγκτής.	Une trompette σάλπιγξ.
Un vase ἀγγεῖον.	Une vase βόρβορος.
Un voile πέπλος.	Une voile ἱστίον.

Θέμα.—Διγενῆ ὀνόματα.

1. Τὸ ταχυδρομεῖον εἶνε μακρὰν ἀπ' ἐδῶ (d'ici). 2. Ἡ φρουρὰ διέρχεται. 3. Ὁ ἀληθὴς στρατιώτης δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ τὴν θέσιν του. 4. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πεπροικισμένοι μὲ μνήμην καταπληκτικήν. 5. Ἂς ὑπάγωμεν νὰ κάμωμεν (Allons faire) ἕνα γῦρον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

§ **37.** ***Γενικὸς κανών.***—Ὁ πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθήκῃ τοῦ **s** εἰς τὸν ἑνικόν: le livre τὸ βιβλίον, les livre**s**, une maison οἰκία, des maison**s**.

Ἐξαιρέσεις.

§ **38.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* s, x, z.**—Τὰ εἰς s, x, z λήγοντα οὐσιαστικὰ μένουν *ἀμετάβλητα* εἰς τὸν πληθυντικόν: le fils ὁ υἱός, les fil**s**, la voix ἡ φωνή, les voi**x**, le nez ἡ ρίς, les ne**z**.

§ **39.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* au, eau, eu.**—Τὰ εἰς au, eau, eu λήγοντα οὐσιαστικὰ λαμβάνουν **x** εἰς τὸν πληθυντικόν: le noyau ὁ πυρὴν (καρποῦ), les noyau**x**, le bateau τὸ πλοῖον, les bateau**x**, le lieu τὸ μέρος, les lieu**x**.

§ **40.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* ou.**—Τὰ εἰς ou λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: un clou καρφίον, des clou**s**, un trou ὀπή, des trou**s**.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς ἑπτά: bijou κόσμημα, caillou χάλιξ, chou λάχανον, genou γόνυ, hibou γλαῦξ, joujou ἄθυρμα, παιγνίδι, pou ψθείρ, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν x εἰς τὸν πληθυντικόν: bijou**x**, caillou**x**, chou**x**, genou**x**, κλπ.

§ **41.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* al.**—Τὰ εἰς al λήγοντα οὐσιαστικὰ

Ἄσκησις.—Πληθυντικός.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα.

1. Les *(général)* commandent les armées de terre. 2. Les *(amiral)* commandent les flottes. 3. Les *(bal)* ont été nombreux cet hiver. 4. Ces *(tableau)* ont une grande valeur. 5. Ces *(animal)* sont méchants. 6. Les *(pays)* ont des *(canal)*. 7. On soigne les *(malade)* dans les *(hôpital)*. 8. Les *(coucou)* sont des *(oiseau)*. 9. Les *(chou)* sont des *(légume)*. 10. Ces *(bijou)* sont chers. 11. Les *(guerre)* sont des *(fléau)*. 12. On place des *(épouvantail)* sur les *(cerisier)* pour effrayer les *(moineau)*. 13. Les *(cheveu)* sont l'ornement de la tête. 14. Les *(travail)* des champs sont très agréables.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τρέπουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ al εἰς **aux:** le journal ἡ ἐφημερίς, les journ**aux,** le cheval ὁ ἵππος, les chev**aux.**

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς ἕξ: bal χορός, cal κάλος, carnaval ἀπόκρεως, chacal θώς, pal πάσσαλος, régal εὐωχία, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν **s** εἰς τὸν πληθυντικόν: des bal**s,** des cal**s,** κλπ.

§ **42.** ***Οὐσιαστικὰ εἰς* ail.**— Τὰ εἰς ail λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: l'éventail τὸ ριπίδιον, les éventail**s,** le détail ἡ λεπτομέρεια, les détail**s.**

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς: bail ἐκμίσθωσις, corail κοράλλιον, émail μίλτος, soupirail φεγγίτης (ὑπογείου), travail ἐργασία, vantail θυρόφυλλον, vitrail μέγα ὑελοστάσιον, τὰ ὁποῖα τρέπουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ail εἰς **aux:** b**aux,** cor**aux,** ém**aux,** κλπ.

Οὐσιαστικὰ σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικόν.

§ **43.** 1. Τὸ **aïeul** *πάππος*, σχηματίζει τὸν πληθυντικὸν **aïeuls,** ὅταν σημαίνῃ τοὺς *πάππους* (τὸν πρὸς πατρὸς καὶ τὸν πρὸς μητρός), καὶ **aïeux,** ὅταν σημαίνῃ τοὺς *προγόνους.*

2. Τὰ **ciel** *οὐρανὸς* καὶ **œil** *ὀφθαλμός*, ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ἀνωμάλως: **cieux** οὐρανοί, **yeux** ὀφθαλμοί: les étoiles brillent dans les **cieux** οἱ ἀστέρες λάμπουν εἰς τοὺς οὐρανούς. J'ai mal aux **yeux** ἀλγῶ τοὺς ὀφθαλμούς, πονοῦν τὰ μάτια μου.

Ἐπὶ μεταφορικῆς ὅμως σημασίας ἢ ἐν συνθέσει, σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ὁμαλῶς **ciels, œils:** des *ciels* de lit οὐ-

---

Θέμα.—Πληθυντικός.

1. Αἱ γλαῦκες εἶνε πτηνὰ ὠφέλιμα εἰς τοὺς γεωργούς. 2. Αὐτὰ τὰ μέταλλα εἶνε πολύτιμα. 3. Αἱ διώρυγες εἶνε χρησιμώταται εἰς τὸ ἐμπόριον. 4. Ἠγόρασα παιγνίδια διὰ τοὺς ἀνεψιούς σας καὶ κοσμήματα διὰ τὰς ἀνεψιάς σας. 5. Οἱ ἵπποι εἶνε οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἀνθρώπου. 6. Αἱ ἐργασίαι εἶνε φόβητρα διὰ τοὺς ὀκνηρούς. 7. Τὰ κοράλλια εἶνε ἐρυθρά. 8. Οἱ δύο πάπποι του παρίσταντο εἰς τὸν γάμον του. 9. Ἤγειρε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανόν. 10. Ἡ δόξα τῶν προγόνων δὲν ἀντικαθιστᾷ τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας. 11. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν (la gloire) Θεοῦ. 12. Αἱ οἰκίαι σήμερον σπανίως (2) ἔχουν (1) φεγγίτας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρανοί, σκέπαι κλινῶν, des *ciels* de carrières θόλοι λατομείων, les *ciels* de la Grèce τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος, des *œils*-de-bœuf φεγγῖται.

Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

§ **44.** Τὰ σύνθετα ὀνόματα (les noms composés) τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τῶν ὁποίων τὰ συνθετικὰ μέρη συνδέονται δι' ἑνωτικοῦ, ἀκολουθοῦν εἰς τὸν πληθυντικὸν τοὺς ἑξῆς κανόνας:

1ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ *δύο οὐσιαστικῶν* ἢ ἐξ *οὐσιαστικοῦ* καὶ *ἐπιθέτου*, ἀμφότερα ταῦτα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un chou-fleur ἀνθοκράμβη (κουνουπίδι), des chou**x**-fleur**s**, une basse-cour ὀρνιθών, des basse**s**-cour**s**.

Παρατήρησις.—Τὰ ***grand-père*** *πάππος,* ***grand-oncle*** *θεῖος ἐκ πάππου ἢ μάμμης, κλπ., σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν* ***grands-pères, grands-oncles,*** *κλπ. Τὰ θηλυκὰ ὅμως τούτων* ***grand'mère, grand'tante,*** *κλπ. σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν* ***grand'mères, grand'tantes,*** *κλπ.*

2ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν συν-

Ἄσκησις.—Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα.

1. Les *(oiseau-mouche)* habitent les contrées chaudes du nouveau monde. 2. Quand ils sont irrités, les *(chat-tigre)* et les (*chien-loup*) sont terribles. 3. Nous avons vu deux (*arc-en-ciel*). 4. La magnanerie est l'endroit où l'on élève les (*ver à soie*). 5. Les (*contre-porte*) préservent du froid et du bruit. 6. Les (*cerf-volant*) récréent les enfants. 7. Les (*tremblement de terre*) sont les (*avant-coureur*) des éruptions volcaniques. 8. Ces (*essuie-main*) sont faits d'une toile très fine.

Θέμα.—Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

1. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθοκραμβῶν ἀπαιτεῖ λιπάσματα ἄφθονα. 2. Αὐτὸς ὁ σύλλογος ἔχει ἕνα πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους. 3. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶνε τὰ δύο ἐρείσματα τῆς κοινωνίας. 4. Ἐντὸς τῶν ὀρνιθώνων ὑπάρχουν ζῶα ὠφέλιμα. 5. Αἱ εἰκόνες τούτου τοῦ ζωγράφου εἶνε ἀριστουργήματα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δεομένων διὰ *προθέσεως*, τὸ πρῶτον μόνον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un ver à soie μεταξοσκώληξ, des ver**s** à soie, un chef-d'œuvre ἀριστούργημα, des chef**s**-d'œuvre.

3ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐξ *ἀκλίτου* λέξεως (προθέσεως, ἐπιρρήματος) καὶ *οὐσιαστικοῦ*, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un contre-ordre ἀντιδιαταγή, des contre-ordre**s**, un avant-coureur πρόδρομος, des avant-coureur**s**.

4ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ *ῥήματος* καὶ *οὐσιαστικοῦ* ἀμέσου ἀντικειμένου, τὸ μὲν ῥῆμα μένει πάντοτε ἀμετάβλητον, τὸ δὲ οὐσιαστικὸν συνήθως γράφεται χωρὶς s εἰς τὸν ἑνικὸν καὶ μὲ s εἰς τὸν πληθυντικόν: un tire-bouchon ἐκπωματιστήρ, des tire-bouchon**s**, un cure-dent ὀδοντογλυφίς, des cure-dent**s**.

Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

§ **45.** Τὰ κύρια ὀνόματα (les noms propres) δὲν λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ:

Les deux *Corneille* sont nés à Rouen οἱ δύο Κορνήλιοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ρουένην.

§ **46.** Τὰ κύρια ὀνόματα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ:

Ἄσκησις.—Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν ἢ ἀφήσατε ἀμετάβλητα τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα.

1. La légende du combat des trois (*Horace*) contre les trois *(Curiace)* fournit à Corneille le sujet d'un de ses (*chef-d'œuvre*). 2. Si l'antiquité a eu ses (*Alexandre*) et ses (*César*), la France a eu ses (*Charlemagne*) et ses *(Napoléon)*. 3. Les (*Inde*) orientales sont les deux grandes presqu'îles de l'Asie méridionale. 4. Le siècle de Louis XIV fut aussi celui des (*Corneille*), des (*Racine*), des (*Bossuet*) et des (*Fénelon*). 5. Les (*Socrate*), les (*Platon*), les (*Newton*) étaient des hommes profondément religieux.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1ον Ὅταν σημαίνουν πρόσωπα ὁμοιάζοντα κατά τινα ἀρετὴν ἢ κακίαν πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀνομάζομεν:

Les *Corneilles* sont rares οἱ Κορνήλιοι (δηλ. ποιηταὶ ὡς ὁ Κορνήλιος) εἶνε σπάνιοι.

2ον Ὅταν δεικνύουν ἐπιφανεῖς τινας οἴκους: les Bourbons οἱ Βουρβόνοι, les Horaces οἱ Ὁράτιοι, κλπ.

3ον Ὅταν τὰ κύρια ὀνόματα τῶν προσώπων φανερώνουν τὰ ἔργα ἢ ἐφευρέσεις αὐτῶν:

J'ai trois *Racines* dans ma bibliothèque ἔχω τρεῖς Ρακίνας (δηλ. τρία ἀντίτυπα τῶν ἔργων τοῦ Ρακίνα) εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου.

4ον Ὅταν παριστοῦν ὀνόματα χωρῶν: Les deux *Amériques* αἱ δύο Ἀμερικαί.

Ὀνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν.

§ **47.** Ὀνόματά τινα μεταβάλλουν σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶνε τὰ ἑξῆς:

Ἑνικός.	*Πληθυντικός.*
Le ciseau ἡ σμίλη, τὸ γλύφανον.	Les ciseaux τὸ ψαλίδι.
La lunette τὸ τηλεσκόπιον.	Les lunettes τὰ δίοπτρα.
Le fer ὁ σίδηρος.	Les fers τὰ δεσμά.
Le gage τὸ ἐνέχυρον.	Les gages ὁ μισθός.
La troupe ὁ ὅμιλος.	Les troupes τὰ στρατεύματα.
La défense ἡ ἄμυνα.	Les défenses οἱ χαυλιόδοντες.

Θέμα.—Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

1. Οἱ δύο Κορνήλιοι δὲν εἶνε ἐξίσου διάσημοι. 2. Οἱ Κορνήλιοι καὶ οἱ Ρακίναι εἶνε σπάνιοι. 3. Οἱ Νέρωνες θὰ εἶνε πάντοτε μισητοί. 4. Ὁ ἰσθμὸς τοῦ Παναμᾶ συνδέει τὰς δύο Ἀμερικάς. 5. Ἡ τραγωδία τῶν Ὁρατίων εἶνε μία τῶν ὡραιοτέρων (des plus belles) τοῦ Κορνηλίου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὀνόματα εὔχρηστα μόνον κατὰ πληθυντικόν.

§ **48.** Ὀνόματά τινα εὑρίσκονται μόνον εἰς τὸν *πληθυντικὸν* ἀριθμόν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶνε τὰ ἑξῆς:

Les alentours τὰ περίχωρα.
Les annales τὰ χρονικά.
Les broussailles οἱ θάμνοι.
Les catacombes αἱ κατακόμβαι.
Les décombres τὰ ἐρείπια.
Les dépens ἡ δαπάνη.
Les entrailles τὰ σπλάγχνα.
Les épousailles οἱ γάμοι.
Les fiançailles οἱ ἀρραβῶνες.
Les frais τὰ ἔξοδα.
Les funérailles ἡ κηδεία.
Les matériaux τὰ ὑλικά.
Les mœurs τὰ ἤθη.
Les obsèques ἡ κηδεία.
Les pleurs τὰ δάκρυα.
Les ténèbres τὸ σκότος.
Les vêpres ὁ ἑσπερινός.
Les vivres τὰ τρόφιμα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ. L' ADJECTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ **49.** ***Γενικὸς κανών.***—Τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται προσθήκῃ ἑνὸς *ἀφώνου* **e** εἰς τὸ ἀρσενικόν: Un homme *prudent* ἀνὴρ συνετός, une femme *prudent***e** γυνὴ συνετή. Un fils *poli* υἱὸς φιλόφρων, une fille *poli***e** κόρη φιλόφρων.

Ἐξαιρέσεις.

§ **50.** ***Ἐπίθετα εἰς* gu.**—Τὰ εἰς gu λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν εἰς τὸ θηλυκὸν ἄφωνον **e** φέρον διαιρετικὸν σημεῖον: aigu ὀξύς, ai**guë**, contigu συνεχής, conti**guë**.

§ **51.** ***Ἐπίθετα εἰς* e.**—Τὰ εἰς ἄφωνον **e** λήγοντα ἐπίθετα μένουν *ἀμετάβλητα* εἰς τὸ θηλυκόν: Un homme *juste* ἀνὴρ δίκαιος, une femme *juste* γυνὴ δικαία. Un homme *aimable* ἀνὴρ ἀγαπητός, une femme *aimable* γυνὴ ἀγαπητή.

§ **52.** ***Ἐπίθετα εἰς* el, eil, en, on, et.**—Τὰ εἰς el, eil, en, on, et λήγοντα ἐπίθετα διπλασιάζουν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ τελικὸν σύμφωνον (l, n, t) πρὸ τοῦ ἀφώνου **e**: Un homme *cruel* ἀνὴρ σκληρός, une femme *cru***elle** γυνὴ σκληρά.—Un habit *pareil* ἔνδυμα ὅμοιον, une robe *pare***ille** ἐσθῆς ὁμοία.—Un *ancien* usage παλαιὰ συνήθεια, une *ancie***nne** loi ἀρχαῖος νόμος.—Un homme *bon* ἀνὴρ ἀγαθός, une femme *bo***nne** γυνὴ ἀγαθή.—Un frère *cadet* νεώτερος ἀδελφός, une sœur *cade***tte** νεωτέρα ἀδελφή.

Ἐξαίρεσις.—Ἓξ ἐπίθετα λήγοντα εἰς et σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **ète**. Ταῦτα εἶνε: complet πλήρης, concret συγκεκριμένος, συμπαγής, discret ἐχέμυθος, inquiet ἀνήσυχος, replet εὐτραφής, secret μυστικός, ἅτινα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν compl**ète**, concr**ète**, discr**ète**, inqui**ète**, repl**ète**, secr**ète**.

Παρατήρησις.—Τὰ ἐπίθετα beau ὡραῖος, nouveau νέος, fou τρελλός, παράφρων, mou μαλακός, vieux παλαιός, ἔχουν εἰς τὸ ἀρσενικὸν καὶ ἕτερον τύπον **bel, nouvel, fol, mol, vieil,** ἐν χρῇ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σει πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἀπὸ h ἀφώνου: Un **beau** jardin ὡραῖος κῆπος, un **bel** oiseau ὡραῖον πτηνόν, un **bel** homme ὡραῖος ἀνήρ. — Un **nouveau** livre νέον βιβλίον, un **nouvel** ami νέος φίλος. — Un **vieux** palais παλαιὸν ἀνάκτορον, un **vieil** habit παλαιὸν ἔνδυμα. Τὰ ἐπίθετα ταῦτα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν belle, nouvelle, folle, molle, vieille: Une **belle** promenade ὡραῖος περίπατος. Une **nouvelle** maison νέα οἰκία. Une **vieille** église παλαιὰ ἐκκλησία.

Κατ' ἀναλογίαν, τὸ ἐπίθετον jumeau δίδυμος, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ jumelle.

§ **53.** Τὰ ἐπίθετα bas χαμηλός, gras λιπαρός, gros ὀγκώδης, las κουρασμένος, épais πυκνός, gentil χαρίεις, nul οὐδείς, sot ἀνόητος, vieillot ὁμοιάζων πρὸς γέροντα, paysan χωρικός, exprès ρητός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν ba**sse**, gra**sse**, gro**sse**, la**sse**, épai**sse**, genti**lle**, nu**lle**, so**tte**, vieillo**tte**, paysa**nne**, expre**sse**.

Πάντα τὰ λοιπὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς as, ot, an σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα: dévot εὐσεβής, dévote.

§ **54.** ***Ἐπίθετα εἰς f.*** — Τὰ εἰς f λήγοντα ἐπίθετα σχηματί-

---

Ἄσκησις.—Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. La géographie est (*intéressant*) et (*agréable*). 2. La langue du cœur est la langue (*universel*). 3. Ma tante est (*bon*) et (*obligeant*). 4. La gloire de Christophe Colomb sera (*immortel*). 5. L'armée (*ennemi*) a subi une défaite (*complet*). 6. Une (*mauvais*) action rend la conscience (*inquiet*). 7. Que la campagne est (*beau*)!

Θέμα.—Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

1. Ἡ γῆ εἶνε στρογγύλη. 2. Αὐτὴ ἡ καθέκλα εἶνε χαμηλή. 3. Ἡ ἐργασία εἶνε ἡ ἀληθὴς πηγὴ τῆς εὐτυχίας. 4. Ἡ ψυχὴ εἶνε ἀθάνατος. 5. Ἡ θυγάτηρ τοῦ γείτονος εἶνε βωβή. 6. Ἡ ἀδελφή του εἶνε πολὺ χαρίεσσα. 7. Αὐτὴ ἡ ἐκκλησία εἶνε παλαιά. 8. Ἡ χλόη εἶνε πυκνή. 9. Ἡ μουσικὴ εἶνε γλῶσσα παγκόσμιος. 10. Τί (quelle) ὡραῖον ἄνθος!

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ f εἰς **ve**: Un homme *acti*f ἀνὴρ δραστήριος, une femme *acti***ve** γυνὴ δραστηρία.

Τὸ ἐπίθετον bref βραχύς, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ br**ève**, μετὰ βαρείας.

§ **55.** ***Ἐπίθετα εἰς x.*** — Τὰ εἰς x λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς **se**: Un homme *heureux* ἀνὴρ εὐτυχής, une femme *heureu***se** γυνὴ εὐτυχής.

Ἐξαίρεσις. — Τὰ ἐπίθετα doux γλυκύς, faux ψευδής, préfix ὡρισμένος, roux πυρρός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν dou**ce**, fau**sse**, préfi**xe**, rou**sse**.

§ **56.** ***Ἐπίθετα εἰς* eur.** — Τὰ εἰς eur λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν ἐν γένει τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς **euse**: travailleur ἐργατικός, travail**leuse**.

Παρατηρήσεις. — 1. Τὰ πλεῖστα τῶν εἰς **teur** ληγόντων ἐπιθέτων σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **trice**: destructeur καταστρεπτικός, destruc**trice**, protecteur προστατευτικός, protec**trice**.

2. Τὰ enchanteur γοητευτικός, pécheur ἁμαρτωλός, vengeur ἐκδικητής, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν enchant**eresse**, péch**eresse**, veng**eresse**.

3. Τὰ ἐπίθετα majeur μείζων ἢ ἐνῆλιξ, meilleur καλύτερος,

Ἄσκησις. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les fruits de cette (*vieux*) plante sont doux. 2. Cette eau est très (*frais*). 3. Le commerce est une profession (*utile*) et (*lucratif*). 4. La sagesse est plus (*précieux*) que la science. 5. Jeanne est une petite fille (*docile*), (*silencieux*), (*obéissant*), (*attentif*), (*laborieux*); elle est souvent la (*premier*) de sa classe. 6. Une figure (*doux*) est une (*bon*) recommandation. 7. Nous devons à nos parents une obéissance (*entier*). 8. Comme cette rose (*blanc*) est (*frais*) et (*odorant*)! 9. Une figue (*frais*) est (*meilleur*) qu'une figue (*sec*). 10. La justice est la mère de la paix (*public*). 11. J'ai acheté la traduction (*grec*) des ouvrages de Cicéron. 12. Cette pièce est (*faux*).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

mineur ἐλάσσων ἢ ἀνῆλιξ, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν majeure, meilleure, mineure.

4. Πάντα τὰ εἰς **érieur** λήγοντα ἐπίθετα ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: extérieur ἐξωτερικός, extérieure.

§ **57.** ***Ἐπίθετα εἰς* er.**—Τὰ εἰς er λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **ère:** léger ἐλαφρός, lé**gère**, entier ὁλόκληρος, enti**ère**.

§ **58**. Ἐπίθετά τινα σχηματίζουν ὅλως ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν:

Τὰ ἐπίθετα blanc λευκός, franc ἐλεύθερος, εἰλικρινής, sec ξηρός, frais νωπός, δροσερός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν blan**che**, fran**che**, s**èche**, fra**îche**.

Τὰ ἐπίθετα public δημόσιος, caduc ὑπέργηρως, turc Τοῦρκος, Τουρκικός, grec Ἕλλην, Ἑλληνικός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν publi**que**, cadu**que**, tur**que**, grec**que**.

Τὰ ἐπίθετα bénin ἤπιος, πρᾶος, malin μοχθηρός, πονηρός, long μακρός, oblong ἐπιμήκης, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν bé**nigne**, ma**ligne**, lon**gue**, oblon**gue**.

Τὸ ἐπίθετον favori εὐνοούμενος, ἀγαπητός, σχηματίζει θηλυκὸν favori**te**.

Αἱ ἐπιθετικαὶ μετοχαὶ absous ἀθῳωθείς, dissous διαλελυμένος, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν absou**te**, dissou**te**.

Τὸ ἐπίθετον tiers τρίτος, σχηματίζει θηλυκὸν tier**ce**.

Θέμα.—Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

1. Ἡ ἱστορία εἶνε διδακτικὴ καὶ ὠφέλιμος. 2. Ἰδοὺ μία ὡραία οἰκία· εἶνε ἀκόμη καινουργής. 3. Ἡ ὑποκρισία εἶνε μισητή. 4. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν πρῶτον ἄνδρα καὶ τὴν πρώτην γυναῖκα. 5. Ὁ χάρτης εἶνε λευκός· ἡ κιμωλία εἶνε ἐπίσης λευκή. 6. Αὕτη φορεῖ πάντοτε μακρὰν ἐσθῆτα. 7. Αὐτὸ τὸ ὑπόγειον εἶνε θερμὸν κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὸν κατὰ τὸ θέρος. 8. Οἱ ποιμένες κόπτουν τὸ λευκὸν καὶ μαλακὸν ἔριον τῶν προβάτων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

§ **59.** ***Γενικὸς κανών.***—Ὁ πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται, ὅπως ὁ τῶν οὐσιαστικῶν, προσθήκῃ τοῦ **s** εἰς τὸν ἑνικόν: Le *grand* jardin ὁ μέγας κῆπος, les *grand***s** jardins.

Παρατήρησις.—Τὰ εἰς eu καὶ ou λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω γενικὸν κανόνα: Un œil bleu ὀφθαλμὸς κυανοῦς, des yeux bleus, un chapeau mou πῖλος μαλακός, des chapeaux mous.

Ἐξαιρέσεις.

§ **60.** Τὰ εἰς **s** ἢ **x** λήγοντα ἐπίθετα μόνον ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν: Le *gros* chien ὁ μέγας κύων, les *gros* chiens. Un fruit *doux* γλυκὺς καρπός, des fruits *doux*.

§ **61.** Τὰ εἰς **eau** λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν **x** εἰς τὸν πληθυντικόν: Un *beau* chapeau ὡραῖος πῖλος, de *beau***x** chapeau**x**.

§ **62.** Τὰ εἰς **al** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ al εἰς **aux**: Un conseil *amical* φιλικὴ συμβουλή, des conseils *amic***aux**.

---

*Ἄσκησις.—**Πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων.***

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les chevaux (*sauvage*) sont plus (*beau*), plus (*nerveux*), plus (*léger*) mais beaucoup plus (*petit*) que nos chevaux (*domestique*). 2. Ces (*jeune*) garçons sont (*paresseux*), (*niais*), (*ignorant*) et (*gourmand*). 3. Nous avons admiré les palais (*royal*). 4. Ces livres sont (*moral*). 5. Les hommes sont (*égal*). 6. Ce navigateur intrépide a exploré les océans (*glacial*). 7. Les adjectifs (*numéral*) sont (*cardinal*) ou (*ordinal*). 8. Ces rideaux sont (*bleu*).

Θέμα.—Πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων.

1. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶνε φθονερά. 2. Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γεώργιος εἶνε φιλόπονοι. 3. Οἱ ἵπποι εἶνε ζῶα εὐγενῆ, θυμοειδῆ καὶ ἀτρόμητα. 4. Οἱ ὡραῖοι στίχοι θέλγουν τὸν νοῦν καὶ τὴν ἀκοήν. 5. Αὐτὰ τὰ διηγήματα εἶνε ἠθικά. 6. Εἴδομεν τὰ βασιλικὰ (2) ἀνάκτορα (1).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐν τούτοις τὰ fatal μοιραῖος, ὀλέθριος, final τελικός, glacial παγετώδης, nasal ἔνρινος, naval ναυτικός, pascal πασχαλινός, théâtral θεατρικός, λαμβάνουν **s** εἰς τὸν πληθυντικόν: Un froid *glacial* ψῦχος παγετῶδες, des froids *glacial***s**.

§ **63.** Τὸ tout πᾶς, ἀποβάλλει τὸ t εἰς τὸν πληθυντικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: tous.

ΒΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

DEGRÉS DE SIGNIFICATION

§ **64.** ***Συγκριτικὸς*** **(comparatif).**—Συγκριτικῶν ὑπάρχουν τρία εἴδη:

1ον ***Τὸ συγκριτικὸν ὑπεροχῆς*** (le comparatif de supériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **plus:**

Jean est *plus riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶνε πλουσιώτερος τοῦ Γεωργίου. La rose est *plus belle* que la violette τὸ ῥόδον εἶνε ὡραιότερον τοῦ ἴου.

2ον ***Τὸ συγκριτικὸν ἰσότητος*** (le comparatif d'égalité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **aussi:**

Jean est *aussi riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶνε τόσον πλούσιος ὅσον ὁ Γεώργιος. L'argent est *aussi utile* que l'or ὁ ἄργυρος εἶνε τόσον ὠφέλιμος ὅσον ὁ χρυσός.

Παρατήρησις.—Εἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις, ἀντὶ τοῦ aussi τίθεται πολλάκις τὸ si: Philippe n'est pas si appliqué que Paul ὁ Φίλιππος δὲν εἶνε τόσον ἐπιμελὴς ὅσον ὁ Παῦλος.

Θέμα.— Συγκριτικόν.

1. Ὁ μόλυβδος εἶνε ὀλιγώτερον σκληρὸς τοῦ σιδήρου· εἶνε ἐπίσης ὀλιγώτερον ὠφέλιμος καὶ ὀλιγώτερον πολύτιμος. 2. Τὰ ὄρη τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶνε γενικῶς ὑψηλότερα ἢ τὰ τῆς Εὐρώπης. 3. Ὁ ἥλιος εἶνε μεγαλείτερος τῆς γῆς. 4. Ὁ Ἰωάννης εἶνε ἐπιμελέστερος ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του. 5. Ἡ τίγρις εἶνε ὀλιγώτερον ἰσχυρὰ τοῦ λέοντος. 6. Ἡ βροχὴ εἶνε τόσον ἀναγκαία ὅσον ὁ ἥλιος. 7. Αὐτὸ τὸ δένδρον εἶνε ὀλιγώτερον ὑψηλὸν ἀπὸ τὴν οἰκίαν μας. 8. Τὸ οἰνόπνευμα εἶνε χειρότερον ἀπὸ τὸν οἶνον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3ον ***Τὸ συγκριτικὸν μειονότητος*** (le comparatif d'infériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **moins :**

Jean est *moins riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶνε ὀλιγώτερον πλούσιος τοῦ Γεωργίου L' hiver est *moins agréable* que l'été ὁ χειμὼν εἶνε ὀλιγώτερον εὐχάριστος τοῦ θέρους.

Παρατήρησις.—Ὡς βλέπομεν εἰς τὰ ἄνω παραδείγματα, ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως ἐκφέρεται εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διὰ τοῦ συνδέσμου **que.**

Ἐξαιρέσεις.—Τὰ ἑξῆς ἐπίθετα σχηματίζουν ἀνωμάλως τὸ συγκριτικὸν τῆς ὑπεροχῆς :

Bon καλός,	meilleur καλύτερος.
Mauvais κακός,	pire χειρότερος.
Petit μικρός,	moindre μικρότερος.

Ἀντὶ τῶν pire καὶ moindre εὐχρηστοῦν καὶ οἱ ὁμαλοὶ τύποι plus mauvais καὶ plus petit, ἀλλ' ὁ plus bon εἶνε ἐντελῶς ἄχρηστος.

§ **65. *Ὑπερθετικὸς* (superlatif).**—Ὑπερθετικῶν ὑπάρχουν δύο εἴδη :

Ἄσκησις.— Ὑπερθετικόν.

Θέσατε εἰς τὸ ὑπερθετικὸν τὰ ἐπίθετα τῶν ὁποίων προηγοῦνται τελεῖαι.

1. L'Europe est ... petite des cinq parties du monde. 2. La Russie est ... grand de tous les États de l'Europe. 3. L'éléphant est ... gros de tous les animaux. 4. La montagne ... élevée du globe se trouve dans l'Asie centrale. 5. Janvier est le mois ... chaud de toute l'année. 6. Les hommes ... riches ne sont pas toujours ... heureux. 7. Londres et Paris sont les villes ... grandes et ... peuplées de l'Europe.

Θέμα.— Ὑπερθετικόν.

1. Ὁ χρόνος εἶνε ἀγαθὸν πολυτιμότατον. 2. Ὁ Σωκράτης ὑπῆρξεν ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων. 3. Ἡ ἐγκράτεια εἶνε ὁ κάλλιστος ἰατρός. 4. Ὁ κύων εἶνε τὸ πιστότατον ὅλων τῶν ζώων. 5. Ἡ θεία σας εἶνε εὐσεβεστάτη. 6. Ἡ ὑπερηφάνεια εἶνε ἡ χειρίστη τῶν κακιῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1ον ***Τὸ ἀπόλυτον ὑπερθετικὸν*** (le superlatif absolu), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου ἓν τῶν ἐπιρρημάτων très λίαν, fort λίαν, bien πολύ, trop πάρα πολύ, κλπ.:

Athènes est une *très belle* ville αἱ Ἀθῆναι εἶνε ὡραιοτάτη πόλις. Cet homme est *fort riche* αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε πλουσιώτατος.

2ον ***Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν*** (le superlatif relatif), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ συγκριτικοῦ τῆς ὑπεροχῆς ἢ μειονότητος τὰ le, la, les, mon, ton, son, notre, votre, leur:

La rose est *la plus belle* des fleurs τὸ ῥόδον εἶνε τὸ ὡραιότατον τῶν ἀνθέων. L'hiver est la saison *la moins agréable* ὁ χειμὼν εἶνε ἡ ἥκιστα εὐχάριστος ὥρα (τοῦ ἔτους). C'est *le meilleur* homme du monde εἶνε ὁ κάλλιστος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. *Son plus beau* chapeau ὁ κάλλιστος πῖλός του.

Παρατήρησις.— Ὡς βλέπομεν εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα, ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως εἰς τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν ἐκφέρεται διὰ *γενικῆς*.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ **66.** Τὸ ἐπίθετον, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὁποῖον προσδιορίζει.

§ **67.** Ὅταν τὸ ἐπίθετον προσδιορίζῃ δύο ἢ περισσότερα οὐσιαστικὰ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, ἐκφέρεται κατὰ *πληθυντικὸν* καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος πρὸς τὰ ὀνόματα ταῦτα:

L'oncle et le neveu *intelligents* (εὐφυεῖς).

La tante et la nièce *intelligentes*.

Ἐὰν δὲ τὰ ὀνόματα εἶνε διαφόρων γενῶν, τὸ πληθυντικὸν ἐπίθετον τίθεται κατ' ἀρσενικὸν γένος:

Le neveu et la nièce *intelligents*.

Ἄσκησις. — ***Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου.***

Γράψατε ὀρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. L'histoire et la géographie sont (*intéressant*). 2. Cette fille a une robe et une blouse (*blanc*). 3. Cette dame a une robe et un chapeau (*blanc*). 4. Mon père et ma mère sont (*content*). 5. Le lion et la panthère sont (*fort*) et (*courageux*).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **68**. Τὸ ἐπίθετον, προσδιορίζον *ῥῆμα ἢ μετοχήν*, λαμβάνεται ἐπιρρηματικῶς καὶ μένει *ἀμετάβλητον:*

Ces enfants parlent *haut* αὐτὰ τὰ παιδιὰ ὁμιλοῦν μεγαλοφώνως. Ces livres coûtent *cher* αὐτὰ τὰ βιβλία στοιχίζουν ἀκριβά. Ces fleurs sentent *bon* αὐτὰ τὰ ἄνθη εὐωδιάζουν.

§ **69**. ***Σύνθετα ἐπίθετα***.—Ὅταν τὸ σύνθετον ἐπίθετον σύγκηται ἐκ δύο ἐπιθέτων ἡνωμένων δι' ἑνωτικοῦ σημείου, ἀμφότερα ταῦτα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὅταν ἑκάτερον προσδιορίζῃ τὸ οὐσιαστικόν: Des fruits *aigres-doux* καρποὶ γλυκόξινοι (δηλ. aigres et doux).

Ἐὰν ὅμως τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶνε ἀντὶ ἐπιρρήματος, μένει ἀμετάβλητον: Des enfants *nouveau-nés* παιδιὰ νεογέννητα (δηλ. *nouvellement* nés). Une fille *mort-née* κόρη νεκρογενής.

Περὶ τῶν ἐπιθέτων nu, demi, feu, *κλπ.*

§ **70. Nu, demi**.— Τὰ ἐπίθετα nu *γυμνὸς* καὶ demi *ἥμισυς*, *προτασσόμενα* μὲν τοῦ οὐσιαστικοῦ, μεθ' οὗ καὶ συνδέονται δι' ἑνωτικοῦ, μένουν *ἀμετάβλητα:*

Il a marché *nu-pieds* et *nu-tête* pendant une *demi-heure* ἐβάδισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπὴς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἐπιτασσόμενα δὲ τῷ οὐσιαστικῷ, *συμφωνοῦν* πρὸς αὐτό, τὸ

Θέμα.— Ἐπίθετα ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμενα.

1. Ἐπληρώσατε πολὺ ἀκριβὰ τὴν οἰκίαν σας. 2. Αὐτὰ τὰ ἄνθη εὐωδιάζουν. 3. Αὐτὴ ἡ νέα ἔχει τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ ὁμιλῇ μεγαλοφώνως. 4. Μοῦ ἐκόψατε τὰ μαλλιὰ πολὺ κοντά. 5. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ ψάλλουν ὀρθῶς.

Ἄσκησις.—Σύνθετα ἐπίθετα.

Γράψατε ὀρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Ces enfants sont (*léger-vêtu*). 2. Voici un panier de cerises (*frais-cueilli*), en voulez-vous? Merci, je préfère des fruits (*aigre-doux*). 3. Les étrangers (*nouveau débarque*) à Paris admiraient la foule qui encombrait les rues. 4. Ces deux filles sont (*sourd-muet*).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μὲν nu κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, τὸ δὲ demi μόνον κατὰ γένος:

Il a marché pieds *nus* et tête *nue* pendant une heure et *demie* ἐβάδισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπὴς ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Il est cinq heures et *demie* εἶνε ἡ ὥρα πέντε καὶ ἡμίσεια.

§ **71. Feu.**— Τὸ ἐπίθετον feu *μακαρίτης*, προτασσόμενον μὲν ἀμέσως τοῦ οὐσιαστικοῦ, *συμφωνεῖ* πρὸς αὐτὸ κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, χωριζόμενον δὲ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου ἢ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου, μένει *ἀμετάβλητον:*

Ma *feue* mère, *feu* ma mère ἡ μακαρῖτις μήτηρ μου.

§ **72. Possible.**— Τὸ ἐπίθετον possible *δυνατός*, προσδιορίζον ὄνομα, εἶνε ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτό:

Il a éprouvé tous les malheurs *possibles* ὑπέστη πάσας τὰς δυνατὰς συμφοράς.

Μετὰ τὰ le plus, le mieux, le moins, ἑπομένου *ἀορίστου* πληθυντικοῦ ὀνόματος, τὸ possible μένει *ἀμετάβλητον:*

Faites *le plus* d'aumônes *possible* κάμνετε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας ἐλεημοσύνας.

Ἄσκησις.—*Ἐπίθετα* nu, demi, feu, *κλπ.*

Γράψατε ὀρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Il faut habituer les enfants à coucher (*nu*)-tête. 2. Diogène marchait (*nu*)-pieds et couchait dans un tonneau. 3. Ce malheureux marche pieds (*nu*). 4. Je vous attends depuis une heure et (*demi*). 5. Mon cheval a parcouru une lieue et (*demi*) dans une (*demi*)-heure. 6. Ma (*feu*) tante parlait très bien le français. 7. (*Feu*) votre mère avait une grande prudence. 8. Les peuples ne songent qu'à payer le moins d'impôts (*possible*). 9. Il lui adressa toutes les remontrances (*possible*).

Θέμα.— *Ἐπίθετα* nu, demi, feu, *κλπ.*

1. Θὰ τελειώσω τὸ θέμα μου μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. 2. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσε δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν. 3. Αὐτὸ τὸ παιδὶ πηγαίνει (va) ἀσκεπές. 4. Οἱ ἐπαῖται βαδίζουν (vont) γυμνόποδες. 5. Ἡ μακαρῖτις θεία σας καὶ ἐγὼ ἐγεννήθημεν (naquîmes) τὴν αὐτὴν ἡμέραν. 6. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος συνήθροισεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα βιβλία.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἑπομένου ὅμως *ὡρισμένου* πληθυντικοῦ ὀνόματος, τὸ possible τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Faites *les plus grandes* aumônes *possibles*.

Σημείωσις.— *Περὶ τῶν excepté, supposé, approuvé, ci-inclus, ci-joint, κλπ., ἴδε εἰς τὸ περὶ Μετοχῆς Κεφάλαιον.*

Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα.

§ **73.** Οὐσιαστικά τινα, λαμβανόμενα ἐπιθετικῶς πρὸς δήλωσιν χρωμάτων, μένουν *ἀμετάβλητα:* Des habits *marron* ἐνδύματα καστανόχροα. Des gants *paille* χειρόκτια ἀχυρόχροα.

Ὁμοίως, δύο *ἐπίθετα*, συναπτόμενα πρὸς δήλωσιν χρώματος, μένουν *ἀμετάβλητα:* Des cheveux *châtain clair* μαλλιὰ καστανόχροα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ **74.** Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν τὸ ἐπίθετον ἄλλοτε μὲν *προτάσσεται* τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἄλλοτε δ' *ἐπιτάσσεται*· κανόνες ὡρισμένοι περὶ τούτου δὲν ὑπάρχουν· ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐφωνίας ἢ ἐκ τῆς σημασίας.

Προτάσσονται ἐν γένει τῶν οὐσιαστικῶν τὰ μονοσύλλαβα ἐπίθετα ὡς καὶ τὰ μεταφορικῶς λαμβανόμενα: Un *vieux* palais πα-

---

Ἄσκησις.—Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα.

Γράψατε ὀρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων οὐσιαστικὰ ἢ ἐπίθετα.

1. Les hommes du Nord ont en général les cheveux (*blond doré*). 2. Cette soie a des reflets (*vert doré*). 3. Elle préfère les robes (*bleu clair*) à (ἀπὸ) toutes les autres. 4. Les ceintures (*bleu pâle*) furent quelque temps à la mode. 5. Elle porte toujours des robes (*noisette*).

Θέμα.—Θέσις τοῦ ἐπιθέτου.

1. Ἡ μουσικὴ εἶνε παγκόσμιος γλῶσσα. 2. Ὁ πολικὸς ἀστὴρ εἶνε ἀκίνητος. 3. Ὅλαι αἱ ὀρθαὶ γωνίαι εἶνε ἴσαι. 4. Τὸ θέρος (En été) φορῶ ὡραῖα φαιὰ ἐνδύματα. 5. Δὲν ἀγαπῶ τοὺς ὀκνηροὺς ἀν-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λαιὸν ἀνάκτορον. Un *beau* paysage ὡραῖον τοπεῖον. Une *tendre* amitié τρυφερὰ φιλία.

Ἐπιτάσσονται δ' ἐν γένει τὰ πολυσύλλαβα ἐπίθετα, ὡς καὶ τὰ δηλοῦντα χρῶμα, σχῆμα, γεῦσιν, ἐθνικότητα· προσέτι δὲ τὰ λήγοντα εἰς able, al, el, ile, ule, ic, ique, ὡς καὶ αἱ ἐπιθετικῶς λαμβανόμεναι μετοχαί:

Un malade *imaginaire* κατὰ φαντασίαν ἀσθενής. Un habit *noir* μέλαν ἔνδυμα. Une table *ronde* στρογγύλη τράπεζα. Un fruit *amer* πικρὸς καρπός. Un livre *français* Γαλλικὸν βιβλίον. La langue *grecque* ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Une chose *incroyable* πρᾶγμα ἀπίστευτον. Un homme *loyal* χρηστὸς ἀνήρ. Un accident *mortel* δυστύχημα θανάσιμον. Un thème *facile* θέμα εὔκολον. Une femme *crédule* εὔπιστος γυνή. Un jardin *public* δημόσιος κῆπος. Un homme *énergique* ἄνθρωπος δραστήριος. Un homme *instruit* πεπαιδευμένος ἀνήρ. Un livre *amusant* τερπνὸν βιβλίον.

§ **75.** Ἐπίθετά τινα μεταβάλλουν σημασίαν ἀναλόγως τῆς θέσεως αὐτῶν πρὸ τοῦ ὀνόματος ἢ μετὰ τὸ ὄνομα:

Un *bon* homme ἁπλοῦς, ἀφελὴς ἄνθρωπος.	Un homme *bon* καλὸς ἄνθρωπος.
Un *brave* homme χρηστὸς ἄνθρωπος.	Un homme *brave* ἀνδρεῖος ἄνθρωπος.
Un *cher* livre προσφιλὲς βιβλίον.	Un livre *cher* ἀκριβὸν βιβλίον.
Un *grand* homme μέγας, διάσημος ἄνθρωπος.	Un homme *grand* ὑψηλὸς ἄνθρωπος.
Un *honnête* homme τίμιος ἄνθρωπος.	Un homme *honnête* εὐγενὴς ἄνθρωπος.
Un *pauvre* homme ταλαίπωρος ἄνθρωπος.	Un homme *pauvre* πτωχὸς ἄνθρωπος,

κλπ.

θρώπους. 6. Ὁ χρόνος παρέρχεται (s'enfuit) μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα. 7. Ὑπάρχει χιὼν ἐπὶ τοῦ ἄνω (supérieure) μέρους τοῦ ὄρους. 8. Ὁ Ἰωάννης λούεται (se baigne) εἰς τὸ δροσερὸν ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ. 9. Ἔχασα τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικήν μου. 10. Ἰδοὺ εὐτυχὴς γυνή!

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

ADJECTIFS DÉMONSTRATIFS

§ **76.** Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα εἶνε:

Ce *οὗτος, αὐτός,* πρὸ ἀρσενικοῦ ὀνόματος ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, ἀρχομένου ἀπὸ *συμφώνου* ἢ h δασέος: *ce* père, *ce* **h**éros.

Cet *οὗτος, αὐτός,* πρὸ ἀρσενικοῦ ὀνόματος ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, ἀρχομένου ἀπὸ *φωνήεντος* ἢ h ἀφώνου: *cet* enfant, *cet* homme.

Cette *αὕτη, αὐτή,* πρὸ θηλυκοῦ ὀνόματος ἑνικοῦ ἀριθμοῦ: *cette* femme, *cette* histoire.

Ces *οὗτοι, αὗται, αὐτοί, αὐταί,* πρὸ πάντων τῶν πληθυντικῶν ὀνομάτων: *ces* enfants, *ces* hommes, *ces* femmes, *ces* histoires.

Παρατηρήσεις. — 1. Ὡς βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τὰ οὐσιαστικά, ἐκφερόμενα μετὰ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων, δὲν λαμβάνουν πρὸ αὐτῶν ἄρθρον.

2. Πρὸς δεῖξιν τῶν *πλησίον* κειμένων προσώπων ἢ πραγμάτων, τίθεται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, οὗτινος προτάσσεται τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον, τὸ ἐπίρρημα **ci** συναπτόμενον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ τοῦ ἑνωτικοῦ σημείου: cet homme-*ci* αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ce livre-*ci*

Ἄσκησις. — *Δεικτικὰ ἐπίθετα.*

Συμπληρώσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου δεικτικοῦ ἐπιθέτου.

1. C... champ n'était pas cultivé l'année dernière. 2. C... histoire est amusante. 3. C... maison est à mon père (τοῦ πατρός μου). 4. C... îles sont désertes. 5. C... ami m'a écrit c... lettre. 6. C... plante est nuisible. 7. C... oiseau a son nid dans c... arbre.

Θέμα. — *Δεικτικὰ ἐπίθετα.*

1. Αὐτὸς ὁ ἀγρὸς εἶνε εὔφορος. 2. Αὐτὴ ἡ ἐκκλησία εἶνε παλαιά. 3. Αἱ κάμπαι ἔφαγον τὰ φύλλα αὐτῶν τῶν δένδρων. 4. Αὐτὸς ὁ μαθητὴς εἶνε προσεκτικός. 5. Αὐταὶ αἱ οἰκίαι εἶνε πολὺ ὡραῖαι. 6. Αὐτὸς ὁ ἵππος εἶνε ὡραιότερος ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ἵππον. 7. Αὐτὸ τὸ δένδρον εἶνε τόσον ὑψηλὸν ὅσον ἐκεῖνο τὸ δένδρον. 8. Τοῦτο τὸ μῆλον εἶνε ὡριμώτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μῆλον. 9. Αὐτὰ τὰ σταφύλια εἶνε ὀλιγώτερον γλυκὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ σταφύλια.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

αὐτὸ τὸ βιβλίον.—Πρὸς δεῖξιν δὲ τῶν *μακρὰν* κειμένων, τίθεται τὸ ἐπίρρημα **là**: cet homme-*là* ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ce livre-*là* ἐκεῖνο τὸ βιβλίον.

Τὸ ci καὶ τὸ là τίθενται πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως καὶ ἰδίως ἐπὶ ἀντιθέσεως.

ΚΤΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS POSSESSIFS.

§ **77.** Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἶνε:

Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ἀρσενικά: mon, ton, son, notre, votre, leur.
Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ θηλυκά: ma, ta, sa, notre, votre, leur.
Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ κοινοῦ γένους: mes, tes, ses, nos, vos, leurs.

Παραδείγματα τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ.

Ἀρσενικά.	*Θηλυκά.*
Mon père ὁ πατήρ μου.	*Ma* mère ἡ μήτηρ μου.
Ton frère ὁ ἀδελφός σου.	*Ta* sœur ἡ ἀδελφή σου.
Son livre τὸ βιβλίον του,-της.	*Sa* plume ἡ γραφίς του,-της.
Notre oncle ὁ θεῖός μας.	*Notre* tante ἡ θεία μας.
Votre jardin ὁ κῆπός σας.	*Votre* école ἡ σχολή σας.
Leur ami ὁ φίλος των.	*Leur* maison ἡ οἰκία των.

Ἄσκησις.— Κτητικὰ ἐπίθετα.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου κτητικοῦ ἐπιθέτου.

1. J'ai perdu ... couteau. 2. Tu as appris ... leçon. 3. Elle a déchiré ... robe. 4. Nous aimons ... parents. 5. Nous pensons souvent à ... père et à ... mère. 6. Ils lavent ... mains. 7. Vous brossez ... habits. 8. Les parents aiment ... enfants. 9. Les domestiques ont fini ... travail. 10. La poule réchauffe ... poussins sous ... ailes.

Θέμα.— Κτητικὰ ἐπίθετα.

1. Ἐὰν τιμᾶτε τοὺς γονεῖς σας, ὁ βίος σας θὰ εἶνε εὐτυχής. 2. Ἕνας καλὸς πατὴρ ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του. 3. Ἰδοὺ ἡ βιβλιοθήκη

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

Κοινοῦ γένους.

Mes frères οἱ ἀδελφοί μου.	*Mes* sœurs αἱ ἀδελφαί μου.
Tes livres τὰ βιβλία σου.	*Tes* plumes αἱ γραφίδες σου.
Ses amis οἱ φίλοι του,-της.	*Ses* maisons αἱ οἰκίαι του,-της.
Nos cahiers τὰ τετράδιά μας.	*Nos* leçons τὰ μαθήματά μας.
Vos jardins οἱ κῆποί σας.	*Vos* tantes αἱ θεῖαί σας.
Leurs chevaux οἱ ἵπποι των.	*Leurs* plumes αἱ γραφίδες των.

Παρατηρήσεις.—1. Ὡς βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τὰ κτητικὰ ἐπίθετα προηγοῦνται πάντοτε τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ δὲν λαμβάνουν πρὸ αὐτῶν ἄρθρον.

2. Πρὸ θηλυκοῦ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, τὰ ἐπίθετα ma, ta, sa ἀντικαθίστανται, χάριν εὐφωνίας, ὑπὸ τῶν mon, ton, son:

mon âme ἡ ψυχή μου, ἀντὶ ma âme,
ton épée τὸ ξίφος σου, ἀντὶ ta épée,
son histoire ἡ ἱστορία του, ἀντὶ sa histoire.

τοῦ ἀδελφοῦ μου. 4. Ἕνα καλὸ παιδὶ ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἰς τὴν μητέρα του. 5. Ἡ ψυχή μου εἶνε ἀθάνατος. 6. Ἡ ἱστορία του εἶνε ἐνδιαφέρουσα. 7. Ἡ φίλη του εἶνε ἀσθενής. 8. Τὰ βιβλία μας εἶνε διδακτικά. 9. Οἱ γείτονές μου εἶνε πλούσιοι· αἱ οἰκίαι των εἶνε μέγισται. 10. Τὸ θέμα των εἶνε εὔκολον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS NUMÉRAUX.

§ **78.** Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα εἶνε δύο εἰδῶν: *ἀπόλυτα* ἀριθμητικὰ (adjectifs numéraux cardinaux) καὶ *τακτικὰ* (adjectifs numéraux ordinaux).

1. *Ἀπόλυτα* (adjectifs numéraux cardinaux).

§ **79.** Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἶνε:

1 Un, θηλ. une.
2 Deux.
3 Trois.
4 Quatre.
5 Cinq.
6 Six.
7 Sept.
8 Huit.
9 Neuf.
10 Dix.
11 Onze.
12 Douze.
13 Treize.
14 Quatorze.
15 Quinze.
16 Seize.
17 Dix-sept.
18 Dix-huit.
19 Dix-neuf.
20 Vingt.
21 Vingt et un.
22 Vingt-deux.
23 Vingt-trois, κλπ.
30 Trente.
31 Trente et un.
40 Quarante.
41 Quarante et un.
50 Cinquante.
60 Soixante.
70 Soixante-dix.
71 Soixante et onze.
72 Soixante-douze.
73 Soixante-treize.
75 Soixante-quinze, κλπ.
80 Quatre-vingts.
81 Quatre-vingt-un.
82 Quatre-vingt-deux.
83 Quatre-vingt-trois, κλπ.
90 Quatre-vingt-dix.
91 Quatre-vingt-onze.
92 Quatre-vingt-douze.
93 Quatre-vingt-treize, κλπ.
100 Cent.
101 Cent un.
102 Cent deux, κλπ.
200 Deux cents.
201 Deux cent un.
202 Deux cent deux.
250 Deux cent cinquante.
300 Trois cents.
400 Quatre cents.
500 Cinq cents.
1000 Mille.
1001 Mille un.
1002 Mille deux, κλπ.
1100 Mille cent ἢ onze cents.
1200 Mille deux cents ἢ douze cents.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1300 Mille trois cents ἢ treize cents.
2000 Deux mille.
3000 Trois mille.
10.000 Dix mille.
100.000 Cent mille.
200.000 Deux cent mille.
1.000.000 Un million.

§ **80**. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ δὲν μεταβάλλονται: Voici mes *cinq* fils ἰδοὺ οἱ πέντε υἱοί μου.—Ἐξαιροῦνται τὸ un, ὅπερ λαμβάνει τὸν θηλυκὸν τύπον une, τὸ vingt καὶ τὸ cent.

§ **81. Vingt καὶ cent.**—Τὸ vingt καὶ τὸ cent, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ προηγούμενον ἀριθμόν, λαμβάνουν **s**: Quatre-*vingt***s** francs ὀγδοήκοντα φράγκα.—Deux *cent***s** soldats διακόσιοι στρατιῶται.

Δὲν λαμβάνουν ὅμως s:

1ον Ἐὰν ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἑτέρου ἀριθμοῦ: Quatre-*vingt*-douze francs ἐνενήκοντα δύο φράγκα.—Deux *cent* trente soldats διακόσιοι τριάκοντα στρατιῶται.

2ον Ὅταν γίνεται χρῆσις αὐτῶν ἀντὶ τῶν τακτικῶν: Page *quatre-vingt* σελὶς ὀγδοηκοστή.—L'an *neuf cent* τὸ ἐννεακοσιοστὸν ἔτος.

Ἄσκησις.— Ἀπόλυτα ἀριθμητικά.

Γράψατε ὁλογράφως ἢ ἀναγνώσατε γαλλιστί.

104. — 182. — 997. — 7840. — 152 004. — 3 333. — 44 444. — 1891. — 77 202. — 5 300. — 770 198. — 73 985. — 9 584. — 32 982.

Θέμα.— Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1. Ἡ ἡμέρα ἔχει 24 ὥρας, ἡ ὥρα ἔχει 60 λεπτά. 2. Ἡ πόλις μας ἔχει 30.000 κατοίκων. 3. Ὁ ἐνιαυτὸς ἔχει 365 ἢ 366 ἡμέρας. 4. Ἡ κάθοδος τῶν μυρίων εἶνε διάσημος εἰς τὴν ἱστορίαν. 5. Αὐτὸς ὁ ἵππος στοιχίζει 9720 φράγκα. 6. Ὁ Κολόμβος ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν τῷ 1492. 7. Ὁ Λυκοῦργος ἔζη (vivait) τῷ 880 πρὸ Χριστοῦ. 8. Ἔχω 6000 τόμους εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου. 9. Ὁ ἥλιος εἶνε 1 300.000 φορὰς μεγαλείτερος τῆς σφαίρας μας. 10. Ἐρευνήσατε εἰς τὴν 80ὴν σελίδα τοῦ βιβλίου σας 11. Ὁ πατήρ μου ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν (à l'âge) 80 ἐτῶν καὶ ἡ μήτηρ μου εἰς ἡλικίαν 83 ἐτῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **82. Mille.** — Τὸ mille χίλιοι, -αι,-α, εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητον: trois *mille* hommes τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες. Vingt *mille* francs εἴκοσι χιλιάδες φράγκα.

Εἰς τὰς χρονολογίας ἀντὶ τοῦ mille μεταχειριζόμεθα τὸ mil: En *mil* neuf cent trente-trois τῷ 1933.

2. *Τακτικὰ* (adjectifs numéraux ordinaux).

§ **83**. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ εἶνε:

1er	Premier.	30e	Trentième.
2e	Deuxième ἢ second.	31e	Trente et *unième*, κλπ.
3e	Troisième.	40e	Quarantième.
4e	Quatrième.	50e	Cinquantième.
5e	Cinquième.	60e	Soixantième.
6e	Sixième.	70e	Soixante-dixième.
7e	Septième.	80e	Quatre-vingtième.
8e	Huitième.	90e	Quatre-vingt-dixième.
9e	Neuvième.	100e	Centième.
10e	Dixième.	200e	Deux-centième.
11e	Onzième, κλπ.	1000e	Millième.
20e	Vingtième.	2000e	Deux-millième.
21e	Vingt et *unième*.	3000e	Trois-millième.
22e	Vingt-deuxième, κλπ.	1000000e	Millionième.

§ **84.** Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ συμφωνοῦν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τὸ ὁποῖον προσδιορίζουν: Le *premier* chemin ὁ πρῶτος δρόμος, la *première* rue ἡ πρώτη ὁδός.

Θέμα.— Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1. Ὁ Νοέμβριος εἶνε ὁ ἑνδέκατος μὴν τοῦ ἔτους. 2. Ἡ ἑβδομὰς εἶνε τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον μέρος τοῦ ἔτους. 3. Ἡ Παρασκευὴ εἶνε ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος καὶ ἡ Τετάρτη εἶνε ἡ τρίτη. 4. Ὁ Ἀπρίλιος εἶνε ὁ τέταρτος, ὁ Σεπτέμβριος εἶνε ὁ ἕνατος μὴν τοῦ ἔτους. 5. Ὁ Γεώργιος εἶνε ὁ δέκατος ἕβδομος τῆς τάξεώς του. 6. Ὁ πατήρ μου ἀπέθανε κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. 7. Ζῶμεν (Nous vivons) εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατηρήσεις.—1. Εἰς τὰ σύνθετα τακτικὰ ἀριθμητικά, τὸ premier καὶ τὸ second ἀντικαθίστανται διὰ τῶν unième καὶ deuxième: vingt et *unième*, vingt-*deuxième*, κλπ.

2. Τοῦ second γίνεται χρῆσις ἐπὶ *δύο* προσώπων ἢ πραγμάτων, τοῦ δὲ deuxième ἐπὶ *πολλῶν*: Le premier et le *second* volume ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος τόμος. Le *deuxième* et le troisième volume ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος τόμος.

Ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν.

§ **85.** Ἀντὶ τῶν τακτικῶν, τίθενται τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1ον Πρὸς δεῖξιν ὥρας, ἡμερολογίας: Venez à *six* heures ἔλθετε τὴν ἕκτην ὥραν. Le *quatre* avril τὴν τετάρτην Ἀπριλίου.

2ον Πρὸς ἔνδειξιν σελίδος, βιβλίου, κεφαλαίου συγγράμματός τινος: À la page *trente* εἰς τὴν τριακοστὴν σελίδα. Au livre *quatre* εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον. Au chapitre *cinq* εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον.

3ον Πρὸς δεῖξιν τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν: Louis *quatorze* Λουδοβῖκος ὁ δέκατος τέταρτος. Pie *neuf* Πῖος ὁ ἔνατος.

Παρατήρησις.—Τὸ τακτικὸν premier οὐδέποτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀπολύτου un: Le *premier* juillet τὴν πρώτην Ἰουλίου, Napoléon *premier* Ναπολέων ὁ πρῶτος.

Θέμα.— Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1. Λουδοβῖκος ὁ δέκατος τέταρτος ὑπῆρξε μέγας βασιλεύς. 2. Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας τὴν ἕκτην Μαΐου. 3. Ἡ ἄνοιξις ἀρχίζει τὴν εἰκοστὴν πρώτην Μαρτίου. 4. Κάρολος ὁ ς' ἔγεινε βασιλεὺς τῆς Γαλλίας τῷ 1380, Κάρολος ὁ Ζ' τῷ 1422. 5. Δειπνοῦμεν τὴν ἐνάτην ὥραν. 6. Ἀνοίξατε τὴν δεκάτην σελίδα τοῦ βιβλίου σας. 7. Ὁμιλῶ περὶ Ναπολέοντος τοῦ τρίτου: Καὶ ἐγὼ περὶ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικὰ καὶ κλασματικὰ ἐπίθετα.

§ **86.** Ἐκτὸς τῶν ἀπολύτων καὶ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν, ὑπάρχουν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὰ ἑξῆς ἀριθμητικά:

1ον Τὰ *πολλαπλασιαστικὰ* (les adjectifs multiplicatifs): double διπλοῦς, triple τριπλοῦς, quadruple τετραπλοῦς, quintuple πενταπλοῦς, sextuple ἑξαπλοῦς, septuple ἑπταπλοῦς, octuple ὀκταπλοῦς, nonuple ἐννεαπλοῦς, décuple δεκαπλοῦς, centuple ἑκατονταπλοῦς, κλπ.

2ον Τὰ *περιληπτικὰ* (les adjectifs collectifs): une dizaine δεκάς, une douzaine δωδεκάς, une vingtaine εἰκοσάς, une centaine ἑκατοντάς, κλπ.

3ον Τὰ *κλασματικὰ* (les adjectifs fractionnaires): la moitié τὸ ἥμισυ, le tiers τὸ τρίτον, le quart τὸ τέταρτον, le cinquième τὸ πέμπτον, le sixième τὸ ἕκτον, le vingtième τὸ εἰκοστόν, le centième τὸ ἑκατοστόν, κλπ.

Παρατήρησις.— Τὸ ἥμισυς λέγεται καὶ demi, οὗτινος ἴδε τὸν κανόνα ἐν § 70.

ΑΟΡΙΣΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS INDÉFINIS.

§ **87.** Τὰ ἀόριστα ἐπίθετα εἶνε:

Aucun οὐδείς, κανείς, θηλ. aucune.
Certain τις, θηλ. certaine.
Maint πολλοί, θηλ. mainte.
Nul οὐδείς, θηλ. nulle.
Quel τίς, ποῖος, ὁποῖος, θηλ. quelle.
Tel τοιοῦτος, οἷος, θηλ. telle.
Tout πᾶς (πληθ. tous), θηλ. toute.
Un εἷς, τις, θηλ. une.

Θέμα.— Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1. Πέντε εἶνε τὸ ἥμισυ τοῦ δέκα. 2. Ἓξ εἶνε τὸ τρίτον τοῦ δέκα ὀκτώ. 3. Δύο εἶνε τὸ εἰκοστὸν τοῦ τεσσαράκοντα. 4. Τὸ ἥμισυ τοῦ 46820 εἶνε 23410. 5. Δέκα χιλιάδες εἶνε τὸ ἑκατονταπλάσιον τοῦ ἑκατόν. 6. Εἴκοσι εἶνε τὸ τετραπλάσιον τοῦ πέντε. 7. Δόσατέ μου ἓν μέτρον καὶ τρία τέταρτα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κοινοῦ γένους :

Autre ἄλλος,-η.	Plusieurs πολλοί,-αί.
Chaque ἕκαστος, ἑκάστη.	Quelque τις.
Même ὁ αὐτός,-ή.	Quelconque οἱοσδήποτε, οἱα-[δήποτε.

Παρατηρήσεις.—1. Τὸ ἀόριστον ἐπίθετον un, une, πλ. des καλεῖται καὶ *ἀόριστον ἄρθρον* (ἴδε § 10).

2. Τὸ ἐπίθετον quel δύνατα νὰ εἶνε καὶ ἐρωτηματικὸν (interrogatif) :

Quels livres avez-vous? ποῖα βιβλία ἔχετε :

Περὶ τῶν ἐπιθέτων même, quelque, tout.

§ **88. Même.**—Τὸ même *ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό*, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, εἶνε *ἐπίθετον* καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Les *mêmes causes* produisent les *mêmes effets* τὰ αὐτὰ αἴτια παράγουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. Ses ennemis *eux-mêmes* l'estimaient καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐχθροί του τὸν ἐξετίμων.

Τὸ même, προσδιορίζον ἐπίθετον, *ρῆμα* ἢ ἐπίρρημα, εἶνε *ἐπίρρημα* καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει *καὶ αὐτοί, ἀκόμη καί* :

Les guerres, *même justes,* sont toujours funestes οἱ πόλεμοι, ἀκόμη καὶ ὅταν εἶνε δίκαιοι, εἶνε πάντοτε ὀλέθριοι. Nous

---

Θέμα.— Ἀόριστα ἐπίθετα.

1. Ὁ Κάρολος δὲν ἔχει κανὲν λάθος εἰς τὸ θέμα του. 2. Ἑκάστη ἡλικία ἔχει τὰς τέρψεις της. 3. Ἀνέγνωσα πολλὰ βιβλία. 4. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε τὰ τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. 5. Κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἀγνοεῖ τοῦτο. 6. Τοιαύτη κακία εἶνε ἀπίστευτος. 7. Εἶδον ὅλα τὰ δωμάτια αὐτῆς τῆς οἰκίας. 8. Αὐτὸ τὸ ρόδον ἔχει πολλὰς (maint) ἀκάνθας κεκρυμμένας ὑπὸ τὰ φύλλα του. 9. Συγγραφεῖς (certain) τινες ὕμνησαν τὸν ἀγροτικὸν βίον. 10. Δόσατέ μου καλά τινα (quelques) βιβλία. 11. Δανείσατέ μου ἓν βιβλίον οἱονδήποτε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

devons *aimer même* nos ennemis ὀφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς μας.

Εἶνε ἐπίσης ἀμετάβλητον ὅταν εὑρίσκεται κατόπιν πολλῶν οὐσιαστικῶν:

On égorgea les vieillards, les femmes, les enfants *même* ἔσφαξαν τοὺς γέροντας, τὰς γυναῖκας καὶ αὐτὰ τὰ παιδιά.

§ **89. Quelque.** — Τὸ quelque *τις, τι, τινες*, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον συνοδευόμενον ὑπὸ οὐσιαστικοῦ, εἶνε *ἐπίθετον* καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά:

Le vent a déraciné *quelques arbres* ὁ ἄνεμος ἐξερρίζωσε δένδρα τινά. Choisissons *quelques vrais* amis ἂς ἐκλέγωμεν καλοὺς τινας φίλους.

Τὸ quelque, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, εἶνε *ἐπίρρημα* καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει *ὅσον καὶ ἄν, ὁσονδήποτε*:

Quelque puissants que vous soyez ὅσον ἰσχυροὶ καὶ ἂν εἶσθε. *Quelque corrompues* que soient les mœurs ὅσον διεφθαρμένα καὶ ἂν εἶνε τὰ ἤθη. *Quelque vite* que vous marchiez ὅσον ταχέως καὶ ἂν βαδίσετε.

Ἄσκησις. — Même.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον même.

1. Les méchants (*même*) respectent la vertu. 2. Vous retombez sans cesse dans les (*même*) fautes. 3. Les rois eux-(*même*) doivent respecter les lois. 4. Les oiseaux (*même*) chantent la gloire de Dieu. 5. Les famines, les épidémies, les guerres (*même*) sont moins funestes que l'intempérance.

Ἄσκησις. — Quelque.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον quelque.

1. Il a (*quelque*) amis. 2. Pouvez-vous me prêter (*quelque*) bons livres ? 3. (*Quelque*) riches, (*quelque*) puissants que soient les hommes, ils ont souvent besoin d'un plus petit qu'eux. 4. (*Quelque*) prudemment qu'ils agissent, ils échoueront. 5. Il y a (*quelque*) cinq cents ans qu'un Napolitain découvrit la boussole.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ quelque εἶνε ἐπίσης ἐπίρρημα ὅταν προηγῆται ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου, ὁπότε σημαίνει *περίπου, σχεδόν:*

J'ai rencontré *quelque* vingt personnes συνήντησα εἴκοσι περίπου πρόσωπα.

Παρατήρησις.— Τὸ ***quelque*** *ἀκολουθούμενον ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ῥήματος être εἰς τὴν ὑποτακτικήν, γράφεται διὰ δύο λέξεων:* ***quel que****. Καὶ τὸ* ***μὲν quel****, ὂν ἐπίθετον, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ* ***que****, ὂν σύνδεσμος, μένει ἀμετάβλητον:*

Quelle que soit votre intention ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ σκοπός σας.

§ **90. Tout.**—Τὸ tout, *πᾶς, ὅλος,* προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, εἶνε *ἐπίθετον* καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά:

Tous les hommes sont mortels ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε θνητοί. *Nous* sommes *tous* mortels (nous tous) εἴμεθα ὅλοι θνητοί.

Τὸ tout, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, εἶνε *ἐπίρρημα* καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει *ἐντελῶς, ὅλως,* μετὰ δὲ τοῦ que *ὅσον καὶ ἂν:*

Ils sont *tout jeunes* εἶνε νεώτατοι. La rivière coule *tout doucement* ὁ ποταμὸς ρέει σιγὰ σιγά. Elle resta *tout étonnée*

Ἄσκησις.— Tout.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον tout.

1. (*Tout*) les serpents ne sont pas venimeux. 2. La rivière coule (*tout*) doucement. 3. Dans les pays du Nord, on trouve des loups (*tout*) blancs et (*tout*) noirs. 4. Cette étoffe est (*tout*) mangée par les souris. 5. (*Tout*) pauvre qu'est cette famille, elle soulage bien des misères. 6. Une mère est (*tout*) heureuse de la bonne conduite de ses enfants.

Θέμα.— Même, quelque, tout.

1. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροί του τὸν ἐκτιμοῦν. 2. Μία λέξις, ἓν βλέμμα, αὐτὴ ἡ σιωπὴ δύναται νὰ μᾶς προδώσῃ. 3. Οἱ ἄνθρωποι, ὅσον θαρραλέοι καὶ ἂν εἶνε, φοβοῦνται τὸν θάνατον. 4. Ὑπῆρχον ἐκεῖ περίπου τριάκοντα ἄτομα. 5. Ὅσον ἐπαινετὴ καὶ ἂν εἶνε ἡ διαγωγή σας, θὰ κατακριθῇ. 6. Ὁσαδήποτε πλούτη καὶ ἂν ἔχουν, δὲν εἶνε εὐτυχεῖς. 7. Ἡ ἀδελφή σας ἦτο ὅλως περιχαρὴς ὅτε εἰσῆλθον. 8. Αὐταὶ αἱ νεάνιδες εἶνε κατεντροπιασμέναι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

αὕτη ἔμεινε κατάπληκτος. *Tout aimable* qu'elle est ὅσον ἀξιέραστος καὶ ἂν εἶνε αὕτη.

Ἐξαίρεσις.—Λόγῳ εὐφωνίας, τὸ tout, καίτοι ἐπίρρημα, εὑρισκόμενον πρὸ θηλυκοῦ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ *συμφώνου* ἢ ἀπὸ h δασέος, συμφωνεῖ πρὸς αὐτό:

Elle resta *toute* surprise, *toute* honteuse ἔμεινε κατάπληκτος, κατεντροπιασμένη.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ. DU PRONOM.

§ **91.** Εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑπάρχουν ἓξ εἰδῶν ἀντωνυμίαι: *αἱ προσωπικαὶ* (les pronoms personnels), *αἱ δεικτικαὶ* (les pronoms démonstratifs), *αἱ κτητικαὶ* (les pronoms possessifs), *αἱ ἀναφορικαὶ* (les pronoms relatifs), *αἱ ἐρωτηματικαὶ* (les pronoms interrogatifs) καὶ *αἱ ἀόριστοι* (les pronoms indéfinis).

1ον ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS PERSONNELS.

§ **92.** Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἔχουν διάφορον τύπον, καθ' ὅσον τίθενται καθ' ἑαυτὰς ἢ συνάπτονται μετὰ τοῦ ῥήματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καλοῦνται *ἀπόλυτοι* (absolus), εἰς δὲ τὴν δευτέραν *συνημμέναι* (conjoints).

Ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ **93.** Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι εἶνε:

Moi ἐγώ, ἐμέ.
Toi σύ, σέ.
Lui αὐτός, αὐτόν.
Elle αὐτή, αὐτήν.
Soi ἑαυτόν, ἑαυτήν.

Nous ἡμεῖς, ἡμᾶς.
Vous ὑμεῖς, ὑμᾶς (σεῖς, σᾶς).
Eux αὐτοί, αὐτούς.
Elles αὐταί, αὐτάς.

Ἄσκησις.— Ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Pour qui est cet encrier? Pour toi. 2. Je suis plus fort que toi. 3. Qui est là? Moi. 4. Voici un journal pour vous. 5. A qui parlez-vous, à eux ou à elles? Je parle à elle. 6. Ce livre est-il à vous? Oui, monsieur, il est à moi.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παραδείγματα.

Qui parle? *Moi.*	Ποῖος ὁμιλεῖ; Ἐγώ.
C'est *moi* qui parle.	Ἐγὼ ὁμιλῶ.
Qui cherchez-vous? *Toi.*	Ποῖον ζητεῖτε; Σέ.
Parlez-vous de *lui?*	Ὁμιλεῖτε περὶ αὐτοῦ;
Non, je parle d'*elle.*	Ὄχι, ὁμιλῶ περὶ αὐτῆς.
Chacun travaille pour *soi.*	Ἕκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν.
A-t-il autant d'argent que *nous?*	Ἔχει τόσα χρήματα ὅσα ἡμεῖς;
Il est plus riche que *vous.*	Εἶνε πλουσιώτερος ὑμῶν.
Ce sont *eux* (*elles*) qui parlent.	Αὐτοὶ (αὐταὶ) ὁμιλοῦν.

Παρατηρήσεις. — 1. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν συνάπτονται μετὰ τοῦ ῥήματος, ἀλλὰ τίθενται κυρίως: 1ον μόναι, ὡς ὑποκείμενα ἢ ἄμεσα ἀντικείμενα· 2ον μετὰ πρόθεσιν· 3ον μετὰ σύγκρισιν· 4ον μετὰ τὰ c'est, ce sont.

2. Χάριν ἐμφάσεως, συνάπτεται δι' ἑνωτικοῦ εἰς τὰς ἀπολύτους προσωπικὰς ἀντωνυμίας τὸ ἀόριστον ἐπίθετον même: Moi-*même* ἐγὼ αὐτός, nous-*mêmes* ἡμεῖς αὐτοί, κλπ.

Συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ **94.** Αἱ συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε ἀπαντοῦν μόναι, ἀλλὰ πάντοτε συνάπτονται μετὰ τοῦ ῥήματος. Τίθενται δὲ 1ον ὡς ὑποκείμενον· 2ον ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον (αἰτιατικὴ) ἢ ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον (δοτική).

Θέμα.— Ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Θὰ ὑπάγετε (Irez-vous) μετὰ τῆς μητρός σας; Θὰ ὑπάγω μετ' αὐτῆς. 2. Κατοικεῖτε μακρὰν τῶν φίλων σας; Δὲν κατοικῶ μακρὰν αὐτῶν. 3. Ποῖος εἶπε τοῦτο; Αὐτός. 4. Τοῦ ὡμίλησα (Je lui ai parlé) ἐγὼ ὁ ἴδιος. 5. Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ ἠκούσαμεν μέγαν θόρυβον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1ον Συνημμέναι ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι ὡς ὑποκείμενον.

Je donne (ἐγὼ) δίδω.
Tu donnes (σὺ) δίδεις.
Il donne (αὐτὸς) δίδει.
Elle donne (αὐτή) δίδει.
Nous donnons (ἡμεῖς) δίδομεν.
Vous donnez (σεῖς) δίδετε.
Ils donnent (αὐτοὶ) δίδουν.
Elles donnent (αὐταὶ) δίδουν.

Παρατήρησις. — Αἱ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσαι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles προτάσσονται τοῦ ῥήματος. Ἐπιτάσσονται δὲ 1ον εἰς τὰς ἐρωτήσεις: parlez-*vous?* ὁμιλεῖτε; écrivent-*ils?* γράφουν; καὶ 2ον εἰς τὰς παρενθετικὰς προτάσεις: dit-*il* εἶπε, répondit-*elle* ἀπεκρίθη, κλπ.

2ον Συνημμέναι ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι ὡς ἀντικείμενον.

Ἄμεσον ἀντικείμενον.	*Ἔμμεσον ἀντικείμενον.*
Me ἐμὲ (μέ).	**Me** εἰς ἐμὲ (μοῦ).
te σέ.	**te** εἰς σὲ (σοῦ).
le αὐτόν, αὐτὸ (τόν, τό).	**lui** εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτὸ (τοῦ, τῆς).
la αὐτὴν (τήν).	**se** εἰς τὸν ἑαυτόν του,-της.
se τὸν ἑαυτόν του,-της.	**nous** εἰς ἡμᾶς (μᾶς).
nous ἡμᾶς (μᾶς).	**vous** εἰς ὑμᾶς (σᾶς).
vous ὑμᾶς (σᾶς).	**leur** εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς, εἰς αὐτὰ (τοῖς, ταῖς).
les αὐτούς, αὐτάς, αὐτὰ (τούς, τάς, τά).	**se** εἰς τὸν ἑαυτόν τους.
se τὸν ἑαυτόν τους.	

Παρατηρήσεις. — 1. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ ἄρθρου le, la, les. Τὸ ἄρθρον συνοδεύει πάντοτε οὐσιαστικόν: *le* soleil, *la* lune, *les* étoiles. Ἡ ἀντωνυμία συνοδεύει πάντοτε ῥῆμα: Je *le* connais τὸν γνωρίζω. Je *la* trouve τὴν εὑρίσκω. Je *les* vois τοὺς βλέπω.

2. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία leur δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου leur καὶ τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας le leur. Τὸ leur, ὃν προσωπικὴ ἀντωνυμία, συνάπτεται πάντοτε μετὰ ῥήματος καὶ οὐδέποτε λαμβάνει τὸ s τοῦ πληθυντικοῦ: Je *leur*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

conseille τοῖς συμβουλεύω. Τὸ leur, κτητικὸν ἐπίθετον, καὶ τὸ le leur, κτητικὴ ἀντωνυμία, λαμβάνουν s εἰς τὸν πληθυντικόν: *Leurs* livres τὰ βιβλία των. Mes livres et *les leurs* τὰ βιβλία μου καὶ τὰ ἰδικά των.

3. Αἱ ἀντωνυμίαι me, te, se, nous, vous, se λαμβάνονται καὶ ὡς αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων (ἴδε § 142).

Παραδείγματα.

1. Μετὰ καταφατικοῦ τύπου.

Vous *me* trouverez chez moi.	Θὰ μ' εὕρετε εἰς τὴν οἰκίαν μου.
Il *te* parlera demain.	Θὰ σοῦ ὁμιλήσῃ αὔριον.
Je *le* rencontre souvent.	Τὸν συναντῶ συχνάκις.
Il *nous* attend demain.	Μᾶς περιμένει αὔριον.
Nous *les* montrons.	Τοὺς (τάς, τὰ) δεικνύομεν.

2. Μετ' ἐρωτηματικοῦ τύπου.

Me cherchez-vous?	Μὲ ζητεῖτε;
Lui parlera-t-il?	Θὰ τοῦ (τῆς) ὁμιλήσῃ;
Nous attendez-vous?	Μᾶς περιμένετε;
Les trouverez-vous demain?	Θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὕρετε αὔριον;

Θέμα.— Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ἐγράψατε πρὸς τὸν ἀδελφόν σας; Τοῦ ἔγραψα χθὲς τὸ βράδυ. 2. Μὲ εἴδατε σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin)? Δὲν σᾶς εἶδα. 3. Ἀπηντήσατε εἰς τοὺς φίλους σας; Τοῖς ἀπήντησα χθές. 4. Πόσα χρήματα σᾶς ὀφείλει (doit-il); Μᾶς ὀφείλει 500 φράγκα. 5. Ποῦ συνηντήσατε τὸν θεῖόν σας; Τὸν συνηντήσαμεν εἰς τὸ σχολεῖον.

Θέμα.— Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Σοῦ δανείζω ἓν βιβλίον. 2. Μοῦ δανείζετε τὴν γραμματικήν σας; 3. Διατί δὲν ἐγράψατε εἰς τὸν θεῖόν σας; Θὰ τοῦ γράψω αὔριον. 4. Μᾶς ἔστειλε μίαν ἐπιστολὴν χθές. 5. Τί ἐδώκατε εἰς αὐτούς; Τοῖς ἐδώκαμεν μελάνην. 6. Ποῦ εἶνε ἡ ἐπιστολή; Δὲν τὴν εὑρίσκω. 7. Εἴδατε τὸν υἱόν μου; Ὄχι, δὲν τὸν εἴδομεν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3. Μετ' ἀρνητικοῦ τύπου.

Je ne *t'* attendrai pas.	Δὲν θὰ σὲ περιμένω.
Il ne *la* trouve pas.	Δὲν τὴν εὑρίσκει.
Nous ne *lui* parlons pas.	Δὲν τοῦ (τῆς) ὁμιλοῦμεν.
Nous ne *vous* attendrons pas.	Δὲν θὰ σᾶς περιμένωμεν.

4. Μετ' ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.

Ne *m'* attendez-vous pas?	Δὲν μὲ περιμένετε;
Ne *les* trouvera-t-il pas?	Δὲν θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὕρῃ;
Ne *leur* répondrez-vous pas?	Δὲν θὰ τοῖς (ταῖς) ἀπαντήσετε;

5. Μετὰ συνθέτων χρόνων.

Il *m'*a donné un livre.	Μοῦ ἔδωκε ἓν βιβλίον.
Je *t'*ai vu à l' école.	Σὲ εἶδα εἰς τὸ σχολεῖον.
Où *l'* avez-vous vu?	Ποῦ τὸν εἴδετε;
Il ne *nous* a pas écrit.	Δὲν μᾶς ἔγραψεν.
Nous ne *vous* avons pas vus.	Δὲν σᾶς εἴδομεν.
Ne *les* ont-ils pas trouvés?	Δὲν τοὺς (τὰ) εὗρον;

6. Μετὰ τῆς προστακτικῆς.

Prêtez-*moi* δανείσατέ μου.	Ne *me* prêtez pas.
Ouvrez-*le* ἀνοίξατέ το.	Ne *l'*ouvrez pas.
Fermez-*la* κλείσατέ την.	Ne *la* fermez pas.
Parlons-*lui* ἂς τοῦ (τῆς) ὁμιλήσωμεν.	Ne *lui* parlons pas.
Attendez-*nous* περιμείνατέ [μας.	Ne *nous* attendez pas.
Achetez-*les* ἀγοράσατέ τα.	Ne *les* achetez pas.
Parlons-*leur* ἂς τοῖς (ταῖς) ὁμιλήσωμεν.	Ne *leur* parlons pas.

Θέμα.— Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Στείλατέ μου χρήματα. 2. Μὴ μοῦ στέλλετε ἀκόμη τὴν ἐπιστολήν. 3. Μὴ τοῖς δανείζετε τὰ βιβλία σας. 4. Δόσατέ μας μελά-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατήρησις.—Εἰς τὴν προστακτικήν, αἱ ἀντωνυμίαι τίθενται μετὰ τὸ ῥῆμα, συναπτόμεναι πρὸς αὐτὸ δι' ἑνωτικοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἡ συνημμένη ἀντωνυμία me μεταβάλλεται εἰς ἀπόλυτον moi. — Ἐὰν ὅμως ἡ προστακτικὴ εἶνε ἀρνητική, αἱ ἀντωνυμίαι προτάσσονται, ἡ δὲ moi μεταβάλλεται εἰς me.

Δύο συνημμέναι ἀντωνυμίαι.

Il *me la* donnera demain.	Θὰ μοῦ τὴν δώσῃ αὔριον.
Je ne *te les* donne pas.	Δὲν σοῦ τὰ δίδω.
Il *le lui* a dit.	Τοῦ (τῆς) τὸ εἶπεν.
Ils ne *vous l'*ont pas donné.	Δὲν σᾶς τὸ ἔδωκαν.
Quand *vous l'*a-t-il prêté?	Πότε σᾶς τὸ ἐδάνεισεν;
Le leur avez-vous dit?	Τοῖς (ταῖς) τὸ εἴπετε;

Γενικὸς κανών.—Ὅταν δύο προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι ὡς ἀντικείμενα προηγῶνται τοῦ ῥήματος, *τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον προτάσσεται ἐν γένει τοῦ ἀμέσου.*

Ἐξαιροῦνται τὰ lui, leur, ἅτινα τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον.

Μετὰ τῆς προστακτικῆς.

Apportez-*le-moi* φέρετέ μού το	Ne *me l'*apportez pas.
Donnons-*la-lui* ἂς τοῦ τὴν δώσωμεν. [τα.	Ne *la lui* donnons pas.
Prêtez-*les-nous* δανείσατέ μάς	Ne *nous les* prêtez pas.
Montrez-*les-leur* δείξατέ τα εἰς αὐτούς.	Ne *les leur* montrez pas.

νην. 5. Μὴ μᾶς δίδετε χάρτην. 6. Μὴ κλείετε τὰ παράθυρα· ἀνοίξατέ τα. 7. Δανείσατε εἰς αὐτὴν τὸ βιβλίον σας. 8. Μὴ τῆς δανείζετε τίποτε.

Θέμα.— Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Δανείσατέ μου τὸ βιβλίον σας. Θὰ σᾶς τὸ δανείσω αὔριον. 2. Μοῦ δίδεις τὴν γραφίδα σου; Σοῦ τὴν δίδω. Δὲν θὰ σοῦ τὴν δώσω. 3. Σᾶς ἐζήτησε τὸ λεξικόν σας, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὸ ἐστείλατε. Στείλατέ τού το σήμερον. Θὰ τοῦ τὸ στείλω αὔριον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατήρησις.—Ὅταν ἡ προστακτικὴ ἔχῃ δύο προσωπικὰς ἀντωνυμίας ὡς ἀντικείμενα, τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον προηγεῖται τοῦ ἐμμέσου. Ἡ ἀρνητικὴ ὅμως προστακτικὴ ἀκολουθεῖ τὸν ἀνωτέρω γενικὸν κανόνα.

Αἱ ἀντωνυμίαι en, y.

§ **95.** Εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας τρίτου προσώπου συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ y. Τούτων ἡ μὲν en τίθεται ἀντὶ τῶν de lui, d'elle, d'eux, d'elles, de cela, ἡ δὲ y ἀντὶ τῶν à lui, à elle, à eux, à elles, à cela:

Avez-vous de l'argent? Oui, Monsieur, j'*en* ai.	Ἔχετε χρήματα; Μάλιστα, Κύριε, ἔχω [1].
Me parlez-vous de vos fleurs? Je vous *en* parle.	Μοῦ ὁμιλεῖτε περὶ τῶν ἀνθέων σας; Σᾶς ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν.
Je suis content de votre thème, je n'*y* trouve plus de fautes.	Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ θέμα σας, δὲν εὑρίσκω πλέον εἰς αὐτὸ σφάλματα.
Allez-vous souvent au théâtre? Nous *y* allons rarement.	Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸ θέατρον; Πηγαίνομεν σπανίως.

Παρατηρήσεις.—1. Τὰ moi, toi, μετὰ προστακτικήν, ἀκολουθούμενα ὑπὸ τοῦ en ἢ τοῦ y, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν m', t': Donnez-*m'en* δόσατέ μου ἐξ αὐτοῦ, va-*t'en* πήγαινε ἐντεῦθεν, ἄπελθε.

[1] Τὸ en καὶ τὸ y εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μένουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμετάφραστα.

Θέμα.— En, y.

1. Ἔχεις χρήματα, ὅσε ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ἀδελφόν σου. 2. Τοῦ ὁμιλεῖτε περὶ τοῦ κήπου σας; Δὲν τοῦ ὁμιλῶ περὶ αὐτοῦ. 3. Θὰ ὁμιλήσετε περὶ ἐμοῦ; Θὰ ὁμιλήσω περὶ ὑμῶν (en). 4. Τὸ θέατρον ἤνοιξε, πηγαίνετέ (menez) μας ἐκεῖ μίαν ἑσπέραν. 5. Ἐὰν προχωρήσετε πολὺ πλησίον τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, θὰ πέσετε εἰς αὐτόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

2. Ὅταν αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ y τίθενται μετὰ τὸ β' ἑνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς τῶν ρημάτων τῆς α' συζυγίας, προστίθεται, χάριν εὐφωνίας, ἓν s εἰς τὸ ρῆμα: Donne**s**-*en* une partie δόσε ἐξ αὐτοῦ ἓν μέρος, va**s**-*y* πήγαινε ἐκεῖ.

Συμφωνία τῆς le, la, les.

§ **96**. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les, τιθεμένη ἀντὶ *ἐνάρθρου* οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸ κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν:

Êtes-vous l'Italienne que nous attendons?—Je *la* suis εἶσθε ἡ Ἰταλὶς τὴν ὁποίαν περιμένομεν;—Ἐγὼ εἶμαι. Êtes-vous les avocats qui plaideront?—Nous *les* sommes εἶσθε οἱ δικηγόροι οἱ ὁποῖοι θὰ ἀγορεύσουν;—Ἡμεῖς εἴμεθα.

Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, τιθεμένη ἀντὶ *ἀνάρθρου* ἐπιθέτου ἢ οὐσιαστικοῦ, μένει *ἀμετάβλητος:*

Êtes-vous *Italienne?*—Je *le* suis εἶσθε Ἰταλίς;—Εἶμαι. Messieurs, êtes-vous *avocats?*—Nous *le* sommes Κύριοι, εἶσθε δικηγόροι;—Εἴμεθα.

Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi.

§ **97**. Ἡ ἀντωνυμία soi τίθεται ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Ἐπὶ *προσώπων* τίθεται ἡ ἀντωνυμία soi, ὅταν τὸ ὑποκείμενον εἶνε ἀόριστον, π. χ. μετὰ τὰ on τις, chacun ἕκαστος, nul οὐδείς, personne οὐδείς, κλπ., ἢ μετ' ἀπαρέμφατον:

Ἄσκησις.— Le, la, les.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διά τινος τῶν ἀντωνυμιῶν le, la, les.

1. Madame, êtes-vous mère? Je . . . suis. 2. Êtes-vous la mère de cet enfant? Je ne . . . suis pas. 3. Êtes-vous la portière de cette maison? Je . . . suis. 4. Êtes-vous médecins? Oui, Monsieur, nous . . . sommes. 5. Êtes-vous encore mon ami? Oui, je . . . suis. 6. Mesdames, êtes-vous Françaises? Nous . . . sommes.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

On doit éviter de parler de *soi* πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τις νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του.

Chacun travaille pour *soi*, ἕκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν. Ne penser qu'à *soi*, c'est le propre de l'égoïste, τὸ σκέπτεσθαι μόνον ἑαυτόν, εἶνε ἴδιον τοῦ ἐγωϊστοῦ.

Ὅταν ὅμως τὸ ὑποκείμενον εἶνε ὡρισμένον, τίθεται ἡ ἀντωνυμία lui: Charles ne pense qu'à *lui* ὁ Κάρολος σκέπτεται μόνον ἑαυτόν.

Ἐπὶ *πραγμάτων* τίθεται ἐν γένει ἡ soi ἐπί τε ἀορίστων καὶ ὡρισμένων ἐκφράσεων:

Rien n'est parfait en *soi* οὐδὲν εἶνε τέλειον καθ' ἑαυτό. *La vertu* est aimable en *soi* ἡ ἀρετὴ εἶνε ἀγαπητὴ ἀφ' ἑαυτῆς.

2ον ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS DÉMONSTRATIFS.

§ **98.** Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἶνε:

Ἑνικός.		*Πληθυντικός.*	
Ἀρσενικόν.	*Θηλυκόν.*	*Ἀρσενικόν.*	*Θηλυκόν.*
Celui οὗτος.	Celle αὕτη.	Ceux οὗτοι.	Celles αὗται.
Celui-ci οὗτος.	Celle-ci αὕτη.	Ceux-ci οὗτοι.	Celles-ci αὗται.
Celui-là ἐκεῖνος.	Celle-là ἐκείνη.	Ceux-là ἐκεῖνοι.	Celles-là ἐκεῖναι.
Ce* τοῦτο.			
Ceci τοῦτο.			
Cela (οἰκιακ. ça) ἐκεῖνο.			

* Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας ce μετὰ τοῦ ῥήματος être, ἴδε § 170.

Ἄσκησις.— **Soi, lui.**

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς soi ἢ διὰ τῆς lui.

1. Chacun pour . . . est une maxime égoïste. 2. Personne n'est prophète chez . . . 3. On a souvent besoin d'un plus petit que . . . 4. Chacun est indulgent pour . . . et sévère pour les autres. 5. Les remords que le crime traîne après . . . sont toujours cuisants.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παρατηρήσεις. — 1. Αἱ μὲν ἀντωνυμίαι celui-ci, celle-ci, ceci, ceux-ci, celles-ci, δεικνύουν τὰ πλησίον κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα. Αἱ δὲ celui-là, celle-là, cela, ceux-là, celles-là δεικνύουν τὰ μακρὰν κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα: Je veux celui-ci, et non celui-là θέλω τοῦτο καὶ ὄχι ἐκεῖνο.

2. Πρὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἢ πρὸ οὐσιαστικοῦ κατὰ γενικήν, μεταχειριζόμεθα τὰ celui, celle, ceux, celles, καὶ οὐχὶ τὰ celui-ci, celui-là, celle-ci, celle-là, κλπ.:

Celui qui sera appliqué aura une récompense ἐκεῖνος ὅστις θὰ εἶνε ἐπιμελὴς θὰ λάβῃ βραβεῖον. Cette grammaire est *celle* de mon frère αὐτὴ ἡ γραμματικὴ εἶνε ἡ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

3. Τὸ ce εἶνε δεικτικὸν ἐπίθετον καὶ δεικτικὴ ἀντωνυμία. Τὸ ce, ὂν δεικτικὸν ἐπίθετον, προηγεῖται πάντοτε ὀνόματος: *ce* village.

Ἄσκησις. — *Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.*

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

1. Je préfère le chien au chat (τῆς γαλῆς), . . . est bien plus fidèle que . . . 2. Ces champs sont . . . dont je vous ai parlé. 3. Les petites huîtres vertes sont . . . que je préfère. 4. Le bavard dit tout . . . qu'il pense, et l'honnête homme pense tout . . . qu'il dit. 5. Le tribunal promet une grande récompense à . . . qui arrêtera le voleur. 6. La rose et la tulipe sont deux fleurs charmantes: mais . . . est sans odeur et . . . exhale un parfum délicieux. 7. Je préfère la beauté de l'âme à . . . du corps (τῆς τοῦ σώματος).

Θέμα. — *Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.*

1. Πωλῶ τὴν οἰκίαν μου καὶ τὴν τοῦ πατρός μου. 2. Αὐτοὶ οἱ ἀγροὶ εἶνε ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἠγόρασα πέρυσι. 3. Αὐτὰ τὰ γεώμηλα εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζω κάλλιστα. 4. Αὐτὰ τὰ σταφύλια εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προτιμῶ. 5. Τὸ μάρμαρον καὶ ἡ κιμωλία εἶνε τῆς αὐτῆς φύσεως, ἀλλ' αὕτη εἶνε πολὺ ὀλιγώτερον σκληρὰ ἐκείνου. 6. Ἡ Ἀφρικὴ εἶνε μεγαλειτέρα τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' αὕτη εἶνε μᾶλλον πεπολιτισμένη ἐκείνης. 7. Ἐὰν συγκρίνωμεν τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὄνους, δὲν θὰ εὕρωμεν τούτους πολὺ κατωτέρους ἐκείνων. 8. Πᾶν ὅ,τι λάμπει δὲν εἶνε χρυσός.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ ce, ὂν δεικτικὴ ἀντωνυμία, οὐδέποτε προηγεῖται ὀνόματος: *Ce* qui me plaît, *c'*est l'étude ἐκεῖνο ποῦ μοῦ ἀρέσει εἶνε ἡ μελέτη.

3ον ΚΤΗΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS POSSESSIFS

§ **99.** Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι εἶνε:

Ἀρσενικόν.

Ἑνικός.	*Πληθυντικός.*
Le mien ὁ ἰδικός μου.	Les miens.
Le tien ὁ ἰδικός σου.	Les tiens.
Le sien ὁ ἰδικός του,-της.	Les siens.
Le nôtre ὁ ἰδικός μας.	Les nôtres.
Le vôtre ὁ ἰδικός σας.	Les vôtres.
Le leur ὁ ἰδικός των.	Les leurs.

Θηλυκόν.

Ἑνικός.	*Πληθυντικός.*
La mienne ἡ ἰδική μου.	Les miennes.
La tienne ἡ ἰδική σου.	Les tiennes.
La sienne ἡ ἰδική του,-της.	Les siennes.
La nôtre ἡ ἰδική μας.	Les nôtres.
La vôtre ἡ ἰδική σας.	Les vôtres.
La leur ἡ ἰδική των.	Les leurs.

Παρατηρήσεις. — 1. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα (ἴδε § 77) συνοδεύουν πάντοτε ὄνομα: *notre* maison ἡ οἰκία μας, *leurs* jardins οἱ

Ἄσκησις. — *Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.*

Ἀντικαταστήσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα διὰ τῶν καταλλήλων κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.

1. Mon cheval court plus vite que (*ton cheval*). 2. Mes mains sont plus propres que (*tes mains*). 3. Ma sœur est plus grande que (*ta sœur*). 4. Notre chambre est plus grande que (*votre chambre*). 5. Nos amis demeurent aussi loin que (*vos amis*). 6. Vos fleurs sont aussi belles que (*nos fleurs*) et que (*leurs fleurs*). 7. Votre jardin est aussi grand que (*mon jardin*).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κῆποί των. Αἱ κτητικαὶ *ἀντωνυμίαι* οὐδέποτε συνοδεύουν ὄνομα· πρὸς τούτοις ἔχουν πάντοτε πρὸ αὐτῶν τὸ ἄρθρον: ce cheval est *le leur* αὐτὸς ὁ ἵππος εἶνε ὁ ἰδικός των.

2. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le nôtre, le vôtre ἔχουν περισπώμενον τὸ ô, ἐνῷ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα notre, votre δὲν λαμβάνουν περισπωμένην: *Notre* jardin est plus grand que *le vôtre* ὁ κῆπός μας εἶνε μεγαλείτερος τοῦ ἰδικοῦ σας. Ἐπίσης ὁ πληθυντικὸς τῶν μὲν ἀντωνυμιῶν nôtre, vôtre σχηματίζεται προσθήκῃ τοῦ s, ἐνῷ ὁ πληθυντικὸς τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται nos, vos.

3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἡ ἔννοια τῆς κτήσεως ἐκφέρεται προσέτι διὰ τοῦ ρήματος être μετὰ τῶν ἀντωνυμιῶν à moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles: Ce livre est *à moi* αὐτὸ τὸ βιβλίον εἶνε ἰδικόν μου. Cette maison est *à lui* αὐτὴ ἡ οἰκία εἶνε ἰδική του. Ces jardins sont *à nous* αὐτοὶ οἱ κῆποι εἶνε ἰδικοί μας.

4ον ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS RELATIFS.

§ **100.** Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἶνε:

qui ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον, οἱ ὁποῖοι, αἱ ὁποῖαι, τὰ ὁποῖα.

que τὸν ὁποῖον, τὴν ὁποίαν, τὸ ὁποῖον, τοὺς ὁποίους, τὰς ὁποίας, τὰ ὁποῖα.

quoi τι, ὅ,τι.

dont τοῦ ὁποίου, τῆς ὁποίας, τῶν ὁποίων, παρὰ (περὶ) τοῦ ὁποίου, παρὰ (περὶ) τῆς ὁποίας, παρὰ (περὶ) τῶν ὁποίων,

κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ,

Θέμα.— Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Αὐτὸς ὁ ἵππος εἶνε ὁ ἰδικός μου. 2. Τὸ βιβλίον σας εἶνε τόσον ὠφέλιμον ὅσον τὸ ἰδικόν μας. 3. Ἔχω τὸ βιβλίον μου· ἔχετε ἐπίσης τὸ ἰδικόν σας; 4. Αὐτὸ τὸ φόρεμα εἶνε τὸ ἰδικόν μου. 5. Αὐτὸς ὁ κῆπος εἶνε ὁ ἰδικός του. 6. Αὐτὸς ὁ ἀγρὸς εἶνε ὁ ἰδικός των. 7. Ἔχασα τὸ ὡρολόγιόν μου καὶ ἐχάσατε τὸ ἰδικόν σας. 8. Ἕκαστος ἔχει τὰς λύπας του· οἱ μεγάλοι ἔχουν τὰς ἰδικάς των, ὅπως ἡμεῖς ἔχομεν τὰς ἰδικάς μας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Καὶ ἡ **lequel,** ἥτις λαμβάνει τὰς ἀκολούθους μορφάς:

Ἑνικός.		*Πληθυντικός.*	
Ἀρσενικόν.	*Θηλυκόν.*	*Ἀρσενικόν.*	*Θηλυκόν.*
Lequel ὅστις.	Laquelle ἥτις.	Lesquels.	Lesquelles.
Duquel.	De laquelle.	Desquels.	Desquelles.
Auquel.	A laquelle.	Auxquels.	Auxquelles.

Εἰς ταύτας συγκαταλέγεται καὶ τὸ ἐπίρρημα **où ὅπου,** ὅπως καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν τίθεται τὸ *ποῦ* ἀντὶ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας=ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, κλπ.

Χρῆσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.

§ **101**. Ἡ ἀντωνυμία **qui** (ὀνομαστικὴ) τίθεται ὡς *ὑποκείμενον* ἐπί τε προσώπων καὶ πραγμάτων: Le monsieur *qui* parle ὁ κύριος ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ. L'enfant *qui* est laborieux τὸ παιδὶ τὸ ὁποῖον εἶνε φιλόπονον. Les livres *qui* sont ici τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα εἶνε ἐδῶ.

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας qui ὡς ἐμμέσου ἀντικειμένου, ἴδε § 108.

§ **102**. Ἡ ἀντωνυμία **que** (αἰτιατικὴ) τίθεται ὡς *ἄμεσον ἀντικείμενον* ἐπί τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'élève *que* je loue ὁ μαθητὴς τὸν ὁποῖον ἐπαινῶ. La lettre *que* j'ai reçue ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἔλαβον. Les livres *que* je vous donne τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα σᾶς δίδω.

§ **103.** Ἡ ἀντωνυμία **quoi** τίθεται μόνον ἐπὶ πραγμάτων: Je sais de *quoi* il parle ἠξεύρω περὶ τίνος ὁμιλεῖ.

Ἄσκησις.— Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

1. Celui-là est heureux . . . a un cœur pur. 2. Celui-là est heureux . . . le cœur est pur. 3. Les personnes . . . on parle le moins ne sont pas celles . . . ont le moins de mérite. 4. Les livres . . . j'étudie sont très intéressants. 5. Nous devons à Dieu l'air . . . nous respirons. 6. Les villes par . . . j'ai passé ne sont pas grandes.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **104**. Ἡ ἀντωνυμία **dont** ἀντικαθιστᾷ τὰ de qui, duquel, de laquelle, desquels, desquelles, de quoi, καὶ τίθεται ἐπί τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'auteur *dont* vous louez les livres ὁ συγγραφεὺς οὗτινος ἐπαινεῖτε τὰ βιβλία. La dame *dont* la fille est ici ἡ κυρία τῆς ὁποίας ἡ κόρη εἶνε ἐδῶ. Les livres *dont* vous parlez τὰ βιβλία περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖτε.

§ **105**. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας lequel ὡς ὑποκειμένου καὶ ἀντικειμένου, ἴδε §§ 107, 109.

§ **106**. Ἡ ἀντωνυμία **où** τίθεται κατὰ προτίμησιν ἀντὶ τῶν auquel, dans lequel, par lequel, sur lequel, vers lequel, ὅταν προηγῆται ὄνομα τόπου ἢ χρόνου: La chambre *où* je demeure τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον κατοικῶ. Le jour *où* je suis arrivé ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἔφθασα.

Ἀντικατάστασις τῶν qui, que, dont *ὑπὸ τῶν* lequel, *κλπ.*

§ **107**. Ὅταν τὰ qui, que, dont χωρίζωνται ἀπὸ τῶν ἡγουμένων αὐτῶν δι' οὐσιαστικοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολίας, μεταχειριζόμεθα τὰ lequel, duquel, auquel, κλπ.:

J'ai vu la fille de votre ami *laquelle* (qui) a obtenu le

Θέμα.— Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ὁ Θεὸς ὅστις ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἶνε παντοδύναμος. 2. Ἰδοὺ ἡ οἰκία περὶ τῆς ὁποίας σᾶς ὡμίλησα. 3. Τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζομαι εἶνε ψυχρότατον. 4. Ἡ νεαρὰ κόρη περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖτε εἶνε ἐξαδέλφη μου. 5. Ὁ ποταμὸς οὗτινος τὰ ὕδατα γονιμοποιοῦν τὰς Αἰγυπτιακὰς πεδιάδας εἶνε ὁ Νεῖλος. 6. Ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν διετρέξαμεν ἦτο εὐθεῖα.

Ἄσκησις.— Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο ἀντωνυμιῶν καὶ θέσατε αὐτὰς εἰς συμφωνίαν.

1. La femme de votre oncle (*qui, lequel*) est très charitable, a adopté cet orphelin. 2. C'est un effet de la Divine Providence (*qui, lequel*) attire l'admiration de tout le monde. 3. La rose est la fleur (*à qui, lequel*) les poètes donnent la

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

premier prix aux examens εἶδα τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου σας, ἥτις ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἡ ἀντωνυμία qui, μὴ ἐμφαίνουσα γένος καὶ ἀριθμόν, θὰ ἦτο ἀμφίβολος ἐνταῦθα, διότι ἠδύνατο ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ ami καὶ εἰς τὸ fille.

Χρῆσις τῆς **qui** *ἢ τῆς* **lequel** *μετὰ πρόθεσιν.*

§ **108.** Ἡ ἀντωνυμία qui, ὅταν προηγῆται αὐτῆς πρόθεσις, τίθεται ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον μόνον ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων προσωποποιημένων:

L'enfant *à qui* le travail est facile τὸ παιδὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐργασία εἶνε εὔκολος. L'homme *de qui* je l'ai appris ὁ ἄνθρωπος παρὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἔμαθον.

§ **109.** Αἱ ἀντωνυμίαι lequel, laquelle, lesquels, lesquelles, ὅταν προηγῆται αὐτῶν πρόθεσις, τίθενται ἐπί τε προσώπων καὶ πραγμάτων:

Voici les personnes *à qui* ἢ *auxquelles* j'ai à parler ἰδοὺ τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχω νὰ ὁμιλήσω. Voilà une maison *à laquelle* (οὐχὶ à qui) on a fait des réparations ἰδοὺ μία οἰκία εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμαν ἐπιδιορθώσεις.

---

préférence. 4. Les deux haies (*entre qui, lequel*) nous marchions étaient couvertes de fleurs. 5. La vertu et le dévouement sont des leviers (*avec qui, lequel*) on peut soulever le monde.

Θέμα.— Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ἡ ὑγεία εἶνε ἀγαθὸν ἄνευ τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ἄλλα εἶνε μηδέν. 2. Ἡ ἀρετὴ εἶνε ἡ ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας φθάνομεν εἰς τὴν εὐτυχίαν. 3. Ὁ Ἀμερικανὸς Φραγκλῖνος ὑπῆρξε σοφὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ἀλεξικεραύνου. 4. Ἡ κερασέα ἕλκει τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τῆς πόλεως Κερασοῦντος ὁπόθεν εἰσήχθη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. 5. Ὅλοι οἱ περιηγηταὶ ὡμίλησαν περὶ τῆς εὐφορίας ταύτης τῆς χώρας, ἥτις εἶνε ἀληθῶς ἔκτακτος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

5ον ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS INTERROGATIFS.

§ **110**. Αἱ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι εἶνε: **Qui, que, quoi, lequel, quel**.

Παραδείγματα τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Qui? τίς; ποῖος;

Qui est là? ἢ *Qui est-ce qui* est là? ποῖος εἶνε ἐκεῖ;

Qui cherchez-vous? ἢ *Qui est-ce que* vous cherchez? ποῖον ζητεῖτε;

De qui parlez-vous? περὶ ποίου (προσώπου) ὁμιλεῖτε;

À qui avez-vous donné la lettre? εἰς ποῖον ἐδώκατε τὴν ἐπιστολήν;

§ **111**. Ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία qui τίθεται μόνον ἐπὶ προσώπων.

Χάριν ἐμφάσεως, ἀντὶ τῆς qui τίθενται αἱ φράσεις qui est-ce qui? qui est-ce que?

Que? Quoi? τί;

Qu'est-ce qui est là? τί (ὑποκ.) εἶνε ἐκεῖ;

Que cherchez-vous? ἢ *Qu'est-ce que* vous cherchez? τί (ἀντικ.) ζητεῖτε;

De quoi parlez-vous? περὶ τίνος (πράγματος) ὁμιλεῖτε;

À quoi pensez-vous? τί σκέπτεσθε;

§ **112**. Ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία que εἶνε ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ πραγμάτων.

Ἄσκησις.— Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἐρωτηματικῆς ἀντωνυμίας.

1. . . . est là? C'est votre ami. 2. Avec . . . sortirez-vous? Je sortirai avec mon frère. 3. Avec . . . écrivez-vous? J'écris avec une plume. 4. . . . voulez-vous? Je veux mon crayon. 5. À . . . sert la scie? La scie sert à scier le bois. 6. . . . de ces élèves est le plus studieux?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Χάριν ἐμφάσεως, ἀντὶ τῆς que τίθεται ἡ φράσις qu'est-ce que?

Ἢ quoi εἶνε ἐν χρήσει μετὰ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς que (de quoi, à quoi, avec quoi, dans quoi, κλπ.). Ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς ἐπιφωνήσεις: Quoi! vous êtes encore ici! τί! εἶσθε ἀκόμη ἐδῶ!

Lequel? ποῖος; laquelle? lesquels? lesquelles?

Les deux livres sont là, *lequel* voulez-vous? τὰ δύο βιβλία εἶνε ἐδῶ, ποῖον θέλετε;

Voici trois fleurs, *laquelle* préférez-vous? ἰδοὺ τρία ἄνθη, ποῖον προτιμᾶτε;

Lesquels de vos amis sont les meilleurs? ποῖοι φίλοι σας εἶνε οἱ κάλλιστοι;

Lesquelles de ces dames sont riches? ποῖαι ἐκ τῶν κυριῶν τούτων εἶνε πλούσιαι;

§ **113**. Ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία lequel τίθεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων καὶ δεικνύει προτίμησιν, ἐκλογήν, διάκρισιν.

Quel? ποῖος; quelle? quels? quelles?

Quel est votre père? ποῖος εἶνε ὁ πατήρ σας;

Quelle est votre adresse? ποία εἶνε ἡ διεύθυνσίς σας;

Quelles sont les plus jolies fleurs? ποῖα εἶνε τὰ ὡραιότερα ἄνθη;

§ **114**. Τὸ ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον quel χρησιμεύει καὶ ὡς ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία εἰς τὰς ἐρωτήσεις τὰς γινομένας διὰ τοῦ ρήματος être.

Θέμα. — ***Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.***

1. Ποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων βιβλίων προτιμᾶτε; 2. Τί φρονεῖτε περὶ τούτου; 3. Ποῖοι εἶνε αὐτοὶ οἱ νέοι; 4. Τί (A quoi) σκέπτεσθε; 5. Περὶ τίνος θὰ ὁμιλήσῃ αὔριον; 6. Ποῖος ποτίζει τὰ ἄνθη; 7. Ποῖα εἶνε τὰ βιβλία σας; 8. Ποῖος τῶν ἀνεψιῶν σας εἶνε ἀσθενής;

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

6ον ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS INDÉFINIS.

§ **115**. Τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν εἶνε ἄκλιτοι καὶ κοινοῦ γένους· αὗται εἶνε αἱ ἑξῆς:

Autrui ἄλλος.	Plusieurs πολλοί,-αί.
On τις, τινες.	Quiconque ὁστιςδήποτε.
Personne τις, οὐδείς.	Rien τι, οὐδέν.

Αἱ δὲ εἶνε κλιταί· αὗται εἶνε αἱ ἑξῆς:

Aucun οὐδείς, κανείς.	L'un l'autre ἀλλήλους.
Certain τις, κάποιος.	Nul οὐδείς.
Chacun ἕκαστος.	Quelqu'un, τις, κάποιος.
L'un ὁ μέν.	Tel τοιοῦτος, οἷος, δεῖνα.
L'autre ὁ δέ.	Tout πᾶς, ὅλος.

Παρατήρησις.—Τὰ aucun, certain, nul, plusieurs, tel, tout εἶνε ὁτὲ μὲν ἀόριστα ἐπίθετα, ὁτὲ δὲ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι. Εἶνε ἐπίθετα ὅταν συνοδεύουν οὐσιαστικόν: *Aucun* homme κανεὶς ἄνθρωπος, *toute* la terre ὅλη ἡ γῆ. Εἶνε δὲ ἀντωνυμίαι, ὅταν δὲν συνοδεύουν οὐσιαστικόν: *Aucun* ne sortira κανεὶς δὲν θὰ ἐξέλθῃ. *Tout* est perdu τὸ πᾶν ἀπωλέσθη.

Χρῆσις τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν

§ **116**. Ἡ ἀντωνυμία **autrui** ἀπαντᾷ καθ' ἑνικὸν καὶ εἶνε εὔχρηστος μόνον κατὰ γενικὴν καὶ δοτικήν:

Ne parlez jamais mal d'*autrui* μὴ κακολογεῖτε ποτὲ τὸν ἄλλον (κανένα).

§ **117**. Ἡ ἀντωνυμία **on** εἶνε ἐν γένει ἀρσενικοῦ γένους ἑνικοῦ ἀριθμοῦ. Εἶνε δὲ ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος, ὅταν δι' αὐτοῦ νοοῦνται οἱ ἄνθρωποι ἐν γένει, ὅτε ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα τὸ γ' ἑνικὸν πρόσωπον τῆς παθητικῆς φωνῆς, ἢ τὸ γ' πληθυντικὸν τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς, ἢ καὶ τὴν ἀντωνυμίαν *τις*: *On* croit πιστεύεται, ἢ πιστεύουν, ἢ πιστεύει τις.

Τὸ on δύναται ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς ὄνομα θηλυκοῦ γένους ἢ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τότε δὲ τὸ ἑπόμενον αὐτῷ ἐπίθετον λαμβάνει τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος εἰς τὸ ὁποῖον τὸ on ἀναφέρεται:

Ἀ votre âge, ma fille, *on* est bien *curieuse* εἰς τὴν ἡλικίαν σου, κόρη μου, οἱ ἄνθρωποι εἶνε πολὺ περίεργοι. Après la

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

mort *on* est *égaux* μετὰ θάνατον ὅλοι εἶνε ἴσοι.

Ἡ on, χάριν εὐφωνίας, δύναται νὰ λάβῃ πρὸ αὐτῆς τὸ l' μετὰ τὰ si, où, et, que. Οὕτω, ἀντὶ si on vient προτιμητέον τὸ *si l'on* vient ἐὰν ἔλθῃ τις. Ἀντὶ il faut qu'on commence προτιμητέον τὸ il faut *que l'on* commence πρέπει ν' ἀρχίσῃ τις.

Πρὸ τῶν le, la, les ὅμως δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ l'on. Οὕτω δὲν λέγουν si l'on les entend ἐὰν τοὺς ἀκούσῃ τις, ἀλλὰ si on les entend.

§ **118.** Τὸ **personne** εἶνε ὁτὲ μὲν οὐσιαστικὸν θηλυκοῦ γένους, ὁτὲ δὲ ἀόριστος ἀντωνυμία ἀρσενικοῦ γένους ἑνικοῦ ἀριθμοῦ.

Εἶνε οὐσιαστικόν, ὅταν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ἢ ὑπὸ προσδιοριστικοῦ ἐπιθέτου:

On ne croit pas une *personne menteuse* δὲν πιστεύομεν τὸν ψεύστην.

Εἶνε δὲ ἀντωνυμία, ὅταν δὲν συνοδεύεται οὔτε ὑπὸ τοῦ ἄρθρου οὔτε ὑπὸ ἐπιθέτου:

Personne n'a été *attentif* οὐδεὶς ὑπῆρξε προσεκτικός.

Θέμα.— Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι.

1. Ὁ ζηλότυπος δὲν ἀγαπᾷ κανένα. 2. Ἕκαστος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. 3. Ὁ μὲν ἦτο πλούσιος, ὁ δὲ ἦτο πτωχός· ἀμφότεροι ἦσαν δυστυχεῖς. 4. Οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δὲ ἔπαιζον. 5. Τοιοῦτος εἶνε ὁ κόσμος. 6. Τινὲς τῶν μαθητῶν ἠμέλησαν τὰ μαθήματά των. 7. Εἶνέ τις εὐτυχής, ὅταν εἶνε εὐχαριστημένος. 8. Ἡ γνώμη τῶν πολλῶν εἶνε πολλάκις προτιμητέα τῆς γνώμης ἑνὸς μόνου. 9. Ὁστισδήποτε δὲν τηρήσῃ αὐτὸν τὸν νόμον θὰ τιμωρηθῇ (sera puni). 10. Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 11. Οὐδεὶς ἐκ τῶν συμμαθητῶν μου εἶνε δυστυχής. 12. Δὲν κακολογεῖ ποτὲ τὸν ἄλλον.

Ἄσκησις.— Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι.

Γράψατε ὀρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων.

1. Dans ce monde, on est (*ami*) aujourd'hui et demain (*rival*). 2. Dans un ménage, il faut que (*on, l'on*) calcule avec soin ses dépenses journalières. 3. Personne n'est (*mécontent*) de soi. 4. (*Tout*) personne (*laborieux*) parvient toujours à gagner honorablement sa vie.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.'

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ. DU VERBE.

§ **119**. ***Ρίζα καὶ κατάληξις.***— Εἰς τὸ ῥῆμα διακρίνομεν τὴν ρίζαν (le radical) καὶ τὴν κατάληξιν (la terminaison): aim-er, j'aim-e, nous aim-ons, κλπ.

§ **120**. ***Συζυγίαι.***— Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει τέσσαρας συζυγίας (conjugaisons) διακρινομένας ἀπ' ἀλλήλων ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου:

Ἡ *πρώτη* συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **er**: aim*er* ἀγαπᾶν, parl*er* ὁμιλεῖν.

Ἡ *δευτέρα* συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **ir**: fin*ir* τελειώνειν, cour*ir* τρέχειν.

Ἡ *τρίτη* συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **oir**: recev*oir* λαμβάνειν, δέχεσθαι, voul*oir* θέλειν.

Ἡ *τετάρτη* συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **re**: rom-p*re* θραύειν, vend*re* πωλεῖν.

§ **121**. ***Βοηθητικὰ ῥήματα.***— Τὰ ῥήματα **avoir** *ἔχειν* καὶ **être** *εἶναι*, βοηθοῦντα εἰς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἄλλων ῥημάτων, καλοῦνται *βοηθητικὰ ῥήματα* (verbes auxiliaires).

§ **122**. ***Χρόνοι.***— Οἱ χρόνοι (les temps) εἶνε ὀκτώ: présent ἐνεστώς, imparfait παρατατικός, passé défini ἀόριστος, passé indéfini παρακείμενος, passé antérieur προπαρωχημένος, plusque-parfait ὑπερσυντέλικος, futur μέλλων, futur antérieur τετελεσμένος μέλλων.

Τούτων ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατατικός, ὁ ἀόριστος καὶ ὁ μέλλων εἶνε *χρόνοι ἁπλοῖ* (temps simples) ἤτοι σχηματίζονται μονολεκτικῶς, οἱ δὲ λοιποὶ *σύνθετοι* (temps composés) ἤτοι σχηματίζονται περιφραστικῶς διά τινος χρόνου τῶν ῥημάτων avoir ἢ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματος: nous *avons parlé,* nous *sommes partis.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 123. Verbe **avoir**.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

J'ai ἔχω
tu as
il ἤ elle a
nous avons
vous avez
ils ἤ elles ont

Imparfait.

Παρατατικός.

J'avais εἶχον
tu avais
il ἤ elle avait
nous avions
vous aviez
ils ἤ elles avaient

Passé défini.

Ἀόριστος.

J' eus ἔσχον
tu eus
il ἤ elle eut
nous eûmes
vous eûtes
ils ἤ elles eurent

Futur.

Μέλλων.

J' aurai θὰ ἔχω
tu auras
il ἤ elle aura
nous aurons
vous aurez
ils ἤ elles auront

Passé indéfini. Παρακείμενος.

J'ai eu ἔχω λάβει
tu as eu
il ἤ elle a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils ἤ elles ont eu

Plus-que-parfait.

Ὑπερσυντέλικος.

J'avais eu εἶχον λάβει
tu avais eu
il ἤ elle avait eu
nous avions eu
vous aviez eu
ils ἤ elles avaient eu

Passé antérieur.

Προπαρωχημένος.

J'eus eu ἔσχον (πρότερον)
tu eus eu
il ἤ elle eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils ἤ elles eurent eu

Futur antérieur.

Τετελεσμένος μέλλων.

J'aurai eu θὰ ἔχω λάβει
tu auras eu
il ἤ elle aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils ἤ elles auront eu

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL. ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.	**Passé**. Παρωχημένος.
J'aurais θὰ εἶχον	J'aurais eu ἤθελον λάβει
tu aurais	tu aurais eu
il ἤ elle aurait	il ἤ elle aurait eu
nous aurions	nous aurions eu
vous auriez	vous auriez eu
ils ἤ elles auraient	ils ἤ elles auraient eu

Passé (2me forme).

J'eusse eu	nous eussions eu
tu eusses eu	vous eussiez eu
il ἤ elle eût eu	ils ἤ elles eussent eu

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Aie ἔχε ayons ἂς ἔχωμεν ayez ἔχετε

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.	**Passé**. Παρωχημένος.
Que j'aie νὰ ἔχω	Que j' aie eu νὰ ἔχω λάβει
que tu aies	que tu aies eu
qu'il ἤ qu'elle ait	qu'il ἤ qu'elle ait eu
que nous ayons	que nous ayons eu
que vous ayez	que vous ayez eu
qu'ils ἤ qu'elles aient	qu'ils ἤ qu'elles aient eu
Imparfait. Παρατατικός.	**Plus-que-parfait**. Ὑπερσυντέλικος
Que j'eusse νὰ εἶχον	Que j' eusse eu νὰ εἶχον λάβει
que tu eusses	que tu eusses eu
qu'il ἤ qu'elle eût	qu'il ἤ qu'elle eût eu
que nous eussions	que nous eussions eu
que vous eussiez	que vous eussiez eu
qu'ils ἤ qu'elles eussent	qu' ils ἤ qu' elles eussent eu

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent. Ἐνεστώς.	**Passé**. Παρωχημένος.
Avoir ἔχειν	Avoir eu λαβεῖν

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.	**Passé**. Παρωχημένος.
Ayant ἔχων	Eu, eue, ayant eu λαβὼν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 124. Verbe être.

INDICATIF.

Présent.

Je suis εἶμαι
tu es
il ἦ elle est
nous sommes
vous êtes
ils ἦ elles sont

Imparfait.

J'étais ἤμην
tu étais
il ἦ elle était
nous étions
vous étiez
ils ἦ elles étaient

Passé défini.

Je fus ὑπῆρξα
tu fus
il ἦ elle fut
nous fûmes
vous fûtes
ils ἦ elles furent

Futur.

Je serai θὰ εἶμαι
tu seras
il ἦ elle sera
nous serons
vous serez
ils ἦ elles seront

Passé indéfini.

J'ai été ὑπῆρξα
tu as été
il ἦ elle a été
nous avons été
vous avez été
ils ἦ elles ont été

Plus-que-parfait.

J'avais été εἶχον ὑπάρξει
tu avais été
il ἦ elle avait été
nous avions été
vous aviez été
ils ἦ elles avaient été

Passé antérieur.

J'eus été ὑπῆρξα (πρότερον)
tu eus été
il ἦ elle eut été
nous eûmes été
vous eûtes été
ils ἦ elles eurent été

Futur antérieur.

J'aurai été θὰ ἔχω ὑπάρξει
tu auras été
il ἦ elle aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils ἦ elles auront été

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL.

Présent.	**Passé.**
Je serais θὰ ἤμην	J'aurais été θὰ εἶχον ὑπάρξει
tu serais	tu aurais été
il ἤ elle serait	il ἤ elle aurait été
nous serions	nous aurions été
vous seriez	vous auriez été
ils ἤ elles seraient	ils ἤ elles auraient été

Passé (2me forme).

J'eusse été	nous eussions été
tu eusses été	vous eussiez été
il ἤ elle eût été	ils ἤ elles eussent été

IMPÉRATIF.

Sois ἔσο soyons ἂς εἴμεθα soyez ἔστε

SUBJONCTIF.

Présent.	**Passé.**
Que je sois νὰ εἶμαι	Que j'aie été νὰ ἔχω ὑπάρξει
que tu sois	que tu aies été
qu'il ἤ qu'elle soit	qu'il ἤ qu'elle ait été
que nous soyons	que nous ayons été
que vous soyez	que vous ayez été
qu'ils ἤ qu'elles soient	qu'ils ἤ qu'elles aient été

Imparfait.	**Plus-que-parfait.**
Que je fusse νὰ ἤμην	Que j'eusse été νὰ εἶχον ὑπάρξει
que tu fusses	que tu eusses été
qu'il ἤ qu'elle fût	qu'il ἤ qu'elle eût été
que nous fussions	que nous eussions été
que vous fussiez	que vous eussiez été
qu'ils ἤ qu'elles fussent	qu'ils ἤ qu'elles eussent été

INFINITIF.

Présent.	**Passé.**
Être εἶναι	Avoir été γενέσθαι

PARTICIPE.

Présent.	**Passé.**
Étant ὤν	Été, ayant été γενόμενος

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέμα.— **Avoir.**

1. Ἔχω ὡραίαν οἰκίαν. 2. Θὰ ἔχωμεν καλὸν καιρὸν αὔριον. 3. Ἐλάβομεν (passé indéf. τοῦ avoir) τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ὁμιλήσωμεν (de parler) πρὸς τὸν ἀδελφόν σας. 4. Δὲν ἐλάβετε ἀκόμη τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γράψετε εἰς Παρισίους; 5. Πόσα μαθήματα θὰ ἔχῃς σήμερον; Θὰ ἔχω τέσσαρα μαθήματα πρὸ μεσημβρίας (dans la matinée) καὶ δύο μετὰ μεσημβρίαν (l'après-midi). 6. Ἐὰν εἶχον κάμει τὴν ἐργασίαν μου, ἤθελον λάβει (passé du cond.) χρήματα. 7. Δὲν πιστεύω (Je ne crois pas) ὅτι ἔχετε (subj. prés.) πάρα πολλὰ χρήματα. 8. Ἔχε θάρρος. 9. Ἂς ἔχωμεν πάντοτε τὸν θεὸν εἰς τὴν καρδίαν μας. 10. Πρέπει νὰ ἔχετε (subj. prés.) ὀλίγην ὑπομονήν.

Θέμα.— **Être.**

1. Δὲν εἶμαι πλούσιος. 2. Ποῦ ἦσθε χθές; Ἤμην εἰς τὴν ἐξοχήν. 3. Θὰ εἶμεθα εἰς Παρισίους τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. 4. Ποῦ θὰ εἶσθε αὔριον; Θὰ εἶμαι εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἕως τὰς ἓξ (jusqu'à six heures). 5. Οἱ μαθηταὶ ὑπῆρξαν (passé déf.) ἀμελεῖς. 6. Δὲν ὑπήρξατε (passé ind.) εὐτυχεῖς. 7. Θὰ ἦσο πλούσιος ἐὰν ἦσο οἰκονόμος. 8. Ἐπήγατε (passé indéf. τοῦ être) ποτὲ εἰς τὴν Γαλλίαν; Μάλιστα, ἐπῆγα ἐκεῖ (y) πολλάκις. 9. Ἐὰν εἶχον ὑπάγει (plus-que-parfait τοῦ être) εἰς Παρισίους, θὰ εἶχον ὑπάγει (passé du cond.) εἰς τὸ Λοῦβρον (au Louvre). 10. Μὴ εἶσθε ἄδικοι. 11. Ἂς εἴμεθα ἐπιμελεῖς καὶ εὐπειθεῖς. 12. Θέλω (Je veux) νὰ εἶσθε (subj. prés.) εὐτυχεῖς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 125. Πρώτη συζυγία.

Aimer ἀγαπᾶν.

INDICATIF.

Présent.

J'aime ἀγαπῶ
tu aimes
il ἢ elle aime
nous aimons
vous aimez
ils ἢ elles aiment

Imparfait.

J'aimais ἠγάπων
tu aimais
il ἢ elle aimait
nous aimions
vous aimiez
ils ἢ elles aimaient

Passé défini.

J'aimai ἠγάπησα
tu aimas
il ἢ elle aima
nous aimâmes
vous aimâtes
ils ἢ elles aimèrent

Futur.

J'aimerai θ' ἀγαπήσω
tu aimeras
il ἢ elle aimera
nous aimerons
vous aimerez
ils ἢ elles aimeront

Passé indéfini.

J'ai aimé ἔχω ἀγαπήσει
tu as aimé
il ἢ elle a aimé
nous avons aimé
vous avez aimé
ils ἢ elles ont aimé

Plus-que-parfait.

J'avais aimé εἶχον ἀγαπήσει
tu avais aimé
il ἢ elle avait aimé
nous avions aimé
vous aviez aimé
ils ἢ elles avaient aimé

Passé antérieur.

J'eus aimé ἠγάπησα (πρότερον)
tu eus aimé
il ἢ elle eut aimé
nous eûmes aimé
vous eûtes aimé
ils ἢ elles eurent aimé

Futur antérieur.

J'aurai aimé θὰ ἔχω ἀγαπήσει
tu auras aimé
il ἢ elle aura aimé
nous aurons aimé
vous aurez aimé
ils ἢ elles auront aimé

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL.

Présent.	**Passé.**
J'aimerais θὰ ἠγάπων	J'aurais aimé ἤθελον ἀγαπήσει
tu aimerais	tu aurais aimé
il ἢ elle aimerait	il ἢ elle aurait aimé
nous aimerions	nous aurions aimé
vous aimeriez	vous auriez aimé
ils ἢ elles aimeraient	ils ἢ elles auraient aimé

Passé (2me forme).

J'eusse aimé	nous eussions aimé
tu eusses aimé	vous eussiez aimé
il ἢ elle eût aimé	ils ἢ elles eussent aimé

IMPÉRATIF.

Aime ἀγάπα aimons ἂς ἀγαπῶμεν aimez ἀγαπᾶτε

SUBJONCTIF.

Présent.	**Passé.**
Que j'aime ν' ἀγαπῶ	Que j'aie aimé νὰ ἔχω ἀγαπήσει
que tu aimes	que tu aies aimé
qu'il ἢ qu'elle aime	qu'il ἢ qu'elle ait aimé
que nous aimions	que nous ayons aimé
que vous aimiez	que vous ayez aimé
qu'ils ἢ qu'elles aiment	qu'ils ἢ qu'elles aient aimé
Imparfait.	**Plus-que-parfait.**
Que j'aimasse νὰ ἠγάπων	Que j'eusse aimé νὰ εἶχον ἀγαπήσει
que tu aimasses	que tu eusses aimé
qu'il ἢ qu'elle aimât	qu'il ἢ qu'elle eût aimé
que nous aimassions	que nous eussions aimé
que vous aimassiez	que vous eussiez aimé
qu'ils ἢ qu'elles aimassent	qu'ils ἢ qu'elles eussent aimé

INFINITIF.

Présent.	**Passé.**
Aimer ἀγαπᾶν	Avoir aimé ἀγαπῆσαι

PARTICIPE.

Présent.	**Passé.**
Aimant ἀγαπῶν	Aimé, aimée, ayant aimé ἀγαπώμενος, ἠγαπημένος, ἀγαπήσας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἄσκησις.— *Πρώτη συζυγία.*

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les herbes (*pousser*, indicatif prés.) dans le champ. 2. L'exercice et la tempérance (*fortifier*, fut.) votre santé. 3. (*Pardonner*, impér.) à vos ennemis. 4. Je (*prononcer*, pas. du cond.) ce mot. 5. Les éclairs (*briller*, imp. de l'ind.), la foudre (*gronder*, imp. de l'ind.). 6. Votre timidité vous (*troubler*, pas. indéf.). 7. Deux renards (*trouver*, plus-que-parf.) un trésor. 8. Nous (*traverser*, passé déf.) la rivière. 9. J'(*assister*, prés. du cond.) les pauvres. 10. Si j'avais de l'argent, je vous (*prêter*, prés. du cond.) mille drachmes. 11. Il faut que chacun (*payer*, subj. prés.) son tribut à la nature.

Θέμα.— Πρώτη συζυγία.

1. Ἡ σελήνη φωτίζει τὴν γῆν. 2. Ὁ πατήρ μου ὡμίλει πολλὰς γλώσσας. 3. Εἶχον προγευματίσει. 4. Οἱ δικασταὶ κατεδίκασαν τὸν Σωκράτην. 5. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἠπάτησε ὅλον τὸν κόσμον. 6. Πρέπει νὰ πληρώσωμεν (subj.) αὐτὸ τὸ ποσόν. 7. Θὰ φέρω αὐτὰ τὰ βιβλία εἰς τὸν διδάσκαλόν μου. 8. Ἂς ἀκούωμεν τοὺς διδασκάλους μας. 9. Κλείσατε τὴν θύραν τοῦ δωματίου, σᾶς παρακαλῶ (s'il vous plaît). 10. Θὰ ἔπαιζα εὐχαρίστως μαζί σας. 11. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἰργάζεσθε μὲ περισσότερον ζῆλον. 12. Ἐκπλήσσομαι (je suis étonné) πῶς (que) δὲν ἐφέρατε (apporter, passé du subj.) τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον σᾶς ἐδάνεισα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. 13. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἰς ἓξ ἡμέρας. 14. Προσεύχεσθε εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἀγαπᾶτε τὸν πλησίον σας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ **126**. ***Ρήματα εἰς* cer.** — Τὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **cer** λαμβάνουν ὑπὸ τὸ c ὑπόστιγμα (ç), ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ a ἢ ἀπὸ o:

Commen*cer* ἀρχίζειν: je commençais, il commença, nous commençons.

§ **127**. ***Ρήματα εἰς* ger.**—Τὰ εἰς **ger** λήγοντα ρήματα λαμβάνουν ἄφωνον **e** μετὰ τὸ g, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ a ἢ ἀπὸ o:

Ju*ger* κρίνειν: je jugeais, il jugea, nous jugeons.

§ **128**. ***Ρήματα παραλήγοντα εἰς ἄφωνον* e**.—Τὰ ρήματα τὰ παραλήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς *ἄφωνον* **e**, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ρίζα δὲν λήγει εἰς l ἢ t, τρέπουν τὸ ἄφωνον e εἰς *ἀνοικτὸν* **è**, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ *ἄφωνον e*:

Semer σπείρειν: je sème, je sèmerai, je sèmerais.

Mener ἄγειν, φέρειν: je mène, je mènerai, je mènerais.

Παρατήρησις.—Τὰ εἰς **eler** καὶ **eter** λήγοντα ρήματα διπλασιάζουν τὸ l ἢ τὸ t, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ *ἄφωνον e*:

App*eler* καλεῖν: j'appelle, j'appellerai.

J*eter* ῥίπτειν: je jette, je jetterai.

Ἐξαίρεσις — Ρήματά τινα εἰς eler καὶ eter, ἀντὶ νὰ διπλασιάσουν τὸ l ἢ τὸ t, λαμβάνουν βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ e. Τὰ συνηθέστερα τούτων εἶνε τὰ: celer κρύπτειν, déceler ἀποκαλύπτειν, dégeler τήκειν, τήκεσθαι, geler παγώνειν, modeler προπλάττειν, peler

---

Ἄσκησις.— *Ἀνωμαλίαι πρώτης συζυγίας*.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Nous (*tracer*, ind. pr.) une ligne droite. 2 Le charretier (*atteler*, ind. pr.) son cheval. 3. Avec un levier on (*soulever*, ind. pr.) les plus lourds fardeaux. 4. L'aimant (*posséder*, ind. pr.) la propriété d'attirer le fer. 5. Les maîtres aiment les écoliers qui (*employer*, ind. pr.) bien leur temps. 6. L'armée grecque (*avancer*, imp. de l'ind.), les ennemis (*engager*, imp. de l'ind.) le feu: la victoire (*balancer*,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μαδᾶν, ξεφλουδίζειν, acheter ἀγοράζειν, épousseter ξεσκονίζειν:

Je cèle, je cèlerai, je cèlerais, que je cèle.

J'achète, j'achèterai, j'achèterais, que j'achète.

§ **129**. ***Ρήματα παραλήγοντα εἰς κλειστὸν é.***—Τὰ ρήματα τὰ παραλήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς *κλειστὸν* **é** τρέπουν τοῦτο εἰς *ἀνοικτὸν* **è**, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον *e*, πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ὑποθετικῆς:

Répéter ἐπαναλαμβάνειν: je répète, tu répètes; je répéterai, je répéterais.

Posséder κατέχειν: je possède, tu possèdes; je possédérai, je posséderais.

Παρατήρησις.—Τὰ εἰς **éger** λήγοντα ρήματα ἀκολουθοῦν τὸν αὐτὸν κανόνα:

Prot*éger* προστατεύειν: je protège, je protégerai, je protégerais.

§ **130**. ***Ρήματα εἰς* yer.**—Τὰ εἰς **oyer** καὶ **uyer** λήγοντα ρήματα τρέπουν τὸ y εἰς i, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον *e*:

Nett*oyer* καθαρίζειν: je nettoie, je nettoierai, que je nettoie.

Ess*uyer* σπογγίζειν: j'essuie, j'essuierai, que j'essuie.

Τὰ εἰς **ayer** ὅμως λήγοντα ρήματα φυλάττουν πανταχοῦ τὸ y:

Je paye, je payerai, je payerais.

Γράφουν ὅμως καὶ je paie, je paierai, κλπ.

---

imp. de l'ind.). 7. Le chant du coq (*annoncer*, pas. défini) l'approche du jour. 8. De beaux arbres (*ombrager*, imp. de l'ind.) la rivière. 9. Le beau temps (*succéder*, fut.) enfin aux jours plavieux. 10. Nous (*acheter*, cond. pr.) des livres si nous avions de l'argent. 11. Il faut que vous (*employer*, prés. du subj.) tout votre temps à l'étude de la botanique.

Θέμα.— Ἀνωμαλίαι πρώτης συζυγίας.

1. Δὲν ρίπτει ποτὲ λίθους. 2. Ἡ ὑπηρέτρια καθαρίζει τὰ δωμάτια. 3. Τρώγομεν κεράσια. 4. Ἀγοράζω ἓν βιβλίον. 5. Καλῶ τὸν ἀδελφόν μου. 6. Αὐτὴ ἡ φιλάνθρωπος γυνὴ παρηγόρει τοὺς δυστυχεῖς. 7. Ὁ ἀδάμας χαράσσει ὅλα τὰ ἄλλα σώματα. 8. Εἰς τὸν σταθμὸν ζυγίζουν τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξιδιωτῶν. 9. Ἡ φύσις εἶνε κάτοπτρον πιστὸν τὸν ὁποῖον ἀνταναχλᾷ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 131. Δευτέρα συζυγία.

Finir *τελειώνειν*.

INDICATIF.

Présent.

Je finis τελειώνω
tu finis
il ἢ elle finit
nous finissons
vous finissez
ils ἢ elles finissent

Imparfait.

Je finissais ἐτελείωνον
tu finissais
il ἢ elle finissait
nous finissions
vous finissiez
ils ἢ elles finissaient

Passé défini.

Je finis ἐτελείωσα
tu finis
il ἢ elle finit
nous finîmes
vous finîtes
ils ἢ elles finirent

Futur.

Je finirai θὰ τελειώσω
tu finiras
il ἢ elle finira
nous finirons
vous finirez
ils ἢ elles finiront

Passé indéfini.

J'ai fini ἔχω τελειώσει
tu as fini
il ἢ elle a fini
nous avons fini
vous avez fini
ils ἢ elles ont fini

Plus-que-parfait.

J'avais fini εἶχον τελειώσει
tu avais fini
il ἢ elle avait fini
nous avions fini
vous aviez fini
ils ἢ elles avaient fini

Passé antérieur.

J'eus fini ἐτελείωσα (πρότερον)
tu eus fini
il ἢ elle eut fini
nous eûmes fini
vous eûtes fini
ils ἢ elles eurent fini

Futur antérieur.

J'aurai fini θὰ ἔχω τελειώσει
tu auras fini
il ἢ elle aura fini
nous aurons fini
vous aurez fini
ils ἢ elles auront fini

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL.

Présent.	**Passé.**
Je finirais θὰ ἐτελείωνον	J'aurais fini ἤθελον τελειώσει
tu finirais	tu aurais fini
il ἢ elle finirait	il ἢ elle aurait fini
nous finirions	nous aurions fini
vous finiriez	vous auriez fini
ils ἢ elles finiraient	ils ἢ elles auraient fini

Passé (2me forme).

J'eusse fini	nous eussions fini
tu eusses fini	vous eussiez fini
il ἢ elle eût fini	ils ἢ elles eussent fini

IMPÉRATIF.

Finis τελείωνε finissons ἂς τελειώνωμεν finissez τελειώνετε

SUBJONCTIF.

Présent.	**Passé.**
Que je finisse νὰ τελειώνω	Que j'aie fini νὰ ἔχω τελειώσει
que tu finisses	que tu aies fini
qu'il ἢ qu'elle finisse	qu'il ἢ qu'elle ait fini
que nous finissions	que nous ayons fini
que vous finissiez	que vous ayez fini
qu'ils ἢ qu'elles finissent	qu'ils ἢ qu'elles aient fini

Imparfait.	**Plus-que-parfait.**
Que je finisse νὰ ἐτελείωνον	Que j'eusse fini νὰ εἶχον τελειώσει
que tu finisses	que tu eusses fini
qu'il ἢ qu'elle finît	qu'il ἢ qu'elle eût fini
que nous finissions	que nous eussions fini
que vous finissiez	que vous eussiez fini
qu'ils ἢ qu'elles finissent	qu'ils ἢ qu'elles eussent fini

INFINITIF.

Présent.	**Passé.**
Finir τελειώνειν	Avoir fini τελειῶσαι

PARTICIPE.

Présent.	**Passé.**
Finissant τελειώνων	Fini, finie, ayant fini τελειωμένος, τελειώσας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ **132**. Τὸ ῥῆμα **bénir** εὐλογεῖν, ἔχει διπλοῦν τύπον παθητικῆς μετοχῆς: béni καὶ bénit. Τούτων ὁ μὲν πρῶτος béni σημαίνει ἁπλῶς *εὐλογημένος:* Maison *bénie* de Dieu οἶκος εὐλογημένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ δεύτερος bénit λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἡγιασμένων διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς: Du pain *bénit* ἄρτος ἡγιασμένος, ἀντίδωρον. De l'eau *bénite* ὕδωρ ἡγιασμένον, ἁγίασμα.

Σημείωσις.—Κλινόμενον μετὰ βοηθητικοῦ τὸ béni οὐδέποτε λαμβάνει t: Le prêtre a **béni** *les drapeaux ὁ ἱερεὺς ηὐλόγησε τὰς σημαίας.*

§ **133**. Τὸ ῥῆμα **haïr** μισεῖν, διατηρεῖ τὸ διαιρετικὸν ἐπὶ τοῦ ἰ καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους, πλὴν τοῦ ἑνικοῦ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς: Je hais, tu hais, il hait, καὶ τοῦ δευτέρου ἑνικοῦ προσώπου τῆς προστακτικῆς: hais.

Ἄσκησις.— Δευτέρα συζυγία.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les rayons du soleil nous (*éblouir*, ind. prés.). 2. Quand je (*réfléchir*, fut. ant.), j'(*agir*, fut.) résolument. 3. Le médecin (*guérir*, pas. indéf.) le malade. 4. Vous (*choisir*, pas. indéf.) les plus beaux fruits. 5. (*Accomplir*, impér.) vos devoirs. 6. Nous (*gravir*, pas. déf.) les flancs escarpés de la montagne. 7. Les arbres (*reverdir*, fut.) au printemps. 8. Il fallait que je (*saisir*, imp. du subj.) l'occasion. 9. Si tu (*haïr*, indic. prés.) tes vices, tu es à demi corrigé. 10. Horace et Virgile (*fleurir*, imparf. de l'ind.) en même temps. 11. Nous (*haïr*, ind. prés.) la flatterie et le mensonge.

Θέμα.— Δευτέρα συζυγία.

1. Οἱ καλοὶ μαθηταὶ ὑπακούουν πάντοτε. 2. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἐπλούτιζον τοὺς Φοίνικας. 3. Ἐκτίσαμεν ὡραίαν οἰκίαν. 4. Πρέπει νὰ κτίσετε (subj.) τὴν οἰκίαν σας εἰς καλὴν τοποθεσίαν. 5. Αὐτοὶ οἱ ἐργάται κτίζουν ἓν ἐργοστάσιον. 6. Οἱ ἐχθροὶ ἔθαψαν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **134.** Τὸ ῥῆμα **fleurir** ἐπὶ μὲν τῆς κυριολεκτικῆς σημασίας τοῦ *ἀνθεῖν* εἶνε ὁμαλόν: Les pommiers *fleurissaient* αἱ μηλέαι ἤνθουν. Les arbres *fleurissant* au printemps τὰ δένδρα τἀνθοῦντα κατὰ τὸ ἔαρ. Ἀλλ' ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας τοῦ *ἀκμάζειν* ἔχει ἐνεργητικὴν μετοχὴν florissant καὶ παρατατικὸν je florissais: Le commerce est *florissant* τὸ ἐμπόριον εἶνε ἀκμαῖον. Les lettres et les arts *florissaient* à Athènes sous Périclès τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι ἤκμαζον ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Περικλέους.

τοὺς νεκρούς των. 7. Ὅταν θὰ ἔχω τελειώσει αὐτὸ τὸ βιβλίον, θὰ σᾶς τὸ δανείσω. 8. Θὰ τιμωρήσω τὸν μαθητὴν ὁ ὁποῖος θὰ λερώσῃ τὸ βιβλίον του. 9. Ἐξετελέσαμεν πάντοτε ὅλα τὰ καθήκοντά μας. 10. Μισεῖτε τὸ ψεῦδος. 11. Ἔκλεγε καλῶς τοὺς φίλους σου. 12. Αὐτὰ τὰ δένδρα θ' ἀνθήσουν μετ' ὀλίγον. 13. Ὁ Θεὸς ηὐλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ἀβραάμ. 14. Αἱ Ἀθῆναι ἤκμαζον ἐπὶ Περικλέους.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 135. Τρίτη συζυγία.

Recevoir *λαμβάνειν, δέχεσθαι.*

INDICATIF.

Présent.

Je reçois λαμβάνω
tu reçois
il ἢ elle reçoit
nous recevons
vous recevez
ils ἢ elles reçoivent

Passé indéfini.

J'ai reçu ἔχω λάβει
tu as reçu
il ἢ elle a reçu
nous avons reçu
vous avez reçu
ils ἢ elles ont reçu

Imparfait.

Je recevais ἐλάμβανον
tu recevais
il ἢ elle recevait
nous recevions
vous receviez
ils ἢ elles recevaient

Plus-que-parfait.

J'avais reçu εἶχον λάβει
tu avais reçu
il ἢ elle avait reçu
nous avions reçu
vous aviez reçu
ils ἢ elles avaient reçu

Passé défini.

Je reçus ἔλαβον
tu reçus
il ἢ elle reçut
nous reçûmes
vous reçûtes
ils ἢ elles reçurent

Passé antérieur.

J'eus reçu ἔλαβον (πρότερον)
tu eus reçu
il ἢ elle eut reçu
nous eûmes reçu
vous eûtes reçu
ils ἢ elles eurent reçu

Futur.

Je recevrai θὰ λάβω
tu recevras
il ἢ elle recevra
nous recevrons
vous recevrez
ils ἢ elles recevront

Futur antérieur.

J'aurai reçu θὰ ἔχω λάβει
tu auras reçu
il ἢ elle aura reçu
nous aurons reçu
vous aurez reçu
ils ἢ elles auront reçu

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL.

Présent.	**Passé.**
Je recevrais θὰ ἐλάμβανον	J'aurais reçu ἤθελον λάβει
tu recevrais	tu aurais reçu
il ἤ elle recevrait	il ἤ elle aurait reçu
nous recevrions	nous aurions reçu
vous recevriez	vous auriez reçu
ils ἤ elles recevraient	ils ἤ elles auraient reçu

Passé (2me forme).

J'eusse reçu	nous eussions reçu
tu eusses reçu	vous eussiez reçu
il ἤ elle eût reçu	ils ἤ elles eussent reçu

IMPÉRATIF.

Reçois λάβε recevons ἂς λάβωμεν recevez λάβετε

SUBJONCTIF.

Présent.	**Passé.**
Que je reçoive νὰ λαμβάνω	Que j'aie reçu νὰ ἔχω λάβει
que tu reçoives	que tu aies reçu
qu'il ἤ qu'elle reçoive	qu'il ἤ qu'elle ait reçu
que nous recevions	que nous ayons reçu
que vous receviez	que vous ayez reçu
qu'ils ἤ qu'elles reçoivent	qu'ils ἤ qu'elles aient reçu

Imparfait.	**Plus-que-parfait.**
Que je reçusse νὰ ἐλάμβανον	Que j'eusse reçu νὰ εἶχον λάβει
que tu reçusses	que tu eusses reçu
qu'il ἤ qu'elle reçût	qu'il ἤ qu'elle eût reçu
que nous reçussions	que nous eussions reçu
que vous reçussiez	que vous eussiez reçu
qu'ils ἤ qu'elles reçussent	qu'ils ἤ qu'elles eussent reçu

INFINITIF.

Présent.	**Passé.**
Recevoir λαμβάνειν	Avoir reçu λαβεῖν

PARTICIPE.

Présent.	**Passé.**
Recevant λαμβάνων	Reçu, reçue, ayant reçu εἰλημμένος, λαβών

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ **136.** Ἐκ τῶν ρημάτων τῆς τρίτης συζυγίας, ἑπτὰ μόνον λήγοντα εἰς evoir κλίνονται ὁμαλῶς κατὰ τὸ recevoir, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς oir κλίνονται ἀνωμάλως.

Ἄσκησις.— Τρίτη συζυγία.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Le percepteur est le fonctionnaire qui (*percevoir*, ind. prés.) les impôts. 2. Alexandre et Napoléon (*concevoir*, pas. déf.) et (*exécuter*, pas. déf.) de grandes choses. 3. Il (*désirer*, cond. prés.) que nous (*recevoir*, imp. du subj.) des félicitations. 4. Christophe Colomb promit une récompense à celui de ses matelots qui (*apercevoir*, cond. prés.) le premier la terre. 5. Un bon cœur ne (*concevoir*, ind. prés.) pas l'égoïsme. 6. Vous (*recevoir*, pas. déf.) souvent de mes nouvelles l'année dernière. 7. (*Recevoir*, impér.) mes remerciements de toutes vos bontés.

Θέμα.— Τρίτη συζυγία.

1. Λαμβάνω συχνάκις ἐπιστολὰς ἀπὸ τὸν υἱόν μου. 2. Οἱ ἀστρονόμοι παρετήρησαν κηλῖδας εἰς τὸν ἥλιον. 3. Παρατηρῶ μεγάλην φλόγα. 4. Θὰ λάβω αὔριον ἐπιστολήν. 5. Δὲν ἔλαβα τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν μοῦ ἐγράψατε. 6. Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβετε αὔριον τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα παρηγγείλατε εἰς Παρισίους. 7. Συνέλαβε μέγα σχέδιον. 8. Ἐλάμβανον ἐπιστολὰς καθημερινῶς. 9. Ὅταν ὁ στρατιώτης λαμβάνῃ διαταγὰς ὀφείλει νὰ τὰς ἐκτελῇ. 10. Ἠθέλετε παρατηρήσει εὐκολώτερον ἀστέρα ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἢ ἐλάττωμα εἰς τὸν χαρακτῆρά σας. 11. Πηγαίνετε νὰ ἴδετε τὸν ἀδελφόν μου, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σᾶς δεχθῇ καλῶς. 12. Πρέπει νὰ δεχθῆτε (subj.) αὐτὸν τὸν κύριον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 137. Τετάρτη συζυγία.

Rompre *θραύειν*.

INDICATIF.

Présent.

Je romps θραύω
tu romps
il ἢ elle rompt
nous rompons
vous rompez
ils ἢ elles rompent

Imparfait.

Je rompais ἔθραυον
tu rompais
il ἢ elle rompait
nous rompions
vous rompiez
ils ἢ elles rompaient

Passé défini.

Je rompis ἔθραυσα
tu rompis
il ἢ elle rompit
nous rompîmes
vous rompîtes
ils ἢ elles rompirent

Futur.

Je romprai θὰ θραύσω
tu rompras
il ἢ elle rompra
nous romprons
vous romprez
ils ἢ elles rompront

Passé indéfini.

J'ai rompu ἔχω θραύσει
tu as rompu
il ἢ elle a rompu
nous avons rompu
vous avez rompu
ils ἢ elles ont rompu

Plus-que-parfait.

J'avais rompu εἶχον θραύσει
tu avais rompu
il ἢ elle avait rompu
nous avions rompu
vous aviez rompu
ils ἢ elles avaient rompu

Passé antérieur.

J'eus rompu ἔθραυσα (πρότερον)
tu eus rompu
il ἢ elle eut rompu
nous eûmes rompu
vous eûtes rompu
ils ἢ elles eurent rompu

Futur antérieur.

J'aurai rompu θὰ χω θραύσει
tu auras rompu
il ἢ elle aura rompu
nous aurons rompu
vous aurez rompu
ils ἢ elles auront rompu

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL.

Présent.	**Passé.**
Je romprais θὰ ἔθραυον	J'aurais rompu ἤθελον θραύσει
tu romprais	tu aurais rompu
il ἤ elle romprait	il ἤ elle aurait rompu
nous romprions	nous aurions rompu
vous rompriez	vous auriez rompu
ils ἤ elles rompraient	ils ἤ elles auraient rompu

Passé (2me forme).

J'eusse rompu	nous eussions rompu
tu eusses rompu	vous eussiez rompu
il ἤ elle eût rompu	ils ἤ elles eussent rompu

IMPÉRATIF.

Romps θραῦε rompons ἄς θραύωμεν rompez θραύετε

SUBJONCTIF.

Présent.	**Passé.**
Que je rompe νὰ θραύω	Que j'aie rompu νὰ ἔχω θραύσει
que tu rompes	que tu aies rompu
qu'il ἤ qu'elle rompe	qu'il ἤ qu'elle ait rompu
que nous rompions	que nous ayons rompu
que vous rompiez	que vous ayez rompu
qu'ils ἤ qu'elles rompent	qu'ils ἤ qu'elles aient rompu
Imparfait.	**Plus-que-parfait.**
Que je rompisse νὰ ἔθραυον	Que j'eusse rompu νὰ εἶχον θραύσει
que tu rompisses	que tu eusses rompu
qu'il ἤ qu'elle rompît	qu'il ἤ qu'elle eût rompu
que nous rompissions	que nous eussions rompu
que vous rompissiez	que vous eussiez rompu
qu'ils ἤ qu'elles rompissent	qu'ils ἤ qu'elles eussent rompu

INFINITIF.

Présent.	**Passé.**
Rompre θραύειν	Avoir rompu θραῦσαι

PARTICIPE.

Présent.	**Passé.**
Rompant θραύων	Rompu, rompue, ayant rompu τεθραυσμένος, θραύσας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ **138.** ***Ρήματα εἰς* andre, endre, ondre, ordre.**—Τὰ εἰς andre, endre, ondre, ordre λήγοντα ρήματα φυλάττουν τὸ d εἰς τὸν ἑνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς, ἀλλὰ δὲν λαμβάνουν t εἰς τὸ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον:

Répand*re* χύνειν, διασκορπίζειν: je répand**s**, tu répand**s**, il répan**d**.

Vend*re* πωλεῖν: je ven**ds**, tu ven**ds**, il ven**d**.

Répond*re* ἀποκρίνεσθαι: je répon**ds**, tu répon**ds**, il répon**d**.

Mord*re* δαγκάνειν: je mor**ds**, tu mor**ds**, il mor**d**.

§ **139.** ***Ρήματα εἰς* aître *καὶ* oître.**—Τὰ εἰς aître καὶ oître λήγοντα ρήματα λαμβάνουν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ i, ὅταν τοῦτο ἀκολουθῆται ὑπὸ t:

Conn*aître* γνωρίζειν: il conna**î**t, je conna**î**trai, je conna**î**trais, κλπ.

Cr*oître* φύεσθαι, αὐξάνειν: il cro**î**t, je cro**î**trai, je cro**î**trais, κλπ.

Ἄσκησις.— Τετάρτη συζυγία.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Dieu (*entendre*, ind. prés.) nos prières. 2. Pourquoi ne (*répondre*, ind. présent)-tu pas? 3. Les Romains (*prétendre*, imp. de l'ind.) que Romulus (*descendre*, imp. de l'ind.) du dieu Mars. 4. Si mon pays était attaqué (προσεβάλλετο), je le (*défendre*, prés. du cond.). 5. (*Défendre*, impér.) ton ami absent. 6. Si vous étiez plus âgés, vous (*comprendre*, prés. du cond.) mieux l'importance du travail.

Θέμα. — Τετάρτη συζυγία.

1. Ἡ πεῖρα καὶ ἡ σκέψις μᾶς καθιστοῦν συνετούς. 2. Τὸ πτηνὸν διασχίζει τὸν ἀέρα διὰ τῶν πτερύγων του. 3. Ἀναμένω τὴν ἐπάνοδόν σας μετ' ἀνυπομονησίας. 4. Πότε ἀπηντήσατε εἰς τὴν ἐπιστολήν του; Θ' ἀπαντήσω αὔριον. 5. Θὰ ἔχανον ἐὰν ἔπαιζον. 6. Τί ἐχάσατε; Ἔχασα τὸ βιβλίον μου. 7. Ἐχάνομεν εἰς τὸ παιγνίδιον. 8. Ἠκούσαμεν μέγαν θόρυβον τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. 9. Θὰ ἐχάνετε τὸν καιρόν σας, ἐὰν ἠρχίζετε τώρα νὰ σπουδάζετε αὐτὴν τὴν γλῶσσαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE PASSIF.

§ **140.** Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει μονολεκτικὸν παθητικὸν τύπον, ἡ δὲ παθητικὴ φωνὴ τοῦ ῥήματος σχηματίζεται καθ' ὅλους τοὺς χρόνους περιφραστικῶς διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματος, ἡ ὁποία συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

§ **141. Être aimé** ***ἀγαπᾶσθαι.***

INDICATIF.

Présent.

Je suis aimé ἀγαπῶμαι
tu es aimé
il est aimé
nous sommes aimés
vous êtes aimés
ils sont aimés

Imparfait.

J'étais aimé ἠγαπώμην
tu étais aimé
il était aimé
nous étions aimés
vous étiez aimés
ils étaient aimés

Passé défini.

Je fus aimé ἠγαπήθην
tu fus aimé
il fut aimé
nous fûmes aimés
vous fûtes aimés
ils furent aimés

Futur.

Je serai aimé θ'ἀγαπηθῶ
tu seras aimé
il sera aimé
nous serons aimés
vous serez aimés
ils seront aimés

Passé indéfini.

J'ai été aimé ἔχω ἀγαπηθῆ
tu as été aimé
il a été aimé
nous avons été aimés
vous avez été aimés
ils ont été aimés

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé εἶχον ἀγαπηθῆ
tu avais été aimé
il avait été aimé
nous avions été aimés
vous aviez été aimés
ils avaient été aimés

Passé antérieur.

J'eus été aimé ἠγαπήθην πρότερον
tu eus été aimé
il eut été aimé
nous eûmes été aimés
vous eûtes été aimés
ils eurent été aimés

Futur antérieur.

J'aurai été aimé θὰ ἔχω ἀγαπηθῆ
tu auras été aimé
il aura été aimé
nous aurons été aimés
vous aurez été aimés
ils auront été aimés

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL.

Présent.	Passé.
Je serais aimé θὰ ἠγαπώμην	J'aurais été aimé ἤθελον ἀγα-
tu serais aimé	tu aurais été aimé [πηθῆ
il serait aimé	il aurait été aimé
nous serions aimés	nous aurions été aimés
vous seriez aimés	vous auriez été aimés
ils seraient aimés	ils auraient été aimés

Passé (2me forme).

J'eusse été aimé	nous eussions été aimés
tu eusses été aimé	vous eussiez été aimés
il eût été aimé	ils eussent été aimés

IMPÉRATIF.

Sois aimé ἀγαπήθητι
Soyons aimés ἂς ἀγαπηθῶμεν
soyez aimés ἀγαπήθητε

SUBJONCTIF.

Présent.	Passé.
Que je sois aimé νὰ ἀγα-	Que j'aie été aimé νὰ ἔχω ἀ-
que tu sois aimé πῶμαι	que tu aies été aimé [γαπηθῆ
qu'il soit aimé	qu'il ait été aimé
que nous soyons aimés	que nous ayons été aimés
que vous soyez aimés	que vous ayez été aimés
qu'ils soient aimés	qu'ils aient été aimés

Imparfait.	Plus-que-parfait.
Que je fusse aimé νὰ ἠγα- πώμην	Que j'eusse été aimé νὰ εἶχον ἀγαπηθῆ
que tu fusses aimé	que tu eusses été aimé
qu' il fût aimé	qu'il eût été aimé
que nous fussions aimés	que nous eussions été aimés
que vous fussiez aimés	que vous eussiez été aimés
qu'ils fussent aimés	qu'ils eussent été aimés

INFINITIF.

Présent.	Passé.
Être aimé ἀγαπᾶσθαι	Avoir été aimé ἀγαπηθῆναι

PARTICIPE.

Présent.	Passé.
Étant aimé ἀγαπώμενος	Ayant été aimé ἀγαπηθεὶς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἄσκησις.— Παθητικὸν ῥῆμα.

Ἀντικαταστήσατε τὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα διὰ τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου τῶν παθητικῶν.

1. Le maître *punira* les écoliers paresseux. 2. Quatre bœufs *labouraient* cette terre. 3. Les paysans *laboureront* les champs. 4. Les cultivateurs *fauchèrent* le pré. 5. Les chevaux *mangent* l'avoine avidement. 6. Je lui *donnai* une belle bague. 7. Ma mère *achètera* un rosier. 8. Le jardinier *arrosait* les fleurs tous les jours. 9. Christophe Colomb *découvrit* l'Amérique en 1492. 10. Les Arabes *considèrent* le chameau comme un présent du ciel.

Θέμα.— Παθητικὸν ῥῆμα.

1. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν γονέων των. 2. Ὁ φιλάργυρος περιφρονεῖται ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου. 3. Ὁ Παῦλος ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν διδασκάλων του διότι εἶνε ἐπιμελής. 4. Ἂς ἐργασθῶμεν καὶ θέλομεν βραβευθῆ (futur). 5. Ἐὰν ἐκπληροῖς τὰ καθήκοντά σου, θὰ ἐκτιμᾶσαι παρὰ τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων. 6. Αὐτὴ ἡ οἰκία ἐπωλήθη προχθές. 7. Οἱ κλέπται συνελήφθησαν. 8. Ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν σύνεσίν του. 9. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ἓξ ἡμέρας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΝΤΩΝΥΜΙΚΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE PRONOMINAL.

§ **142.** Τὰ ἀντωνυμικὰ ἢ αὐτοπαθῆ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἡμέτερα μέσα, σχηματίζονται δὲ καθ' ὅλους αὐτῶν τοὺς χρόνους διὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν εἶνε ὑποκείμενον ἡ δὲ ἀντικείμενον.

Αἱ ὡς ἀντικείμενον χρησιμεύουσαι αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι εἶνε:

me τὸν ἑαυτόν μου, εἰς τὸν ἑαυτόν μου
te τὸν ἑαυτόν σου, εἰς τὸν ἑαυτόν σου
se τὸν ἑαυτόν του,-της, εἰς τὸν ἑαυτόν του,-της
nous τὸν ἑαυτόν μας, εἰς τὸν ἑαυτόν μας
vous τὸν ἑαυτόν σας, εἰς τὸν ἑαυτόν σας
se τὸν ἑαυτόν τους, εἰς τὸν ἑαυτόν τους

Je *me* flatte κολακεύομαι=κολακεύω τὸν ἑαυτόν μου. Nous *nous* lavons πλυνόμεθα=πλύνομεν τὸν ἑαυτόν μας.

Παρατήρησις. — Εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν, τὸ ὑποκείμενον δύναται νὰ εἶνε ὄνομα ἀντὶ ἀντωνυμίας: Paul se blessera ὁ Παῦλος θὰ πληγωθῇ.

§ **143.** Οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων σχηματίζονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être: Je me *suis* lavé ἐπλύθην. Nous nous *étions* trompés εἴχομεν ἀπατηθῆ.

§ **144.** Τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα εἶνε δύο εἰδῶν:

1ον Τὰ *κυρίως ἀντωνυμικὰ* (essentiellement pronominaux), τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τὸν ἀντωνυμικὸν τύπον ἀπαντοῦν· τοιαῦτα εἶνε τὰ se repentir μετανοεῖν, se souvenir ἐνθυμεῖσθαι, se moquer σκώπτειν, κλπ.· 2ον Τὰ *κατὰ σύμπτωσιν ἀντωνυμικὰ* (accidentellement pronominaux), τὰ ὁποῖα σχηματίζονται ἐξ ἐνεργητικῶν ἢ οὐδετέρων ρημάτων: se trouver εὑρίσκεσθαι, se flatter κολακεύεσθαι, se plaire ἀρέσκεσθαι, κλπ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 145. Se laver νίπτεσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je me lave νίπτομαι
tu te laves
il se lave
nous nous lavons
vous vous lavez
ils se lavent

Imparfait.

Je me lavais ἐνιπτόμην
tu te lavais
il se lavait
nous nous lavions
vous vous laviez
ils se lavaient

Passé défini.

Je me lavai ἐνίφθην
tu te lavas
il se lava
nous nous lavâmes
vous vous lavâtes
ils se lavèrent

Futur.

Je me laverai θὰ νιφθῶ
tu te laveras
il se lavera
nous nous laverons
vous vous laverez
ils se laveront

Passé indéfini.

Je me suis lavé ἐνίφθην
tu t'es lavé
il s'est lavé
nous nous sommes lavés
vous vous êtes lavés
ils se sont lavés

Plus-que-parfait.

Je m'étais lavé εἶχον νιφθῆ
tu t'étais lavé
il s'était lavé
nous nous étions lavés
vous vous étiez lavés
ils s'étaient lavés

Passé antérieur.

Je me fus lavé ἐνίφθην (πρότε-
tu te fus lavé [ρον)
il se fut lavé
nous nous fûmes lavés
vous vous fûtes lavés
ils se furent lavés

Futur antérieur.

Je me serai lavé θὰ ἔχω νιφθῆ
tu te seras lavé
il se sera lavé
nous nous serons lavés
vous vous serez lavés
ils se seront lavés

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL.

Présent.	**Passé.**
Je me laverais θὰ ἐνιπτόμην	Je me serais lavé ἤθελον νιφθῆ
tu te laverais	tu te serais lavé
il se laverait	il se serait lavé
nous nous laverions	nous nous serions lavés
vous vous laveriez	vous vous seriez lavés
ils se laveraient	ils se seraient lavés

Passé (2me forme).

Je me fusse lavé	nous nous fussions lavés
tu te fusses lavé	vous vous fussiez lavés
il se fût lavé	ils se fussent lavés

IMPÉRATIF.

Lave-toi νίπτου lavons-nous ἄς νιπτώμεθα lavez-vous νίπτεσθε

SUBJONCTIF.

Présent.	**Passé.**
Que je me lave νὰ νίπτωμαι	Que je me sois lavé νὰ ἔχω
que tu te laves	que tu te sois lavé [νιφθῆ
qu'il se lave	qu'il se soit lavé
que nous nous lavions	que nous nous soyons lavés
que vous vous laviez	que vous vous soyez lavés
qu'ils se lavent	qu'ils se soient lavés
Imparfait.	**Plus-que-parfait.**
Que je me lavasse νὰ ἐνιπτό-	Que je me fusse lavé νὰ εἶχον
que tu te lavasses [μην	que tu te fusses lavé [νιφθῆ
qu'il se lavât	qu'il se fût lavé
que nous nous lavassions	que nous nous fussions lavés
que vous vous lavassiez	que vous vous fussiez lavés
qu'ils se lavassent	qu'ils se fussent lavés

INFINITIF.

Présent.	**Passé.**
Se laver νίπτεσθαι	S'être lavé νιφθῆναι

PARTICIPE.

Présent.	**Passé.**
Se lavant νιπτόμενος	S'étant lavé (ée)νιφθείς, εῖσα, ὲν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέμα.—Ἀντωνυμικὰ ῥήματα.

1. Κατὰ ποίαν ὥραν ἐγείρεσθε συνήθως; Ἐγείρομαι πάντοτε εἰς τὰς ἕξ. 2. Πῶς εἶσθε (vous portez-vous)? Εἶμαι ἀρκετὰ καλά. 3. Ἡ ἄμαξα περιμένει εἰς τὴν θύραν· κάμετε γρήγορα (dépêchez-vous). 4. Εἶδα χθὲς τὸν ἀδελφόν σας. Ἐκάματε λάθος (vous vous êtes trompé). Δὲν ἔκαμα λάθος, τοῦ ὡμίλησα. 5. Ἐνθυμεῖσθε αὐτὸ τὸ γεγονός; Τὸ ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα. 6. Ὁ φίλος σας Ἕρρικος διωρθώθη ἀπὸ τὸ ἐλάττωμά του; Διωρθώθη ἀπὸ αὐτὸ (il s'en est corrigé) ἀπὸ πολλοῦ χρόνου (depuis longtemps).

Θέμα.—Ἀντωνυμικὰ ῥήματα.

1. Ἐὰν ἔχετε τελειώσει τὸ θέμα σας, θὰ περιπατήσωμεν ὀλίγον. 2. Πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ὁ νέος; Ὀνομάζεται Ἰωάννης. 3. Περιεπάτησα ἐπὶ (pendant) δύο ὥρας, τώρα εἶμαι κουρασμένος. 4. Ἀναπαυθῆτε ὀλίγον. 5. Σᾶς παρακαλῶ νὰ σιωπήσετε. 6. Ἠγέρθην ἀρκετὰ ἐνωρὶς σήμερον. 7. Σκοπεύομεν νὰ ταξιδεύσωμεν. 8. Αὐτὰ τὰ ἄνθη ἐμαράνθησαν. 9. Ἐνεκλείσθημεν, διότι ἐφοβούμεθα τοὺς κλέπτας. 10. Ἐπήγαμεν εἰς τὸν χορὸν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα· διεσκεδάσαμεν πολύ. 11. Ἐὰν δὲν ἀπομακρυνθῇς ὀλίγον ἀπὸ τὸ χεῖλος τούτου τοῦ κρημνοῦ, θὰ πέσῃς ἐντός. 12. Οἱ γονεῖς σου θὰ λυπηθοῦν ὅταν μάθουν ὅτι ἀντὶ νὰ διακρίνεσαι εἰς τὰς σπουδάς, σὺ δὲν σκέπτεσαι ἢ νὰ διασκεδάζῃς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

AMETABATON PHMA. VERBE INTRANSITIF.

§ **146**. *Ἀμετάβατα ῥήματα* εἰς τὴν Γαλλικὴν εἶνε τὰ δηλοῦντα μὲν κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ μὴ δυνάμενα ποτὲ νὰ ἔχουν ἄμεσον ἀντικείμενον: Je *succède* à mon père διαδέχομαι τὸν πατέρα μου. Je *pars* demain ἀναχωρῶ αὔριον.

§ **147**. ***Βοηθητικὰ τῶν ἀμεταβάτων ῥημάτων***.—Τὰ πλεῖστα τῶν ἀμεταβάτων ῥημάτων λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν avoir εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους καὶ κλίνονται ἀπαραλλάκτως ὅπως τὰ ἐνεργητικά: J'*ai* souri ἐμειδίασα, nous *avons* voyagé ἐταξιδεύσαμεν, vous *avez* dormi ἐκοιμήθητε.

§ **148**. Ἀμετάβατά τινα ῥήματα λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν être εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους. Τοιαῦτα εἶνε τὰ aller πηγαίνειν, arriver ἔρχεσθαι, φθάνειν, décéder ἀποθνήσκειν, mourir ἀποθνήσκειν, naître γεννᾶσθαι, partir ἀναχωρεῖν, venir ἔρχεσθαι, devenir γίνεθαι, καθίστασθαι, parvenir ἀφικνεῖσθαι, κατορθώνειν, revenir ἐπανέρχεσθαι, tomber πίπτειν, κλπ.: Je *suis allé* à Paris ἐπῆγα εἰς Παρισίους. Nous *sommes arrivés* hier ἐφθάσαμεν χθές. Elles *sont revenues* de leur voyage αὗται ἐπανῆλθον ἀπὸ τὸ ταξίδιόν των.

Εἰς τὰ ῥήματα ταῦτα ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ, ὅπως εἰς τὰ παθητικά, πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

§ **149**. Ἀμετάβατά τινα ῥήματα σχηματίζονται ἄλλοτε μὲν διὰ τοῦ avoir, ὅταν σημαίνουν *ἐνέργειαν*, ἄλλοτε δὲ διὰ τοῦ être, ὅταν σημαίνουν *κατάστασιν*. Τοιαῦτα εἶνε τὰ accourir προστρέχειν, apparaître ἐμφανίζεσθαι, cesser παύειν, croître αὐξάνειν, φύεσθαι, descendre καταβιβάζειν, καταβαίνειν, disparaître ἐξαφανίζεσθαι, entrer εἰσάγειν, εἰσέρχεσθαι, grandir μεγαλώνειν, monter ἀναβιβάζειν, ἀναβαίνειν, passer διέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, rester μένειν, vieillir γηράσκειν, κλπ.:

Le cortège *a passé* sous mes fenêtres ἡ πομπὴ διῆλθεν ὑπὸ τὰ παράθυρά μου. Les fortes chaleurs *sont passées* οἱ μεγάλοι καύσωνες παρῆλθον. Le caissier *a disparu* avec l'argent ὁ ταμίας ἐξηφανίσθη μὲ τὰ χρήματα. Il *est disparu* depuis longtemps ἐξηφανίσθη ἀπὸ πολλοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 150. Tomber πίπτειν.

INDICATIF.

Présent.	Passé indéfini.
Je tombe πίπτω	Je suis tombé ἔπεσα
tu tombes	tu es tombé
il tombe	il est tombé
nous tombons	nous sommes tombés
vous tombez	vous êtes tombés
ils tombent	ils sont tombés
Imparfait.	**Plus-que-parfait.**
Je tombais ἔπιπτον	J'étais tombé εἶχον πέσει
tu tombais	tu étais tombé
il tombait	il était tombé
nous tombions	nous étions tombés
vous tombiez	vous étiez tombés
ils tombaient	ils étaient tombés
Passé défini.	**Passé antérieur.**
Je tombai ἔπεσα	Je fus tombé ἔπεσα (πρότερον)
tu tombas	tu fus tombé
il tomba	il fut tombé
nous tombâmes	nous fûmes tombés
vous tombâtes	vous fûtes tombés
ils tombèrent	ils furent tombés
Futur.	**Futur antérieur.**
Je tomberai θὰ πέσω	Je serai tombé θὰ ἔχω πέσει
tu tomberas	tu seras tombé
il tombera	il sera tombé
nous tomberons	nous serons tombés
vous tomberez	vous serez tombés
ils tomberont	ils seront tombés

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

CONDITIONNEL.

Présent.	**Passé.**
Je tomberais θὰ ἔπιπτον	Je serais tombé ἤθελον πέσει
tu tomberais	tu serais tombé
il tomberait	il serait tombé
nous tomberions	nous serions tombés
vous tomberiez	vous seriez tombés
ils tomberaient	ils seraient tombés

Passé (2me forme).

Je fusse tombé	nous fussions tombés
tu fusses tombé	vous fussiez tombés
il fût tombé	ils fussent tombés

IMPÉRATIF.

Tombe πίπτε tombons ἂς πίπτωμεν tombez πίπτετε

SUBJONCTIF.

Présent.	**Passé.**
Que je tombe νὰ πίπτω	Que je sois tombé νὰ ἔχω πέσει
que tu tombes	que tu sois tombé
qu'il tombe	qu'il soit tombé
que nous tombions	que nous soyons tombés
que vous tombiez	que vous soyez tombés
qu'ils tombent	qu'ils soient tombés
Imparfait.	**Plus-que-parfait.**
Que je tombasse νὰ ἔπιπτον	Que je fusse tombé νὰ εἶχον πέσει
que tu tombasses	que tu fusses tombé
qu'il tombât	qu'il fût tombé
que nous tombassions	que nous fussions tombés
que vous tombassiez	que vous fussiez tombés
qu'ils tombassent	qu'ils fussent tombés

INFINITIF.

Présent.	**Passé.**
Tomber πίπτειν	Être tombé πεσεῖν

PARTICIPE.

Présent.	**Passé.**
Tombant πίπτων	Tombé (ée) πεσών, οὖσα, ὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἄσκησις.— Ἀμετάβατα ῥήματα.

Θέσατε εἰς τὸν παρακείμενον (passé indéfini) τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα.

1. Vous *(venir)* trop tard. 2. Louis XIV *(régner)* soixante-douze ans. 3. Les hirondelles *(revenir)* à la première apparition du printemps. 4. Mes sœurs *(descendre)* de leur chambre depuis ce matin. 5. François Ier *(mourir)* en 1547. 6. Mes frères *(partir)* depuis deux jours. 7. Nous *(aller)* à Paris l'année dernière. 8. La fête de Pâques *(passer)* depuis plus de quinze jours.

Θέμα.— Ἀμετάβατα ῥήματα.

Θέσατε εἰς τὸν παρακείμενον (passé indéfini) τὰ διὰ κυρτῶν στοιχείων σημειούμενα ῥήματα.

1. Ἐπέσατε; 2. Δὲν ἔπεσα. 3. Ποῦ ἐπῆγαν οἱ φίλοι σας; 4. Δὲν ἠξεύρω (Je ne sais pas) ποῦ ἐπῆγαν. 5. Ἔφθασα τὸ παρελθὸν Σάββατον (samedi dernier). 6. Ἤλθατε πολὺ ἀργά. 7. Ἐπανῆλθομεν ἀπὸ τὸ σχολεῖον τὴν μεσημβρίαν (à midi). 8. Αἱ χελιδόνες ἐπανῆλθον. 9. Αἱ ὡραῖαι ἡμέραι παρῆλθον. 10. Ὁ στρατὸς διῆλθε διὰ ταύτης τῆς χώρας. 11. Αὐτὸ τὸ παιδὶ ἐμεγάλωσε ταχέως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE IMPERSONNEL.

§ **151**. Τὰ ἀπρόσωπα ἢ μονοπρόσωπα ρήματα, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ἀπαντοῦν μόνον εἰς τὸ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον, ἔχουν δὲ πρὸ αὐτῶν τὴν ἀντωνυμίαν il, ἥτις ἐνταῦθα εἶνε οὐδετέρου γένους καὶ λαμβάνεται ἀορίστως:

Neiger χιονίζειν, *il* neige, *il* neigeait.

§ **152.** Πλὴν τῶν φύσει ἀπροσώπων ρημάτων καὶ προσωπικά τινα ρήματα, ἀμετάβατα ἢ ἐνεργητικά, λαμβάνονται ἐνίοτε ἀπροσώπως:

Il convient d'agir avec franchise ἁρμόζει νὰ φερώμεθα εἰλικρινῶς. *Il fait* beau εἶνε ὡραῖος καιρός. *Il y a* un Dieu ὑπάρχει Θεός.

§ **153**. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀπροσώπων ρημάτων λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν avoir εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, τινὰ δὲ τὸ être.

§ 154. Neiger *χιονίζειν*.

INDICATIF.

Présent. Il neige.	*Passé indéfini.* Il a neigé.
Imparfait. Il neigeait.	*Plus-que-parfait.* Il avait neigé.
Passé défini. Il neigea.	*Passé antérieur.* Il eut neigé.
Futur. Il neigera.	*Futur antérieur.* Il aura neigé.

CONDITIONNEL.

Présent. Il neigerait.	*Passé.* Il aurait ἢ il eût neigé.

IMPÉRATIF.

Δὲν ὑπάρχει.

SUBJONCTIF.

Présent. Qu'il neige.	*Passé.* Qu'il ait neigé.
Imparfait. Qu'il neigeât.	*Plus-que-parfait.* Qu'il eût neigé.

INFINITIF.

Présent. Neiger.

Ὁ passé εἶνε ἄχρηστος.

PARTICIPE.

Passé. Ayant neigé.

Ὁ présent εἶνε ἄχρηστος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θέμα.— Ἀπρόσωπα ρήματα.

1. Κάμνει καλὸν καιρὸν (Il fait beau). 2. Βρέχει καὶ θὰ βρέχῃ ὅλην τὴν ἡμέραν. 3. Χθὲς ἔδρεξε ἀπὸ τὸ πρωΐ ἕως τὸ βράδυ (du matin au soir). 4. Ἔκαμνε πολλὴν ζέστην εἰς τὸ δωμάτιόν σας. 5. Ἐχιόνιζε ὅτε ἤλθετε; Ἐχιόνιζε ἀπὸ δύο ὡρῶν. 6. Εἶνε ἐντροπὴ (Il est honteux) νὰ ψεύδεταί τις (de mentir)· πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν. 7. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι εἶνε πάντοτε δυσηρεστημένοι.

Θέμα.— Ἀπρόσωπα ρήματα.

1. Νομίζω ὅτι θὰ χιονίσῃ αὔριον. 2. Ἐχιόνισε ὅλην (toute) τὴν νύκτα. 3. Δὲν ὑπῆρχον οὔτε ἄνδρες, οὔτε γυναῖκες, οὔτε παιδιά. 4. Θὰ ὑπάρχουν ἐφέτος πολλὰ κεράσια. 5. Κάμνει τόσον ψῦχος, ὥστε (que) δὲν ἔχω καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξέλθω. 6. Βρέχει ραγδαίως καὶ πίπτει χάλαζα. 7. Ἔπεσε πολλὴ χιὼν ἀπόψε (cette nuit). 8. Μᾶς συμβαίνει πολλάκις ν' ἀπατώμεθα. 9. Ὑπάρχει Θεός, ὅστις διέπει σοφῶς τὸ σύμπαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ **155**. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, εἰς μὲν τοὺς ἁπλοῦς χρόνους, τίθεται ἡ ἀντωνυμία, ἥτις χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον, μετὰ τὸ ρῆμα, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς, συνδεομένη δι' ἑνωτικοῦ:

Aimez-*vous?* ἀγαπᾶτε; As-*tu* dormi? ἐκοιμήθης; Avez-*vous* fini? ἐτελειώσατε;

Παρατηρήσεις.—1. Ὅταν τὸ α' ἑνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς ἄφωνον e, τοῦτο, εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον, τρέπεται εἰς κλειστὸν é: Aim**é**-je? ἀγαπῶ;

2. Ὅταν τὸ γ' ἑνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς φωνῆεν, παρεντίθεται t μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας:

Pense-**t**-il? σκέπτεται; pensa-**t**-il? ἐσκέφθη; donna-**t**-elle? ἔδωκεν αὕτη;

3. Εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων, ἡ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσα ἀντωνυμία τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα, προτάσσεται δὲ αὐτοῦ ἡ ἀντωνυμία ἥτις χρησιμεύει ὡς ἀντικείμενον: *Se* repent-il? μετανοεῖ;

§ **156**. Ἀντὶ νὰ ἐπιτάξωμεν τὴν ἀντωνυμίαν, δυνάμεθα ἐπίσης νὰ σχηματίσωμεν τὸ ρῆμα ἐρωτηματικῶς προτάσσοντες τοῦ καταφατικοῦ τύπου τὴν φράσιν **est-ce que:**

Est-ce que vous venez? ἔρχεσθε; *Est-ce qu'*il dort? κοιμᾶται;

Ἡ χρῆσις τοῦ est-ce que εἶνε ἐπιβεβλημένη ἐπί τινων μονοσυλλάβων ρημάτων. Οὕτω δὲν θὰ εἴπωμεν prends-je? λαμβάνω; cours-je? τρέχω; κλπ., ἀλλὰ est-ce que je prends? est-ce que je cours? κλπ.

Λέγουν ὅμως συνήθως: Où *suis-je?* ποῦ εἶμαι; Que *dis-je?* τί λέγω; *Ai-je* fini? ἐτελείωσα; Que *vois-je?* τί βλέπω; Que *puis-je?* τί δύναμαι; Que *dois-je?* τί ὀφείλω; Où *vais-je?* ποῦ πηγαίνω; Que *sais-je?* τί γνωρίζω;

§ **157**. Τὰ ρήματα σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μόνον εἰς τὴν Ὁριστικὴν καὶ τὴν Ὑποθετικήν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παραδείγματα τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Est-ce que je joue? παίζω;
joues-tu?
joue-**t**-il?
jouons-nous?
jouez-vous?
jouent-ils?

Imparfait.

Jouais-je? ἔπαιζον;
jouais-tu?
jouait-il?
jouions-nous?
jouiez-vous?
jouaient-ils?

Passé défini.

Jouai-je? ἔπαιξα;
jouas-tu?
joua-**t**-il?
jouâmes-nous?
jouâtes-vous?
jouèrent-ils?

Passé indéfini.

Ai-je joué? ἔχω παίξει;
as-tu joué?
a-**t**-il joué?
avons-nous joué?
avez-vous joué?
ont-ils joué?

Futur.

Jouerai-je? θὰ παίξω;
joueras-tu?
jouera-**t**-il?
jouerons-nous?
jouerez-vous?
joueront-ils?

CONDITIONNEL.

Jouerais-je? θὰ ἔπαιζον;
jouerais-tu?
jouerait-il?
jouerions-nous?
joueriez-vous?
joueraient-ils?

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

1. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν τὸ ῥῆμα ἔχῃ ὑποκείμενον ὄνομα, τότε προτάσσεται μὲν τοῦ ῥήματος τὸ ὑποκείμενον, ἐπιτάσσεται δὲ πλεοναστικῶς μετὰ τὸ ῥῆμα καὶ ἡ ἀνάλογος προσωπικὴ ἀντωνυμία:

Votre frère est-**il** ici? εἶνε ἐδῶ ὁ ἀδελφός σας; *Vos frères* sont-**ils** ici? εἶνε ἐδῶ οἱ ἀδελφοί σας;

2. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν προηγῆται ἀμέσως τοῦ ῥήματος ἓν τῶν ἐπιρρημάτων οὐ ποῦ, quand πότε, combien πόσον, comment πῶς, ἢ μία τῶν ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν qui, que, quoi,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

quel, κλπ., χρησιμεύουσα ὡς κατηγορούμενον ἢ ἀντικείμενον, τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντωνυμίας:

Où demeure votre frère? ποῦ κατοικεῖ ὁ ἀδελφός σας; *Combien* coûte ce livre? πόσον στοιχίζει αὐτὸ τὸ βιβλίον; *Comment* va votre mère? πῶς εἶνε ἡ μήτηρ σας; *Que* désire votre ami? τί ἐπιθυμεῖ ὁ φίλος σας;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

§ **158**. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ *ἀρνητικοῦ* τύπου τοῦ ῥήματος, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα ne.... pas καὶ ne.... point.

Καὶ εἰς μὲν τοὺς ἁπλοῦς χρόνους, τὸ ῥῆμα τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων: Je *ne* parle *pas* δὲν ὁμιλῶ. Nous *ne* mangeons *pas* δὲν τρώγομεν. Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μόνον τὸ βοηθητικὸν τοῦ ῥήματος τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων: Je *n*'ai *pas* parlé δὲν ὡμίλησα. Nous *n*'avons *pas* mangé δὲν ἐφάγομεν.

Παρατήρησις.— Εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, ἀμφότερα τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα προτάσσονται: *Ne pas* mentir μὴ ψεύδεσθαι.

Σημείωσις.— *Πότε παραλείπεται τὸ pas, ἴδε § 224.*

§ **159**. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ *ἀρνητικοερωτηματικοῦ* τύπου τοῦ ῥήματος, τὸ ne προτάσσεται ἀμέσως τοῦ ῥήματος, τὰ δὲ pas ἢ point τίθενται μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, ἥτις ἀκολουθεῖ μετὰ τὸ ῥῆμα: **Ne** parlé-je *pas?* δὲν ὁμιλῶ; **Ne** parle-t-il *pas?* δὲν ὁμιλεῖ; **N**'avais-je *pas* parlé? δὲν εἶχον ὁμιλήσει; **N**'avons-nous *pas* été en France? δὲν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Γαλλίαν;

§ **160**. Ἐὰν τὸ ὑποκείμενον εἶνε οὐσιαστικόν, τὸ ne τίθεται μεταξὺ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ ῥήματος: Mon père *ne* parle-t-il *pas* bien? ὁ πατήρ μου δὲν ὁμιλεῖ καλά; Votre sœur *n*'est-elle *pas* à Paris? ἡ ἀδελφή σας δὲν εἶνε εἰς Παρισίους;

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.	Passé indéfini.
Je ne parle pas δὲν ὁμιλῶ	Je n'ai pas parlé δὲν ὡμίλησα
tu ne parles pas	tu n'as pas parlé
il ne parle pas	il n'a pas parlé
nous ne parlons pas	nous n'avons pas parlé
vous ne parlez pas	vous n'avez pas parlé
ils ne parlent pas	ils n'ont pas parlé
Passé défini.	**Plus-que-parfait.**
Je ne parlai pas δὲν ὡμίλησα	Je n'avais pas parlé δὲν εἶχον
tu ne parlas pas	tu n'avais pas parlé [ὁμιλήσει
il ne parla pas	il n'avait pas parlé
nous ne parlâmes pas	nous n'avions pas parlé
vous ne parlâtes pas	vous n'aviez pas parlé
ils ne parlèrent pas	ils n'avaient pas parlé

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.	Passé indéfini.
Ne parlé-je pas? δὲν ὁμιλῶ;	N'ai-je pas parlé? δὲν ὡμίλησα;
ne parles-tu pas?	n'as-tu pas parlé?
ne parle-t-il pas?	n'a-t-il pas parlé?
ne parlons-nous pas?	n'avons-nous pas parlé?
ne parlez-vous pas?	n'avez-vous pas parlé?
ne parlent-ils pas?	n'ont-ils pas parlé?
Futur.	**Plus-que-parfait.**
Ne parlerai-je pas? δὲν θὰ ὁ-	N'avais-je pas parlé? δὲν εἶχον
ne parleras-tu pas? [μιλήσω;	n'avais-tu pas parlé? [ὁμιλήσει;
ne parlera-t-il pas?	n'avait-il pas parlé?
ne parlerons-nous pas?	n'avions-nous pas parlé?
ne parlerez-vous pas?	n'aviez-vous pas parlé?
ne parleront-ils pas?	n'avaient-ils pas parlé?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἄσκησις.— Ἐρωτηματικὸς τύπος.

Σχηματίσατε ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Il demeure dans cette maison. 2. Tu prends ton livre. 3. Si j'étais riche, je serais heureux. 4. Cette histoire est intéressante. 5. J'aime mes parents. 6. Elle écoutera vos conseils. 7. Elle chante très bien. 8. Mon père est malade. 9. Vos voisins m'ont entendu. 10. Il se souvient de la dernière leçon. 11. Ils avaient fini leur travail.

Θέμα.— Ἐρωτηματικὸς τύπος.

1. Ὁ ἀδελφός σας ὁμιλεῖ τὴν Γαλλικήν; 2. Ποῦ εἶνε ὁ διδάσκαλός σας; 3. Εἶνε εὐτυχής; 4. Πότε φθάνει ὁ πατήρ σας; 5. Ἦσαν κουρασμένοι· ἀνεπαύθησαν; 6. Ἔλαβες χρήματα; 7. Τί σᾶς γράφει ὁ φίλος σας; 8. Ὁ Παῦλος θὰ γράψῃ πρὸς (à) τοὺς γονεῖς του; 9. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἀδελφός σας; 10. Δὲν ἐτελείωσε ἀκόμη τὰς σπουδάς του; 11. Διὰ ποῖον εἶνε τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἐκλέγετε; 12. Θὰ ἐγερθῆτε ἐνωρὶς αὔριον;

Ἄσκησις.— Ἀρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τύπος.

Σχηματίσατε πρῶτον ἀρνητικῶς, ἔπειτα ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Ils avaient fini leur devoir. 2. Mon livre coûte cher. 3. Il a reçu une lettre de son père. 4. Votre cousin a été malade le mois dernier. 5. J'avais perdu la clef de ma chambre. 6. Elle était venue avec nous. 7. Il a été attentif. 8. Quand la fenêtre est ouverte nous entendons tout le bruit de la rue.

Θέμα.— Ἀρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τύπος.

1. Δὲν ἤμεθα ἀσθενεῖς. 2. Δὲν θὰ ἦτο δυστυχέστατος; 3. Δὲν εἶνε εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του; 4. Δὲν ἐλάβαμεν ἐπιστολὰς σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin). 5. Δὲν ἐτιμωρήθημεν. 6. Δὲν θὰ ἐπιτύχετε νὰ τὸν καταπείσετε (à le persuader). 7. Ὁ φίλος σας δὲν κατοικεῖ πολὺ μακράν; 8. Δὲν θ' ἀπαντήσετε εἰς τὴν ἐπιστολήν του; 9. Δὲν ἀνεγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα; 10. Δὲν ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν μου;

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ. VERBES IRRÉGULIERS.

Πρώτη συζυγία.

Aller πηγαίνειν (βοηθητ. être).—Ind. prés.: je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. — Imp.: j'allais.— Pas. défini: j'allai. — Futur: j'irai. —Cond.: j'irais.—Impératif: va, allons, allez. — Subj.: que j'aille, que n. allions, qu'ils aillent. — Imp.: que j'allasse. — Part. prés.: allant.— Part. passé: allé, allée.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **s'en aller** ἀπέρχεσθαι, φεύγειν: Je m'en vais, tu t'en vas, il s'en va, nous nous en allons, vous vous en allez, ils s'en vont. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους λαμβάνει τὸ βοηθητικὸν être, ὅπερ παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ en καὶ τοῦ aller: je m'en suis allé, tu t'en es allé, il s'en est allé, nous nous en sommes allés, vous vous en êtes allés, ils s'en sont allés. Εἰς τὴν προστακτικήν: va-t'en, allons-nous-en, allez-vous-en.

Envoyer στέλλειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: j'envoie, tu envoies, il envoie, n. envoyons, v. envoyez, ils envoient.— Imp.: j'envoyais, nous envoyions.—Pas. déf.: j'envoyai.— Fut.: j'enverrai. — Condit.: j' enverrais. — Impér.: envoie,

---

Ἄσκησις. — Aller, s'en aller, envoyer.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Où est votre sœur? Elle (*aller*, pas. indéf.) voir son oncle. 2. Quand (*aller*, fut.)-vous en France? J' (*aller*, prés. du cond.) à Paris, si je pouvais. Si vous voulez, j' (*aller*, fut.) avec vous. 3. (*Aller*, impér.) ensemble. 4. Il faut que je (*s'en aller*, prés. du subj.). 5. Nous (*s'en aller*, fut.) dans un quart d'heure. 6. Comment (*aller*, prés. de l'ind.) votre frère? Il est indisposé; s'il ne (*aller*, prés. de l'ind.) pas mieux dans l'après-midi, j' (*envoyer*, fut.) chercher un médecin. 7. Il ne faut pas attendre que je vous (*envoyer*, prés. du subj.) où le devoir vous appelle.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

envoyons, envoyez.—Subj.: que j' envoie, que n. envoyions.—Imp.: que j' envoyasse. — Part. prés.: envoyant. — Part. passé: envoyé, envoyée.

Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ **renvoyer** ἀποπέμπειν, ἐπιστρέφειν τι, στέλλειν ὀπίσω.

Δευτέρα συζυγία.

Acquérir ἀποκτᾶν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, n. acquérons, v. acquérez, ils acquièrent.—Imp.: j'acquérais.—Passé défini: j' acquis.—Futur: j'acquerrai. — Cond.: j' acquerrais.—Impératif: acquiers, acquérons, acquérez.—Subj.: que j'acquière, que n. acquérions, qu'ils acquièrent.—Imp.: que j' acquisse.—Part. prés.: acquérant.—Part. passé: acquis, acquise.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **conquérir** κατακτᾶν.

Assaillir ἐφορμᾶν (βοηθητ. avoir). —Ind. prés.: j'assaille,

Θέμα.— **Aller, s'en aller, envoyer.**

1. Ποῦ πηγαίνετε; Πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον. 2. Ποῦ ἐπηγαίνατε σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin) ὅτε σᾶς συνήντησα; Ἐπήγαινα εἰς τὴν οἰκίαν μου (chez moi). 3. Μὴ πηγαίνετε τόσον γρήγορα, πηγαίνετε βραδύτερον. 4. Δὲν θὰ ὑπάγετε αὔριον εἰς τὴν ἐξοχήν; Ὁ πατήρ μου δὲν θέλει νὰ ὑπάγω (subj.). 5. Ἀπέρχεσθε ἤδη; Δὲν ἀπέρχομαι ἀκόμη, ἀλλὰ θ' ἀπέλθω μετ' ὀλίγον. Περιμείνατε ἀκόμη μίαν στιγμήν, θ' ἀπέλθωμεν μαζί. 6. Ἐστείλατε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Durand; Θὰ τὴν στείλω αὔριον. Μὴ στείλετε τίποτε πρὶν λάβετε (avant de recevoir) διαταγάς μου.

Ἄσκησις.— **Acquérir, assaillir, bouillir.**

1. J' (*acquérir*, prés. de l'ind.) tous les jours plus de relations. 2. Alexandre le Grand (*conquérir*, pas. déf.) la plus grande partie de l'Asie. 3. Pourquoi m' (*assaillir*, prés. de l'ind.) -vous de questions si épineuses? 4. Nous l'(*assaillir*, pas. déf.) de tous côtés à la fois. 5. À quelle température l' eau (*bouillir*, prés. de l'ind.) -elle? 6. En (*bouillir*, part. prés.) les liquides s'évaporent.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

n. assaillons. — Imp.: j'assaillais. — Pas. déf.: j'assaillis.— Futur: j'assaillirai. — Cond.: j'assaillirais. — Impératif: assaille, assaillons, assaillez.—Subj.: que j'assaille.—Imp.: que j'assaillisse. — Part. prés.: assaillant. — Part. passé: assailli, assaillie.

Bouillir βράζειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je bous, tu bous, il bout, n. bouillons, v. bouillez, ils bouillent.— Imp.: je bouillais.—Pas. défini: je bouillis.—Futur: je bouillirai.—Cond.: je bouillirais.—Impératif: bous, bouillons, bouillez.—Subj.: que je bouille.—Imp.: que je bouillisse.—Part. prés.: bouillant.—Part. passé: bouilli, bouillie.

Courir τρέχειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je cours, tu cours, il court, n. courons, v. courez, ils courent.—Imp.: je courais.—Pas. déf.: je courus.—Futur: je courrai.— Cond.: je courrais.— Impératif: cours, courons, courez.— Subj.: que je coure.— Imp.: que je courusse, que n. courussions.—Part. prés.: courant.—Part. passé: couru, courue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **accourir** προστρέχειν, **concourir** συντρέχειν, διαγωνίζεσθαι, **parcourir** διατρέχειν, **recourir** ἀνατρέχειν, προστρέχειν, **secourir** βοηθεῖν.

Θέμα.— **Acquérir, assaillir, bouillir.**

1. Αὐτὸς ὁ ἔμπορος ἀπέκτησε καλὴν φήμην. 2. Δὲν θ' ἀποκτήσετε ποτὲ ἀρετάς, ἐὰν ἀποφεύγετε τὰς ἐπιτιμήσεις. 3. Οἱ στρατιῶται προσέβαλον τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ. 4. Τὸ νερὸ δὲν ἔβρασε ἀκόμη. 5. Νομίζετε (Croyez-vous) ὅτι αὐτὸ τὸ ὑγρὸν θὰ ἔβραζε εὐκόλως; 6. Ὅτε ἀπέσυρα τὸ γάλα ἀπὸ τὴν φωτιάν, ἦτο ἤδη βρασμένον.

Ἄσκησις.— **Courir, cueillir.**

1. Quand je suis pressé, je (*courir*, prés. de l'ind.). 2. (*Accourir*, impér.) vite, il faut que nous (*secourir*, prés. du subj.) cet homme qui se noie. 3. Il faut que je (*courir*, prés. du subj.) à la gare pour prendre le train. 4. (*Cueillir*, impér.) les fleurs du rosier, pendant que je (*cueillir*, fut.) des marguerites. 5. Pourquoi (*cueillir*, prés. de l'ind.)-vous ces roses? Pour en faire un joli bouquet.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Cueillir συλλέγειν, δρέπειν (βοηθητ. avoir).— Ind. prés.: je cueille, tu cueilles, il cueille, n. cueillons, v. cueillez, ils cueillent.— Imp.: je cueillais.— Pas. déf.: je cueillis.—Futur: je cueillerai.—Cond.: je cueillerais.—Impératif: cueille, cueillons, cueillez.—Subj.: que je cueille.—Imp.: que je cueillisse.— Part. prés.: cueillant.— Part. passé: cueilli, cueillie.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **accueillir** ὑποδέχεσθαι, **recueillir** περισυλλέγειν.

Dormir κοιμᾶσθαι (βοηθητ. avoir).— Ind. prés.: je dors, tu dors, il dort, n. dormons, v. dormez, ils dorment.— Imp.: je dormais.—Pas. déf.: je dormis.—Futur: je dormirai.—Cond.: je dormirais.—Impératif: dors, dormons, dormez.—Subj.: que je dorme.—Imp.: que je dormisse.—Part. prés.: dormant.—Part. passé: dormi, dormie.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **endormir** ἀποκοιμίζειν.

Faillir σφάλλειν (βοηθητ. avoir).—Εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἑξῆς χρόνους: Pas. déf.: je faillis.—Futur: je faudrai ἢ je

---

Θέμα. — **Courir, cueillir.**

1. Διατί τρέχετε; Τρέχω διὰ νὰ μὴ χάσω (pour ne pas manquer) τὸ τραῖνον. 2. Ἔτρεξα νὰ φέρω (chercher) τὸν ἰατρόν, διότι ἡ μήτηρ μου ἦτο ἀσθενής. 3. Θὰ ἐτρέχομεν, ἐὰν δὲν ἤμεθα πολὺ κουρασμένοι. 4. Τί ἐκόψατε; Ἔκοψα ἄνθη ἀπὸ (dans) τὸν κῆπον τοῦ φίλου μου. 5. Μοῦ ἐπιτρέπετε (Me permettez-vous) νὰ κόψω (ἀπαρέμφ.) μερικὰ ρόδα ἀπὸ τὸν κῆπόν σας; Δύνασθε νὰ κόψετε (en...) ὅσα θέλετε (autant que vous voudrez)

Ἄσκησις.— **Dormir, faillir, fuir, gésir.**

1. (*Dormir*, prés. de l'ind.)-vous tard le soir? Non, je (*s'endormir*, prés. de l'ind.) un peu après mon repas. 2. Je pense que tu n'as plus sommeil, car tu (*dormir*, pas. indéf. deux heures. 3. (*Fuir*, impér.) les méchants et fréquentez les bons. 4. Les braves ne (*s'enfuir*, prés. de l'ind.) jamais au moment du combat. 5. Le pauvre homme (*gésir*, imp. de l'ind.) inanimé sur le sol. 6. Je (*faillir*, pas. déf.) (ὀλίγου δεῖν me trouver face à face avec mon rival.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

faillirai.—Cond.: je faudrais ἢ je faillirais, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους.—Part. prés.: faillant.—Part. passé: failli, faillie.

Fuir φεύγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je fuis, tu fuis, il fuit, n. fuyons, v. fuyez, ils fuient.—Imp.: je fuyais.—Pas. déf.: je fuis.—Futur: je fuirai.—Cond.: je fuirais.—Subj.: que je fuie, que tu fuies, qu'il fuie, que n. fuyions, que v. fuyiez, qu'ils fuient.—Imp.: que je fuisse, que n. fuissions.—Part. prés.: fuyant.—Part. passé: fui, fuie.

Gésir κεῖσθαι. Τὸ ῥῆμα τοῦτο εἶνε εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἑξῆς τύπους: il gît (ci-gît), n. gisons, v. gisez, ils gisent.—Je gisais, tu gisais, il gisait, n. gisions, v. gisiez, ils gisaient.—Gisant.

Mentir ψεύδεσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je mens, tu mens, il ment, n. mentons, v. mentez, ils mentent.—Imp.: je mentais.—Pas. déf.: je mentis.—Futur: je mentirai.—Cond.: je mentirais.—Impératif: mens, mentons, mentez.—Subj.: que je mente.—Imp.: que je mentisse.—Part. prés.: mentant.—Part. passé: menti, mentie.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **démentir** διαψεύδειν.

Mourir ἀποθνήσκειν (βοηθητ. être).—Ind. prés.: je meurs,

Θέμα.— Dormir, faillir, fuir, gésir.

1. Ἐκοιμήθην ἄσχημα τὴν παρελθοῦσαν νύκτα· ἐλπίζω ὅτι θὰ κοιμηθῶ (ἀπαρέμφ.) καλύτερον ἀπόψε. 2. Νυστάζω, θ' ἀποκοιμηθῶ μετ' ὀλίγον. 3. Ὅλος ὁ κόσμος ἀποφεύγει αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. 4. Φορτώνουν εἰς τὸ ἁμάξι τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα κεῖνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. 5. Αἱ δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ἐκλείπουν (défaillir) ὁσημέραι. 6. Αὐτὸ τὸ ἀμελὲς παιδὶ θ' ἀποτύχῃ (faillir) εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἄσκησις.— Mentir, mourir.

1. Pourquoi (*mentir*, prés. de l'ind.)-vous? 2. Je ne (*mentir*, prés. de l'ind.) jamais. 3. Permettez-moi de vous dire que vous (*mentir*, prés. de l'ind.). 4. Nous (*mourir*, fut.) tous. 5. Ceux qui (*mourir*, prés. de l'ind.) pour la patrie ont droit au respect de tous. 6. Où (*mourir*, pas. déf.) Léonidas? Ce héros (*mourir*, pas. déf.) à Thermopyles.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

tu meurs, il meurt, n. mourons, v. mourez, ils meurent.— Imp.: je mourais.— Pas. déf.: je mourus.—Futur: je mourrai.—Cond.: je mourrais.— Impératif: meurs, mourons, mourez.— Subj.: que je meure, que tu meures, qu'il meure, que n. mourions, que v. mouriez, qu'ils meurent.—Imp.: que je mourusse.— Part. prés.: mourant.— Part. passé: mort, morte.

Offrir προσφέρειν (βοηθητ. avoir).— Ind. prés.: j'offre, tu offres, il offre, nous offrons, vous offrez, ils offrent.— Imp.: j'offrais.—Pas. déf.: j'offris.— Futur: j'offrirai.— Cond.: j'offrirais.— Impératif: offre, offrons, offrez.— Subj.: que j'offre.— Imp.: que j'offrisse.— Part. prés.: offrant.— Part. passé: offert, offerte.

Ouvrir ἀνοίγειν (βοηθητ. avoir).— Ind. prés.: j'ouvre, n. ouvrons.— Imp.: j'ouvrais.— Pas. déf.: j'ouvris.— Futur: j'ouvrirai.— Cond.: j'ouvrirais.— Impératif: ouvre, ouvrons, ouvrez.— Subj.: que j'ouvre.— Imp.: que j'ouvrisse.—Part. prés.: ouvrant.— Part. passé: ouvert, ouverte.

Θέμα.— **Mentir, mourir.**

1. Ὁ ἀσθενὴς ἀποθνήσκει. 2. Ἠξεύρομεν ὅτι μέλλομεν ὅλοι ν' ἀποθάνωμεν (ἀπαρέμφ.). 3. Ἐντὸς ἑκατὸν ἐτῶν, θὰ ἔχωμεν ὅλοι ἀποθάνει. 4. Ἀπὸ τί (De quoi) ἀπέθανε ὁ θεῖός σας; Ἀπέθανε ἀπὸ λύπην. 5. Αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες διαψεύδουν αὐτὴν τὴν εἴδησιν. 6. Μετανοῶ διὰ (de) τὸ σφάλμα μου. 7. Ἐκάματε μέγα σφάλμα, θὰ μετανοήσετε δι' αὐτὸ (en) μίαν ἡμέραν. Μετενόησα ἤδη δι' αὐτὸ (en).

Ἄσκησις.— **Offrir, ouvrir, etc.**

1. La façon d' offrir vaut mieux que ce qu' on (*offrir*, prés. de l'ind.). 2. On m' (*offrir*, pas. indéf.) cinquante mille francs pour cette maison, à présent on ne m' (*offrir*, prés. de l'ind.) que quarante-cinq mille. 3. Mon frère (*souffrir*, prés. de l'ind.) de l'estomac. 4. Qui (*ouvrir*, pas. indéf.) tous les volets ? 5. (*Ouvrir*, impér.) la porte; n' (*ouvrir*, impér.) pas la fenêtre. 6. La porte est (*ouvrir*, part. passé). 7. Christophe Colomb (*découvrir*, pas. indéf.) l' Amérique.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **couvrir** σκεπάζειν, **découvrir** ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, **recouvrir** σκεπάζειν ἐκ νέου, ἐπενδύειν.

Partir ἀναχωρεῖν (βοηθητ. être).— Ind. prés.: je pars, tu pars, il part, n. partons, v. partez, ils partent.— Imp.: je partais.— Pas. déf.: je partis.— Futur: je partirai.— Cond.: je partirais.— Impératif: pars, partons, partez.— Subj.: que je parte.— Imp.: que je partisse.— Part. prés.: partant.— Part. passé: parti, partie.

Repentir (se) μεταμελεῖσθαι, κλίνεται κατὰ τὸ mentir.

Requérir ἐπικαλεῖσθαι (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ acquérir.

Sentir αἰσθάνεσθαι (βοηθητ. avoir).— Ind. prés.: je sens, tu sens, il sent, n. sentons, v. sentez, ils sentent.— Imp.: je sentais.— Pas. déf.: je sentis.— Futur: je sentirai.— Cond.: je sentirais.— Impératif: sens, sentons, sentez.— Subj.: que je sente.— Imp.: que je sentisse.— Part. prés.: sentant.— Part. passé: senti, sentie.

Θέμα.— **Offrir, ouvrir, etc.**

1. Ὑποφέρομεν ὅλοι. 2. Ὁ ἀσθενὴς ὑπέφερε πολὺ ἀπόψε (cette nuit). 3. Ὅταν ὁ πλησίον σου ὑποφέρῃ, πρόσφερέ του τὴν βοήθειάν σου. 4. Σκεπάσατε αὐτὸ τὸ παιδί, ἄλλως (sinon) θὰ κρυολογήσῃ (il prendra froid). 5. Ἔλαβα μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ (de) τὸν φίλον μου· δὲν θὰ τὴν ἀνοίξω. 6. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ κτυπήσετε· ἡ θύρα εἶνε πάντοτε ἀνοικτή. 7. Ὁ Φραγκλῖνος (Franklin) ἀνεκάλυψε τὸ ἀλεξικέραυνον. 8. Οἱ ἀρχαῖοι προσέφερον θυσίας ἀνθρωπίνους.

Ἄσκησις.— **Partir, sentir, etc.**

1. Quand (*partir*, ind. prés.)-vous de Paris? Je (*partir*, ind. prés.) à dix heures du soir. 2. Pourquoi êtes-vous en retard pour le dîner? Parce que je (*partir*, pas. indéf.) trop tard de chez moi (ἀπὸ τὴν οἰκίαν μου). 3. Ce bouquet (*sentir*, ind. prés.) bon. 4. Qui ne dit mot (*consentir*, ind. prés.). 5. En entrant dans la chambre je (*sentir*, pas. déf.) une odeur de fumée. 6. Je (*sentir*, ind. prés.) que j'ai tort.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Servir χρησιμεύειν, ὑπηρετεῖν (βοηθητ. avoir).— Ind. prés.: je sers, tu sers, il sert, n. servons, v. servez, ils servent.— Imp.: je servais.— Pas. déf.: je servis.— Futur: je servirai. —Cond.: je servirais.— Impératif: sers, servons, servez.— Subj.: que je serve.— Imp.: que je servisse.— Part. prés.: servant.— Part. passé: servi, servie.

Sortir ἐξέρχεσθαι (βοηθητ. être· λαμβάνει βοηθητ. τὸ avoir ἐπὶ τῆς σημ. τοῦ *ἐξάγειν*).— Ind. prés.: je sors, tu sors, il sort, n. sortons, v. sortez, ils sortent — Imp.: je sortais. — Pas. déf.: je sortis. — Futur: je sortirai.— Cond.: je sortirais.— Impératif: sors, sortons, sortez.— Subj.: que je sorte.— Imp.: que je sortisse. — Part. prés.: sortant. — Part. passé: sorti, sortie.

Souffrir ὑποφέρειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ offrir.

Θέμα.— Partir, sentir, etc.

1. Πότε θὰ ὑπάγετε εἰς τὰς Ἀθήνας; Θ' ἀναχωρήσω τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. 2. Αὐτοὶ οἱ στρατιῶται ἀναχωροῦν διὰ τὸν πόλεμον. 3. Πρέπει ν' ἀναχωρήσωμεν ἀπόψε. 4. Δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου (se sentir) καλά. 5. Τί ὡραῖα ποῦ μυρίζουν (sentir) αὐτὰ τὰ ἄνθη!

Ἄσκησις.— Servir, sortir.

1. À quoi (*servir*, prés. de l'ind.) la plume? Elle (*servir*, prés. de l'ind.) à écrire. 2. Le garçon vous (*servir*, pas. indéf.) ce que vous lui avez commandé? Il ne m'(*servir*, pas. indéf.) encore rien . . . 3. Jean, (*servir*, impér.) Monsieur immédiatement. Bien, Monsieur, je le (*servir*, futur) tout de suite. 4. À quelle heure (*sortir*, futur)-vous? Il faut que je (*sortir*, prés. du subj.) à six heures.

Θέμα.— Servir, sortir.

1. Πόσον καιρὸν ὑπηρετήσατε εἰς τὸν στρατόν; Ὑπηρέτησα μόνον ἓν ἔτος. 2. Ἂς ὑπηρετῶμεν πάντοτε τὴν πατρίδα μας πιστῶς (avec fidélité). 3. Ἡ Γαλλικὴ χρησιμεύει πολὺ εἰς τοὺς ξένους. 4. Ἐξῆλθον χθὲς εἰς τὰς ἕξ (à six heures). Καὶ σεῖς, κατὰ ποίαν ὥραν ἐξήλθετε; Ἐξῆλθον ὀλίγον ἀργὰ σήμερον. 5. Πρέπει νὰ ἐξέλθω εἰς τὰς ἑπτά. 6. Ἂς ἐξέλθωμεν μαζί.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Tenir κρατεῖν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je tiens, tu tiens, il tient, n. tenons, v. tenez, ils tiennent.—Imparf.: je tenais.—Pas. déf.: je tins, tu tins, il tint, n. tînmes, v. tîntes, ils tinrent.—Futur: je tiendrai.—Cond.: je tiendrais.—Impératif: tiens, tenons, tenez.—Subj.: que je tienne, que n. tenions.—Imp.: que je tinsse.—Part. prés.: tenant.—Part. passé: tenu, tenue.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ tenir σύνθετα **contenir** συγκρατεῖν, περιέχειν, **obtenir** ἐπιτυγχάνειν, **soutenir** ὑποστηρίζειν, κλπ.

Tressaillir σκιρτᾶν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ assaillir.

Venir ἔρχεσθαι (βοηθητ. être).—Ind. prés.: je viens, tu viens, il vient, n. venons, v. venez, ils viennent.—Imp.: je venais.—Pas. déf.: je vins, tu vins, il vint, n. vînmes, v. vîntes, ils vinrent.—Futur: je viendrai.—Cond.: je viendrais.—Impératif: viens, venons, venez.—Subj.: que je vienne, que n. venions.—Imp.: que je vinsse.—Part. prés.: venant.—Part. passé: venu, venue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ venir σύνθετα **devenir** γίνεσθαι, **provenir** προέρχεσθαι, **revenir** ἐπανέρχεσθαι, κλπ.

Ἄσκησις.— **Tenir, venir, etc.**

1. À qui (*appartenir,* prés. de l'ind.) cette maison? 2. Elle (*appartenir,* prés. de l'ind.) à mon oncle. 3. Le temps passé ne (*revenir,* prés. de l'ind.) plus. 4. Voici dimanche, chacun (*revêtir,* futur) ses plus beaux habits. 5. Où est votre sœur? Elle (*venir,* prés. de l'ind.) de sortir[1]. 6. À quelle heure (*venir,* futur)-je chez vous? 7. (*Venir,* impér.) quand vous voudrez, votre visite nous sera toujours agréable. 8. Mon ami (*obtenir,* pas. indéf.) une bonne place. 9. (*Souvenir,* impér.)-toi, ô homme, que tu n'es que poussière.

---

[1] Τὸ ῥῆμα venir, μετ' ἀπαρεμφάτου τῆς ὁποίας προηγεῖται ἡ πρόθεσις de, ἀποτελεῖ Γαλλισμὸν μεταφραζόμενον ἑλληνιστί: πρὸ ὀλίγου, ἄρτι, μόλις: Je viens de finir mon travail πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν μου· il vient de partir πρὸ ὀλίγου (μόλις) ἀνεχώρησεν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Vêtir ἐνδύειν (βοηθητ. avoir).— Ind. prés.: je vêts, tu vêts, il vêt, n. vêtons, v. vêtez, ils vêtent.— Imp.: je vêtais.— Pas. déf.: je vêtis.— Futur: je vêtirai.— Cond.: je vêtirais.— Impératif: vêts, vêtons, vêtez.— Subj.: que je vête.— Imp.: que je vêtisse.— Part. prés.: vêtant.— Part. passé: vêtu, vêtue.

Τρίτη συζυγία.

Asseoir καὶ **s'asseoir** κάθημαι.— Ind. prés.: je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied ἢ je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent ἢ ils s'assoient.— Imp.: je m'asseyais.— Pas. déf.: je m'assis.— Futur: je m'assiérai ἢ je m'asseyerai.— Cond.: je m'assiérais ἢ je m'asseyerais.— Impératif: assieds-toi, asseyons-nous, asseyez-vous.— Subj.: que je m'asseye, que nous nous asseyions.—Imp.: que je m'assisse.—Part. prés.: s'asseyant.— Part. passé: assis, assise.

Choir πίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être).— Εἶνε εὔχρηστον μόνον εἰς τὴν ἀπαρέμφατον καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν chu, chue.

Déchoir ἐκπίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être).— Ind. prés.: je déchois, tu déchois, il déchoit, n. déchoyons, v. déchoyez, ils déchoient.— Imp. ἄχρηστος.—Pas. déf.: je déchus.—Futur: je décherrai.— Cond.: je décherrais.— Δὲν ἔχει Προστα-

---

Θέμα.— **Tenir, venir, etc.**

1. Ὑποστηρίζω τὴν γνώμην μου. 2. Πόθεν ἔρχεσθε; Ἔρχομαι ἐκ Παρισίων. 3. Ὁ κ. Β. ἔρχεται συχνά; Ἄλλοτε ἤρχετο κάθε δύο (tous les deux) ἢ τρεῖς ἡμέρας. 4. Ἔρχεσθε πολὺ ἀργὰ σήμερον. Σᾶς ζητῶ συγγνώμην δι' αὐτὸ (en), ἀλλὰ μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔλθω (ἀπαρεμφ.) ἐνωρίτερον. 5. Αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶνε πενιχρῶς ἐνδεδυμένον, ἀλλὰ εἶνε καθαρόν. 6. Ὁ ἀδελφός σας εἶνε εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui); Ὄχι, Κύριε, μόλις ἐξῆλθε. 7. Πότε οἱ γονεῖς σας θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς Ἀθήνας; Θὰ ἐπανέλθουν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κτικήν.— Subj. : que je déchoie, que n. déchoyions, que v. déchoyiez, qu'ils déchoient.— Imp. : que je déchusse.— Δὲν ἔχει part. présent.— Part. passé : déchu, déchue.

Devoir ὀφείλειν (βοηθητ. avoir).— Ind. prés. : je dois, tu dois, il doit, n. devons, v. devez, ils doivent.— Imp. : je devais.— Pas. déf. : je dus.— Futur : je devrai.— Cond. : je devrais.— Impératif : dois, devons, devez.— Subj. : que je doive.— Imp. : que je dusse.— Part. prés. : devant.— Part. passé : **dû,** due.

Échoir λαγχάνειν, λήγειν, ἐπὶ προθεσμίας συναλλαγματικῶν (βοηθητ. être).— Εὔχρηστοι χρόνοι : Ind. prés. : il échoit.—Pas. déf. : j'échus.— Futur : j'écherrai.— Cond. : j'écherrais.— Subj. : qu'il échée ἢ qu'il échoie, qu'ils échéent ἢ qu'ils échoient.—Imp. : que j'échusse.— Part. prés. : échéant.— Part. passé : échu, échue.

Falloir δεῖ (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον.—Ind. prés. : il faut.— Imp. : il fallait.— Pas. déf. : il fallut.—Futur : il faudra.—

Ἄσκησις.— **S'asseoir, seoir, déchoir, devoir, échoir, falloir.**

1. (*S'asseoir,* impér.) - vous, je vous prie, Madame. 2. Pourquoi ne (*s'asseoir,* prés. de l'ind.)-vous pas? 3. Cette robe vous (*seoir*, prés. de l'ind.) à merveille. 4. Ce marchand est bien (*déchoir*, part. pas.) dans l'estime publique. 5. Fais ce que tu (*devoir*, prés. de l'ind.). 6. Qui veut s'instruire (*devoir,* prés. de l'ind.) apprendre. 7. Prévenez-moi du jour que la traite (*échoir*, futur). 8. Le locataire (*devoir*, prés. de l'ind.) payer son terme quand il est (*échoir,* part. pas.). 9. Vous (*falloir*, prés. de l'ind.)-il de l'argent? Il me (*falloir,* fut.) mille francs la semaine prochaine.

Θέμα.— **S'asseoir, seoir, déchoir, devoir, échoir, falloir.**

1. Καθίσατε. 2. Ποῦ θέλετε νὰ καθίσω; 3. Θὰ καθίσω πλησίον σας. 4. Εἴπατε εἰς τὴν ἀδελφήν σας νὰ καθίσῃ (ἀπαρέμφ.). 5. Αὐτὸς ὁ πῖλος σᾶς πηγαίνει (seoir). 6. Πόσα σᾶς ὀφείλω; Μοῦ ὀφείλετε 500 δραχμάς. 7. Ἡ συναλλαγματική σας λήγει σήμερον. 8. Τὰ τέκνα ὀφείλουν ν' ἀγαποῦν τοὺς γονεῖς των. 9. Πρέπει νὰ πράττῃ τις πάντοτε τὸ καθῆκόν του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Cond.: il faudrait.—Προστακτικὴν δὲν ἔχει.—Subj. prés.: qu'il faille.—Imp.: qu'il fallût.—Part. présent δὲν ἔχει.—Part. passé: fallu (ἄνευ θηλυκοῦ).

Mouvoir κινεῖν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je meus, tu meus, il meut, n. mouvons, v. mouvez, ils meuvent.—Imp.: je mouvais.—Pas. déf.: je mus.—Futur: je mouvrai.—Cond.: je mouvrais.—Impératif: meus, mouvons, mouvez.—Subj.: que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que n. mouvions, que v. mouviez, qu'ils meuvent.—Imp.: que je musse.—Part. prés.: mouvant.—Part. passé: **mû,** mue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **émouvoir** συγκινεῖν, part. passé: ému, émue.

Pleuvoir βρέχειν (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον.—Ind. prés.: il pleut.—Imp.: il pleuvait.—Pas. déf.: il plut.—Futur: il pleuvra.—Cond.: il pleuvrait.—Subj.: qu'il pleuve.—Imp.: qu'il plût.—Part. prés.: pleuvant.—Part. passé: plu.

Pourvoir προμηθεύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ voir, πλὴν τοῦ pas. déf.: je pourvus,—τοῦ futur: je pourvoirai,—τῆς cond.: je pourvoirais,—τοῦ imp. du subj.: que je pourvusse.

Ἄσκησις.— **Mouvoir, pleuvoir.**

1. Les étoiles sont des corps célestes qui se (*mouvoir*, prés. de l'ind.) dans l'espace. 2. La scène finale de ce drame m'(*émouvoir*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Qui ne s' (*émouvoir*, prés. de l'ind.) pas en présence du danger? 4. En France, il (*pleuvoir*, prés. de l'ind.) souvent au mois de mars. 5. A-t-il (*pleuvoir*, part. passé) l'an dernier (πέρυσι) au mois d' avril? 6. Il (*pleuvoir*, futur) probablement cet après-midi, car le temps est très sombre.

Θέμα.— **Mouvoir, pleuvoir.**

1. Εἶμαι τόσον συγκεκινημένος, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ὁμιλήσω. 2. Ἡ πρότασίς σας μὲ συγκινεῖ βαθέως. 3. Ἔβρεξε (pas. indéf.) χθὲς ὅλην τὴν νύκτα. 4. Δὲν βρέχει πλέον τώρα. 5. Πιστεύετε (Croyez-vous) ὅτι θὰ βρέξῃ (prés. du subj.) αὔριον; Θὰ ἐπεθύμουν (Je désirerais) νὰ ἔβρεχε (imp. du subj.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Pouvoir δύνασθαι (βοηθητ. avoir).— Ind. prés.: je puis ἢ je peux, tu peux, il peut, n. pouvons, v. pouvez, ils peuvent. —Imp.: je pouvais.—Pas. déf.: je pus.— Futur: je pourrai.— Cond.: je pourrais.—Προστακτικὴν δὲν ἔχει.— Subj.: que je puisse.— Imp.: que je pusse.— Part. prés.: pouvant. —Part. passé: pu (ἄνευ θηλυκοῦ).

Prévaloir ὑπερισχύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ valoir, πλὴν τοῦ prés. du subj.: que je prévale, que tu prévales, que n. prévalions, qu'ils prévalent.

Savoir γινώσκειν, μανθάνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je sais, tu sais, il sait, n. savons, v. savez, ils savent.—Imp.: je savais.— Pas. déf.: je sus.— Futur: je saurai.— Cond.: je saurais.— Impératif: sache, sachons, sachez.—Subj.: que je sache.—Imp.: que je susse, que n. sussions.—Part. prés.: sachant.—Part. passé: su, sue.

Seoir ἁρμόζειν. Εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἑξῆς τύπους: Ind. prés.: il sied, ils siéent.— Imp.: il seyait, ils seyaient.—Futur: il siéra, ils siéront.— Cond.: il siérait, ils siéraient.— Part. prés.: seyant.

Ἄσκησις.— **Pouvoir, savoir.**

1. Qui veut, souvent (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 2. (*Pouvoir*, prés. de l'ind.)-vous me dire quelle heure il est? Oui, je le (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 3. Ne (*pouvoir*, futur)-tu pas me prêter un dictionnaire afin que je (*pouvoir*, prés. du subj.). traduire ma version? 4. Vous voyez bien que vous ne (*savoir*, prés. de l'ind.) pas votre leçon. 5. (*Savoir*, futur)-je le français en travaillant? Certes, vous le (*savoir*, futur) avec un peu de patience. 6. (*Pouvoir*, prés. du cond.) -vous me montrer le chemin de la Bourse? Je ne (*savoir*, prés. du cond.) vous renseigner, étant moi-même étranger.

Θέμα.— **Pouvoir, savoir.**

1. Ἠξεύρετε πότε ὁ πατήρ μου θὰ ἐπανέλθῃ; Δὲν τὸ ἠξεύρω. 2. Γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀποθάνωμεν. 3. Ἐμάθετε τὸν θάνατον τοῦ κ. Δ.; Τὸν ἔμαθον διὰ τῶν ἐφημερίδων. 4. Δὲν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Valoir ἀξίζειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je vaux, tu vaux, il vaut, n. valons, v. valez, ils valent.—Imp.: je valais.—Pas. déf.: je valus.—Futur: je vaudrai.—Cond.: je vaudrais.—Impératif: vaux, valons, valez.—Subj.: que je vaille, que n. vallions, qu'ils vaillent.—Imp.: que je valusse. —Part. prés.: valant.—Part. passé: valu, value.

Voir βλέπειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je vois, tu vois, il voit, n. voyons, v. voyez, ils voient.—Imp.: je voyais.—Pas. déf.: je vis.—Futur: je verrai.—Cond.: je verrais.—Impératif: vois, voyons, voyez.—Subj.: que je voie, que tu voies, qu'il voie, que n. voyions, que v. voyez, qu'ils voient. —Imp.: que je visse.—Part. prés.: voyant.—Part. passé: vu, vue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **revoir** ἐπαναβλέπειν. Τὸ **prévoir** προβλέπειν, κλίνεται κατὰ τὸ voir πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς Ὑποθετικῆς: je prévoirai, je prévoirais.

Vouloir θέλειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je veux, tu veux, il veut, n. voulons, v. voulez, ils veulent.—Imp.: je voulais.—Pas. déf.: je voulus.—Futur: je voudrai.—Cond.: je voudrais.—Impératif: veux ἢ veuille, veuillons, veuillez. —Subj.: que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que n. voulions, que v. vouliez, qu'ils veuillent.—Imp.: que je voulusse.—Part. prés.: voulant.—Part. passé: voulu, voulue.

ἠδυνήθην νὰ ἐξέλθω χθές· θὰ δυνηθῶ ἴσως νὰ ἐξέλθω αὔριον. 5. Ἀμφιβάλλω ἂν θὰ δυνηθῆτε (prés. du subj.) νὰ εὕρετε τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui).

Ἄσκησις.— **Valoir, voir, vouloir.**

1. On (*revoir*, prés. de l'ind.) toujours avec joie le pays natal après une longue absence. 2. Cette huile ne (*valoir*, prés. de l'ind.) pas le prix que vous avez payé. 3. Mieux (*valoir*, prés. de l'ind.) la mort que le déshonneur. 4. Ne (*valoir*, prés. du cond.)-il pas mieux mourir que de souffrir de la sorte? 5. Que demande ce monsieur? Il (*vouloir*, prés. de l'ind.) vous parler. 6. Je (*vouloir*, prés. du cond.) vous parler, Monsieur. Que (*vouloir*, prés. de l'ind.)-vous?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τετάρτη συζυγία.

Absoudre ἀθωώνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: j'absous, tu absous, il absout, n. absolvons, v. absolvez, ils absolvent. — Imp.: j'absolvais. — Δὲν ἔχει passé défini. — Futur: j'absoudrai. — Cond.: j'absoudrais. — Impératif: absous, absolvons, absolvez.—Subj.: que j'absolve.—Δὲν ἔχει imp. du subj. — Part. prés.: absolvant. — Part. passé: absous, absoute.

Atteindre βάλλειν, κτυπᾶν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Battre κτυπᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je bats, tu bats, il bat, n. battons, v. battez, ils battent. — Imp.: je

---

Je (*vouloir*, prés. du cond.) demander votre opinion sur cette affaire. 7. J'espère que vous (*vouloir*, futur) bien m'honorer d'une réponse.

Θέμα.— **Valoir, voir, vouloir.**

1. Πόσον ἀξίζει αὐτό; Αὐτὸ δὲν ἀξίζει τίποτε. 2. Πηγαίνετε νὰ ἴδετε (ἀπαρέμφ.) ποῖος εἶνε. 3. Εἴδετε τὸν κ. Β. χθές; Τὸν εἶδα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Θὰ τὸν ἴδετε προσεχῶς; Θὰ τὸν ἐπανίδω ἴσως ἀπόψε. 4. Θὰ ἐπεθύμουν (vouloir, prés. du cond.) νὰ σᾶς ἴδω πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου. 5. Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν εὑηρεστήθητε (bien vouloir, pas.indéf.) νὰ μοῦ στείλετε (ἀπαρέμφ.).

Ἄσκησις.— **Absoudre, dissoudre, battre, boire.**

1. Le prêtre (*absoudre*, prés. de l'ind.) les fidèles repentants. 2. Certains juges indulgents (*absoudre*, prés. de l'ind.) trop facilement les accusés. 3. Le sucre se (*dissoudre*, prés. de l'ind.) dans l'eau. 4. Le commissaire de police (*dissoudre*, pas. indéf.) l'assemblée des mineurs qui s'étaient mis en grève. 5. Pourquoi (*battre*, prés. de l'ind.)-vous ce pauvre enfant? 6. Les soldats (*combattre*, pas. déf.) avec courage. 7. Une réponse douce (*abattre*, prés. de l'ind.) la fureur d'un homme en colère (ὠργισμένου). 8. (*Boire*, prés. de l'ind.) - vous un verre de vin? Merci, je n'en (*boire*, prés. de l'ind.) pas.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

battais. — Pas. déf.: je battis. — Futur: je battrai. — Cond.: je battrais. — Impératif: bats, battons, battez. — Subj.: que je batte. — Imp.: que je battisse. — Part. prés.: battant. — Part. passé: battu, battue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **abattre** καταβάλλειν, κρημνίζειν, **combattre** μάχεσθαι, **rabattre** κατα(ὑπο)βιβάζειν.

Boire πίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je bois, tu bois, il boit, n. buvons, v. buvez, ils boivent. — Imp.: je buvais. — Pas. déf.: je bus. — Futur: je boirai. — Cond.: je boirais. — Impératif: bois, buvons, buvez. — Subj.: que je boive, que tu boives, qu'il boive, que n. buvions, que v. buviez, qu'ils boivent. — Imp.: que je busse. — Part. prés.: buvant. — Part. passé: bu, bue.

Braire ὀγκανίζειν. Εἶνε εὔχρηστον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ἑξῆς χρόνων: Ind. prés.: il brait, ils braient. — Imp.: il brayait. — Futur: il braira, ils brairont. — Cond.: il brairait, ils brairaient.

Ceindre ζωννύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Clore κλείειν (βοηθητ. avoir). Εἶνε εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἑξῆς χρόνους: — Ind. prés.: je clos, tu clos, il clôt, ἄνευ πληθυντικοῦ. — Futur: je clorai. — Cond.: je clorais. — Impératif: clos. — Subj.: que je close. — Part. passé: clos, close.

Conclure (συμ)περαίνειν (βοηθητικὸν avoir). — Ind. prés.: je conclus, tu conclus, il conclut, n. concluons, v. concluez, ils concluent. — Imp.: je concluais. — Pas. déf.: je conclus. — Futur: je conclurai. — Cond.: je conclurais. — Impératif: conclus, concluons, concluez. — Subj.: que je con-

---

Θέμα. — **Absoudre, dissoudre, battre, boire.**

1. Οἱ δικασταὶ ἠθώωσαν τοὺς κατηγορουμένους. 2. Διελύσατε τὴν ἑταιρίαν σας; 3. Ἡ ἑταιρία τῆς ὁποίας ἀπετέλουν μέρος (je faisais partie) πέρυσι, διελύθη. 4. Πρέπει νὰ ὑποβιβάσετε (rabattre) τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ζητεῖτε. 5. Μὴ κτυπᾶτε αὐτὸ τὸ ζῶον. 6. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ πίωμεν (ἀπαρέμφ.) ἐδῶ; 7. Ἐπίετε τὸν καφέν σας; 8. Θὰ πίετε ἀκόμη ἓν ποτήριον ζύθου; Εὐχαριστῶ, δὲν θὰ πίω πλέον. 9. Λαμβάνω (J'ai) τὴν τιμὴν νὰ πίω εἰς ὑγείαν σας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

clue, que tu conclues, qu'il conclue, que n. concluions, que v. concluiez, qu'ils concluent. — Imp.: que je conclusse.—Part. prés.: concluant.—Part. passé: conclu, conclue.

Conduire ὁδηγεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Confire σακχαρώνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je confis, tu confis, il confit, n. confisons, v. confisez, ils confisent. —Imp.: je confisais.—Pas. déf.: je confis.—Futur: je confirai.—Cond.: je confirais.—Impératif: confis.—Subj.: que je confise.—Imp.: que je confisse.—Part. prés.: confisant. —Part. passé: confit, confite.

Connaître γνωρίζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Construire κατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Contraindre ἀναγκάζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Contredire ἀντιλέγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je con-

Ἄσκησις.— **Clore, conclure, coudre, etc.**

1. Une parole sage et conciliante (*clore*, prés. de l'ind.) bien des discussions. 2. J'(*conclure*, pas. ind.) un engagement qui (*exclure*, prés. de l'ind.) toute responsabilité. 3. La fenêtre n'est pas bien (*clore*, part. passé). 4. (*Coudre*, prés. de l'ind.)-vous à la machine? (μὲ τὴν . . .). 5. (*Découdre*, impér.) cette doublure et (*recoudre*, impér.)-la avec du fil blanc. 6. (*Confire*, futur)-vous ces fruits au sucre ou au miel? Je les (*confire*, futur) au sucre.

Θέμα.— **Clore, conclure, coudre, etc.**

1. Ὁ ἥλιος ἀνοίγει (fait éclore) τὰ ἄνθη. 2. Αὐτὰ τὰ ἄνθη θ' ἀνοίξουν μετ' ὀλίγον. 3. Θὰ κλείσω (conclure, futur) αὐτὴν τὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀναμενομένων (2) δειγμάτων (1). 4. Τί συνεπεράνατε (conclure, pas. indéf.) ἐκ τούτου (en); 5. Δὲν ἐρράψατε καλὰ τὸ φόρεμά μου, ξηλώνεται (se découdre, prés. de l'ind.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

tredis, n. contredisons, v. *contredisez*, ils contredisent. Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Coudre ῥάπτειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je couds, tu couds, il coud, n. cousons, v. cousez, ils cousent.—Imp.: je cousais.—Pas. déf.: je cousis.—Futur: je coudrai.—Cond.: je coudrais.—Impératif: couds, cousons, cousez.—Subj.: que je couse.—Imp.: que je cousisse.—Part. prés.: cousant.—Part. passé: cousu, cousue.

Craindre φοβεῖσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je crains, tu crains, il craint, n. craignons, v. craignez, ils craignent.—Imp.: je craignais.—Pas. déf.: je craignis.—Futur: je craindrai.—Cond.: je craindrais.—Impératif: crains, craignons, craignez.—Subj.: que je craigne.—Imp.: que je craignisse.—Part. prés.: craignant.—Part. passé: craint, crainte.

Τὸ ῥῆμα craindre καὶ τὰ ἀνάλογα μὲ αὐτὸ τὰ λήγοντα εἰς aindre, eindre, oindre, οἷον peindre ζωγραφεῖν, joindre ἑνώνειν, τρέπουν τὸ ριζικὸν craign, peign, joign, εἰς crain, pein, join, πρὸ καταλήξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου.

Croire πιστεύειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je crois, tu crois, il croit, n. croyons, v. croyez, ils croient.—Imp.: je croyais.—Pas. déf.: je crus.—Futur: je croirai.—Cond.: je croirais.—Impératif: crois, croyons, croyez.—Subj.: que je

---

Ἄσκησις. — **Craindre, plaindre, se plaindre.**

1. Ce jeune soldat ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas les dangers. 2. Nous ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas la mort. 3. Vous êtes à plaindre (ἄξιος οἴκτου), mon ami. 4. Le malade (*se plaindre*, imp. de l'ind.) d'une extrême faiblesse. 5. Je le (*plaindre*, prés. de l'ind.) de tout mon cœur. 6. Cet officier ne (*craindre*, pas. déf.) pas d'affronter mille dangers.

Θέμα. — **Craindre, plaindre, se plaindre.**

1. Τί φοβεῖσθε; Δὲν φοβοῦμαι τίποτε. 2. Λυποῦμαι αὐτὸν τὸν δυστυχῆ. 3. Διατί δὲν ἤλθετε νὰ μᾶς ἴδετε; Ἐφοβήθην μήπως (de) σᾶς ἐνοχλήσω. 4. Αἱ ἐργασίαι πηγαίνουν καλά· δὲν δυνάμεθα νὰ παραπονεθῶμεν (ἀπαρέμφ.). Δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι παραπονοῦνται πάντοτε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

croie, que tu croies, qu'il croie, que n. croyions, que v. croyiez, qu'ils croient.—Imp.: que je crusse.—Part. prés.: croyant.—Part. passé: cru, crue.

Croître αὐξάνειν, φύεσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je croîs, tu croîs, il croît, n. croissons, v. croissez, ils croissent. —Imp.: je croissais.— Pas. déf.: je crûs.— Futur: je croîtrai.—Cond.: je croîtrais.—Impératif: crois, croissons, croissez.—Subj.: que je croisse.—Imp.: que je crûsse.— Part. prés.: croissant.—Part. passé: crû, crûe.

Cuire ψήνειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Ἄσκησις.— **Croire, croître.**

1. Ces plantes qui (*croître*, prés. de l'ind.) dans votre jardin ne me plaisent pas. 2. Le fleuve (*croître*, pas. indéf.) si rapidement que ses eaux débordent maintenant. 3. Ne (*croire*, impér.) pas tout ce que l'on vous dit. 4. Avez-vous (*croire*, part. passé) ce que vous avez lu? Comment voulez-vous que je le (*croire*, prés. du subj.)? 5. (*Croître*, impér.) et multipliez.

Θέμα. — **Croire, croître.**

1. Αὐτὰ τὰ δένδρα θὰ ηὔξανον περισσότερον (davantage), ἐὰν τὰ ἐπροφυλάττετε ἀπὸ τὰς κάμπας. 2. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως αὐξάνει κατ' ἔτος. 3. Νομίζω ὅτι εἶνε ἤδη ἀργά. 4. Μὲ πιστεύετε; Δὲν σᾶς πιστεύω. Πιστεύσατέ με, σᾶς λέγω πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. 5. Πιστεύετε εἰς τὸν (en) Θεόν!

Ἄσκησις.— **Déduire, cuire, luire, etc.**

1. La guerre (*produire*, prés. de l'ind.) de grands maux. 2. Bonaparte (*conduire*, pas. déf.) ses troupes à travers l'Europe. 3. Je (*déduire*, futur) cinq pour cent d'escompte. 4. Tout (*luire*, prés. de l'ind.) dans cette maison. 5. Les épées (*luire*, imp. de l'ind.) dans l'ombre. 6. (*Traduire*, prés. de l'ind.)-vous du français en grec sans dictionnaire? 7. Il faut que je (*traduire*, prés. du subj.) cette lettre en français. 8. La vertu (*conduire*, prés. de l'ind.) au bonheur. 9. (*Reconduire*, impér.) madame, s'il vous plaît. 10. Ces légumes (*cuire*, prés. de l'ind.) mal.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Déduire ἀφαιρεῖν, συμπεραίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés: je déduis, n. déduisons.—Imp.: je déduisais.—Pas. déf.: je déduisis.—Futur: je déduirai.—Cond.: je déduirais. —Impératif: déduis, déduisons, déduisez.—Subj.: que je déduise.—Imp.: que je déduisisse.—Part. prés.: déduisant. —Part. passé: déduit, déduite.

Détruire καταστρέφειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Dire λέγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je dis, tu dis, il dit, n. disons, v. dites, ils disent.—Imp.: je disais.—Pas. déf.: je dis.—Futur: je dirai.—Cond.: je dirais.—Impératif: dis, disons, dites.—Subj.: que je dise.—Imp.: que je disse.—Part. prés.: disant.—Part. passé: dit, dite.

Dissoudre διαλύειν, κλίνεται κατὰ τὸ absoudre.

Éclore ἐκκολάπτεσθαι, ἀνοίγειν (ἐπὶ ἀνθέων), (βοηθητ. être),

Θέμα.— **Déduire, cuire, luire, etc.**

1. Ἡ Γαλλία παράγει πολὺν σῖτον. 2. Οἱ ἀρτοποιοὶ ψήνουν τὸν ἄρτον ἐντὸς μεγάλων κλιβάνων. 3. Οἱ ἁμαξηλάται ὁδηγοῦν τὰς ἁμάξας. 4. Τὸ παράδειγμά του διδάσκει πολὺ καλύτερον ἀπὸ τοὺς λόγους του. 5. Ποῦ πρέπει νὰ σᾶς ὁδηγήσω (ἀπαρέμφ.); Ὁδηγήσατέ μας εἰς τὸν σταθμόν. 6. Τί συμπεραίνετε ἐκ τούτου; Συμπεραίνω ἐκ τούτου ὅτι ἔχει ἤδη ἀναχωρήσει. 7. Ὁ ἥλιος λάμπει. 8. Πᾶν ὅ,τι λάμπει (reluire, prés. de l'ind.) δὲν εἶνε χρυσός.

Ἄσκησις.— **Dire, etc.**

1. Il y a des personnes qui (*dire*, prés. de l'ind.) et (*redire*, prés. de l'ind.) toujours les mêmes choses. 2. Vous ne (*prédire*, prés. de l'ind.) jamais rien de bon. 3. Celui qui (*prédire*, prés. de l'ind.) l'avenir, est un prophète. 4. Qu'avez-vous à me dire? (*Dire*, impér.)-le franchement. Je vous le (*dire*, futur) une autre fois. Je vous le (*dire*, prés. du cond.) volontiers si je le savais. 5. On ne doit jamais médire de personne (κανένα). 6. Obéissez à vos supérieurs et ne les (*contredire*, impér.) pas. 7. L'entrée est (*interdire*, part. passé).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κλίνεται κατὰ τὸ clore, ἀλλ' εἶνε εὔχρηστον μόνον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα.

Écrire γράφειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: j'écris, tu écris, il écrit, n. écrivons, v. écrivez, ils écrivent.—Imp.: j'écrivais.—Pas. déf.: j'écrivis.—Futur: j'écrirai.—Cond.: j'écrirais.—Impératif: écris, écrivons, écrivez.—Subj.: que j'écrive. — Imp.: que j'écrivisse.—Part. prés.: écrivant.—Part. passé: écrit, écrite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **décrire** περιγράφειν, **inscrire** ἐγγράφειν, **prescrire** ἐπιτάσσειν, ὁρίζειν, **proscrire** προγράφειν, **souscrire** ὑπογράφειν, **transcrire** ἀντιγράφειν.

Élire ἐκλέγειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ lire.

Enduire ἐπιχρίειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Éteindre σβήνειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Étreindre συ(περι)σφίγγειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Θέμα.— Dire, etc.

1. Λέγομεν τὴν ἀλήθειαν. 2. Τί σᾶς εἶπε ὁ πατήρ μου; Δὲν μοῦ εἶπε τίποτε. 3. Θέλετε νὰ εἴπω (prés. du subj.) πρὸς τὸν ἀδελφόν μου ὅ,τι (ce que) μοῦ λέγετε; Μὴ τοῦ λέγετε τίποτε. 4. Ἐχάσατε τὴν δίκην σας· δὲν τὸ εἶχον προείπει; 5. Οἱ ἀστρονόμοι προλέγουν τί καιρὸν θὰ κάμῃ (le temps qu'il fera).

Ἄσκησις.— Écrire, etc.

1. Que faites-vous? J'(*inscrire*, prés. de l'ind.) mes dépenses sur mon carnet. 2. Le médecin n'(*prescrire*, pas. indéf.) aucun remède. 3. Cet auteur (*décrire*, prés. de l'ind.) la nature d'une manière frappante. 4. Monsieur D. vous (*écrire*, pas. indéf.) de Marseille? Oui, il m'(*écrire*, pas. indéf.) hier. Il m'(*écrire*, futur) de nouveau dans quelques jours.

Θέμα.— Écrire, etc.

1. Γράφομεν ἐπὶ χάρτου. 2. Πρὸς ποῖον γράφετε; Γράφω πρὸς τοὺς γονεῖς μου. 3. Περιγράψατέ μου (décrire, impér.) τὸ εἰς Παρισίους ταξίδι σας. 4. Δὲν θὰ μοῦ ἀπηντᾶτε ἐὰν σᾶς ἔγραφον; 5. Πότε θὰ γράψετε πρὸς τὸν φίλον σας; Θὰ τοῦ γράψω ἐντός τινων ἡμερῶν. 6. Τοῦ ἔγραψα πρὸ μηνὸς (il y a un mois).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Faire κάμνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je fais, tu fais, il fait, n. faisons, v. faites, ils font. - Imp.: je faisais.—Pas. déf.: je fis.—Futur: je ferai.—Cond.: je ferais.—Impératif: fais, faisons, faites. — Subj.: que je fasse.—Imp.: que je fisse.—Part. prés.: faisant.—Part. passé: fait, faite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **contrefaire** παραποιεῖν, **satisfaire** ἱκανοποιεῖν, **surfaire** ὑπερτιμᾶν, κλπ.

Feindre προσποιεῖσθαι (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Frire τηγανίζειν.—Εἶνε εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἑξῆς χρόνους: Ind. prés.: je fris, tu fris, il frit (ἄνευ πληθ.).—Futur: je frirai.—Cond.: je frirais.—Impératif: fris,—καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, j'ai frit, j'avais frit, κλπ.—Διὰ τοὺς ἄλλους χρόνους, μεταχειρίζονται τὸ ῥῆμα faire καὶ τὴν ἀπαρέμφατον frire: nous faisons frire, je fis frire, que je fasse frire, κλπ.

Instruire διδάσκειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Interdire ἀπαγορεύειν.—J'interdis, n. interdisons, v. *inter-*

Ἄσκησις.— Faire, etc.

1. Que (*faire*, prés. de l'ind.)-vous là? Je (*faire*, prés. de l'ind.) ce que vous m'avez ordonné. 2. Ne (*faire*, impér.) pas à autrui (εἰς τοὺς ἄλλους) ce que tu ne voudrais pas qu'on te (*faire*, imp. du subj.). 3. Dites-nous ce que nous devons faire, et nous le (*faire*, futur). 4. (*Refaire*, futur)-vous le tour que nous (*faire*, pas. indéf.) avant-hier? 5. Tu ne (*satisfaire*, futur) personne si tu veux contenter tout le monde. 6. Ce travail ne me (*satisfaire*, prés. de l'ind.) pas, (*refaire*, impér.)-le.

Θέμα.— Faire, etc.

1. Μὴ κάμνετε κακὸν εἰς κανένα. 2. Πόσα κάμνουν τρία καὶ ἑπτά; 3. Αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν κάμνει τίποτε. 4. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ κάμετε (ἀπαρέμφ.); 5. Τί θέλετε νὰ κάμω (prés. du subj.); 6. Θὰ πράξω τὸ κατὰ δύναμιν (tout mon possible) διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. 7. Δὲν ἀγοράζω πλέον ἀπὸ (à) αὐτὸ τὸ κατάστημα· ὑπερτιμοῦν (surfaire, prés. de l'ind.) ὅλας τὰς τιμάς. 8. Μὴ ὑπερτιμᾶτε τὸ ἐμπόρευμά σας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

disez, ils interdisent.—Impér.: interdis, interdisons, *interdisez*.—Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Joindre συνάπτειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je joins, tu joins, il joint, n. joignons, v. joignez, ils joignent.—Imp.: je joignais.—Pas. déf.: je joignis.—Futur: je joindrai. — Cond.: je joindrais. — Impératif: joins, joignons, joignez. — Subj.: que je joigne, que n. joignions.—Imp.: que je joignisse. — Part. prés.: joignant. — Part. passé: joint, jointe.

Lire ἀναγινώσκειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je lis, tu lis, il lit, n. lisons, v. lisez, ils lisent.—Imp.: je lisais.—Pas. déf.: je lus.—Futur: je lirai.—Cond.: je lirais.—Impératif: lis, lisons, lisez.—Subj.: que je lise.—Imp.: que je lusse.—Part. prés.: lisant.—Part. passé: lu, lue.

Luire λάμπειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire· μετοχὴ lui.

Maudire καταρᾶσθαι (βοηθητ. avoir).—Je maudis, n. maudissons, v. maudissez, ils maudissent. Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

***Ἄσκησις.*— Joindre, lire, etc.**

1. Le jour commence à poindre. 2. Cette rue (*joindre*, prés. de l'ind.) deux avenues. 3. (*Joindre*, impér.) nos efforts. 4. Qu'est-ce que vous (*lire*, imp. de l'ind.) tout à l'heure? Je (*lire*, imp. de l'ind.) un journal. 5. Pouvez-vous comprendre ce paragraphe? (*Relire*, impér.)-le. Je l'ai déjà (*lire*, part. passé) plusieurs fois. 6. Je (*relire*, prés. de l'ind.) souvent plusieurs fois les lettres que je reçois.

***Θέμα.*— Joindre, lire, etc.**

1. Οἱ τόκοι προστιθέμενοι (joindre, part. passé) εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ διπλασιάζουν ἐντὸς (dans l'espace de) ἕνδεκα ἐτῶν. 2. Δὲν ἀνεγνώσατε ἀκόμη τὴν σημερινὴν ἐφημερίδα (le journal d'aujourd'hui); Ὄχι, δὲν τὴν ἀνέγνωσα ἀκόμη. Ἐγώ, θὰ τὴν ἀναγνώσω ἀργότερον. 3. Δὲν ἀναγινώσκω τὰς ἐφημερίδας καθημερινῶς. 4. Ἀναγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν προσεκτικῶς. Θὰ τὴν ἀνεγίνωσκον ἐὰν εἶχον καιρόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Méconnaître παραγνωρίζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Médire κακολογεῖν (βοηθητ. avoir).—Je médis, n. médisons, v. *médisez*, ils médisent.—Impératif: médis, médisons, *médisez*.—Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Mettre θέτειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je mets, tu mets, il met, n. mettons, v. mettez, ils mettent.—Imparf.: je mettais.—Pas. déf.: je mis.—Futur: je mettrai.—Cond.: je mettrais.—Impératif: mets, mettons, mettez.—Subj.: que je mette.—Imp.: que je misse.—Part. prés.: mettant.—Part. passé: mis, mise.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **admettre** ἀποδέχεσθαι, **commettre** διαπράττειν, **émettre** ἐκδίδειν, **omettre** παραλείπειν, **permettre** ἐπιτρέπειν, **promettre** ὑπόσχεσθαι, **remettre** ἀναβάλλειν, ἐγχειρίζειν, **soumettre** ὑποβάλλειν, κλπ.

Moudre ἀλέθειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je mouds,

Ἄσκησις.— **Mettre, etc., moudre.**

1. On ne broie pas le café, on le (*moudre*, prés. de l'ind.). 2. (*Mettre*, impér.) cette chaise à sa place. 3. Je (*mettre*, futur) aujourd'hui un autre habit. 4. Où voulez-vous que je (*mettre*, prés. du subj.) le journal? (*Mettre*, impér.)-le où vous voulez. 5. (*Permettre*, impér.)-moi d'entrer. Je vous le (*permettre*, prés. de l'ind.) volontiers. 6. Ne (*promettre*, impér.) pas ce que nous ne pouvons pas donner. 7. Quand on (*promettre*, pas. indéf.) une chose, il faut tenir sa promesse.

Θέμα.— **Mettre, etc., moudre.**

1. Ὁ μυλωνᾶς ἀλέθει τὸν σῖτον. 2. Ἐπιθυμῶ ν' ἀλέσετε (prés. du subj.) τὸν καφέ. 3. Ποῦ ἐβάλατε τὸν πῖλόν μου; Τὸν ἔβαλα ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι. 4. Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ ἐγχειρίσω (remettre, ἀπαρέμφ.) τὴν ἐπιστολήν σας εἰς τὸν διευθυντήν. 5. Μοῦ ὑπεσχέθητε ὅτι θὰ μ' ἐπισκεφθῆτε (ἀπαρέμφ.). Ὁ καιρὸς δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐξέλθω (ἀπαρέμφ.). 6. Μὴ ἀναβάλλετε (remettre, impér.) διὰ τὴν αὔριον (au lendemain) ὅ,τι (ce que) δύνασθε νὰ κάμετε σήμερον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

tu mouds, il moud, n. moulons, v. moulez, ils moulent.—Imp : je moulais.—Passé déf. : je moulus.—Futur : je moudrai.—Cond. : je moudrais.—Impératif: mouds, moulons, moulez.—Subj. : que je moule, que n. moulions.—Imp. : que je moulusse. — Part. prés. : moulant.— Part. passé : moulu, moulue.

Naître γεννᾶσθαι (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je nais, tu nais, il naît, n. naissons, v. naissez, ils naissent.—Imp. : je naissais. — Pas. déf. : je naquis. — Futur: je naîtrai.—Cond. : je naîtrais.—Impératif : nais, naissons, naissez.—Subj. : que je naisse.—Imp. : que je naquisse.—Part. prés. : naissant.—Part. passé : né, née.

Nuire βλάπτειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire, μετοχὴ nui (ἀμετάβλητος).

Oindre χρίειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Paître βόσκειν. —Ind. prés. : je pais, tu pais, il paît, n. paissons, v. paissez, ils paissent. — Imp. : je paissais. — Δὲν ἔχει passé défini.—Futur: je paîtrai.—Cond. : je paîtrais.—Impératif : pais, paissons, paissez.—Subj. : que je paisse.—Part. prés. : paissant.—Δὲν ἔχει παθητ. μετοχήν.

Paraître φαίνεσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je parais, tu parais, il paraît, n. paraissons, v. paraissez, ils paraissent.

Ἄσκησις.— **Naître, nuire, paître.**

1. Tout (*naître*, prés. de l'ind.), vit, souffre et meurt! 2. Où (*naître*, pas. déf.) Napoléon ? 3. Corneille est (*naître*, part. passé) à Rouen. 4. Le printemps (*renaître*, prés. de l'ind.). 5. Beaucoup de bestiaux (*paître*, prés. de l'ind.) en liberté dans les prairies. 6. Les mauvaises actions (*nuire*, prés. de l'ind.) toujours à leurs auteurs.

Θέμα.— **Naître, nuire, paître.**

1. Ποῦ ἐγεννήθητε; Ἐγεννήθην εἰς τὰς Ἀθήνας. 2. Πολλάκις ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι γεννῶνται πλούσιοι ζῶσιν ἐν τῇ ἐνδείᾳ (dans l'indigence). 3. Θὰ βλάψετε τὴν (à) ὑγείαν σας. 4. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις (affaire) ἔβλαψε τὴν (à) ὑπόληψίν του. 5. Τὰ πρόβατα βόσκουν εἰς τὸν λειμῶνα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Imp.: je paraissais.—Pas. déf.: je parus.—Futur: je paraîtrai.—Cond.: je paraîtrais.—Impératif: parais, paraissons, paraissez.—Subj.: que je paraisse.—Imp.: que je parusse.—Part. prés.: paraissant.—Part. passé: paru, parue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **apparaître** ἐμφανίζεσθαι, **disparaître** ἐξαφανίζεσθαι, κλπ.

Peindre ζωγραφίζειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je peins, tu peins, il peint, n. peignons, v. peignez, ils peignent.—

Ἄσκησις.— Connaître, paraître, etc.

1. Je ne (*connaître*, prés. de l'ind.) personne ici. 2. (*Reconnaître*, prés. de l'ind.)-vous cette photographie? 3. Je désire que vous (*connaître*, prés. du subj.) mon cousin. 4. Un journal hebdomadaire est celui qui (*paraître*, prés. de l'ind.) (ἐκδίδεται) toutes les semaines. 5. Les jours (*disparaître*, prés. de l'ind.) très vite quand on rit, et semblent des années quand on pleure. 6. (*Connaître*, impér.)-toi toi-même (γνῶθι σαυτόν).

Θέμα.— Connaître, paraître, etc.

1. Γνωρίζομεν ἐδῶ πολὺν κόσμον. 2. Ποῦ ἐγνωρίσατε αὐτὸν τὸν κύριον; Τὸν ἐγνώρισα εἰς (chez) τοῦ θείου μου. 3. Τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον μοῦ ἐδανείσατε ἐξηφανίσθη. 4. Πῶς ἀνεγνωρίσατε τὸν ἀδελφόν μου; 5. Ἐκεῖνος ὅστις εἶνε ὑπερήφανος δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ ποτὲ τὰ σφάλματά του. 6. Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ὅπως τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται καὶ ἐξαφανίζονται (disparaître) μετ' ἀπιστεύτου (2) ταχύτητος (1).

Ἄσκησις.— Peindre, teindre, etc.

1. Les teinturiers sont les ouvriers qui (*teindre*, prés. de l'ind.) les étoffes. 2. Les bonnes paroles (*atteindre*, prés. de l'ind.) toujours le cœur, quand elles ne sont pas (*feindre*, part. passé). 3. L'eau (*éteindre*, prés. de l'ind.) le feu. 4. De quelle couleur votre salon est-il (*peindre*, part. passé)? 5. Ma sœur (*peindre*, prés. de l'ind.) toujours d'après nature (ἐκ τοῦ φυσικοῦ). 6. Les couleurs vives (*déteindre*, prés. de l'ind.) facilement.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Imp.: je peignais. — Pas. déf.: je peignis. — Futur: je peindrai. — Cond.: je peindrais. — Impératif: peins, peignons, peignez. — Subj.: que je peigne, que nous peignions. — Imp.: que je peignisse. — Part. prés.: peignant. — Part. passé: peint, peinte.

Plaindre οἰκτείρειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Plaire ἀρέσκειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je plais, tu plais, il plaît, n. plaisons, v. plaisez, ils plaisent. — Imp.: je plaisais. — Pas. déf.: je plus. — Futur: je plairai. — Cond.: je plairais. — Impératif: plais, plaisons, plaisez. — Subj.: que je plaise. — Imp.: que je plusse. — Part. prés.: plaisant. — Part. passé: plu (ἀμετάβλητος).

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **complaire** εὐαρεστεῖν, **déplaire** ἀπαρέσκειν.

Poindre ὑποφώσκειν, κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Θέμα. — **Peindre, teindre, etc.**

1. Αἱ ἀδελφαί μου ζωγραφίζουν κάλλιστα. 2. Οἱ πυροσβέσται ἔσβησαν εὐκόλως τὴν πυρκαϊάν. 3. Σβήσατε τὸ κερί. 4. Τὸ δωμάτιόν μου εἶνε ἐλαιοχρωματισμένον (peinte à l'huile). 5. Ἡ σφαῖρα τὸν ἐκτύπησε (atteindre, passé déf.) εἰς τὸ μέτωπον. 6. Ποῖος ἐξ ἡμῶν ἔφθασε (atteindre, pas. indéf.) τὴν (à la) τελειότητα;

Ἄσκησις. — **Plaire, taire, se taire.**

1. Monsieur, voulez-vous me suivre, s'il vous (*plaire*, prés. de l'ind.)? 2. Comme il vous (*plaire*, futur): il ne me (*déplaire*, prés. de l'ind.) pas de vous satisfaire. 3. (*Taire*, impér.)-vous, mon enfant. 4. Le concert vous a-t-il (*plaire*, part. passé)? 5. Paris (*plaire*, prés. de l'ind.) à tous ses visiteurs.

Θέμα. — **Plaire, taire, se taire.**

1. Δόσατέ μου αὐτὸ τὸ βιβλίον, ἂν εὐαρεστῆσθε. 2. Οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς μοῦ ἀρέσουν πολύ. 3. Δὲν ἠγοράσαμεν αὐτὰ τὰ ἔπιπλα διότι δὲν ἤρεσαν (déplaire, pas. indéf.) εἰς τὴν μητέρα μου. 4. Σιωπῶμεν πάντοτε. 5. Θ' ἀποσιωπήσω τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς τῆς θλιβερᾶς ἱστορίας. 6. Σιωπήσατε, δὲν λέγετε παρὰ ἀνοησίας!

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Prendre λαμβάνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je prends, tu prends, il prend, n. prenons, v. prenez, ils prennent.—Imp.: je prenais.—Pas. déf.: je pris.—Futur: je prendrai.—Cond.: je prendrais.—Impératif: prends, prenons, prenez.—Subj.: que je prenne.—Imp.: que je prisse.—Part. prés.: prenant.—Part. passé: pris, prise.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **apprendre** μανθάνειν, **comprendre** ἐννοεῖν, **entreprendre** ἐπιχειρεῖν, **surprendre** ἐκπλήττειν, καταλαμβάνειν (αἰφνιδίως), κλπ.

Produire παράγειν, κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Résoudre (δια)λύειν, ἀποφασίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je résous, tu résous, il résout, n. résolvons, v. résolvez, ils résolvent. —Imp.: je résolvais. — Pas. déf.: je résolus. —Futur: je résoudrai. — Cond.: je résoudrais.—

Ἄσκησις.— Prendre, etc.

1. Ma petite sœur *(apprendre,* prés. de l'ind.) déjà à jouer du piano, elle *(prendre,* prés. de l'ind.) deux leçons par semaine. 2. *(Apprendre,* impér.) bien vos leçons et vous *(comprendre,* futur) ensuite sans effort. 3. Où avez-vous *(apprendre,* part. passé) le français? Je l'ai *(apprendre,* part. passé) à Paris. 4. Comment voulez-vous que vous (*apprendre,* prés. du subj.) le français sans professeur? 5. (*Comprendre,* prés. de l'ind.)-tu ce que je t'*(apprendre,* prés. de l'ind.)? 6. Me *(prendre,* prés. de l'ind.)-vous pour un sot? 7. Cette nouvelle m'a *(surprendre,* part. passé). 8. Qu'avez-vous *(prendre,* part. passé) ce matin? Je n'ai rien (*prendre,* part. passé).

Θέμα.— Prendre, etc.

1. Ποίαν ἁμαξοστοιχίαν θὰ πάρετε; Θὰ πάρω τὴν ἁμαξοστοιχίαν τῶν 5 (de cinq heures). 2. Μανθάνετε ἀκόμη τὴν Γαλλικήν; Ὁμιλῶ ὀλίγον μόνον, ἀλλ' ἐννοῶ ἀρκετὰ καλά. 3. Ἐνοήσατε τί (ce que) σᾶς εἶπον; Δὲν σᾶς ἐνόησα, ὁμιλεῖτε πολὺ γρήγορα. 4. Πάρετε ἀκόμη ἓν κύπελλον τεῖου. 5. Οἱ ἄνθρωποι (Les gens) οἱ ὁποῖοι ἐπιχειροῦν (entreprendre, prés. de l'ind.) πολλὰ πράγματα συγχρόνως (à la fois) δὲν ἐπιτυγχάνουν ποτέ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Impératif : résous, résolvons, résolvez. — Subj. : que je résolve. — Imp. : que je résolusse. — Part. prés. : résolvant. — Part. passé : résolu, résolue.

Rire γελᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je ris, tu ris, il rit, n. rions, v. riez, ils rient. — Imp. : je riais, tu riais, il riait, n. riions, v. riiez, ils riaient. — Pas. déf. : je ris. — Futur : je rirai. — Cond. : je rirais. — Impératif : ris, rions, riez. — Subj. : que je rie, que tu ries, qu'il rie, que n. riions, que v. riiez, qu'ils rient. — Imp. : que je risse. — Part. prés. : riant. — Part. passé : ri (ἄνευ θηλυκοῦ).

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **sourire** μειδιᾶν.

Suffire ἀρκεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ confire, ἐκτὸς εἰς τὴν παθητ. μετοχὴν suffi.

Suivre ἀκολουθεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je suis, tu suis, il suit, n. suivons, v. suivez, ils suivent. — Imp. : je suivais. — Pas. déf. : je suivis. — Futur : je suivrai. — Cond. : je suivrais. — Impératif : suis, suivons, suivez. — Subj. : que je suive. — Imp. : que je suivisse. — Part. prés. : suivant. — Part. passé : suivi, suivie.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **poursuivre** καταδιώκειν.

Taire παρασιωπᾶν, **se taire** σιωπᾶν, κλίνονται κατὰ τὸ plaire.

Ἄσκησις. — **Résoudre, rire, suivre.**

1. Je (*suivre*, prés. de l'ind.) vos sages conseils. 2. Pourquoi n'avez-vous pas (*suivre*, part. passé) son exemple? 3. Nous (*suivre*, pas. déf.) le bord de la rivière. 4. (*Suivre*, impér.) le droit chemin. 5. Allez devant, nous vous (*suivre*, prés. de l'ind.). 6. 'A quelle date avez-vous (*résoudre*, part. passé) de partir de Paris? 7. Ne (*rire*, impér.) pas. 8. Qui (*rire*, prés. de l'ind.) vendredi, dimanche pleurera.

Θέμα. — **Résoudre, rire, suivre.**

1. Παρακολουθεῖτε (poursuivre, prés. de l'ind.) τακτικὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτου τοῦ ἔργου; 2. Ἐξακολούθησε (poursuivre, impér.) τὸν δρόμον σου. 3. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μὲ ἀκολουθεῖ διαρκῶς (constamment). 4. Διατί γελᾶτε; 5. Ἐγέλασα μὲ ὅλην μου τὴν καρδιὰν (de bon cœur). 6. Ἀποφασίσατε αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Teindre βάφειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Traire ἀμέλγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je trais, tu trais, il trait, n. trayons, v. trayez, ils traient.—Imp.: je trayais.—Δὲν ἔχει passé défini.—Futur: je trairai.—Cond.: je trairais.—Impératif: trais, trayons, trayez.—Subj.: que je traie, que n. trayions.—Δὲν ἔχει παρατατικόν.—Part. prés.: trayant.—Part. passé: trait, traite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **distraire** τέρπειν, ἀποσπᾶν, **extraire** ἐξάγειν, **soustraire** ἀφαιρεῖν.

Vaincre νικᾶν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je vaincs, tu vaincs, il vainc, n. vainquons, v. vainquez, ils vainquent.—Imp.: je vainquais.—Pas. déf.: je vainquis.—Futur: je vaincrai.—Cond.: je vaincrais.—Impératif: vaincs, vainquons, vainquez.—Subj.: que je vainque, que tu vainques, qu'il vainque, que n. vainquions, que v. vainquiez, qu'ils vainquent.—Imp.: que je vainquisse.—Part. prés.: vainquant.—Part. passé: vaincu, vaincue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **convaincre** πείθειν.

Ἄσκησις.— **Traire, etc., vaincre, vivre.**

1. Pour obtenir le lait il faut qu'on *(traire*, prés. du subj.) les vaches. 2. Paris est une ville où les étrangers se *(distraire*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Nous ne *(vivre*, prés. de l'ind.) pas sans air. 4. La nature *(revivre*, prés. de l'ind.) avec les premiers beaux jours. 5. Souvent, hélas! les malades ne *(survivre*, prés. de l'ind.) pas aux opérations chirurgicales. 6. Nous (*vaincre*, futur) ou nous mourrons, telle est la devise d'un peuple héroïque.

Θέμα.— **Traire, etc., vaincre, vivre.**

1. Ὁ χωρικὸς ἀμέλγει τὴν ἀγελάδα. 2. Τὰ ἔργα τοῦ Ἰουλίου Βὲρν (Jules Verne) θέλγουν (distraire, prés. de l'ind.). 3. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὑπερνικᾷ ὅλας τὰς δυσκολίας. 4. Ἐὰν δὲν κατανικήσῃς (vaincre, prés. de l'ind.) τὰ πάθη σου, θὰ εἶσαι δυστυχής. 5. Εἶνε πολλάκις δύσκολον νὰ νικήσωμεν (prés. du subj.) τὰς ἐπιθυμίας μας. 6. Ἂς ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ. 7. Ὁ θεῖός μου ἔζησε ἑκατὸν ἔτη. 8. Ὁ σοφὸς ζῇ εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Vivre ζῆν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je vis, tu vis, il vit, n. vivons, v. vivez, ils vivent.—Imp.: je vivais.—Pas. déf.: je vécus.—Futur: je vivrai.—Cond.: je vivrais.—Impératif: vis, vivons, vivez.—Subj.: que je vive.—Imp.: que je vécusse.—Part. prés.: vivant.—Part. passé: vécu, vécue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **survivre** ἐπιζῆν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον.

§ **161.** Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικήν, πρὸς τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et.

§ **162.** Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Le père et le fils *chantent* ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς ψάλλουν.

Ἐὰν δὲ τὰ ὑποκείμενα εἶνε διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον: Vous et moi *aimons* l'étude σεῖς καὶ ἐγὼ ἀγαπῶμεν τὴν μελέτην. Vous et lui *écouterez* σεῖς κ' ἐκεῖνος θ' ἀκούσετε.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ou *ἢ διὰ τοῦ* ni.

§ **163.** Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα ἑνικοῦ ἀριθμοῦ συνδεόμενα διὰ τοῦ συνδέσμου ou *ἤ*, ἢ διὰ τοῦ συνδέσμου ni *οὔτε*, τίθεται καθ' *ἑνικὸν* μέν, ὅταν πρόκηται νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ πρᾶξις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ὑποκειμένου μόνον, ἀποκλειομένου τοῦ ἑτέρου, κατὰ *πληθυντικὸν* δέ, ἐὰν ἀμφότερα τὰ ὑποκείμενα συντρέχουν εἰς τὴν αὐτὴν πρᾶξιν:

Son frère *ou* son père *sera* élu θὰ ἐκλεγῇ ὁ ἀδελφός του ἢ ὁ πατήρ του. *Ni* mon frère *ni* le tien n'*aura* la place vacante οὔτε ὁ ἀδελφός μου οὔτε ὁ ἰδικός σου θὰ λάβῃ τὴν κενὴν θέσιν.

Le temps *ou* la mort *sont* nos remèdes ὁ χρόνος ἢ ὁ θάνατος εἶνε τὰ φάρμακα ἡμῶν. *Ni* l'or *ni* la grandeur ne nous *rendent* heureux οὔτε ὁ χρυσὸς οὔτε τὸ μεγαλεῖον μᾶς καθιστοῦν εὐτυχεῖς.

§ **164.** Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα τὰ συνδεόμενα διὰ τοῦ ou ἢ διὰ τοῦ ni εἶνε διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον: *Lui* ou *moi* **irons** vous faire visite ἐκεῖνος ἢ ἐγὼ θὰ ἔλθωμεν νὰ σᾶς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐπισκεφθῶμεν. Ni *lui* ni *moi* n'**irons** à Paris οὔτε ἐκεῖνος οὔτε ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς Παρισίους.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν comme, ainsi que, *κλπ.*

§ **165.** Τὸ ῥῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν comme ὡς, ainsi que ὅπως, de même que καθώς, τίθεται καθ' *ἑνικὸν* μέν, ἐὰν πρόκηται περὶ *συγκρίσεως*, κατὰ *πληθυντικὸν* δέ, ἐὰν πρόκηται περὶ *ἀπαριθμήσεως:*

L'enfant, ainsi que la vigne, *a besoin* de support (σύγκρισις) τὸ παιδί, ὡς ἡ ἄμπελος, ἔχει ἀνάγκην στηρίγματος.

L'or, ainsi que l'argent, *peuvent* rester dans la terre sans s'altérer (ἀπαρίθμησις) ὁ χρυσός, ὡς καὶ ὁ ἄργυρος, δύνανται νὰ μείνουν ἐν τῇ γῇ χωρὶς νὰ φθαροῦν.

Ὑποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου.

§ **166.** Τὸ ῥῆμα, ἔχον δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, μὴ συνδεόμενα δι' οὐδενὸς συνδέσμου, δύναται νὰ τεθῇ καθ' *ἑνικόν:*

1ον Ὅταν ταῦτα εἶνε περίπου συνώνυμα: Sa bonté, son extrême douceur le *fait* aimer ἡ ἀγαθότης του, ἡ ἄκρα γλυκύτης του τὸν καθιστᾷ ἀγαπητόν. Son courage, son intrépidité *excite* l'admiration τὸ θάρρος του, ἡ ἀφοβία του κινεῖ τὸν θαυμασμόν.

2ον Ὅταν εἶνε τεθειμένα κατὰ πρόοδον: Votre intérêt, votre honneur, Dieu même vous *commande* ce sacrifice τὸ συμφέρον σας, ἡ τιμή σας, αὐτὸς ὁ Θεὸς σᾶς ἐπιτάσσει ταύτην τὴν θυσίαν. Un mot, un soupir, un coup d'œil *peut* nous trahir μία λέξις, εἷς στεναγμός, ἓν βλέμμα δύναται νὰ μᾶς προδώσῃ.

Ἡ χρῆσις τοῦ ἑνικοῦ εἶνε ἐπιβεβλημένη, ὅταν τὰ ὑποκείμενα ἀνακεφαλαιῶνται διά τινος τῶν λέξεων aucun, personne, tout, rien, κλπ.: Femmes, moine, vieillards, *tout* était descendu γυναῖκες, μοναχός, γέροντες, ὅλοι εἶχον κατέλθει. Grands, riches, pauvres, petits, *personne* ne *peut* se soustraire à la mort μεγάλοι, πλούσιοι, πτωχοί, μικροί, κανεὶς δὲν δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ τὸν θάνατον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς περιληπτικὸν ὑποκείμενον.

§ **167.** Ὅταν τὸ ὑποκείμενον εἶνε *περιληπτικὸν* ὄνομα ἀκολουθούμενον ὑπὸ ὀνοματικοῦ προσδιορισμοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται ἐν γένει κατὰ *πληθυντικὸν* ἀριθμόν: Une foule d' enfants *poussaient* des cris de joie πληθὺς παιδίων ἐξέβαλλον κραυγὰς χαρᾶς.

Ὅταν ὅμως ἡ ἔννοια δεικνύῃ σαφῶς ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ ρήματος ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ περιληπτικόν, τὸ ρῆμα τίθεται καθ' *ἑνικόν*: La foule des enfants *encombrait* la rue τὸ πλῆθος τῶν παιδίων ἐπλήρου τὴν ὁδόν.

§ **168**. Μετὰ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα peu ὀλίγον, beaucoup πολύ, assez ἀρκετά, trop λίαν, moins ὀλιγώτερον, καὶ τὸ οὐσιαστικὸν la plupart τὸ πλεῖστον, ἀκολουθούμενα ὑπὸ οὐσιαστικοῦ

Ἄσκησις.— Συμφωνία τοῦ ρήματος.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον καὶ εἰς τὸ κατάλληλον πρόσωπον καὶ ἀριθμόν.

1. Le bonheur ou le malheur de l'homme (*dépendre*, prés. de l'ind.) de lui. 2. Mon frère ou moi (*partir*, futur) pour Paris demain. 3. Ma fille et moi (*prendre*, futur) soin de préparer le repas. 4. Ni le vent ni la pluie ne lui (*faire*, prés. de l'ind.) peur. 5. La vérité, comme la lumière, (*être*, prés. de l'ind.) inaltérable. 6. L'Europe comme l'Afrique (*avoir*, prés. de l'ind.) ses régions malsaines. 7. Le succès, la prospérité (*aveugler*, prés. de l'ind.) bien des hommes. 8. Son courage, son intrépidité (*étonner*, prés. de l'ind.) les plus braves. 9. Richesses, honneur, plaisirs, tout (*disparaître*, prés. de l'ind.) à la mort. 10. Beaucoup de personnes (*ignorer*, prés. de l'ind.) la gravité de cette affaire. 11. Une nuée de barbares (*désoler*, pas. déf.) le pays. 12. O Dieu! c'est toi qui (*être*, prés. de l'ind.) le maître de la nature. 13. *(C'est, ce sont)* les Pyrénées qui séparent la France de l'Espagne. 14. *(C'est, ce sont)* nous qui étudions avec ardeur la géographie. 15. De toutes les boissons chaudes, *(c'est, ce sont)* le café et le thé que je préfère.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ῥῆμα τίθεται πάντοτε κατὰ *πληθυντικόν*: *Peu* de gens *savent* se taire à propos ὀλίγοι ἄνθρωποι γνωρίζουν νὰ σιωποῦν ἐν δέοντι.

Συμφωνία τοῦ ῥήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν.

§ **169.** Ὅταν τὸ ῥῆμα ἔχῃ ὡς ὑποκείμενον τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν qui, συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὸ ἡγούμενον αὐτῆς: *Moi* qui *suis* malade ἐγὼ ὁ ὁποῖος εἶμαι ἀσθενής. *Nous* qui *sommes* attentifs ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα προσεκτικοί.

C' est, ce sont.

§ **170.** Τὸ ῥῆμα être, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce (c' est, c' était, ce sera, κλπ.), τίθεται κατὰ *πληθυντικόν*, ὅταν ἕπεται *οὐσιαστικὸν πληθυντικοῦ* ἀριθμοῦ ἢ ἀντωνυμία *τρίτου πληθυντικοῦ* προσώπου:

Ce sont *les tigres* qui sont les plus cruels des animaux αἱ τίγρεις εἶνε τὰ ὠμότατα τῶν ζώων. **Ce sont** *eux* qui m' ont accusé αὐτοὶ μὲ κατηγόρησαν. **Ce sont** *elles* que nous attendons ἐκείνας ἀναμένομεν.

§ **171.** Τὸ ῥῆμα être, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce, τίθεται καθ' *ἑνικόν*, ὅταν ἕπεται ἀντωνυμία πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ *πρώτου* ἢ *δευτέρου* προσώπου, ἢ δύο οὐσιαστικὰ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ:

C'est *nous* qui devons parler ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ὁμιλήσωμεν. **C'est** *vous* qui l'avez dit σεῖς τὸ εἴπετε. **C'est** *la rose* et *la violette* que je préfère προτιμῶ τὸ ρόδον καὶ τὸ ἴον.

Παρατήρησις. — Ἐν τούτοις τὸ ῥῆμα être τίθεται καθ' ἑνικόν: 1ον πρὸς ἀποφυγὴν κακοήχων ἐκφράσεων, οἷαι αἱ sont-ce, seront-ce, furent-ce, κλπ.: *Sera-ce* vos amis qui vous aideront? οἱ φίλοι σας θὰ σᾶς βοηθήσουν; 2ον εἰς τὴν φράσιν si ce n'est ἐκτὸς ἐάν, ἐὰν δὲν εἶνε: *Si ce n'est eux,* quels hommes le feraient? ἐκτὸς αὐτῶν, ποῖοι ἤθελον πράξει τοῦτο;

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ **172**. Ὑπάρχουν δύο εἴδη ἀντικειμένων:

1ον Τὸ *ἄμεσον ἀντικείμενον* (complément direct), ὅπερ ἐκφέρεται κατ' αἰτιατικήν: J'écris *une lettre* γράφω ἐπιστολήν.

2ον Τὸ *ἔμμεσον ἀντικείμενον* (complément indirect), ὅπερ ἐκφέρεται διά τινος τῶν προθέσεων à, de, pour, par, en, dans, κλπ.: J'écris *à mon ami* γράφω πρὸς τὸν φίλον μου. Les parents travaillent *pour leurs enfants* οἱ γονεῖς ἐργάζονται διὰ τὰ τέκνα των.

Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν.

§ **173**. Τὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης δὲν συμφωνοῦν πάντοτε πρὸς τὰ ρήματα τῆς Ἑλληνικῆς ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ἀντικειμένου μεθ' οὗ συντάσσονται.

Οὕτω, ρήματά τινα συντάσσονται εἰς τὴν Γαλλικὴν μετὰ *γενικῆς* **(de)** ἢ μετὰ *δοτικῆς* **(à)**, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν συντάσσονται μὲ ἄλλην πτῶσιν. Τινὰ τούτων εἶνε s'approcher de πλησιάζειν, médire de κακολογεῖν, se moquer de ἐμπαίζειν, se servir de μεταχειρίζεσθαι, se souvenir de ἐνθυμεῖσθαι, κλπ.,—frapper à κρούειν, κτυπᾶν, ordonner à διατάσσειν, pardonner à συγχωρεῖν, penser (songer) à σκέπτεσθαι, succéder à διαδέχεσθαι, κλπ.:

Approchez-vous *du* feu πλησιάσατε εἰς τὸ πῦρ. Je ne me suis pas servi *de* votre dictionnaire δὲν μετεχειρίσθην τὸ λεξικόν σας. Qui frappe *à la porte?* ποῖος κτυπᾷ τὴν θύραν; Elle pense *à sa mère* σκέπτεται τὴν μητέρα της.

Θέμα.— Ἀντικείμενον τοῦ ρήματος.

1. Ὁ καλὸς χριστιανὸς συγχωρεῖ τοὺς ἐχθρούς του. 2. Πλησιάσατε εἰς τὸ παράθυρον. 3. Οἱ ἀσεβεῖς ἐμπαίζουν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν θρησκείαν. 4. Ὁ υἱὸς διεδέχθη τὸν πατέρα του. 5. Τὸ ταλαίπωρον παιδὶ ἔκρουσε δὶς τὴν θύραν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἠκούσαμεν. 6. Τί μεταχειρίζεσθε διὰ νὰ φάγετε τὸ κρέας; Μεταχειριζόμεθα πηροῦνι καὶ μαχαῖρι. 7. Ἐνθυμοῦ τὸν φίλον σου. 8. Ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν. 9. Μὴ κακολογῆτε ποτὲ κανένα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ

§ **174.** Ἡ Ὑποτακτικὴ εἶνε ἐν χρήσει εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις:

1ον Μετὰ τὰ ρήματα τὰ δηλοῦντα *θέλησιν, προσταγήν, ἐπιθυμίαν, φόβον, παράκλησιν, ἀμφιβολίαν, ἐλπίδα, εὐχήν:* Je *veux* qu'on m'*obéisse* θέλω νὰ μὲ ὑπακούουν. J'*ordonne* qu'il *sorte* διατάσσω νὰ ἐξέλθῃ. Je *désire* qu'il *vienne* ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ. Je *souhaite* que vous *réussissiez* εὔχομαι νὰ ἐπιτύχετε.

2ον Μετὰ τὰς φράσεις il est juste εἶνε δίκαιον, il est possible εἶνε δυνατόν, καὶ τὰς ταύταις ἀναλόγους, ἔτι δὲ καὶ μετά τινα ἀπρόσωπα ρήματα, οἷον il faut πρέπει, il convient ἁρμόζει, il semble φαίνεται, κλπ.: *Il est juste* que les criminels *soient* punis εἶνε δίκαιον νὰ τιμωρῶνται οἱ ἐγκληματίαι. *Il est possible* qu'il *soit* ici εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἐδῶ. *Il faut* que j'*écrive* à mon ami πρέπει νὰ γράψω πρὸς τὸν φίλον μου.

Ἄσκησις.— Ὑποτακτική.

Θέσατε εἰς Ὑποτακτικὴν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. La patrie demande que nous l'*(aimer)* et que nous la *(défendre)* contre ses ennemis. 2. Il faut que vous *(fuir)* la flatterie. 3. Je désire qu'on me *(laisser)* tranquille. 4. Mes parents désirent que vous *(passer)* encore quelques jours ici. 5. Je souhaite que vous *(pouvoir)* réussir à vos examens. 6. J'irai habiter cet été une campagne qui me *(être)* agréable. 7. Il est possible que j'*(aller)* à Athènes demain. 8. Indiquez-moi un endroit où je *(pouvoir)* me reposer.

Θέμα.— Ὑποτακτική.

1. Ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἵνα οἱ κλέπται τιμωρῶνται. 2. Ὁ Θεὸς θέλει ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθρούς μας. 3. Πιστεύετε ὅτι ἡ θεία σας θὰ ἔλθῃ μόνη; 4. Ζητῶ ὑπηρέτην ὁ ὁποῖος νὰ εἶνε πιστός. 5. Ἁρμόζει (Il convient) νὰ σεβώμεθα πάντοτε τὴν θρησκείαν. 6. Πρέπει νὰ μᾶς γράφετε κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας. 7. Δὲν θέλω νὰ μοῦ λέγετε ψεύδη. 8. Ἐπιθυμοῦμεν ἵνα αἱ ἀδελφαί μας ἔλθουν νὰ μείνουν μαζί μας τοῦτο τὸ θέρος. 9. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ εἶνε εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **175.** Τίθεται προσέτι ἡ Ὑποτακτική:

1ον Μετὰ τὰ ῥήματα τὰ συνοδευόμενα ὑπὸ ἀρνήσεως: Je *ne* dis *pas* qu'il *soit* mon ennemi δὲν λέγω ὅτι εἶνε ἐχθρός μου.

2ον Μετὰ ἐρώτησιν ἐνέχουσαν ἀμφιβολίαν: *Pensez-vous* qu'il *vienne?* φρονεῖτε ὅτι θὰ ἔλθῃ; *Croyez-vous* qu'il *soit* sincère? πιστεύετε ὅτι εἶνε εἰλικρινής;

3ον Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας qui, que, dont, ἢ τὸ ἐπίρρημα οὗ ὅπου, ὅταν πρόκηται νὰ ἐκφράσωμεν τὸ δυνατὸν γενέσθαι: Je cherche un ami *qui* me *rende* ce service ζητῶ φίλον ὁ ὁποῖος νὰ μοῦ κάμῃ αὐτὴν τὴν χάριν. J'irai dans une ville *où* je *sois* tranquille θὰ ὑπάγω εἰς μίαν πόλιν ὅπου νὰ εἶμαι ἥσυχος.

4ον Μετὰ τὰς φράσεις le seul, le plus, le mieux, le moins, le premier, le meilleur καὶ τὰς ταύταις ἀναλόγους: Le chien est *le seul* animal dont la fidélité *soit* à l'épreuve ὁ κύων εἶνε τὸ μόνον ζῶον οὗτινος ἡ πιστότης εἶνε δεδοκιμασμένη. C'est *le meilleur* homme que je *connaisse* εἶνε ὁ κάλλιστος ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον γνωρίζω.

Ἄσκησις.— Ὑποτακτική.

Θέσατε εἰς Ὑποτακτικὴν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα.

1. J'irai le voir avant qu'il *(partir)*. 2. La mère veille sur ses enfants pour qu'ils *(être)* en bonne santé. 3. Nous travaillons afin que nous *(avoir)* de quoi vivre. 4. J'irai vous voir pourvu qu'il *(faire)* beau temps. 5. Bien que nous *(lire)* assez, nous ignorons beaucoup. 6. Qui que vous *(être)*, vous pouvez vous tromper. 7. Quel que *(être)* votre professeur, écoutez-le.

Θέμα.— Ὑποτακτική.

1. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ σᾶς ἴδῃ. 2. Ἐγερθῆτε ἐνωρὶς αὔριον τὸ πρωΐ, ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἐγκαίρως. 3. Ὁ ἐξάδελφός μου ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωμεν. 4. Καίτοι εἶνε πτωχός, εἶνε ἔντιμος ἄνθρωπος. 5. Θὰ περιμένω ἕως ὅτου ἀπέλθετε. 6. Καίτοι εἶσθε ὑψηλὸς καὶ παχύς, δὲν εἶσθε ἰσχυρός. 7. Ἐργασθῆτε καλῶς εἰς τὸ σχολεῖον ἵνα γίνετε ἡμέραν τινὰ καλὸς πολίτης.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἰς τὰς αὐτὰς ὅμως περιπτώσεις, τὸ ῥῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται καθ' Ὁριστικήν, ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν θετικόν τι καὶ βέβαιον: Je *ne* dis *pas* qu'il **est** mon ennemi. *Croyez-vous* que l'âme **est** immortelle? πιστεύετε ὅτι ἡ ψυχὴ εἶνε ἀθάνατος; Néron est *le premier* empereur qui **a** persécuté l'Église ὁ Νέρων εἶνε ὁ πρῶτος αὐτοκράτωρ ὅστις κατεδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν.

§ **176.** Εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις τίθεται πάντοτε Ὑποτακτικὴ μετὰ τοὺς ἑπομένους περιφραστικοὺς συνδέσμους:

'A moins que ἐκτὸς ἐάν.
Afin que ἵνα, ὅπως.
Avant que πρὶν ἤ.
Bien que καίτοι.
De peur que φόβῳ μή, μήπως.
Jusqu'à ce que ἕως ὅτου.
Loin que μακρὰν τοῦ, ἀντὶ νά.
Pour peu que ὅσον ὀλίγον καὶ ἄν.
Pour que ἵνα, ὅπως.
Pourvu que ἀρκεῖ νά.
Quel... que ὁσος(οἷος)δήποτε.
Quelque... que ὁσονδήποτε.
Qui que ὁστιςδήποτε.
Quoi que ὅ,τιδήποτε.
Quoique καίτοι.
Sans que χωρὶς νά.
Si... que ὁσονδήποτε.
Soit que εἴτε.
Supposé que ὑποτιθεμένου ὅτι.

Avant que la guerre *finisse,* il coulera encore bien du sang πρὶν τελειώσῃ ὁ πόλεμος, θὰ ρεύσῃ ἀκόμη πολὺ αἷμα.

Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς.

§ **177.** *Ἐνεστὼς καὶ Παρωχημένος.* — Ὅταν τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶνε *ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος* χρόνου, τὸ ῥῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται κατ' *ἐνεστῶτα* μὲν τῆς Ὑποτακτικῆς ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν· κατὰ *παρωχημένον* δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

Κυρία πρότασις.	*Δευτερεύουσα πρότασις.*
	Ἐνεστὼς τῆς Ὑποτακτικῆς.
Ἐνεστὼς ἢ Μέλλων.	qu'il le fasse.
Je doute, je douterai	*Παρωχημ. τῆς Ὑποτακτικῆς.*
	qu'il l'ait fait.

§ **178.** *Παρατατικὸς καὶ Ὑπερσυντέλικος.*—Ὅταν τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶνε *παρωχημένου* τινὸς χρόνου ἢ Ὑπο-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

θετικῆς, τὸ ῥῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται κατὰ παρατατικὸν μὲν τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν, κατὰ ὑπερσυντέλικον δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

Κυρία πρότασις.	*Δευτερεύουσα πρότασις.*
Παρωχημένος ἢ Ὑποθετική.	*Παρατατικὸς τῆς Ὑποτακτικῆς.*
Je doutais, je doutai,	qu'il le fît.
j'ai douté, j'avais douté,	*Ὑπερσυντέλ. τῆς Ὑποτακτικῆς.*
κλπ.· je douterais	qu'il l'eût fait.

§ **179**. Ὅταν τὸ ῥῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφράζῃ πρᾶξιν γινομένην καθ' ἣν στιγμὴν ὁμιλοῦμεν ἢ διαρκῶς ἐπαναλαμβανομένην, δὲν τηροῦνται οἱ ἀνωτέρω κανόνες, ἀλλὰ τίθεται κατ' ἐνεστῶτα τὸ ῥῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως: Je n'ai jamais dit que *vous soyez* paresseux οὐδέποτε εἶπον ὅτι εἶσθε ὀκνηροί. Il ne faudrait pas que les enfants s'imaginassent qu'ils *puissent* devenir savants sans travailler δὲν πρέπει νὰ φαντάζωνται τὰ παιδία ὅτι δύνανται νὰ γίνουν σοφοὶ χωρὶς νὰ ἐργασθοῦν.

Ἄσκησις.— Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον.

1. Il faut que nous *(partir)*. 2. Fais aux autres ce que tu voudrais qu'on te *(faire)*. 3. Cicéron méritait qu'on lui (*décerner*) le titre de Sauveur de la patrie. 4. Il faut que nous (*veiller*) tous au salut de la patrie. 5. L'avare voudrait que tout l'or du monde lui (*appartenir*). 6. J'aurai soin que vous (*avoir*) ce qu'il vous faut. 7. Je ne savais pas que tu (*visiter*, παρελθ. πρᾶξις) l'Amérique.

Θέμα.— Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς.

1. Ἠγνόουν ὅτι εἶχεν ἔλθει. 2. Θὰ ἤθελον μόνον νὰ τὸν εἶχετε γνωρίσει. 3. Ἀπορῶ (Je m'étonne) ὅτι δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν μου. 4. Αὕτη εἶνε ἡ μόνη ἐλπὶς ἡ ὁποία μοῦ ἔμεινε. 5. Ὁ πατήρ μου ἀπήτησε ν' ἀναχωρήσω ἀμέσως. 6. Τίς θὰ ἠδύνατο ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι εἶνε τίμιος ἄνθρωπος; 7. Δὲν διενοήθητε (pensé) ὅτι ὑπῆρξα ποτὲ τόσον ἄνανδρος ὥστε νὰ (pour) προδώσω τὰ μυστικὰ τῶν φίλων μου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ

§ **180**. Ἡ ἀπαρέμφατος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ:

1ον Ὡς ὑποκείμενον: *Mentir* est une action honteuse τὸ ψεύδεσθαι εἶνε πρᾶξις ἐπονείδιστος.

2ον Ὡς κατηγορούμενον: Vouloir c'est *pouvoir* τὸ θέλειν δύνασθαί ἐστιν, ἡ θέλησις εἶνε δύναμις.

3ον Ὡς προσδιορισμὸς ὀνόματος ἢ ἐπιθέτου: Le désir *de plaire* ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν. Habile *à parler* ἱκανὸς εἰς τὸ ὁμιλεῖν.

4ον Ὡς ἀντικείμενον ῥήματος: Il sait *lire* ἠξεύρει ν' ἀναγινώσκῃ. J'aime *à travailler* ἀγαπῶ νὰ ἐργάζωμαι.

§ **181**. Ὡς ἀντικείμενον ῥήματος, ἡ ἀπαρέμφατος τίθεται μόνον ἐπὶ *ταυτοπροσωπίας*, ὅταν δηλ. τὸ ὑποκείμενον αὐτῆς εἶνε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τοῦ ῥήματος τῆς κυρίας προτάσεως:

Je désire *visiter* la France ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Γαλλίαν. Voulez-vous *fermer* la fenêtre? θέλετε νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον;

Ἐπὶ *ἑτεροπροσωπίας* τίθεται ὑποτακτική:

Mon père désire *que je visite* la France ὁ πατήρ μου ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Γαλλίαν. Voulez-vous *que je ferme* la fenêtre? θέλετε νὰ κλείσω τὸ παράθυρον;

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται ἀπαρέμφατος ὅταν ὑποκείμενον αὐτῆς εἶνε τὸ ἀντικείμενον (ὄνομα ἢ ἀντωνυμία) τοῦ ῥήματος τῆς κυρίας προτάσεως:

Dites *à Pierre de fermer* la fenêtre εἴπατε εἰς τὸν Πέτρον νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρον. Je *vous* ordonne *de fermer* la fenêtre σᾶς διατάσσω νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον.

§ **182**. Ἡ ὡς ἀντικείμενον ῥήματος χρησιμεύουσα ἀπαρέμφατος ἐκφέρεται ἢ ἀπροθέτως ἢ ἐμπροθέτως διὰ μιᾶς τῶν προθέσεων à ἢ de. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ῥήματος τὸ ὁποῖον προηγεῖται τῆς ἀπαρεμφάτου.

Τὰ κυριώτερα τῶν ῥημάτων ἅτινα δὲν ἀπαιτοῦν πρόθεσιν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.

aimer mieux προτιμᾶν	croire πιστεύειν
aller πηγαίνειν	désirer ἐπιθυμεῖν
compter προτίθεσθαι, σκοπεύειν	devoir ὀφείλειν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

entendre ἀκούειν
envoyer στέλλειν
espérer ἐλπίζειν
faire κάμνειν
falloir δεῖν
laisser ἀφήνειν
oser τολμᾶν
pouvoir δύνασθαι
préférer προτιμᾶν
prétendre ἀξιοῦν
savoir γινώσκειν
sembler φαίνεσθαι
sentir αἰσθάνεσθαι
valoir mieux ἀξίζειν καλύτερον, προτιμητέον εἶναι
venir ἔρχεσθαι
voir βλέπειν
vouloir θέλειν

Παραδείγματα.

Désirez-vous *voyager?* Ἐπιθυμεῖτε νὰ ταξιδεύσετε;
Je compte *partir* demain. Σκοπεύω ν'ἀναχωρήσω αὔριον.
J'ose le *dire.* Τολμῶ νὰ τὸ εἴπω.

Τὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἅτινα ἀπαιτοῦν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν à.

accoutumer à συνειθίζειν
aider à βοηθεῖν
aimer à ἀγαπᾶν, ἀρέσκεσθαι
apprendre à μανθάνειν
s'apprêter à ἑτοιμάζεσθαι
avoir à [1] ἔχειν
chercher à προσπαθεῖν
consentir à στέργειν
consister à συνίστασθαι
se disposer à διατίθεσθαι, ἑτοιμάζεσθαι
donner à δίδειν
employer à μεταχειρίζεσθαι
encourager à ἐνθαρρύνειν
engager à παρακινεῖν
enseigner à διδάσκειν
inviter à προσκαλεῖν

[1] Τὸ avoir συνοδευόμενον ὑπὸ ὀνόματος ἀπαιτεῖ πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν de: j'ai l'honneur (le plaisir, le regret, κλπ.) *de* vous annoncer.

Θέμα. — ***Ἀπαρέμφατος ἀπρόθετος.***

1. Ὀφείλεις νὰ ὑπακούῃς εἰς τοὺς γονεῖς σου. 2. Ἀφήσατέ με ν' ἀναχωρήσω αὔριον. 3. Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω διὰ τὴν Γαλλίαν. 4. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κῆπόν σας. 5. Ἐλᾶτε νὰ μᾶς ἰδῆτε αὔριον εἰς τὰς ἕξ (à six heures). 6. Θέλω νὰ σᾶς ὁμιλήσω. 7. Ἐλπίζω νὰ ἴδω τὸν ἀδελφόν σας αὔριον. 8. Δὲν ἐτόλμησε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου. 9. Τί ἔρχεσθε νὰ κάμετε ἐδῶ;

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

se mettre à ἀρχίζειν
parvenir à κατορθώνειν
persister à ἐπιμένειν
se préparer à προετοιμάζεσθαι
réussir à ἐπιτυγχάνειν
servir à χρησιμεύειν
songer à σκέπτεσθαι
tarder à βραδύνειν
tendre à τείνειν
travailler à ἐργάζεσθαι

Παραδείγματα.

Aimez-vous *à voyager?* Ἀγαπᾶτε νὰ ταξιδεύετε;
Mon fils apprend *à chanter.* Ὁ υἱός μου μανθάνει νὰ ψάλλῃ.
Il cherche *à* me *tromper.* Προσπαθεῖ νὰ μὲ ἀπατήσῃ.

Τὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἅτινα ἀπαιτοῦν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν de.

s'abstenir de ἀπέχειν
avertir de εἰδοποιεῖν
cesser de παύειν
charger de ἐπιφορτίζειν
commander de προστάσσειν
conseiller de συμβουλεύειν
se contenter de ἀρκεῖσθαι
craindre de φοβεῖσθαι
défendre de ἀπαγορεύειν
se dépêcher de σπεύδειν
dire de λέγειν
douter de ἀμφιβάλλειν
écrire de γράφειν
empêcher de ἐμποδίζειν
s'empresser de σπεύδειν
entreprendre de ἐπιχειρεῖν
éviter de ἀποφεύγειν
se hâter de σπεύδειν
mériter de ἀξίζειν
négliger de ἀμελεῖν
omettre de παραλείπειν
ordonner de διατάσσειν
oublier de λησμονεῖν
pardonner de συγχωρεῖν
parler de ὁμιλεῖν
permettre de ἐπιτρέπειν
prier de παρακαλεῖν
promettre de ὑπόσχεσθαι
proposer de προτείνειν
se proposer de προτίθεσθαι
recommander de συνιστᾶν
refuser de ἀρνεῖσθαι
regretter de λυπεῖσθαι
remercier de εὐχαριστεῖν
résoudre de ἀποφασίζειν
tâcher de προσπαθεῖν

Ἄσκησις.— Ἀπαρέμφατος ἐμπρόθετος.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου προθέσεως.

1. Mon frère apprend ... danser. 2. Avez-vous beaucoup ... faire aujourd'hui? 3. J'ai plusieurs lettres ... écrire. 4. Votre frère a eu la bonté ... me prêter son dictionnaire. 5. Per-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παραδείγματα.

Je vous conseille *de partir*.	Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀναχωρήσετε.
Dites-lui *de venir*.	Εἴπατέ του νὰ ἔλθῃ.
Je vous prie *d'ouvrir* la fenêtre.	Σᾶς παρακαλῶ ν' ἀνοίξετε τὸ παράθυρον.

§ **183.** Τέλος, ῥήματά τινα δέχονται τὴν à ἢ τὴν de πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου. Τοιαῦτα εἶνε: commencer ἀρχίζειν, continuer ἐξακολουθεῖν, obliger ὑποχρεώνειν, κλπ.

---

mettez-moi... fermer la fenêtre. 6. Dites à Pierre... ouvrir la porte. 7. Je vous prie... venir à cinq heures. 8. Il a cessé... pleuvoir. 9. Mon frère a oublié... écrire à Paris. 10. La police a réussi... découvrir le voleur. 11. Il est défendu... fumer ici. 12. Me promettez-vous... venir demain? 13. Je n'ai pas eu le temps... faire ma correspondance.

Θέμα.— Ἡ ἀπαρέμφατος ὡς ἀντικείμενον.

1. Σκοπεύω νὰ συνοδεύσω τὸν πατέρα μου εἰς τὴν Γαλλίαν. 2. Ἐλᾶτε νὰ κάμετε ἕνα περίπατον μαζί μου. 3. Μὲ προσεκάλεσαν νὰ κάμω περίπατον. 4. Μανθάνω νὰ ὁμιλῶ τὴν Γαλλικήν. 5. Εἴπομεν εἰς τὸν ὑπηρέτην νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς εὕρῃ. 6. Μὲ παρεκάλεσε νὰ ὑπάγω εἰς τὰς ἑπτὰ (à sept heures). 7. Ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν τὸν ὑπουργόν. 8. Πηγαίνετε γρήγορα νὰ πίετε ἕνα ποτῆρι νερό. 9. Θὰ ἔχετε καιρὸν (le temps) νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν Κύριον Β.; 10. Σᾶς συμβουλεύω νὰ μείνετε ἐδῶ καὶ νὰ ἐξακολουθήσετε τὰς σπουδάς σας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛ.'

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ. DU PARTICIPE.

§ **184.** Ὑπάρχουν δύο εἴδη μετοχῶν: ἡ *ἐνεργητικὴ* (le participe présent) καὶ ἡ *παθητικὴ* (le participe passé).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

§ **185.** Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ ἐκφράζει *ἐνέργειαν*, λήγει δὲ εἰς **ant** καὶ εἶνε πάντοτε ***ἀμετάβλητος:***

Un homme *louant* Dieu ἀνὴρ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Des hommes *louant* Dieu ἄνδρες αἰνοῦντες τὸν Θεόν.

§ **186.** Ὁ εἰς **ant** ρηματικὸς τύπος, ὅταν ἐκφράζῃ *ποιότητα, ἰδιότητα, κατάστασιν*, εἶνε *ρηματικὸν ἐπίθετον* (adjectif verbal) καὶ τότε συμφωνεῖ πρὸς τὸ προσδιοριζόμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Παραδείγματα.

Ἐνεργητικὴ Μετοχή.	*Ρηματικὸν ἐπίθετον.*
J'ai vu cette mère *caressant* son fils εἶδον τὴν μητέρα ταύτην θωπεύουσαν τὸν υἱόν της.	Cette mère est *caressante* αὕτη ἡ μήτηρ εἶνε θωπευτική.
On aime les enfants *obéissant* aux volontés de leurs parents ἀγαπῶμεν τὰ παιδία τὰ ὑπείκοντα εἰς τὰς θελήσεις τῶν γονέων των.	On aime les enfants *obéissants* ἀγαπῶμεν τὰ εὐπειθῆ παιδία.

Ἄσκησις.— Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ρηματικὸν ἐπίθετον.

Λείξατε ἐὰν αἱ ἐντὸς παρενθέσεων λέξεις εἶνε ἐνεργητικαὶ μετοχαὶ ἢ ρηματικὰ ἐπίθετα καὶ θέσατε αὐτὰ εἰς συμφωνίαν ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει.

1. Les flots s'avancent en (*mugissant*). 2. Des bruits

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **187.** Ἐνεργητικαί τινες μετοχαὶ διαφέρουν κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν ἀντιστοίχων ρηματικῶν ἐπιθέτων ἢ οὐσιαστικῶν. Αἱ κυριώτεραι τούτων εἶνε αἱ ἑξῆς:

Ἐνεργ. Μετοχαί.	*Ρηματικὰ ἐπίθετα ἢ οὐσιαστικά.*
Convainquant πείθων.	Convaincant πειστικός.
Différant διαφέρων.	Différent διάφορος.
Excellant ἐξέχων, διαπρέπων.	Excellent ἐξαίρετος.
Fabriquant κατασκευάζων.	Fabricant κατασκευαστής.
Fatiguant καταπονῶν.	Fatigant καταπονητικός.
Négligeant ἀμελῶν.	Négligent ἀμελής.
Présidant προεδρεύων.	Président πρόεδρος.

§ **188.** Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ λαμβάνει πολλάκις πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν **en** εἰς τὰς τροπικὰς καὶ χρονικὰς προτάσεις, ἐκφράζουσα ἐμφαντικώτερον εἰς τὰς τελευταίας ταύτας τὸν συγχρονισμὸν δύο πράξεων: Il lit toujours *en* se promenant ἀναγινώσκει πάντοτε περιπατῶν.

(*alarmant*) circulent de toutes parts. 3. Nous traversâmes des prairies (*verdoyant*). 4. On punit les enfants paresseux et (*désobéissant*). 5. Les enfants (*aimant*) l'étude feront des progrès (*surprenant*). 6. Le berger a surpris deux loups (*ravissant*) un mouton. 7. Nous entendions la foudre (*grondant*) sur nos têtes.

Θέμα.— Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ρηματικὸν ἐπίθετον.

1. Αὐτὴ ἡ νέα εἶνε ἡ ζῶσα εἰκὼν τῆς μητρός της. 2. Οἱ λόγοι του ἦσαν παρηγορητικοί. 3. Ἀναγινώσκω ἱστορίαν ἐνδιαφέρουσαν. 4. Αὐτοὶ οἱ καρποὶ εἶνε ἐξαίρετοι. 5. Οἱ δυστυχεῖς ναυαγοὶ διῆλθον τὴν νύκτα τρέμοντες καὶ ἡμιθανεῖς. 6. Κοιτάξετε αὐτὰς τὰς σημαίας κυματιζούσας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας. 7. Εἶνε ὡραῖον νὰ βλέπῃ τις (ἀπαρέμφ.) παιδιὰ σεβόμενα καὶ ἀγαπῶντα τοὺς γονεῖς των.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ

Παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ.

§ **189.** Ἡ παθητικὴ μετοχή, μὴ συνοδευομένη ὑπὸ βοηθητικοῦ ρήματος, λαμβάνεται ὡς ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ *ὀνόματος* τὸ ὁποῖον προσδιορίζει:

Un frère *aimé* ἠγαπημένος ἀδελφός, une sœur *aimée* ἠγαπημένη ἀδελφή. Des frères *aimés* ἠγαπημένοι ἀδελφοί, des sœurs *aimées* ἠγαπημέναι ἀδελφαί.

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ **être.**

§ **190.** Ἡ παθητικὴ μετοχή, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ **être,** συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ***ὑποκειμένου*** τοῦ ρήματος:

Mon père, tu es *aimé*. Ma mère, tu es *aimée*.

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ **avoir.**

§ **191.** Ἡ παθητικὴ μετοχή, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ **avoir,** συμφωνεῖ μετὰ τοῦ **ἀμέσου ἀντικειμένου,** ὅταν τοῦτο *προηγῆται* τῆς μετοχῆς. Μένει δὲ *ἀμετάβλητος*: 1ον Ὅταν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον *ἐπιτάσσεται* 2ον Ὅταν *δὲν ὑπάρχῃ* ἄμεσον ἀντικείμενον.

Ἄσκησις.— Παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ ἢ μετὰ τοῦ **être.**

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Les instants (*perdu*) ne se retrouvent plus. 2. On ne regrette jamais les moments (*consacré*) à l'étude. 3. Les astronomes ont soutenu que toutes les planètes (*connu*) et non (*connu*) sont autant de mondes (*habité*). 5. Faute (*avoué*) est à moitié (*pardonné*). 5. Voltaire et Rousseau sont (*mort*) la même année.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παραδείγματα.

Ἄμεσον ἀντικ. προηγεῖται :

La femme que nous avons **vue** ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν εἴδομεν.

Les femmes que nous avons **rencontrées** αἱ γυναῖκες τὰς ὁποίας συνηντήσαμεν.

Les lettres qu'ils ont **écrites** αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας ἔγραψαν.

Ἄμεσον ἀντικ. ἕπεται :

Nous avons **vu** une femme εἴδομεν μίαν γυναῖκα.

Nous avons **rencontré** des femmes συνηντήσαμεν γυναῖκας.

Ils ont **écrit** des lettres ἔγραψαν ἐπιστολάς.

Δὲν ὑπάρχει ἄμεσον ἀντικείμενον :

Mes arbres ont **péri.** Τὰ δένδρα μου κατεστράφησαν.

Ces enfants ont **travaillé** avec ardeur. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου.

Ils ont **dormi** toute la nuit. Ἐκοιμήθησαν ὅλην τὴν νύκτα.

Ἄσκησις. — Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ **avoir.**

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Alexandre a (*gagné*) toutes les batailles qu'il a (*livré*). 2. Nos travaux ont (*commencé*) la semaine dernière (τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα). 3. Nous avons (*acheté*) deux chapeaux.—Combien les avez-vous (*payé*)? 4. La rivière a (*débordé*) pendant le dernier orage. 5. La foudre a (*écrasé*) deux maisons. 6. Toutes les fleurs que nous avions (*planté*) ont (*péri*). 7. Nous avons (*récolté*) les fruits de ce verger et nous les avons (*vendu*).

Θέμα.— Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ **avoir.**

1. Τὰ στρατεύματα ἐβάδισαν καθ' ὅλην (toute) τὴν νύκτα. 2. Πόσους ἵππους ἠγοράσατε; Ἠγόρασα δύο ἵππους. 3. Ἐγράψατε τὴν ἐπιστολήν σας; Μάλιστα, τὴν ἔγραψα. 4. Εἴδομεν πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ξένας. 5. Αἱ πόλεις τὰς ὁποίας εἴδομεν καὶ αἱ χῶ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παθητικὴ μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ρήματος.

§ **192.** Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *ἐνεργητικῶν* ρημάτων συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ avoir καὶ ὑπάγεται εἰς τὸν γενικὸν κανόνα τῆς § 191:

Les livres *que* nous avons **lus** τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἀνεγνώσαμεν. Ces enfants ont **lu** leurs livres αὐτὰ τὰ παιδιὰ ἀνέγνωσαν τὰ βιβλία των.

§ **193.** Ἐὰν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἐκφέρεται διά τινος τῶν φράσεων combien de, que de, plus de, moins de, autant de, κλπ., ἡ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ὅπερ ἀκολουθεῖ τὰς φράσεις ταύτας:

Autant de batailles il a *livrées*, autant de victoires il a *remportées* ὅσας μάχας συνῆψε, τόσας νίκας ἤρατο.

Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ ρήματος.

§ **194.** Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *παθητικῶν* ρημάτων, συναπτομένη πάντοτε μετὰ τοῦ être, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον:

Tous les hommes seront *jugés* après leur mort ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουν κριθῆ μετὰ θάνατον.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ρήματος.

§ **195.** Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *ἀμεταβάτων* ρημάτων ἅτινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ avoir, εἶνε πάντοτε *ἀμετάβλητος*, διότι τὰ ρήματα ταῦτα δὲν ἔχουν ἄμεσον ἀντικείμενον:

Nos fleurs ont *péri* τὰ ἄνθη μας κατεστράφησαν.

§ **196.** Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων ἅτινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ être, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος:

Nos sœurs sont *parties* αἱ ἀδελφαί μας ἀνεχώρησαν.

ραι τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθημεν μᾶς ἄφησαν ἀλησμονήτους (d'impérissables) ἀναμνήσεις. 6. Μὲ εἴδατε (θηλ.) χθὲς εἰς τὸν περίπατον; Ὄχι, Κυρία, δὲν σᾶς εἶδα. Καὶ τοὺς ἀδελφούς μου; Τοὺς εἶδα καὶ τοὺς ἐχαιρέτησα, ἀλλὰ δὲν εἶδα τοὺς γονεῖς σας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικοῦ ρήματος.

§ **197**. Εἰς τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα τὸ βοηθητικὸν être τίθεται ἀντὶ τοῦ avoir: Je me **suis** consolé παρηγορήθην, ἀντὶ j'**ai** consolé moi.

Ἑπομένως ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *ἀντωνυμικῶν* ρημάτων ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα τῆς μετὰ τοῦ avoir συναπτομένης μετοχῆς, ἤτοι συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, ἐὰν τοῦτο προηγῆται αὐτῆς:

Voici *les lettres qu'*ils se sont *envoyées* ἰδοὺ αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας ἔστειλαν πρὸς ἀλλήλους.

Μένει δὲ ἀμετάβλητος, ἐὰν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἕπεται ἢ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον: Ils se sont *écrit* plusieurs *lettres* ἔγραψαν πρὸς ἀλλήλους πολλὰς ἐπιστολάς. Elles se sont *parlé* longtemps ὡμίλησαν πρὸς ἀλλήλας πολλὴν ὥραν.

Ἄσκησις.— Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Ces enfants se sont (*blessé*) avec un canif. 3. Mes cousins se sont (*blessé*) le doigt avec un canif. 3. Mes frères se sont (*abstenu*) de vin. 4. Les éclairs se sont (*succédé*) sans interruption cette nuit. 5. Deux hommes hier se sont (*disputé*) dans la rue. 6. Votre frère et le mien se sont (*écrit*). 7. Ils se sont (*écrit*) plusieurs lettres. 8. Les orages qu'il y a (*eu*) ont nui aux (τὰς) récoltes.

Θέμα. — Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων.

1. Διεσκεδάσαμεν πολὺ χθὲς εἰς τὸν χορόν. 2. Ἀπηυθύνθημεν πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ λάβωμεν (pour avoir) ταύτας τὰς πληροφορίας. 3. Δὲν μετεμελήθημεν διὰ τὴν εἰλικρίνειάν μας. 4. Οἱ ἐξετασταὶ ἐφάνησαν (se montrer, pas. indéf.) ἐπιεικεῖς πρὸς τοὺς μαθητάς. 5. Οἱ στρατιῶται οἱ ὁποῖοι εἶχον πολεμήσει (se battre, plus-que-parf.) γενναίως ἐβραβεύθησαν (être récompensé, pas. indéf.). 6. Διέρρευσαν (s'écouler, ἀπρόσ.) πολλοὶ αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς γραφῆς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **198**. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν κυρίως ἀντωνυμικῶν ρημάτων (ἴδ. § 144) συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον:

Ils se sont *abstenus* de rire κατέσχον τὸν γέλωτα. Elle s'est *écriée* αὕτη ἀνέκραξεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου ρήματος.

§ **199**. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *ἀπροσώπων* ρημάτων εἶνε πάντοτε *ἀμετάβλητος*:

Il est *arrivé* des troupes ἔφθασαν στρατεύματα. Les chaleurs qu'il a *fait* οἱ καύσωνες τοὺς ὁποίους ἔκαμεν.

Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en.

§ **200**. Ἡ παθητικὴ μετοχή, ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὴν ἀντωνυμίαν en, μένει ἀμετάβλητος, διότι τὸ en ἐπέχει θέσιν *ἐμμέσου* ἀντικειμένου:

J'ai trouvé des cerises et j'*en* ai *mangé* εὗρον κεράσια καὶ ἔφαγον ἐξ αὐτῶν.

Ὅταν ὅμως, πλὴν τοῦ en, ὑπάρχῃ καὶ *ἄμεσον* ἀντικείμενον, ἡ μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν γενικὸν κανόνα τῆς συμφωνίας:

Ἄσκησις.— Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Avez-vous bu de l'eau?—Oui, j'en ai (*bu*). 2. Nous sommes (*allé*) chercher des champignons dans les bois, et nous en avons (*trouvé*) en abondance. 3. Étant (*allé*) à Athènes, nous en avons (*visité*) les plus beaux monuments et les plus belles ruines, et nous en avons (*rapporté*) une foule d'objets antiques. 4. Combien de cartes postales avez-vous (*reçu*)? Nous en avons (*reçu*) un peu de tous les pays que notre père a (*visité*). 5. Je penserai toujours à (τὸν) mon excellent maître, et je n'oublierai jamais les bonnes leçons que j'en ai (*reçu*).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Mon père est absent, voici les nouvelles *que* j'en ai *reçues* ὁ πατήρ μου εἶνε ἀπών, ἰδοὺ αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' αὐτοῦ.

§ **201.** Ὅταν τῆς ἀντωνυμίας en *προηγῆται* ποσοτικόν τι ἐπίρρημα, οἷον combien, plus, autant, moins, κλπ., ἡ μετοχὴ τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν:

Autant d'ennemis il a *attaqués*, autant il *en* a *vaincus* ὅσους ἐχθροὺς προσέβαλε, τόσους καὶ ἐνίκησεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

§ **202.** Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ *ἀπαρεμφάτου* ἔχει ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον ἢ τὴν *ἀπαρέμφατον* ταύτην, ὁπότε μένει *ἀμετάβλητος*, ἢ τὴν *ἀντωνυμίαν* ἥτις προηγεῖται, καὶ τότε *συμφωνεῖ*:

La chanson *que* j'ai *entendu chanter* (=j'ai entendu chanter la chanson) τὸ ἆσμα τὸ ὁποῖον ἤκουσα ψαλλόμενον.

L' artiste *que* j'ai *entendue chanter* (=j'ai entendu l'artiste chanter) ἡ καλλιτέχνις τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἄδουσαν.

Ἄσκησις.— Μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. L'artiste (fém.) que j'ai (*entendu*) chanter avait beaucoup de talent. 2. Les enfants que j'ai (*vu*) punir avaient l'air attristé. 3. Vous me parlez là d'événements que j'ai (*entendu*) raconter d'une façon toute différente.

Θέμα.— Μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

1. Ἡ καλλιτέχνις τὴν ὁποίαν εἶδον χειροκροτουμένην (ἀπαρέμφ.) ἔψαλλε πολὺ καλά. 2. Τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα εἶδον παίζοντα (ἀπαρέμφ.) εἶχον θαυμασίαν ὑγείαν (étaient merveilleux de santé). 3. Ἐχειροκροτήσαμεν τοὺς ἠθοποιοὺς τοὺς ὁποίους ἠκούσαμεν παίζοντας (ἀπαρέμφ.). 4. Πληρώνομεν (On paye) σήμερον πολὺ ἀκριβὰ ἐδώδιμα τὰ ὁποῖα εἴδομεν πωλούμενα (ἀπαρέμφ.) ἄλλοτε πολὺ εὐθηνά.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Excepté, supposé, approuvé, κλπ.

§ **203.** Αἱ μετοχαὶ excepté, supposé, approuvé, passé, attendu, y compris, non compris, ci-joint, ci-inclus εἶνε ἀμετάβλητοι ὅταν *προηγῶνται* τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ εὑρίσκωνται *εἰς τὴν ἀρχὴν* τῆς φράσεως:

Ci-inclus copie de la lettre ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς.

Εὑρισκόμεναι ὅμως *μετὰ τὸ οὐσιαστικόν*, αἱ μετοχαὶ αὗται συμφωνοῦν πρὸς αὐτό:

La note *ci-jointe* ἡ συνημμένη σημείωσις.

§ **204.** Ὅταν τὰ ci-joint καὶ ci-inclus, ἀκολουθοῦντα ῥῆμα, προηγῶνται *ὡρισμένου* οὐσιαστικοῦ, μεταβάλλονται, προηγούμενα δὲ *ἀορίστου* οὐσιαστικοῦ, μένουν *ἀμετάβλητα:*

Vous trouverez *ci-incluse* **la** copie ἢ **une** copie de ma lettre θὰ εὕρετε ἐγκλείστως (τὸ) ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

Vous trouverez *ci-inclus* **copie** de ma lettre θὰ εὕρετε ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

Θέμα. — **Excepté, supposé, κλπ.**

1. Θὰ εὕρετε συνημμένως τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐνοικίου. 2. Ἐγκλείστως θὰ εὕρετε ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς. 3. Ἡ ἔγκλειστος ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν σᾶς ἀπευθύνω θὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ (vous apprendra) τὸν θάνατον τοῦ θείου σας. 4. Ἐξαιρουμένης τῆς ἐχίδνης, ὅλα τὰ ἑρπετὰ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται (que l'on trouve) ἐν Γαλλίᾳ εἶνε ἀβλαβῆ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ. DE LA PRÉPOSITION.

§ **205.** Αἱ κυριώτεραι προθέσεις εἶνε:

'A ἐν, εἰς.
Après μετὰ (αἰτιατ.).
Avant πρό.
Avec μετά, μέ.
Chez παρά (τινι).
Contre κατά, ἐναντίον.
Dans ἐν, ἐντός.
De ἐκ, ἀπό, παρά.
Depuis ἐκ, ἀπό.
Derrière ὄπισθεν.
Dès ἀπό, εὐθὺς ἅμα.
Devant πρό, ἔμπροσθεν.
En ἐν, εἰς.
Entre μεταξύ.
Envers πρός.
Hormis ἐκτός, πλήν.
Hors ἐκτός, πλήν.
Malgré ἄν καί, καίτοι, καίπερ.
Outre ὑπέρ, πέραν, πλήν, ἐκτός.
Par διά, ὑπό.
Parmi μεταξύ.
Pendant κατά, ἐπί.
Pour διά, ὑπέρ.
Près ἐγγύς, πλησίον.
Sans ἄνευ, χωρίς.
Selon κατά, συμφώνως.
Sous ὑπὸ (αἰτιατ.).
Sur ἐπί.
Vers πρός, περὶ (αἰτιατ.).
Voici ἰδού.
Voilà ἰδού.

Παρατήρησις. —Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, αἱ ἁπλαῖ προθέσεις συντάσσονται ἐν γένει μετ' αἰτιατικῆς: Venez avec *moi* ἔλθετε μετ' ἐμοῦ. Derrière *la maison* ὄπισθεν τῆς οἰκίας. Devant *la porte* πρὸ τῆς θύρας. Entre *le ciel* et *la terre* μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Sur *la table* ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Θέμα.— Προθέσεις.

1. 'Ο πατήρ μου ἔρχεται μαζί μου. 2. Προχωροῦμεν κατὰ τοῦ ἀνέμου. 3. Τὸ ἔαρ ἔρχεται μετὰ τὸν χειμῶνα. 4. Θὰ φθάσωμεν πρὸ τῆς νυκτός. 5. 'Εργάζεται παρὰ τῷ ἀρτοποιῷ. 6. Θέλομεν κριθῇ κατὰ τὰ ἔργα μας. 7. Θὰ ἔχω τελειώσει ἐντὸς τριῶν ὡρῶν. 8. Πηγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν· θὰ διέλθω διὰ τῆς 'Ελβετίας. 9. 'Ετιμωρήθη δι' ἐλαφρὸν σφάλμα. 10. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἄνευ κληρονόμων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ **206**. Αἱ κυριώτεραι *περιφραστικαὶ προθέσεις* (locutions prépositives) εἶνε:

'A cause de ἕνεκα.
'A l'égard de ὡς πρός.
'A travers διά, ἀνά.
Au dedans de ἐντός.
Au devant de πρό.
Au dehors de ἐκτός.
Au-dessus de ἄνωθεν, ὑπέρ.
Au-dessous de ὑπὸ (αἰτιατ.).
Autour de περί, πέριξ.
Au travers de διά, ἀνά.
En dépit de παρά, ἐναντίον.
Jusqu' à μέχρι.
Loin de μακράν, ἀντί.
Par dessus ἄνωθεν, ὑπέρ.
Près de πλησίον.
Quant à ὡς πρός.
Vis-à-vis de ἀπέναντι.

§ **207**. Ἐπίθετά τινα ἢ μετοχαί, εὑρισκόμεναι πρὸ οὐσιαστικῶν ἢ ἀντωνυμιῶν, ἐπέχουν θέσιν προθέσεων. Τοιαῦται εἶνε:

Attendu ἕνεκα.
Concernant ὡς πρός, περί.
Durant ἐπί, κατά (χρον.).
Excepté ἐκτός, πλήν.
Moyennant διά, διὰ μέσου.
Non compris μὴ συμπεριλαμβανομένου.
Passé παρελθόντος.
Proche πλησίον.
Sauf ἐκτός, πλήν.
Suivant κατά, συμφώνως.
Supposé ὑποτιθεμένου.
Touchant ἐπί, περί.
Vu λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ἕνεκα.
Y compris συμπεριλαμβανομένου.

§ **208**. Αἱ προθέσεις προτάσσονται συνήθως τῶν συμπληρωμάτων, πλὴν τῶν durant, voici, voilà, αἵτινες δύνανται καὶ νὰ ἐπιτάσσωνται:

Durant sa vie ἢ sa vie *durant* ἐφ' ὅσον ζῇ. Me *voici*, nous *voilà, voilà* Monsieur Paul.

§ **209**. Προθέσεις τινὲς δύνανται νὰ τεθοῦν καὶ ἐπιρρηματικῶς, δηλ. ἄνευ συμπληρώματος: Je l'ai vu *après* τὸν εἶδον ἔπειτα. Je ne l'ai pas vu *depuis* δὲν τὸν εἶδον ἔκτοτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ

§ **210**. **'A travers, au travers de.**—Ἡ à travers οὐδέποτε ἀκολουθεῖται ὑπὸ τῆς προθέσεως de: *'A travers* ces bois.

Ἡ δὲ au travers πρέπει πάντοτε νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς προθέσεως de: *Au travers de* ces bois.

§ **211**. **Avant, devant.**—Ἡ πρόθεσις avant ἀναφέρεται ἐν γένει εἰς τὸν *χρόνον:* Je suis arrivé *avant* vous ἔφθασα πρὸ ὑμῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ δὲ devant ἀναφέρεται εἰς τὸν *τόπον*: Nous jouerons *devant* la maison θὰ παίξωμεν πρὸ τῆς οἰκίας.

§ **212. Entre, parmi.**—Ἡ entre εἶνε ἐν χρήσει ὅταν πρόκηται περὶ δύο πραγμάτων μόνον ἢ περὶ ὡρισμένου ἀριθμοῦ πραγμάτων: *Entre* vous et moi μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ. Tours est *entre* Paris et Bordeaux ἡ Tours εἶνε μεταξὺ Παρισίων καὶ Βορδώ. Remettre une affaire *entre* les mains de quelqu'un παραδίδω ὑπόθεσιν εἰς τὰς χεῖρας τινός.

Ἡ parmi εἶνε ἐν χρήσει προκειμένου περὶ πολλῶν πραγμάτων, περὶ ἀριθμοῦ ἀορίστου, καὶ ἰδίᾳ πρὸ ἀθροιστικοῦ ὀνόματος: *Parmi* les gens μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. *Parmi* la foule μεταξὺ τοῦ πλήθους.

§ **213. Envers, vers.**—Ἡ πρόθεσις envers τίθεται ἐπὶ ἠθικῆς καὶ μεταφορικῆς σημασίας: Soyez charitables *envers* les pauvres ἔστε ἐλεήμονες πρὸς τοὺς πτωχούς.

Ἡ δὲ vers τίθεται ἐπὶ *τόπου ἢ χρόνου*: Il s'avança *vers* la colline ἐπροχώρησε πρὸς τὸν λόφον.

§ **214. Près de, auprès de.**—Ἀμφότερα σημαίνουν τὴν ἐγγύτητα, ἀλλὰ τὸ δεύτερον σημαίνει μεῖζονα ἐγγύτητα: *Près de* l'église πλησίον τῆς ἐκκλησίας. *Auprès de* l'église πλησιέστατα τῆς ἐκκλησίας.

Τὸ auprès de τίθεται προσέτι πρὸς δήλωσιν οἰκείας σχέσεως: Restez *auprès de* moi μείνατε πλησίον μου.

§ **215. Voici, voilà.**—Τὸ voici χρονικῶς ἀναφέρεται εἰς ὅ,τι μέλλομεν νὰ εἴπωμεν: *Voici* ce que je vous apporte: une histoire, une grammaire, un atlas ἰδοὺ τί σᾶς φέρω: μίαν ἱστορίαν, μίαν γραμματικὴν καὶ ἕνα ἄτλαντα.

Τὸ δὲ voilà ἀναφέρεται εἰς ὅ,τι ἐλέχθη: Le travail et l'économie, *voilà* les deux routes qui conduisent à l'aisance ἡ ἐργασία καὶ ἡ οἰκονομία, ἰδοὺ αἱ δύο ὁδοὶ αἱ ἄγουσαι εἰς τὴν εὐπορίαν.

Ἄσκησις.— Προθέσεις.

Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο προθέσεων.

1. Soyez poli (*envers, vers*) tout le monde. 2. Le plaisir, l'intérêt, le devoir (*voici, voilà*) les trois mobiles des actions humaines. 3. Ce troupeau a passé (*à travers, au travers*) le champ. 4. Il était (*entre, parmi*) la foule. 5. Je me suis arrêté (*avant, devant*) l'église. 6. Il hésite (*entre, parmi*) la crainte et l'espérance. 7. (*Voici, voilà*) le code de l'égoïsme: tout pour moi, rien pour les autres.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ. DE L'ADVERBE.

§ **216.** Τὰ κυριώτερα ἐπιρρήματα εἶνε:

1. Τοπικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de lieu.

Ailleurs ἀλλαχοῦ.	Dessous ὑποκάτω.	Là ἐκεῖ.
Alentour πέριξ.	Dessus ὑπεράνω.	Loin μακράν.
Ci ἐνταῦθα.	Devant ἔμπροσθεν.	Où ποῦ, ὅπου.
Dedans ἐντός.	En ἐκεῖθεν.	Près πλησίον.
Dehors ἐκτός.	Ici ἐνταῦθα, ἐδῶ.	Y ἐκεῖ.

2. Χρονικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de temps.

Aujourd'hui σήμερον.	Demain αὔριον.	Tantôt ἄρτι.
Alors τότε.	Hier χθές.	Tard ἀργά.
Autrefois ἄλλοτε.	Jadis πάλαι.	Tôt ταχέως.
Bientôt μετ' ὀλίγον.	Jamais οὐδέποτε.	Toujours πάντοτε.
Déjà ἤδη.	Souvent συχνάκις.	

3. Ποσοτικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de quantité.

Assez ἀρκετά.	Peu ὀλίγον.	Tant τοσοῦτον.
Beaucoup πολύ.	Plus μᾶλλον.	Très λίαν.
Guère ποσῶς, οὐδαμῶς.	Que πόσον.	Trop πάρα πολύ.
Moins ὀλιγώτερον.	Si τοσοῦτον.	

4. Καταφατικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes d'affirmation.

Assurément βεβαίως.	Certes, certainement βεβαίως.	Oui ναί.

5. Ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de négation.

Ne δέν.	Ne... point ποσῶς.	Nullement οὐδόλως.
Ne... pas δέν.	Non ὄχι.	

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

6. *Τακτικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes d'ordre.*

Auparavant πρότερον.	Ensuite ἔπειτα.	Secondement δεύτερον, κλπ.
D'abord κατ' ἀρχάς.	Premièrement πρῶτον.	

7. *Τροπικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de manière.*

Bien καλῶς.	Justement δικαίως· ἀκριβῶς.	Sagement φρονίμως.
Mal κακῶς.	Poliment εὐγενῶς, φιλοφρόνως.	Sûrement ἀσφαλῶς· βεβαίως.
Agréablement εὐχαρίστως.		Vraiment ἀληθῶς, κλπ.

Παρατήρησις.—Τὰ ἐπιρρήματα en ἐκεῖθεν, καὶ y ἐκεῖ, εἶνε καὶ ἀντωνυμίαι (ἴδε § 95).

§ **217**. Τὰ κυριώτερα *περιφραστικὰ ἐπιρρήματα (locutions adverbiales)* εἶνε :

'A côté παραπλεύρως.	Nulle part οὐδαμοῦ.
'A la hâte ἐσπευσμένως.	Par hasard κατὰ τύχην.
'A tort ἀδίκως.	Peu à peu βαθμηδόν.
Au dedans ἐντός.	Peut-être ἴσως.
Au dehors ἐκτός.	Point du tout ποσῶς.
Au delà πέραν.	Sans doute ἀναμφιβόλως.
Au-dessous ὑποκάτω.	Sur-le-champ πάραυτα.
Au-dessus ὑπεράνω.	Tout à fait ὅλως διόλου.
En bas κάτω.	Tout de suite ἀμέσως.
En deçà ἐντεῦθεν.	Tout à l'heure παρευθύς.
En face ἀντικρύ.	Tout à coup αἴφνης, κλπ.

Θέμα.— Ἐπιρρήματα.

1. Ὁμιλεῖ ὀλίγον. 2. Τὸν ἐκτιμῶ πολύ. 3. Εἶνε ἤδη μεσημβρία. 4. Ὁ φίλος μου κατοικεῖ μακράν. 5. Ἡ καταιγὶς ἐξερράγη αἰφνιδίως. 6. Θὰ μεταβῶ πρῶτον εἰς Μασσαλίαν καὶ ἔπειτα εἰς Παρισίους. 7. Μὴ ἀναβάλλετε δι' αὔριον ὅ,τι δύνασθε νὰ κάμετε σήμερον. 8. Τὸ κακὸν ἔρχεται πάντοτε ἀρκετὰ ταχέως. 9. Ἐὰν κατὰ τύχην ἴδετε τὸν ἀδελφόν σας, εἴπατέ του ὅτι θ' ἀναχωρήσω πά-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπιρρήματα εἰς ment.

§ **218.** Τὰ εἰς ment λήγοντα τροπικὰ ἐπιρρήματα παράγονται ἐκ τῶν ἐπιθέτων προσλήψει τῆς καταλήξεως ment.

Καὶ ἐὰν μὲν τὸ ἐπίθετον λήγῃ εἰς τὸ ἀρσενικὸν εἰς φωνῆεν, ἡ κατάληξις ment προστίθεται εἰς τὸ *ἀρσενικόν:* Sage φρόνιμος, sagement, vrai ἀληθής, vraiment.

Ἐὰν δὲ λήγῃ εἰς σύμφωνον, ἡ κατάληξις ment προστίθεται εἰς τὸ *θηλυκὸν* τοῦ ἐπιθέτου: Heureux εὐτυχής, θηλ. heureu**se**, heureu**se**ment. Fier ὑπερήφανος, θηλ. fi**ère**, fi**ère**ment.

§ **219.** ***Ἐξαιρέσεις.***—1. Τοῦ gentil χαρίεις, τὸ ἐπίρρημα εἶνε gentiment, τῶν δὲ bref βραχὺς καὶ traître προδοτικός, τὰ ἐπιρρήματα εἶνε brièvement καὶ traîtreusement.

2. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουν ὀξεῖαν ἐπὶ τοῦ e, ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως ment. Ταῦτα εἶνε τὰ aveugle τυφλός, commun κοινός, conforme σύμφωνος, confus συγκεχυμένος, diffus διακεχυμένος, énorme τεράστιος, exprès σαφής, ρητός, immense ἄπειρος, importun ὀχληρός, obscur σκοτεινός, opiniâtre ἰσχυρογνώμων, précis ἀκριβής, profond βαθύς, uniforme ὁμοειδής, τῶν ὁποίων τὰ ἐπιρρήματα εἶνε aveugl**é**ment, commun**é**ment, conform**é**ment, κλπ.

Κατ' ἀναλογίαν τὸ impuni ἀτιμώρητος, σχηματίζει τὸ ἐπίρρημα αὐτοῦ impunément.

ραυτα. 10. Δοκίμαζε πάτοτε, ἴσως θὰ ἐπιτύχῃς. 11. Ἐπεσκέφθην τὴν Ἑλλάδα· εἶδον ἐκεῖ τοποθεσίας θαυμασίας.

Θέμα.— *Ἐπιρρήματα εἰς* **ment**.

Ὁ μαθητὴς θὰ σχηματίσῃ τὰ ἐπιρρήματα τοῦ θέματος ἐκ τῶν ἐν τῷ Λεξιλογίῳ ἀντιστοίχων ἐπιθέτων.

1. Αὐτὸ τὸ παιδὶ ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του τρυφερῶς. 2. Εἴπατε τὴν γνώμην σας εἰλικρινῶς. 3. Πράξατε τοῦτο ἐπιμελῶς. 4. Ἡ χελώνη βαδίζει βραδέως. 5. Ὁ Λεωνίδας ἐπολέμησε ἀνδρείως καὶ ἀπέθανε νικηφόρως. 6. Ἐνθυμοῦμαι (se souvenir, ind. prés.) τὸ (de la) πρᾶγμα συγκεχυμένως. 7. «Παράδοσε τὰ ὅπλα», ἔλεγεν ἀλαζονικῶς ὁ Ξέρξης πρὸς τὸν Λεωνίδαν. «Ἔλα νὰ τὰ λάβῃς», ἀπήντησεν ὑπερηφάνως ὁ Σπαρτιάτης. 8. Ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐπληγώθη θανασίμως εἰς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην. 9. Μὴ ὁμιλῆτε θορυβωδως. 10. Ὁ ῥήτωρ ὁμιλεῖ εὐγλώττως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ φωνήεντος ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως ment. Ταῦτα εἶνε τὰ dûment δεόντως, assidûment ἐνδελεχῶς, ἐπιμελῶς, indûment ἀπρεπῶς, crûment σκληρῶς, καί τινα ἄλλα, ἅτινα γράφονται ἀδιαφόρως μὲ e ἢ μὲ περισπωμένην, οἷον gaiement ἢ gaîment εὐθύμως, κλπ.

§ **220.** Τὰ εἰς **ant** καὶ **ent** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ ἐπίρρημα αὐτῶν τροπῇ τοῦ ant εἰς **amment** καὶ τοῦ ent εἰς **emment:** Abondant ἄφθονος, abondamment, évident προφανής, évidemment.

Ἐξαίρεσις.—Τὰ ἐπίθετα lent βραδύς, présent παρών, véhément βίαιος, ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: lentement, présentement, véhémentement.

Βαθμοὶ παραθέσεως.

§ **221.** Ἐπιρρήματά τινα ἔχουν, ὡς τὰ ἐπίθετα, τρεῖς βαθμούς: Prudemment συνετῶς, *plus* prudemment, *le plus* prudemment. —Tard ἀργά, *plus* tard, *très* tard.

§ **222.** Τὰ ἐπιρρήματα bien, mal, beaucoup, peu, σχηματίζουν τὰ παραθετικὰ αὐτῶν ἀνωμάλως:

Θετικός.	*Συγκριτικός.*	*Σχετικὸς ὑπερθετικός.*
Bien καλῶς,	Mieux κάλλιον,	Le mieux κάλλιστα.
Mal κακῶς,	Pis ἢ plus mal χεῖρον,	Le pis ἢ le plus mal χείριστα.
Beaucoup πολύ,	Plus ἢ davantage πλέον,	Le plus πλεῖστον.
Peu ὀλίγον,	Moins ὀλιγώτερον,	Le moins ἐλάχιστα.

ΠΕΡΙ ΑΡΝΗΣΕΩΣ.

§ **223.** Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἡ ἄρνησις ἐκφέρεται διὰ τῶν ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων ne... pas καὶ ne... point. Τὸ ne... point εἶνε ἐμφαντικώτερον τοῦ ne... pas:

Je *ne* l'aime *pas* δὲν τὸν ἀγαπῶ. Je *ne* l'aime *point* δὲν τὸν ἀγαπῶ καθόλου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παράλειψις τοῦ pas *ἢ* point.

§ **224.** Εἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις, ἀντὶ τῶν ne... pas, ne ...point τίθεται μόνον τὸ **ne** εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1ον Ὅταν εἰς τὴν φράσιν ὑπάρχῃ ἀρνητική τις λέξις: nul, nullement, aucunement, ni ἐπαναλαμβανόμενον, guère, jamais, plus (οὐχὶ συγκριτικόν), rien, aucun, autre, personne:

Nul ne l'écoute κανεὶς δὲν τὸν ἀκούει. Je *n'*achète *ni* l'un *ni* l'autre δὲν ἀγοράζω οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο. Il *ne* parle *jamais* δὲν ὁμιλεῖ ποτέ. *N'*en parlons *plus* ἂς μὴ ὁμιλῶμεν περὶ αὐτοῦ πλέον. Je *n'*ai *rien* δὲν ἔχω τίποτε. Je *n'*ai vu *personne* δὲν εἶδον κανένα.

2ον Μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν ἀκολουθουμένην ὑπὸ ῥήματος καθ' ὑποτακτικήν: Est-il un seul homme *qui ne sache* cela? ὑπάρχει τις μὴ γνωρίζων τοῦτο;

3ον Μετὰ τὸ que σημαῖνον *διατί: Que n'*êtes-vous arrivé plus tôt? διατί δὲν ἤλθετε ἐνωρίτερον;

4ον Μετὰ τὰ ῥήματα cesser παύειν, oser τολμᾶν, pouvoir δύνασθαι, καὶ τὸ savoir ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ *δύνασθαι*, ὅταν ταῦτα ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἀπαρεμφάτου: Il *ne cesse* de travailler δὲν παύει νὰ ἐργάζεται. Je *n'ose* le lui dire δὲν τολμῶ νὰ τοῦ τὸ εἴπω. Il *ne peut* parler δὲν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ. Je *ne saurais* vous montrer le chemin δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δείξω τὸν δρόμον.

5ον Ὅταν τὸ ne ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ autre καὶ τοῦ que, ἰδίως ὅταν ἐξυπακούεται τὸ autre: Il *ne* fait *que* rire δὲν κάμνει ἄλλο εἰμὴ νὰ γελᾷ, διαρκῶς γελᾷ.

Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις.

§ **225.** Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, *ἐπὶ καταφατικῆς ἐννοίας*, τὸ ῥῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφέρεται μετὰ τοῦ ne εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

Θέμα. — *Παράλειψις τοῦ* pas *ἢ* point.

1. Δὲν τολμῶ νὰ σᾶς τὸ εἴπω. 2. Δὲν ἠμπορῶ νὰ σιωπήσω. 3. Κανεὶς δὲν εἶνε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του. 4. Δὲν ὀφείλω τίποτε. 5. Δὲν εἴδομεν κανένα χθές. 6. Οὔτε τρώγει οὔτε πίνει. 7. Οὔτε τὸν ἐκτιμῶ οὔτε τὸν ἀγαπῶ. 8. Αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν παύει νὰ μᾶς ἐνοχλῇ. 9. Οὔτε θέλω οὔτε δύναμαι νὰ πράξω ὅ,τι (ce que) μοῦ ζητεῖτε. 10. Διατί (Que) δὲν ἀνεχωρήσατε ἐγκαίρως; 11. Ὑπάρχει κανεὶς τὸν ὁποῖον (dont) νὰ μὴ κακολογῇ (il ne médise);

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1ον Μετὰ τὰ ῥήματα appréhender φοβεῖσθαι, avoir peur φοβεῖσθαι, craindre φοβεῖσθαι, redouter φοβεῖσθαι, trembler τρέμειν:

Je *crains* (j'ai peur) qu'il **ne** vienne φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ.

Παρατήρησις.—Ὅταν ὅμως ἐπιθυμῶμεν νὰ γίνῃ τὸ ὑπὸ τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφραζόμενον, θέτομεν ne... pas:

Je *crains* qu'il *ne* vienne *pas* φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθῃ.

2ον Μετὰ τὰ ῥήματα empêcher ἐμποδίζειν, éviter ἀποφεύγειν, prendre garde ἐν τῇ σημ. τοῦ *προσέχειν*, *προφυλάττεσθαι*:

Empêchez qu'on **ne** lui parle ἐμποδίσατε νὰ ὁμιλήσῃ τις πρὸς αὐτόν. *Évitez* qu'on **ne** vous voie ἀποφύγετε νὰ σᾶς ἴδουν. *Prenez garde* qu'on **ne** vous entende προσέχετε μὴ σᾶς ἀκούσουν.

3ον Μετὰ τοὺς συνδέσμους à moins que ἐκτὸς ἐάν, de crainte que, de peur que φόβῳ μή, μήπως...:

Venez, *à moins que* vous **ne** receviez une lettre ἐλᾶτε, ἐκτὸς ἐὰν λάβετε ἐπιστολήν. Taisez-vous, *de peur* qu'on **ne** vous entende σιώπα, μήπως σὲ ἀκούσουν.

4ον Μετὰ τὰς λέξεις autre, autrement, plus, mieux, moins, meilleur:

Il pense *autrement* qu'il **ne** parle σκέπτεται ἄλλως ἢ ὅπως ὁμιλεῖ. Il est *plus* savant que vous **ne** pensez εἶνε πλέον πεπαιδευμένος ἢ ὅσον νομίζετε.

Παρατήρησις.—Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις, ἐὰν ἡ κυρία πρότασις εἶνε ἀρνητικὴ ἢ ἐρωτηματική, ἡ δευτερεύουσα δὲν λαμβάνει τὸ ne:

Je ne crains pas qu'il vienne δὲν φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ. *Je ne puis* empêcher qu'il parte δὲν δύναμαι νὰ ἐμποδίσω ν' ἀναχωρήσῃ. *Craignez-vous* qu'il vienne? φοβεῖσθε μήπως ἔλθῃ;

Θέμα.— Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως.

1. Φοβοῦμαι ὅτι θὰ χάσετε τὴν δίκην σας. 2. Δὲν ἐξέρχομαι, ἐκτὸς ἐὰν κάμῃ καλὸν καιρόν. 3. Φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ διδάσκαλός μας. 4. Δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἐμποδίσω τοῦ ν' ἀγαπᾷ τὸ παιγνίδι μᾶλλον ἢ τὴν ἐργασίαν. 5. Προσέχετε μήπως σᾶς ἀπατήσουν. 6. Ἐμποδίσατε νὰ ἔλθῃ, σᾶς ἱκετεύω. 7. Φοβοῦμαι μήπως κανὲν δυστύχημα συνέβη εἰς τὸν υἱόν μου. 8. Εἶνε πλουσιώτερος παρ' ὅσον νομίζετε. 9. Γράφει καλύτερον παρ' ὅ,τι ὁμιλεῖ. 10. Ὁμιλεῖ ἄλλως ἢ ὅπως πράττει.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ. DE LA CONJONCTION.

§ **226.** Ἐκ τῶν συνδέσμων, οἱ μὲν χρησιμεύουν εἰς σύνδεσιν τῶν λέξεων καὶ τῶν κυρίων προτάσεων πρὸς ἀλλήλας, καὶ τοιοῦτοι εἶνε οἱ ἑξῆς :

Et καί.	Or ὅθεν.
Ou ἤ.	Car διότι.
Ni οὔτε.	Donc ἄρα, λοιπόν.
Mais ἀλλά.	

Οἱ δὲ χρησιμεύουν εἰς σύνδεσιν τῆς δευτερευούσης προτάσεως πρὸς τὴν κυρίαν. Οἱ κυριώτεροι τούτων εἶνε οἱ ἑξῆς:

Que ὅτι, ἵνα.	Quand ὅταν.
Si ἐάν.	Quoique καίτοι.
Comme ὡς, ὅτε, ἐπειδή.	Puisque ἀφοῦ, ἐπειδή,
Lorsque ὅτε.	κλπ.

§ **227.** Οἱ κυριώτεροι *περιφραστικοὶ σύνδεσμοι* (locutions conjonctives) εἶνε :

Afin que ἵνα.	Dès que ἅμα.
De sorte que ὥστε.	Tandis que ἐνῷ.
Pendant que ἐνῷ (χρον.).	Après que ἀφοῦ (χρον.).
Parce que διότι.	Avant que πρό, πρίν, κλπ.

Παρατηρήσεις.—1. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ οὐ, τοπικὸν ἐπίρρημα, μετὰ βαρείας: *Où* allez-vous? πρὸς τὸν σύνδεσμον ou ἤ, ἄνευ βαρείας: Jean *ou* Paul.

2. Τὸ que εἶνε ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, ἐπίρρημα ἢ σύνδεσμος. Τὸ que εἶνε *ἀναφορικὴ ἀντωνυμία* ὅταν εὑρίσκεται ἀντὶ τῶν lequel, laquelle, κλπ. : Voici la fleur *que* je préfère ἰδοὺ τὸ ἄνθος τὸ ὁποῖον προτιμῶ.—Τὸ que εἶνε *ἐπίρρημα,* ὅταν σημαίνῃ *πόσον: Que* la vertu est aimable! πόσον ἡ ἀρετὴ εἶνε ἀγαπητή!—Τὸ que εἶνε *σύνδεσμος,* ὅταν συνδέῃ δύο προτάσεις: Je désire *qu'* il vienne ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3. Τὸ si εἶνε ὁτὲ μὲν ἐπίρρημα, ὁτὲ δὲ σύνδεσμος. Τὸ si εἶνε *ἐπίρρημα* ὅταν σημαίνῃ *τόσον*: Il a plu *si* fort que la rivière a débordé ἔβρεξε τόσον δυνατά, ὥστε ὁ ποταμὸς ἐπλημμύρησεν. Il n'est pas *si* grand que moi δὲν εἶνε τόσον ὑψηλὸς ὅσον ἐγώ. —Τὸ si εἶνε *σύνδεσμος*, ὅταν συνδέῃ δύο προτάσεις: Je viendrai *si* vous le désirez θὰ ἔλθω ἐὰν ἐπιθυμῆτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

§ **228. Que.**—Ὁ σύνδεσμος que ἔχει διαφόρους χρήσεις, τῶν ὁποίων αἱ κυριώτεραι εἶνε αἱ ἑξῆς:

1ον Χρησιμεύει εἰς σύνδεσιν προτάσεων: Je crois *que* vous vous trompez νομίζω ὅτι ἀπατᾶσθε.

2ον Χρησιμεύει εἰς σχηματισμὸν τοῦ δευτέρου ὅρου τῆς συγκρίσεως (ἴδε § 64).

3ον Τίθεται ἐνίοτε *χρονικῶς* ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ *ὅτε, ἐνῷ*: Un matin *que* je sortais de très bonne heure πρωΐαν τινά, ἐνῷ ἐξηρχόμην λίαν ἐνωρίς.

4ον Τίθεται *ὑποθετικῶς* ἐν ἀρχῇ προτάσεως ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ *εἴτε*, συντασσόμενος μεθ' ὑποτακτικῆς: *Qu*'il vienne ou non, je ne m'en soucie pas εἴτε ἔλθῃ, εἴτε δὲν ἔλθῃ, ἀδιαφορῶ.

5ον Χρησιμεύει πολλάκις πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῶν συνδέσμων quand, depuis que, bien que, sans que, puisque, parce que, κλπ. [1]: *Quand* on est riche et *qu'* on est géné-

1 Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ que συντάσσεται μεθ' ὁριστικῆς ἢ ὑποτακτικῆς, καθ' ὅσον ὁ σύνδεσμος, τὸν ὁποῖον ἀντικαθιστᾷ, ἀπαιτεῖ ὁριστικὴν ἢ ὑποτακτικήν.

Θέμα.— Σύνδεσμοι.

1. Αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν φοβεῖται οὔτε τοὺς γονεῖς του οὔτε τοὺς διδασκάλους του. 2. Νομίζω ὅτι ἔχετε δίκαιον. 3. Ἀκούετε (προστακτ.) τοὺς διδασκάλους σας, διότι ἔχουν περισσοτέραν πεῖραν ἀπὸ σᾶς. 4. Μείνατε ἢ ἀναχωρήσατε. 5. Θὰ ὑπάγω νὰ ἴδω τὸν φίλον μου πρὶν ἀναχωρήσῃ. 6. Δὲν πιστεύομεν πλέον τὸν ψεύστην, καίτοι λέγει (subj. prés.) τὴν ἀλήθειαν. 7. Ὅταν τοῦ γράψετε ἢ (ὅταν) τοῦ ὁμιλήσετε, νὰ τὸν χαιρετίσετε ἐκ μέρους μου. 8. Ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν κάμετε, ὀφείλετε νὰ ἐργασθῆτε πολὺ πρὶν γίνετε ἄξιος τῆς (mériter mon) συγγνώμης μου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

reux, on compte beaucoup d'amis ὅταν εἶνέ τις πλούσιος καὶ μεγαλόδωρος, ἔχει πολλοὺς φίλους. *Bien qu'*il soit jeune et *qu'* il soit bien portant, il ne veut pas travailler καίτοι εἶνε νέος καὶ ὑγιής, δὲν θέλει νὰ ἐργασθῇ.

§ **229. Quoique, quoi que.**—Ὁ σύνδεσμος quoique *καίτοι*, γράφεται ὡς μία λέξις: J'irai vous voir, *quoique* je sois malade θὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἴδω, καίτοι εἶμαι ἀσθενής.

Ἡ φράσις quoi que *ὁ,τιδήποτε*, γράφεται διὰ δύο λέξεων: *Quoi que* vous puissiez dire, vous ne me convaincrez pas ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν δυνηθῆτε νὰ εἴπητε, δὲν θὰ μὲ πείσετε.

§ **230. Quand, quant à.**—Ὁ σύνδεσμος quand *ὅτε, ὅταν*, γράφεται μὲ d: Je partirai *quand* j'aurai fini θ' ἀναχωρήσω ὅταν θὰ ἔχω τελειώσει.

Τὸ quant à εἶνε περιφραστικὴ πρόθεσις καὶ σημαίνει *ὡς πρός*: *Quant à* cette affaire, je m'en inquiète peu ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὀλίγον ἀνησυχῶ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ. DE L'INTERJECTION.

§ **231.** Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα εἶνε:
Ὀδύνης: Ah! aïe! ahi! hélas! ἄ! ὤχ! φεῦ!
Χαρᾶς: Ah! bon! καλά!
Φόβου: Ha! hé! ho! ἄ! ὤ! φεῦ!
Ἀποστροφῆς: Fi! φεῦ!
Θαυμασμοῦ: Oh! ah! ἄ! ὤ!
Ἐκπλήξεως: Ha! ὤ!
Προσκλήσεως: Hé! holà! αἴ!
Προσοχῆς: Holà! gare! πρόσεξε!
Σιγῆς: Chut! σίγα! σιωπή!

§ **232.** Πλεῖσται λέξεις εἶνε ἐν χρήσει κατὰ σύμπτωσιν ὡς ἐπιφωνήματα, οἷον Allons! ἄγωμεν! δεῦτε! bon! καλά! ciel! οὐρανέ! paix! εἰρήνη! ἡσυχία! silence! σιωπή! κλπ.

§ **233.** Τὰ κυριώτερα *περιφραστικὰ ἐπιφωνήματα* (locutions interjectives) εἶνε: fi donc! ἄπαγε! eh bien! λοιπόν! grand Dieu! Θεέ μου! juste ciel! δίκαιε οὐρανέ! tout beau! σιγά ἀγάλια! κλπ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩν ΑΣΚΗΣΕΩΝ

A.

abattre, καταπαύω.
abondance, f. ἀφθονία.
absence, f. ἀπουσία.
absent, ἀπών.
absolument, ἀπολύτως· ἐξάπαντος.
abstenir (s'), ἀπέχω.
abuser, καταχρῶμαι.
accomplir, ἐκτελῶ.
accumuler, συσσωρεύω.
accusé, m. κατηγορούμενος.
acheter, ἀγοράζω.
action, f. πρᾶξις.
adjectif, m. ἐπίθετον.
admiration, f. θαυμασμός.
admirer, θαυμάζω.
adopter, υἱοθετῶ.
adresse, f. διεύθυνσις ἐπιστολῆς. || πανουργία.
adresser, ἀπευθύνω.
affaire, f. ὑπόθεσις, ἐργασία.
affronter, ἀντιμετωπίζω. || ἀψηφῶ.
âge, m. ἡλικία.
âgé, ἡλικιωμένος.
agir, ἐνεργῶ, πράττω.
agréable, εὐχάριστος.
aile, f. πτέρυξ.
aimant, m. μαγνήτης.
air, m. ἀήρ. || ὕφος.
alarmant, τρομακτικός.
aller, πηγαίνω.
âme, f. ψυχή.
amer, πικρός.
ami, m. φίλος.
amiral, m. ναύαρχος.
amusant, τερπνός, διασκεδαστικός.
an, m. ἔτος.
âne, m. ὄνος.
Angleterre, f. Ἀγγλία.
animal, m. ζῶον.
année, f. ἐνιαυτός.
annoncer, ἀγγέλλω.
antique, ἀρχαῖος.
antiquité, f. ἀρχαιότης.
apercevoir, παρατηρῶ.
apparition, f. ἐμφάνισις.
appartenir, ἀνήκω.
appeler, καλῶ.
appliqué, ἐπιμελής.
apporter, φέρω.
apprendre, ἀναγγέλλω· διδάσκω. || μανθάνω.
approche, f. προσέγγισις.
approcher, προσεγγίζω.
après-midi, m. ἀπόγευμα.
Arabe, Ἄραψ.
arc-en-ciel, m. οὐράνιον τόξον.
ardeur, f. ζῆλος, ζέσις.
argent, m. ἄργυρος. || χρήματα.
armée, f. στρατός.
arrêter, σταματῶ. || συλλαμβάνω. || s'—, ἵσταμαι, σταματῶ.
arroser, ποτίζω.
artiste, καλλιτέχνης, -ις.
assemblée, f. συνάθροισις.
assister, βοηθῶ.
assuré, βέβαιος, ἀσφαλής. || θαρραλέος.
attaquer, προσβάλλω.
atteindre, βάλλω, κτυπῶ. || φθάνω εἴς τινα σκοπόν.
atteler, ζευγνύω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

attendre, ἀναμένω.
attentif, προσεκτικός.
attirer, ἐφέλκω· ἐπισπῶμαι.
attristé, περίλυπος.
aujourd'hui, σήμερον.
aussi, ἐπίσης.
autant, τοσοῦτον, τόσον.
auteur, m. αὐτουργός, ἐκτελεστής. || συγγραφεύς.
autre, ἄλλος.
autrefois, ἄλλοτε.
avancer καὶ s'—, προχωρῶ, προβαίνω.
avant-coureur, m. πρόδρομος. || προμήνυμα.
avant-hier, προχθές.
avare, φιλάργυρος.
avenir, m. μέλλον.
avenue, f. δενδροστοιχία.
aveugler, ἐκτυφλῶ.
avidement, ἀπλήστως.
avoine, f. βρώμη.
avouer, ὁμολογῶ.
avril, m. ὁ Ἀπρίλιος.

B.

bague, f. δακτύλιος.
balancer, ταλαντεύομαι.
balle, f. ἐμπορ. δέμα (μπάλλα).
banc, m. κάθισμα.
bandeau, m. διάδημα, πέπλος.
bataille, f. μάχη.
bavard, φλύαρος.
beau, bel, ὡραῖος.
beaucoup, πολύ.
beauté, f. καλλονή.
berger, m. ποιμήν.
besoin, m. ἀνάγκη.
bestiaux, m. pl. κτήνη, ζῶα.
bien, m. τὸ ἀγαθόν. || ἐπίρ. καλῶς. || μετ' οὐσιαστικοῦ μεσολαβοῦντος ὁριστ. ἄρθρου: πολύς, πολλή, πολύ, πολλοί, κλπ.
bienfait, m. εὐεργέτημα, εὐεργεσία.
bienfaiteur, m. εὐεργέτης.
bière, f. ζῦθος.
blanc, λευκός.
blé, m. σῖτος.
blesser, πληγώνω.
bleu, κυανοῦς.
blond, ξανθός.
bœuf, m. βοῦς.
bois, m. ξύλον. || δάσος.
boisson, f. ποτόν.
bonheur, m. εὐτυχία.
bonté, f. ἀγαθότης, καλωσύνη. || —s, εὐεργετήματα.
bord, m. ὄχθη.
bouche, f. στόμα.
boulanger, m. ἀρτοποιός.
bouquet, m. ἀνθοδέσμη.
bourse, f. χρηματιστήριον.
boussole, f. μαγνητικὴ πυξίς.
braconnier, m. λαθροθήρας.
brave, ἀνδρεῖος.
bravoure, f. ἀνδρεία.
briller, λάμπω.
brosser, βουρτσίζω.
broyer, συντρίβω.
bruit, m. κρότος, θόρυβος.
brutal, κτηνώδης.

C.

cahier, m. τετράδιον.
caisse, f. κιβώτιον.
calculer, ὑπολογίζω.
campagne, f. ἐξοχή.
canal, m. διῶρυξ.
canif, m. κονδυλομάχαιρον.
cardinal (ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν), ἀπόλυτος.
carnet, m. σημειωματάριον.
ceinture, f. ζώνη.
céleste, οὐράνιος.
cent, ἑκατόν.
centaine, f. ἑκατοντάς.
central, κεντρικός.
cerf-volant, m. χάρτινος ἀετὸς τῶν παιδίων.
cerise, f. κεράσιον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

cerisier, m. κερασέα.
certes, βεβαίως.
certain, τις.
César, ὁ Καῖσαρ.
cesse (sans —), ἀδιακόπως.
cesser, παύω.
chacun, ἕκαστος.
chaise, f. κάθισμα.
chambre, f. δωμάτιον.
chameau, m. κάμηλος.
champ, m. ἀγρός.
champignon, m. ἀμανίτης.
chant, m. ἄσμα.
chanter, ἄδω.
chaque, ἕκαστος.
charitable, φιλάνθρωπος.
charité, f. ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη.
Charles, ὁ Κάρολος.
charmant, θελκτικός.
charretier, m. καρραγωγεύς.
chat, m. γαλῆ.—tigre, αἰλουροτίγρις.
chaud, θερμός. || οὐσ. ζέστη.
chef-d'œuvre, m. ἀριστούργημα.
chemin, m. ὁδός.
cher, ἀκριβός. || ἐπίρ. ἀκριβά.
chercher, ζητῶ, ἐρευνῶ.
cheval, m. ἵππος.
cheveux, m. pl. κόμη, μαλλιά.
chien, m. κύων.
chien-loup, m. κυνόλυκος.
choisir, ἐκλέγω.
chose, f. πρᾶγμα.
Cicéron, ὁ Κικέρων.
ciel, m. οὐρανός.
circuler, κυκλοφορῶ.
clair (ἐπὶ χρώματος), ἀνοικτός.
clef, f. κλειδί.
code, m. κῶδιξ.
cœur, m. καρδία.
combat, m. μάχη.
combattre, μάχομαι.
combien, πόσον. — de, πόσος.
commander, διατάσσω, παραγγέλλω. || διοικῶ.
comme, ὡς, καθώς. || πόσον.
commencer, ἀρχίζω.
commerce, m. ἐμπόριον.
commissaire (de police), m. ἀστυνόμος.
complet, πλήρης, ἐντελής.
comprendre, ἐννοῶ.
concert, m. συναυλία.
concevoir, συλλαμβάνω. || διανοοῦμαι.
conciliant, διαλλακτικός.
conclure, περαίνω, κλείω.
conduire, ὁδηγῶ.
conduite, f. διαγωγή.
congédier, ἀποπέμπω.
connaître, γινώσκω.
consacrer, ἀφιερῶ.
conscience, f. συνείδησις.
conseil, m. συμβουλή.
consentir, συναινῶ.
considérer, θεωρῶ.
contempler, θεωρῶ προσεκτικῶς, ἐπισκοπῶ.
content, εὐχαριστημένος.
contenter, εὐχαριστῶ.
contrée, f. χώρα.
contre-porte, f. δεύτερον θυρόφυλλον.
contribuer, συντελῶ.
coq, m. ἀλέκτωρ.
Corneille, ὁ Κορνήλιος.
corps, m. σῶμα.
correspondance, f. ἀλληλογραφία.
corriger, διορθώνω.
côté (de tous—s), πανταχόθεν.
coucher, κατακλίνομαι.
coucou, m. κόκκυξ.
couler, ῥέω.
couleur, f. χρῶμα.
courage, m. θάρρος, ἀνδρεία.
courageux, θαρραλέος.
courbé, κυρτός.
courir, τρέχω.
cousin, m. ἐξάδελφος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

couteau, m. μαχαίριον.
coûter, στοιχίζω.
couvert, κεκαλυμμένος.
crayon, m. μολυβδοκόνδυλον.
crime, m. ἔγκλημα.
croire, πιστεύω.
cruel, σκληρός.
cuire, ψήνω. || ψήνομαι.
cuisant, καυστικός, ἀλγεινός.
cultivateur, m. γεωργός.
cultiver, καλλιεργῶ.

D.

danger, m. κίνδυνος.
danser, χορεύω.
date, f. ἡμερομηνία.
davantage, περισσότερον.
déborder, πλημμυρῶ.
décerner, ἀπονέμω.
déchirer, σχίζω, ξεσχίζω.
découdre, ξηλώνω.
découvrir, ἀνακαλύπτω.
décrire, περιγράφω.
déduire, ἀφαιρῶ.
défaite, f. ἧττα.
défaut, m. ἐλάττωμα.
défendre, ὑπερασπίζω. || ἀπαγορεύω.
déjà, ἤδη.
déjeuner, m. πρόγευμα.
délicieux, ἡδύς, τερπνός.
demain, αὔριον.
demander, ζητῶ.
demeurer, κατοικῶ.
dépêcher (se), σπεύδω.
dépendre, ἐξαρτῶμαι.
dépense, f. δαπάνη.
déplaire, ἀπαρέσκω.
depuis, ἀπὸ (χρον.). || —que, ἀφ' ὅτου.
dernier, τελευταῖος. || l'année —ère, πέρυσι.
désagréable, δυσάρεστος.
descendre, καταβαίνω. || κατάγομαι.
désert, ἔρημος.
déshonneur, m. ἀτιμία.
désirer, ἐπιθυμῶ.
désobéir, ἀπειθῶ.
désoler, ἐρημῶ.
déteindre, ξεβάφω.
devant, ἐμπρός.
devise, f. ἔμβλημα.
devoir, m. καθῆκον. || θέμα.
devoir, ὀφείλω.
dévouement, m. ἀφοσίωσις.
dictionnaire, m. λεξικόν.
Dieu, m. ὁ Θεός.
différent, διάφορος.
difficile, δύσκολος.
digne, ἄξιος.
dimanche, m. ἡ Κυριακή.
dîner, m. γεῦμα.
dîner, γευματίζω.
dire, λέγω.
discussion, f. συζήτησις.
disparaître, ἐξαφανίζομαι.
disputer (se), φιλονεικοῦμεν πρὸς ἀλλήλους.
dissoudre, διαλύω.
distraire (se), διασκεδάζω.
divin, θεῖος.
docile, εὐπειθής, εὐάγωγος.
doigt, m. δάκτυλος.
domestique, οἰκιακός, κατοικίδιος. || οὐσ. ὑπηρέτης.
donner, δίδω.
doré, χρυσοῦς.
doublure, f. ὑπόρραμμα, φόδρα.
doucement, ἠρέμα.
doute, m. ἀμφιβολία.
doux, γλυκύς. || ἤπιος.
drame, m. δρᾶμα.
drap, m. ἐριοῦχον, τσόχα.
droit, ἐπ. εὐθύς.
droit, m. δικαίωμα.
dur, σκληρός.

E.

eau, f. ὕδωρ.
éblouir, ἐκθαμβῶ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

échapper, διαφεύγω.
échouer, ἀποτυγχάνω.
éclair, m. ἀστραπή.
écolier, m. μαθητής.
écorce, f. φλοιός.
écouter, ἀκούω.
écraser, συντρίβω. || ἀφανίζω.
écrire, γράφω.
effet, m. ἀποτέλεσμα. || en —, πράγματι.
effort, m. ἀγών, προσπάθεια.
effrayer, ἐκφοβίζω.
égal, ἴσος.
église, f. ἐκκλησία.
élégant, κομψός.
élève, m. μαθητής.
élevé, ὑψηλός.
élever, τρέφω. || ἀνατρέφω.
émouvoir, συγκινῶ.
empire, m. κράτος, αὐτοκρατορία.
employer, μεταχειρίζομαι.
encombrer, πληρῶ, γεμίζω.
encourager, ἐνθαρρύνω.
encrier, m. μελανοδοχεῖον.
endormir (s'), ἀποκοιμῶμαι.
endroit, m. μέρος.
enfin, ἐπὶ τέλους.
enfuir (s'), φεύγω.
engagement, m. συμφωνία.
engager, ἄρχομαι (μάχης), συνάπτω.
ennemi, ἐπ. ἐχθρικός. || οὐσ. ἐχθρός.
énorme, μέγιστος.
ensemble, ὁμοῦ, μαζί.
ensuite, ἔπειτα.
entendre, ἀκούω.
entier, ὁλόκληρος.
entre, μεταξύ.
entrée, f. εἴσοδος.
entrer, εἰσέρχομαι.
enveloppe, f. φάκελλος.
envie, f. φθόνος.
envoyer, στέλλω.
épais, πηκτός.
épée, f. ξίφος.
épineux, ἀκανθώδης.
épouvantail, m. φόβητρον.
éruption, f. ἔκρηξις.
escarpé, ἀπόκρημνος.
escompte, m ἔκπτωσις.
espace, m. διάστημα.
espérance, f. ἐλπίς.
espérer, ἐλπίζω.
esprit, m. πνεῦμα.
essouffler, ποιῶ ἀσθματικόν.
essuie-main, m. χειρόμακτρον.
estime, f. ἐκτίμησις.
estimer, ἐκτιμῶ.
estomac, m. στόμαχος.
été, m. θέρος.
éteindre, σβήνω.
éternel, αἰώνιος.
étoffe, f. ὕφασμα.
étoile, f. ἀστήρ.
étonner, ἐκπλήττω.
étranger, ξένος.
étudier, μελετῶ.
évaporer (s'), ἐξατμίζομαι.
événement, m. συμβάν.
examen, m. ἐξέτασις.
excellent, ἐξαίρετος.
exclure, ἀποκλείω.
exécuter, ἐκτελῶ.
exemple, m. παράδειγμα.
exercice, m. ἄσκησις.
exhaler, ἀποπνέω.
explorer, ἐξερευνῶ.
extrême, ἄκρος, μέγιστος.

F.

fabriquer, κατασκευάζω.
face à face, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.
facilement, εὐκόλως.
façon, f. τρόπος.
faiblesse, f. ἀτονία.
faire, πράττω, κάμνω.
fait, m. συμβάν, γεγονός.
falloir, δεῖ, πρέπει.
famille, f. οἰκογένεια.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

famine, f. λιμός.
fardeau, m. φορτίον· βάρος.
faucher, θερίζω.
faute, f. σφάλμα, λάθος. || — de, ἐλλείψει.
faux, ψευδής. || κίβδηλος.
feindre, προσποιοῦμαι.
félicitations, f. συγχαρητήρια.
félicité, f. εὐδαιμονία.
fenêtre, f. παράθυρον.
fer, m. σίδηρος.
fermer, κλείω.
fête, f. ἑορτή.
feu, m. πῦρ.
fidèle, πιστός.
fier, ὑπερήφανος.
figue, f. σῦκον.
figure, f. μορφή.
figurer (se), φαντάζομαι.
fil, m. κλωστή.
fille, f. κόρη.
fin, λεπτός.
final, τελευταῖος, τελικός.
finir, τελειώνω.
flanc, m. κλιτὺς (ὄρους).
flatterie, f. κολακεία.
fléau, m. μάστιξ.
fleur, f. ἄνθος.
fleuve, m. ποταμός.
flot, m. κῦμα.
flotte, f. στόλος.
fois, f. φορά. || à la—, συγχρόνως.
fonctionnaire, m. δημόσιος ὑπάλληλος.
fond, m. τὸ βάθος, ὁ βυθός.
fondateur, m. ἱδρυτής.
force, f. δύναμις.
forêt, f. δάσος.
former, σχηματίζω.
fort, ἰσχυρός. || ἐπίρ. λίαν.
fortifier, ἐνισχύω, τονῶ.
fortune, f. τύχη. || πλοῦτος, περιουσία.
foule, f. πλῆθος.
fournir, παρέχω, προμηθεύω.
foyer, m. ἑστία.
frais, δροσερός.
France, f. Γαλλία.
franchement, εἰλικρινῶς.
frappant, θαυμαστός.
fréquenter, συναναστρέφομαι.
froid, m. ψῦχος.
fromage, m. τυρός.
fruit, m. καρπός.
fuir, (ἀπο)φεύγω.
fumée, f. καπνός.
fumer, καπνίζω.
funeste, ὀλέθριος.
fureur, f. μανία. || μεγάλη ὀργή.

G.

gagner, κερδίζω.
garçon, m. παῖς, ἀγόρι.
gare, f. σταθμὸς (σιδηροδρ.).
général, m. στρατηγός.
général (en), γενικῶς.
généralement, γενικῶς.
gens, f. pl. ἄνθρωποι.
glacial, παγωμένος.
globe, m. γῆϊνη σφαῖρα, γῆ.
gloire, f. δόξα.
gourmand, λαίμαργος.
gravir, ἀναρριχῶμαι.
gravité, f. βαρύτης. || σπουδαιότης.
grec, ἑλληνικός. || οὐσ. Ἕλλην.
grève, f. ἀπεργία. || se mettre en —, ἀπεργῶ.
gronder, βρέμω, βροντῶ.
gros, χονδρός. || μέγας.
guérir, θεραπεύω.
guerre, f. πόλεμος.

H.

habit, m. ἔνδυμα.
habiter, κατοικῶ.
habituel, συνήθης.
habituer, συνειθίζω (τινά).
haie, f. φράκτης.
haine, f. μῖσος.
hâter (se), σπεύδω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

hebdomadaire, ἑβδομαδιαῖος.
hélas! φεῦ!
herbe, f. βοτάνη.
héroïque, ἡρωϊκός.
héros, m. ἥρως.
hésiter, διστάζω.
heure, f. ὥρα. || tout à l'—, πρὸ ὀλίγου.
heureux, εὐτυχής.
hier, χθές.
hirondelle, f. χελιδών.
hiver, m. χειμών.
honnête, τίμιος.
honneur, m. τιμή.
honorablement, ἐντίμως.
honorer, τιμῶ.
honteux, ἐπονείδιστος.
hôpital, m. νοσοκομεῖον.
huile, f. ἔλαιον.
huître, f. ὄστρεον, στρεῖδι.
humain, ἀνθρώπινος.
humanité, f. ἀνθρωπότης.

I.

ici, ἐδῶ.
ignorant, ἀμαθής.
ignorer, ἀγνοῶ.
île, f. νῆσος.
immédiatement, ἀμέσως.
immortel, ἀθάνατος.
implacable, ἀδυσώπητος.
importance, f. σπουδαιότης.
important, σπουδαῖος.
impôt, m. φόρος.
inaltérable, ἀναλλοίωτος.
inanimé, ἄπνους.
indigner, κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν, παροργίζω.
indiquer, δεικνύω.
indisposé, ἀδιάθετος.
indulgent, ἐπιεικής.
infirmier, m. νοσοκόμος.
injuste, ἄδικος.
injustice, f. ἀδικία.
inquiet, ἀνήσυχος.
inscrire, ἐγγράφω.
instant, m. στιγμή.
instruire, διδάσκω.
intempérance, f. ἀκρασία, ἀκολασία.
interdire, ἀπαγορεύω.
intéressant, ἐνδιαφέρων, εὐχάριστος.
intérêt, m. συμφέρον.
interruption, f. διακοπή.
intrépide, ἀτρόμητος.
intrépidité, f. τὸ ἀτρόμητον, ἀφοβία.
inutile, ἀνωφελής, ἄχρηστος.
invention, f. ἐφεύρεσις.
invitation, f. πρόσκλησις.
irriter, παροργίζω, ἐρεθίζω.
issu, καταγόμενος.

J.

jambe, f. κνήμη.
Jeanne, ἡ Ἰωάννα.
joie, f. χαρά.
joli, κομψός, ὡραῖος.
jouer, παίζω.
jour, m. ἡμέρα. || tous les —s, ὁσημέραι.
journal, m. ἐφημερίς.
journalier, ἡμερήσιος.
journée, f. ἡμέρα.
juge, m. δικαστής.
juste, δίκαιος.
justice, f. δικαιοσύνη.

L.

laborieux, φιλόπονος.
labourer, ἀροτριῶ.
laisser, ἀφήνω.
lait, m. γάλα.
laitier, m. γαλακτοπώλης.
langue, f. γλῶσσα.
laver, πλύνω.
leçon, f. μάθημα.
lecture, f. ἀνάγνωσμα.
légende, f. παράδοσις, θρῦλος.
léger, ἐλαφρός. || —vêtu, ἐλαφρῶς ἐνδεδυμένος.
légumes, m. pl. λαχανικά.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

lentement, βραδέως.
lettre, f. ἐπιστολή.
lever (se), ἐγείρομαι.
levier, m. μοχλός.
liberté, f. ἐλευθερία.
lieu, m. μέρος.
lieue, f. λεύγη, λεῦγα.
ligne, f. γραμμή.
liquide, m. ὑγρόν.
livre, m. βιβλίον.
livrer, συνάπτω (μάχην).
locataire, m. ἐνοικιαστής.
loi, f. νόμος.
long, μακρός.
longtemps, ἐπὶ πολύ.
Louis, ὁ Λουδοβῖκος.
loup, m. λύκος.
lourd, βαρύς.
lucratif, ἐπικερδής.
luire, λάμπω.
lumière, f. φῶς.

M.

machine, f. μηχανή.
magnanerie, f. μεταξοσκωληκο-
main, f. χείρ. [τροφεῖον.
maintenant, τώρα.
maître, m. διδάσκαλος. || κυρίαρχος.
mal, m. τὸ κακόν. || ἄλγος, πόνος·
avoir —, ἀλγῶ. || ἐπίρ. κακῶς.
malade, ἀσθενής.
malheur, m. δυστυχία.
malheureux, δυστυχής.
malsain, νοσηρός.
manger, τρώγω.
manière, f. τρόπος.
marchand, m. ἔμπορος.
marcher, βαδίζω, περιπατῶ.
mare, f. τέλμα.
marguerite, f. λευκάνθεμον.
Mars, m. Μάρτιος. || ὁ Ἄρης.
matelot, m. ναύτης.
matin, m. πρωΐα.
matinée, f. προμεσημβρία.
mauvais, κακός.
maxime, f. ἀξίωμα.
méchant, κακός.
mécontent, δυσηρεστημένος.
médecin, m. ἰατρός.
médire, κακολογῶ.
meilleur, καλύτερος.
même, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.
|| en — temps, ταυτοχρόνως.
ménage, m. οἰκογένεια. || ἀνδρό-
mensonge, m. ψεῦδος. [γυνον.
mentir, ψεύδομαι.
méridional, μεσημβρινός, νότιος.
mérite, m. ἀξία.
mériter, εἶμαι ἄξιος, ἀξίζω.
merveille (à), θαυμάσια.
merveilleux, θαυμάσιος.
miel, m. μέλι.
mieux, καλύτερον.
mineur, m. μεταλλευτής.
misère, f. ἀθλιότης, δυστυχία.
mobile, m. μτφ. ἐλατήριον.
mode, f. συρμὸς (μόδα).
modeste, μετριόφρων.
modestie, f. μετριοφροσύνη.
moineau, m. στρουθίον.
mois, m. μήν.
moissonneur, m. θεριστής.
moitié (à), κατὰ τὸ ἥμισυ.
moment, m. στιγμή.
monde, m. κόσμος.
montagne, f. ὄρος.
montrer, δεικνύω.
monument, m. μνημεῖον.
moral, ἠθικός.
mort, f. θάνατος.
mot, m. λέξις.
motif, m. αἰτιολογία.
mourir, ἀποθνήσκω.
mouton, m. πρόβατον.
mugir, μυκῶμαι.
multiplier, πολλαπλασιάζω, -ομαι.

N.

natal, γενέθλιος.
nature, f. φύσις.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

navigateur, m. θαλασσοπόρος.
nerveux, νευρώδης, ρωμαλέος.
niais, μωρός, εὐήθης.
nid, m. φωλεά.
noir, μέλας.
noisette, f. λεπτοκάρυον.
nom, m. ὄνομα.
nombre, m. ἀριθμός.
nombreux, πολυάριθμος.
nord, m. βορρᾶς.
nourrir, τρέφω.
nourriture, f. τροφή.
nouveau, νέος. || de —, πάλιν.
nouvelle, f. εἴδησις.
noyer (se), πνίγομαι.
nu, γυμνός.
nuée, f. μτφ. σμῆνος.
nuire, βλάπτω.
nuisible, βλαβερός.
numéral, ἀριθμητικός.

O.

obéir, ὑπακούω.
obéissance, f. ὑπακοή.
obéissant, εὐπειθής.
objet, m. ἀντικείμενον.
obligeant, ὑποχρεωτικός, φιλόφρων.
obtenir, λαμβάνω, ἐπιτυγχάνω.
occasion, f. εὐκαιρία.
odeur, f. ὀσμή.
odorant, odoriférant, εὐώδης.
œillet, m. γαρύφαλλον.
œuf, m. ὠόν.
officier, m. ἀξιωματικός.
oiseau, m. πτηνόν.— mouche, μυιοτρόχιλος (πτηνόν).
ombrager, σκιάζω.
ombre, f. σκιά. || σκότος.
on, ἀντων. ἀόρ. τις, τινες.
oncle, m. θεῖος.
opération, f. ἐγχείρισις.
opinion, f. γνώμη.
or, m. χρυσός.
orage, m. θύελλα.
ordinaire (d'), συνήθως.
ordinairement, συνήθως.
ordinal (ἐπὶ ἀριθμητικῶν), ταοrdonner, διατάσσω. [κτικός.
orgueilleux, ὑπερήφανος.
oriental, ἀνατολικός.
ornement, m. κόσμημα.
orphelin, ὀρφανός.
oublier, λησμονῶ.
ouvert, ἀνοικτός.
ouvrage, m. ἔργον.
ouvrier, m. ἐργάτης.
ouvrir, ἀνοίγω.

P.

pain, m. ἄρτος.
paix, f. εἰρήνη.
palais, m. ἀνάκτορον.
pâle, ὠχρός. || (ἐπὶ χρωμάτων) ἀνοικτός.
panier, m. κάνιστρον.
paquet, m. δέμα.
paraître, φαίνομαι.
parapluie, m. ὀμβρέλλα.
parcourir, διατρέχω.
pardonner, συγχωρῶ.
parents, m. pl. γονεῖς.
paresseux, ὀκνηρός.
parfait, τέλειος.
parfaitement, ἄριστα.
parfum, m. ἄρωμα.
parler, ὁμιλῶ.
parole, f. λόγος, λέξις.
part, f. μέρος.
partie, f. μέρος.
partir, ἀναχωρῶ.
parvenir, κατορθώνω.
pas, m. βῆμα.
passer, διέρχομαι. || διάγω.
passion, f. πάθος.
patience, f. ὑπομονή.
patient, ὑπομονητικός.
patron, m. προϊστάμενος.
payer, πληρώνω.
pays, m. χώρα, τόπος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

paysan, m. χωρικός.
peindre, βάφω. || ζωγραφίζω.
peintre, m. ζωγράφος.
pendant, πρ. ἐν, κατά. || — que, ἐνῷ.
penser, σκέπτομαι. || φρονῶ.
percepteur, m. εἰσπράκτωρ.
percevoir, εἰσπράττω.
perdre, χάνω.
périr, ἀπόλλυμαι.
permettre, ἐπιτρέπω.
personne, f. ἄνθρωπος. || ἀντων. οὐδείς.
perte, f. ἀπώλεια.
peuple, m. λαός.
peuplé, πολυάνθρωπος.
peur, f. φόβος.
piano, m. κλειδοκύμβαλον.
pièce, f. τεμάχιον. || νόμισμα.
pied, m. πούς.
place, f. θέσις.
placer, τοποθετῶ.
plaindre, οἰκτείρω, συμπονῶ. || se —, παραπονοῦμαι.
plaire, ἀρέσκω.
plaisir, m. ἡδονή, τέρψις, εὐχαρίστησις.
plante, f. φυτόν.
planter, φυτεύω.
plat, ἐπίπεδος.
pleurer, κλαίω.
pleuvoir, βρέχει.
plomb, m. μόλυβδος.
pluie, f. βροχή.
plume, f. γραφίς.
plus, πλέον, μᾶλλον.
plusieurs, πολλοί, πλεῖστοι.
pluvieux, βροχερός.
poète, m. ποιητής.
poindre, ὑποφώσκω.
point, οὐδόλως, ποσῶς.
poitrine, f. στῆθος.
poli, εὐγενής.
police, f. ἀστυνομία.
pomme, f. μῆλον. || — de terre, γεώμηλον.
porte, f. θύρα.
porter, φέρω. || se — (ἐπὶ ὑγείας) ἔχω, εἶμαι.
portier, m. θυρωρός.
posséder, κατέχω.
possible, δυνατός.
poule, f. ὄρνις.
pousser, φύομαι.
poussière, f. κόνις, κονιορτός.
poussin, m. νεοσσός.
pouvoir, δύναμαι.
prairie, f. λειμών.
pré, m. λειμών.
précieux, πολύτιμος.
prédire, προλέγω.
préférence, f. προτίμησις.
préférer, προτιμῶ.
premier, πρῶτος.
prendre, λαμβάνω.
préparer, παρασκευάζω.
prescrire, παραγγέλλω (ἐπὶ ἰατροῦ).
présence (en), ἐνώπιον.
présent, m. δῶρον.
présent (à), τώρα.
préserver, προφυλάττω.
presqu'île, f. χερσόνησος.
pressé, βιαστικός.
prêt, ἕτοιμος.
prétendre, διατείνομαι.
prêter, δανείζω.
prêtre, m. ἱερεύς.
prévenir, εἰδοποιῶ.
prier, παρακαλῶ.
prière, f. προσευχή.
printemps, m. ἔαρ.
prix, m. τιμή.
probablement, πιθανῶς.
prochain, προσεχής.
produire, παράγω. || προξενῶ.
professeur, m. καθηγητής.
profession, f. ἐπάγγελμα.
profondément, βαθέως.
progrès, m. πρόοδος.
promesse, f. ὑπόσχεσις.
promettre, ὑπόσχομαι.
prononcer, προφέρω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

prophète, m. προφήτης.
propre, καθαρός.
propriété, f. ἰδιότης.
prospérité, f. εὐτυχία.
provenir, προέρχομαι.
Providence, f. Πρόνοια.
prudemment, συνετῶς.
prudence, f. φρόνησις, σύνεσις.
public, δημόσιος, κοινός.
puissant, ἰσχυρός.
punir, τιμωρῶ.
pur, καθαρός. ‖ ἁγνός.

Q.

quart (d'heure), m. τέταρτον τῆς [ὥρας.
quelquefois, ἐνίοτε.
question, f. ἐρώτησις.

R.

Racine, ὁ Ρακίνας.
raconter, διηγοῦμαι.
raisin, m. σταφυλή.
raison, f. δίκαιον.
rapidement, ταχέως.
rappeler (se), ἐνθυμοῦμαι.
rapporter, μτφ. ἀποκομίζω.
ravir, ἁρπάζω.
rayon, m. ἀκτίς.
recevoir, λαμβάνω.
réchauffer, θάλπω, θερμαίνω.
récolter, συγκομίζω.
récolte, f. συγκομιδή.
recommandation, f. σύστασις.
récompense, f. ἀνταμοιβή.
reconduire, προπέμπω.
reconnaître, ἀναγνωρίζω.
recoudre, ξαναρράπτω.
récréer, τέρπω, διασκεδάζω.
redire, ἐπαναλέγω.
refaire, ξανακάμνω.
réfléchir, σκέπτομαι.
reflet, m. ἀντανάκλασις.
regard, m. βλέμμα.
régiment, m. σύνταγμα.
région, f. χώρα.
régner, βασιλεύω.
regretter, λυποῦμαι.
relation, f. σχέσις.
religieux, θρησκευτικός.‖εὐλαβής.
relire, ἀναγινώσκω πάλιν.
remède, m. φάρμακον.
remerciement, m. εὐχαριστία.
remontrance, f. παραίνεσις, ἐπί- [πληξις.
remords, m. τύψις.
renaître, ἀναγεννῶμαι.
renard, m. ἀλώπηξ.
rencontrer, συναντῶ.
rendre, καθιστῶ.
renseigner, πληροφορῶ.
repas, m. γεῦμα, δεῖπνον.
repentant, μετανοῶν.
répondre, ἀπαντῶ.
réponse, f. ἀπάντησις.
reposer (se), ἀναπαύομαι.
résolument, ἀποφασιστικῶς.
respect, m. σέβας.
respecter, σέβομαι.
respirer, ἀναπνέω.
responsabilité, f. εὐθύνη.
rester, μένω.
retard, m. ἀργοπορία.
retomber, μεταπίπτω.
retrouver, ἐπανευρίσκω.
réussir, ἐπιτυγχάνω· κατορθώνω.
revenir, ἐπανέρχομαι.
reverdir, ἀναθάλλω.
revêtir, περιβάλλομαι.
revivre, ἀναζῶ.
revoir, ἐπαναβλέπω.
riche, πλούσιος.
richesse, f. πλοῦτος.
rideau, m. παραπέτασμα.
ridicule, γελοῖος.
rire, γελῶ.
rival, m. ἀντίζηλος.
rivière, f. ποταμός.
robe, f. ἐσθής, φόρεμα.
robuste, εὔρωστος.
roi, m. βασιλεύς.
rose, f. ῥόδον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

rosier, m. ροδῆ.
royal, βασιλικός.
rue, f. ὁδός.
ruines, f. pl. ἐρείπια.
ruse, f. πανουργία, δόλος.

S.

sage, φρόνιμος.
sagesse, f. σύνεσις.
saisir, δράττομαι.
salon, m. αἴθουσα.
salut, m. σωτηρία.
sans, ἄνευ. || — cesse, ἀδιακόπως.
santé, f. ὑγεία.
satisfaire, εὐαρεστῶ.
sauvage, ἄγριος.
sauver, σώζω.
sauveur, m. σωτήρ.
savoir, γινώσκω.
scène, f. σκηνή.
scie, f. πρίων.
science, f. ἐπιστήμη.
scier, πριονίζω.
sec, ξηρός.
secourir, βοηθῶ.
Seigneur, m. ὁ Κύριος, ὁ Θεός.
semaine, f. ἑβδομάς.
sembler, φαίνομαι.
sentir, αἰσθάνομαι. || —bon, εὐω-
séparer, χωρίζω. [διάζω.
serpent, m. ὄφις.
servir, χρησιμεύω.
seul, μόνος.
sévère, αὐστηρός.
si, ἐάν.
siècle, m. αἰών.
signe, m. σημεῖον.
silencieux, σιωπηλός.
sobre, λιτός.
sobriété, f. λιτότης.
soie, f. μέταξα.
soigner, περιποιοῦμαι.
soin, m. φροντίς, ἐπιμέλεια.
soir, m. ἑσπέρα.
sol, m. ἔδαφος.
soldat, m. στρατιώτης.
soleil, m. ἥλιος.
sombre (temps —), συννεφιά.
somme, f. ποσόν.
sommeil, m. ὕπνος. || avoir —,
songer, σκέπτομαι. [νυστάζω.
sonner, ἠχῶ. || ἐνεργ. κρούω.
sorte (de la —), τοιουτοτρόπως.
sortir, ἐξέρχομαι.
sot, ἀνόητος, μωρός.
souffrir, ὑποφέρω, πάσχω.
souhaiter, εὔχομαι.
soulager, ἀνακουφίζω, παρηγορῶ.
soulever, ἀνυψῶ, ἀναίρω.
sourd-muet, m. κωφάλαλος.
souris, f. μῦς, ποντικός.
soutenir, μτφ. διατείνομαι.
souvenir (se), ἐνθυμοῦμαι.
souvent, συχνάκις, πολλάκις.
studieux, ἐπιμελής.
subir, ὑφίσταμαι.
succéder, διαδέχομαι.
sucre, m. σάκχαρις.
suffire, ἀρκῶ.
suite (tout de —), ἀμέσως.
suivre, ἀκολουθῶ.
sujet, m. ὑπόθεσις (ἔργου, κλπ.).
supérieur, ἀνώτερος.
surprendre, καταλαμβάνω ἐξαί-
φνης. || ἐκπλήττω.
survivre, ἐπιζῶ.

T.

tableau, m. εἰκών.
talent, m. τάλαντον, δεξιότης.
tard, ἀργά.
teindre, βάφω.
teinturier, m. βαφεύς.
tempérance, f. ἐγκράτεια.
température, f. θερμοκρασία.
temps, m. χρόνος, καιρός.
terme, m. ἐνοίκιον.
terre, f. γῆ.
terrible, τρομερός.
tête, f. κεφαλή.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

thé, m. τέϊον.
théâtre, m. θέατρον.
timidité, f. δειλία.
tirer, ἕλκω, σύρω· ἐξάγω. || βάλλω, ρίπτω (ἐπὶ ὅπλου).
titre, m. τίτλος.
toile, f. ὀθόνη, πανίον.
tomber, πίπτω.
tonneau, m. πίθος.
tonner, βροντῶ.
tort, m. ἄδικον.
tour, m. γῦρος.
tracer, χαράσσω.
traduction, f. μετάφρασις.
traduire, μεταφράζω.
train, m. ἁμαξοστοιχία.
traîner, ἕλκω, σύρω.
traite, f. συναλλαγματική.
tranquille, ἥσυχος.
travailler, ἐργάζομαι.
travers (à), διὰ μέσου.
traverser, διαβαίνω.
trésor, m. θησαυρός.
tribunal, m. δικαστήριον.
tribut, m. φόρος.
tromper (se), ἀπατῶμαι.
troubler, ταράσσω.
troupeau, m. ποίμνιον.
troupes, f. pl. στρατεύματα.
tuer, φονεύω.
tulipe, f. λείριον (φυτ.).

U.

universel, παγκόσμιος.
utile, χρήσιμος, ὠφέλιμος.

V.

vache, f. ἀγελάς.
valeur, f. ἀξία.
veiller, ἀγρυπνῶ, ἐπαγρυπνῶ.
vendre, πωλῶ.
venimeux, ἰοβόλος.
venir, ἔρχομαι.
vent, m. ἄνεμος.
ver à soie, m. μεταξοσκώληξ.
verdoyant, χλοερός.
verger, m. ὀπωρόκηπος, περιβόλι.
vérité, f. ἀλήθεια.
verre, m. ποτήριον.
version, f. μετάφρασις.
vert, πράσινος.
vertu, f. ἀρετή.
viande, f. κρέας.
vice, m. κακία.
victoire, f. νίκη.
vie, f. ζωή. || τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
vieux, γηραιός.
vif, ζωηρός.
villageois, m. χωρικός.
ville, f. πόλις.
vin, m. οἶνος.
viser, σκοπεύω, σημαδεύω.
visite, f. ἐπίσκεψις.
visiter, ἐπισκέπτομαι.
visiteur, m. ἐπισκέπτης.
vite, ταχέως.
vivre, ζῶ. || de quoi —, τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
voir, βλέπω.
voisin, m. γείτων.
voiture, f. ἅμαξα.
volcanique, ἡφαιστειογενής.
volet, m. παραθυρόφυλλον.
voleur, m. κλέπτης.
volontiers, εὐχαρίστως.
vouer, εὔχομαι, θέλω.
vouloir, θέλω.
vrai, ἀληθής.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Α.

ἀβλαβής, inoffensif.
Ἀβραάμ, Abraham.
ἀγαθόν, bien, m.
ἀγαθός, bon.
ἀγαπῶ, aimer.
Ἀγγλία, Angleterre, f.
ἀγελάς, vache, f.
ἅγιος, saint.
ἀγνοῶ, ignorer.
ἀγοράζω, acheter.
ἀγρός, champ, m.
ἀγροτικός, champêtre.
ἀδάμας, diamant, m.
ἀδελφή, sœur, f.
ἀδελφός, frère, m.
ἄδικος, injuste.
ἀδύνατος, impossible.
ἀήρ, air, m.
ἀθάνατος, immortel.
Ἀθῆναι, Athènes.
ἀθωώνω, absoudre.
Αἰγυπτιακός, Égyptien.
Αἰγύπτιος, Égyptien.
Αἴγυπτος, Égypte.
αἴθουσα, salon, m.
αἷμα, sang, m.
αἰσθάνομαι, sentir.
αἰών, siècle, m.
ἄκανθα, épine, f.
ἀκίνητος, immobile.
ἀκοή, oreille, f.
ἀκολουθῶ, suivre.
ἀκόμη, encore.
ἀκούω, entendre, écouter.
ἀκριβά, cher.
ἀκριβός, cher.
ἀλαζών, orgueilleux.
ἀλέθω, moudre.
Ἀλέξανδρος, Alexandre.
ἀλεξικέραυνον, paratonnerre, m.
ἀλήθεια, vérité, f.
ἀληθής, vrai.
ἀληθῶς, véritablement.
ἀλλά, mais.
ἄλλος, autre.
ἄλλοτε, autrefois.
ἀλώπηξ, renard, m.
ἅμαξα, voiture, f.
ἁμαξηλάτης, cocher, m.
ἁμάξιον, charrette, f.
ἁμαξοστοιχία, train, m.
ἀμέλγω, traire.
ἀμελής, paresseux.
Ἀμερικανός, américain.
Ἀμερική, Amérique.
ἀμέσως, tout de suite.
ἀμφιβάλλω, douter.
ἀναβάλλω, remettre.
ἀναγγέλλω, annoncer.
ἀναγινώσκω, lire; μτχ. lu.
ἀναγκαῖος, nécessaire.
ἀναγνωρίζω, reconnaître.
ἀνάγνωσις, lecture, f.
ἀνακαλύπτω, découvrir.
ἀνάκτορον, palais, m.
ἀναμένω, attendre.
ἀνάμνησις, souvenir, m.
ἄνανδρος, lâche.
ἀναπαύομαι, se reposer.
ἀναχώρησις, départ, m.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀναχωρῶ, partir.
ἀνδρείως, courageusement.
ἄνεμος, vent, m.
ἄνευ, sans.
ἀνεψιά, nièce, f.
ἀνεψιός, neveu, m.
ἀνήρ, homme, m.
ἀνθοκράμβη, chou-fleur, m.
ἄνθος, fleur, f.
ἀνθρώπινος, humain.
ἄνθρωπος, homme, m. || πλ.—οι, hommes, m. gens, f.
ἀνοησία, sottise, f.
ἀνοίγω, ouvrir.
ἀνοικτός, ouvert.
ἀνταμείβω, récompenser.
ἀνταναχλῶ, refléter.
ἀντί, au lieu de.
ἀντικαθιστῶ, remplacer.
ἀντιπρόεδρος, vice-président.
ἀνυπομονησία, impatience, f.
ἀξίζω, valoir.
ἄξιος, digne. || εἶμαι —, mériter.
ἀπαγγέλλω, réciter.
ἀπαιτῶ, exiger.
ἀπαντῶ, répondre. || (συναντῶ) rencontrer.
ἀπατηλός, trompeur.
ἀπατῶ, tromper.
ἀπέρχομαι, s'en aller.
ἀπευθύνω, adresser. || —ομαι, s'adresser.
ἄπιον, poire, f.
ἀπίστευτος, incroyable.
ἄπιστος, infidèle.
ἁπλότης, simplicité, f.
ἄπνους, inanimé.
ἀποθνήσκω, mourir.
ἀποκοιμῶμαι, s'endormir.
ἀποκτῶ, acquérir.
Ἀπόλλων, Apollon.
ἀπομακρύνω, éloigner.
ἀποσκευαί, bagages, m. pl.
ἀποσύρω, retirer.
ἀποτέλεσμα, effet, m.
ἀποτελῶ, faire.
ἀπουσία, absence, f.
ἀποφασίζω, résoudre.
ἀποφεύγω, éviter.
ἀπόψε, ce soir.
Ἀπρίλιος, avril, m.
ἀργά, tard
ἀργότερον, plus tard.
ἀρέσκω, plaire.
ἀρετή, vertu, f.
ἀριστούργημα, chef-d'œuvre, m.
ἀρκετά, assez.
ἀρκετός, assez de.
ἀρτοποιός, boulanger, m.
ἄρτος, pain, m.
ἀρχαῖος, ancien.
ἀρχίζω, ἄρχομαι, commencer.
ἀσεβής, impie.
ἀσθένεια, maladie, f.
ἀσθενής, malade.
Ἀσία, Asie.
ἀσκεπής, nu-tête, tête nue.
ἀστήρ, étoile, f.
ἀστρονόμος, astronome, m.
ἀσφάλεια, sûreté, f.
ἄτομον, personne, f.
ἀτρόμητος, intrépide.
αὐξάνω, croître.
αὔριον, demain.
Αὐστραλία, Australie.
Αὐστρία, Autriche.
αὕτη, ἴδ. οὗτος.
αὐτοκρατορία, empire, m.
αὐτός, lui, il. || même; ἐγὼ —, moi-même.
ἀφήνω, laisser.
ἄφθονος, abondant.
Ἀφρική, Afrique.
Ἀφροδίτη, Vénus.

Β.

Βαβυλών, Babylone.
βαδίζω, marcher.
βαθέως, profondément.
βασιλεύς, roi, m.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βασιλικός, royal.
βασίλισσα, reine, f.
βέβαιος, sûr.
βιβλιοθήκη, bibliothèque, f.
βιβλίον, livre, m.
βίος, vie, f.
βλάπτω, nuire.
βλέμμα, regard, m.
βλέπω, voir; μτχ. vu.
βοήθεια, aide, f.
βούτυρον, beurre, m.
βραβεύω, récompenser.
βραδύς, lent.
βραδύτερον, plus tard.
βράζω, bouillir.
βρέχει, il pleut.
βροχή, pluie, f.
βωβός, muet.

Γ.

γάλα, lait, m.
γαλῆ, chat, m.
Γαλλία, France, f.
γαλλικός, français. || ἡ —ή, le français.
γάμος, mariage, m.
γεγονός, fait, m.
γείτων, voisin, m.
γελῶ, rire.
γενικῶς, généralement.
γενναίως, courageusement.
γεννῶμαι, naître.
γέρων, vieux, vieil. || οὐσ. vieillard, m.
γεώμηλον, pomme de terre, f.
Γεώργιος, Georges.
γεωργός, cultivateur, m.
γῆ, terre, f.
γίνομαι, devenir.
γλαῦξ, hibou, m.
γλυκύς, doux.
γλῶσσα, langue, f.
γνώμη, opinion, f.
γνωρίζω, savoir, connaître.
γονεῖς, parents, m. pl.
γονιμοποιῶ, fertiliser.
Γουλιέλμος, Guillaume.
γραμματική, grammaire, f.
γραφεῖον, bureau, m.
γραφή, écriture, f.
γραφίς, plume, f.
γράφω, écrire.
γρήγορα, vite.
γυμνόπους, nu-pieds, pieds nus.
γυνή, femme, f.
γωνία, angle, m.

Δ.

δανείζω, prêter.
Δαρεῖος, Darius.
δεῖγμα, échantillon, m.
δειπνῶ, souper.
Δεκέμβριος, décembre, m.
δένδρον, arbre, m.
δεύτερος, deuxième, second, deux.
δημιουργός, créateur, m.
δημιουργῶ, créer.
διά (αἰτιατ.), pour.
διαγωγή, conduite, f.
διακρίνω, distinguer.
διαλύω, dissoudre.
διαρκῶ, durer.
διαρρέω, οὐδ. s'écouler, passer.
διάσημος, célèbre.
διασκεδάζω, οὐδ. s'amuser.
διασχίζω, fendre.
διαταγή, ordre, m.
διατρέχω, parcourir.
διαψεύδω, démentir.
διδακτικός, instructif.
διδάσκαλος, maître, m.
διδάσκω, instruire.
δίδω, donner.
διέπω, gouverner.
διέρχομαι, passer.
διευθυντής, directeur, m.
διήγημα, conte, m.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

διηγοῦμαι, raconter.
δίκαιον, raison, f.
δικαιοσύνη, justice, f.
δικαστής, juge, m.
δίκη, procès, m.
διορθώνομαι, se corriger.
διπλασιάζω, doubler.
δίς, deux fois.
διψῶ, avoir soif.
διῶρυξ, canal, m.
δοκιμάζω, essayer.
δολοφονῶ, assassiner.
δόξα, gloire, f.
δραχμή, drachme, f.
δρέπω, cueillir.
δρόμος, chemin, m.
δροσερός, frais.
δύναμαι, pouvoir ; μτχ. pu.
δύναμις, force, f.
δυσηρεστημένος, mécontent.
δυσκολία, difficulté, f.
δύσκολος, difficile.
δυσπιστία, méfiance, f.
δυστύχημα, accident, m.
δυστυχής, pauvre, malheureux.
δωμάτιον, chambre, f.
δῶρον, présent, m. cadeau, m.

E.

ἐάν, si.
ἔαρ, printemps, m.
ἑβδομάς, semaine, f.
ἐγείρω, lever, élever. || —ομαι, se lever.
ἐγκαίρως, à temps
ἐγκαταλείπω, quitter.
ἐγκλείω, enfermer.
ἔδαφος, sol, m.
ἐδῶ, ici.
ἐδώδιμα, denrées, f. pl.
ἐθνικός, national.
εἴδησις, nouvelle, f.
εἰκών, image, f. tableau, m.
εἰλικρίνεια, sincérité, f.
εἰλικρινής, sincère, franc.
εἰρήνη, paix, f.
εἰσάγω (ἐμπορ.), importer.
εἰσέρχομαι, entrer.
ἕκαστος, chacun.
ἐκεῖ, là.
ἐκκλησία, église, f.
ἐκλέγω, choisir.
ἐκπληρῶ, remplir, accomplir.
ἐκπλήττω, étonner.
ἐκρήγνυμαι, éclater.
ἔκτακτος, extraordinaire.
ἐκτελῶ, exécuter, remplir.
ἐκτιμῶ, estimer.
ἐλάττωμα, défaut, m.
ἐλαφρός, léger.
Ἑλβετία, Suisse, f.
ἐλέφας, éléphant, m.
ἕλκω, tirer.
Ἑλλάς, Grèce, f.
ἕλλην, grec.
ἑλληνικός, grec.
ἐλπίζω, espérer.
ἐλπίς, espoir, m. espérance, f.
ἔμβλημα, devise, f.
ἐμπόρευμα, marchandise, f.
ἐμπόριον, commerce, m.
ἔμπορος, marchand, m.
ἐμφανίζομαι, paraître.
ἐμφάνισις, apparition, f.
ἐνάρετος, vertueux.
ἐνασχόλησις, occupation, f.
ἐνδιαφέρων, intéressant.
ἔνδυμα, habit, m.
ἐνδύω, vêtir.
ἐνθυμοῦμαι, se souvenir, se rappeler.
ἐνιαυτός, année, f.
ἐννοῶ, comprendre.
ἐνοίκιον, loyer, m.
ἐνοχλῶ, déranger, importuner.
ἔντιμος, honorable. || honnête.
ἔντομον, insecte, m.
ἐντός, ἐπίρ. dedans. || πρόθ. dans.
ἐνώπιον, devant.
ἐνωρίς, de bonne heure.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐνωρίτερον, plus tôt.
ἐξάδελφος, cousin, m.
ἐξαίρετος, excellent.
ἐξακολουθῶ, continuer.
ἐξαφανίζομαι, disparaître.
ἐξέρχομαι, sortir.
ἐξέτασις, examen, m.
ἐξεταστής, examinateur, m.
ἐξίσου, également.
ἐξόφλησις, quittance, f.
ἐξοχή, campagne, f.
ἐπαινετός, louable.
ἐπαινῶ, louer.
ἐπαίτης, mendiant, m.
Ἐπαμεινώνδας, Épaminondas.
ἐπαναβλέπω, revoir.
ἐπανέρχομαι, revenir, retourner.
ἐπάνοδος, retour, m.
ἐπὶ (μετὰ γεν.) sur; (χρον. μετ' αἰτ.) pendant; (χρον. μετὰ γεν.) sous.
ἐπιεικής, indulgent.
ἐπιθυμία, désir, m.
ἐπιθυμῶ, désirer.
ἐπικερδής, lucratif.
ἐπιμελής, appliqué. || soigneux.
ἔπιπλον, meuble, m.
ἐπισκέπτομαι, visiter.
ἐπιστολή, lettre, f.
ἐπιτίμησις, reproche, m.
ἐπιτρέπω, permettre.
ἐπιτυγχάνω, réussir; obtenir.
ἐργάζομαι, travailler.
ἐργασία, travail, m. affaire, f.
ἐργάτης, ouvrier, m.
ἔργον, œuvre, f. ouvrage, m.
ἐργοστάσιον, fabrique, f.
ἔρεισμα, arc-boutant, m.
ἐρευνῶ, chercher.
ἔριον, toison, f.
ἑρπετόν, reptile, m.
Ἑρριέττη, Henriette.
Ἑρρῖκος, Henri.
ἐρυθρός, rouge.
ἔρχομαι, venir.
ἑσπέρα, soir, m.
ἑταιρία, société, f.
ἔτος, an, m. || κατ'—, tous les ans.
εὐαρεστοῦμαι, vouloir bien. || ἂν εὐαρεστῆσθε, s'il vous plaît.
εὐγένεια, noblesse, f.
εὐγλωττία, éloquence, f.
εὔγλωττος, éloquent.
εὐδαίμων, heureux.
εὐθηνά, bon marché.
εὐθύς, ἐπίθ. droit.
εὔκολος, facile.
εὐκόλως, facilement.
εὔμορφος, joli.
εὐπειθής, obéissant.
εὑρίσκω, trouver.
Εὐρώπη, Europe, f.
εὐσεβής, pieux.
εὐτυχής, heureux.
εὐτυχία, bonheur, m.
εὐφορία, fertilité, f.
εὔφορος, fertile.
εὐφραίνω, réjouir.
εὐφυΐα, intelligence, f.
εὐχαριστημένος, content.
εὐχαρίστησις, plaisir, m..
εὐχαριστῶ, contenter, satisfaire.
εὐχαρίστως, volontiers.
εὐωδιάζω, sentir bon.
ἐφέτος, cette année.
ἐφεύρεσις, invention, f.
ἐφημερίς, journal, m.
ἐχθρός, ennemi, m.
ἔχιδνα, vipère, f.

Z.

ζέστη, chaud, m.
ζῆλος, ardeur, f.
ζηλότυπος, jaloux.
ζήτημα, question, f. affaire, f.
ζητῶ, chercher. || demander.
ζυγίζω, peser.
ζῦθος, bière, f.
ζῶ, vivre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ζωγραφίζω, peindre.
ζωγράφος, peintre, m.
ζῶν, vivant.
ζωολογικός, zoologique.
ζῶον, animal, m.

Η.

ἤδη, déjà.
ἡδονή, plaisir, m.
ἠθικός, moral.
ἠθοποιός, acteur, m.
ἡλικία, âge, m.
ἥλιος, soleil, m.
ἡμέρα, jour, m. journée, f.
ἡμιθανής, demi-mort.
ἥμισυ, moitié, f.
ἠξεύρω, savoir.
ἡρωϊκός, héroïque.

Θ.

θανάσιμος, mortel.
θάνατος, mort, f.
θάπτω, ensevelir.
θαρραλέος, courageux.
θάρρος, courage, m.
θαυμάζω, admirer.
θαυμάσιος, admirable.
θέατρον, théâtre, m.
θεία, tante, f.
θεῖος, oncle, m.
θέλγω, charmer.
θέλω, vouloir.
θέμα, thème, m.
Θεός, Dieu, m.
θερμοκρασία, température, f.
Θερμοπύλαι, Thermopyles.
θερμός, chaud.
θέρος, été, m.
θέσις, place, f.
θλιβερός, triste.
θόρυβος, bruit, m.
θορυβώδης, bruyant.
θρησκεία, religion, f.
θυγάτηρ, fille, f.
θυμοειδής, fougueux.
θύρα, porte, f.
θυσία, sacrifice, m.

Ι.

Ἰάκωβος, Jacques.
ἰατρός, médecin, m.
ἱερεύς, prêtre, m
ἱκετεύω, supplier.
Ἰούλιος, κύρ. ὄν. Jules.
Ἰούνιος, juin, m.
ἵππος, cheval, m.
ἰσθμός, isthme, m.
ἴσος, égal.
ἱστορία, histoire, f.
ἰσχυρός, fort.
ἴσως, peut-être.
Ἰταλία, Italie.
Ἰωάννης, Jean.

Κ.

καθαρίζω, nettoyer.
καθαρός, propre.
καθέκλα, chaise, f.
καθῆκον, devoir, m.
κάθημαι, s'asseoir.
καθημερινῶς, tous les jours.
καθιστῶ, rendre.
κάθοδος, Ἑλλ. Ἱστορ. retraite, f.
καινουργής, neuf.
καιρός, temps, m. ‖ κάμνει καλὸν —όν, il fait beau.
Καῖσαρ, César.
κακία, méchanceté, f. (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀρετὴν) vice, m.
κακολογῶ, parler mal de, médire.
κακὸς (ἐπὶ πραγμ.), mauvais. ‖ τὸ —όν, mal, m.
καλά, bien.
καλλιέργεια, culture, f.
κάλλιστα, très bien, parfaitement.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καλλιτέχνης, —ις, artiste.
καλλονή, beauté, f.
καλός, bon.
καλύτερον, mieux.
καλύτερος, meilleur.
καλῶ, appeler.
καλῶς, bien.
κάμνω, faire.
κάμπη, chenille, f.
κανείς, personne.
καρδία, cœur, m.
Κάρολος, Charles.
καρπός, fruit, m.
κατάγομαι, descendre.
καταδικάζω, condamner.
καταδιώκω, poursuivre.
καταιγίς, orage, m.
κατακρίνω, condamner.
κατακτητής, conquérant, m.
καταπείθω, persuader.
καταπληκτικός, étonnant, surprenant.
κατάστημα, magasin, m.
κατεντροπιασμένος, honteux.
κατηγορούμενος, accusé, m.
κάτοικος, habitant, m.
κατοικῶ, habiter, demeurer.
κάτοπτρον, miroir, m.
κατώτερος, inférieur.
καφές, café, m.
κερασέα, cerisier, m.
κεράσιον, cerise, f.
Κερασοῦς, Cérasonte.
κερδαίνω, gagner.
κεφάλαιον, capital, m.
κεφαλή, tête, f.
κηλίς, tache, f.
κῆπος, jardin, m.
κηπουρός, jardinier, m.
κηρίον, bougie, f.
κιμωλία, craie, f.
κλαίω, pleurer.
κλειδί, clef, f.
κλέπτης, voleur, m.
κληρονόμος, héritier, m.
κλίβανος, four, m.
κοιλάς, vallée, f.
κοιμῶμαι, dormir.
κοινωνία, société, f.
κοιτάζω, regarder.
Κολόμβος, Colomb.
κόμη, cheveux, m. pl.
κομίζω, apporter.
κοντός, court.
κόπτω, couper.
κόρη, fille, f.
Κορνήλιος, Corneille.
κόσμος, monde, m.
κουρασμένος, fatigué.
κρέας, viande, f.
κρημνός, précipice, m.
κρίνω, juger.
κρύπτω, cacher.
κτίζω, bâtir.
κτυπῶ, frapper, battre.
κύαθος, tasse, f.
κυματίζω, flotter.
κύπελλον, tasse, f.
κύων, chien, m.

Λ.

λάθος, faute, f.
λαμβάνω, prendre; recevoir.
λαμπρός, magnifique.
λάμπω, luire, reluire.
λαός, peuple, m.
λέγω, dire; μτχ. dit.
λειμών, prairie, f.
λεξικόν, dictionnaire, m.
λέξις, mot, m.
λεπτὸν (τῆς ὥρας), minute, f.
λευκός, blanc.
λέων, lion, m.
λήγω, échoir.
λησμονῶ, oublier.
λῆψις, réception, f.
λίαν, très, fort.
λίθος, pierre, f.
λιμήν, port, m.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λιμνάζω, croupir.
λίπασμα, engrais, m.
λόγος, parole, f.
Λονδῖνον, Londres.
Λουδοβῖκος, Louis.
Λούκουλλος, Lucullus.
Λυκοῦργος, Lycurgue.
λύπη, affliction, f. peine, f. chagrin, m.
λυπῶ, affliger. || —οῦμαι, plaindre.
Λυών, Lyon.

Μ.

μαζί, ensemble.
μάθημα, leçon, f.
μαθητής, élève, m. écolier, m.
Μάϊος, mai, m.
Μακεδονία, Macédoine, f.
μακράν, loin.
μακρός, long.
μαλακός, mou.
μαλλιά, cheveux, m. pl.
μᾶλλον, plus.
μανθάνω, apprendre.
Μαντίνεια, Mantinée.
μαραίνω, faner.
Μαρία, Marie.
μάρμαρον, marbre, m.
Μάρτιος, mars, m.
μάχη, bataille, f.
μεγαλεῖον, grandeur, f.
μεγαλοφώνως, haut.
μέγας, grand.
μέθυσος, ivrogne, m.
μελάνη, encre, f.
μελετῶ, étudier.
μέλλω, devoir.
μένω, rester.
μέρος, part, f. partie, f.
μεσημβρία, midi, m.
μετὰ (μετὰ γεν.), avec.
μεταβαίνω, aller, se rendre.
μέταλλον, métal, m
μεταμελοῦμαι, μετανοῶ, se repentir.
μέταξα, soie, f.
μετεμψύχωσις, métempsycose, f.
μέτρον, mètre, m.
μέτωπον, front, m.
μηδέν, rien.
μῆλον, pomme, f.
μήν, mois, m.
μήτηρ, mère, f.
μιαίνω, profaner.
μικρός, petit.
μισητός, odieux.
μόλυβδος, plomb, m.
μόνον, seulement.
μόνος, seul.
μουσική, musique, f.
μῦθος, fable, f.
μυλωνᾶς, meunier, m.
μῦς, souris, f.
μυστικόν, secret, m.

Ν.

Ναπολέων, Napoléon.
ναυαγός, naufragé, m.
ναυτιλία, navigation, f.
νεᾶνις, fille, f.
νεαρός, jeune.
Νεῖλος, Nil (le).
νεκρός, mort, m.
νέος, jeune; οἱ—οι, les jeunes gens. || (καινουργὴς) neuf.
νεότης, jeunesse, f.
νικηφόρος, victorieux.
Νοέμβριος, novembre, m.
νομίζω, croire.
νόμος, loi, f.
νοσηρός, malsain.
νοῦς, esprit, m.
νυμφεύομαι, épouser.
νύξ, nuit, f.
νυστάζω, avoir sommeil.

Ξ.

ξένος, étranger.
Ξέρξης, Xerxès.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ο.

ὁδηγῶ, conduire.
ὁδός, rue, f. route, f. chemin, m.
οἰκία, οἶκος, maison, f.
οἰκογένεια, famille, f.
οἰκοδομῶ, bâtir.
οἰκονόμος, économe.
οἰνόπνευμα, eau-de-vie, f.
οἶνος, vin, m.
ὀκνηρία, paresse, f.
ὀκνηρός, paresseux.
ὀλίγος, peu de. || —ον, peu, un peu. || μετ'—ον, bientôt.
ὅλος, tout, entier.
ὁμιλῶ, parler.
ὁμοιάζω, ressembler.
ὄνομα, nom, m.
ὀνομάζω, appeler. || —ομαι, s'appeler.
ὀνομαστός, renommé.
ὄνος, âne, m.
ὅπλον, arme, f.
ὀπωρικόν, fruit, m.
ὀπωρόκηπος, verger, m.
ὀρθός, juste. || droit.
ὀρνιθών, basse-cour, f.
ὄρος, montagne, f.
ὁσημέραι, tous les jours.
οὐδέποτε, jamais.
οὐρανός, ciel, m.
οὖς, oreille, f.
οὔτε, ni
οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ἐπίθ. ce, cet, cette, πλ. ces.
ὀφείλω, devoir.
ὀφθαλμός, œil, m.
ὄφις, serpent, m.
ὄχθη, bord, m.

Π.

παγκόσμιος, universel.
πάθος, passion, f.
παιγνίδιον, jeu, m.
παιδίον, παῖς, enfant, m.
παίζω, jouer.
παλαιός, vieux; ancien.
Παναμᾶς, Panama.
παντοδύναμος, tout-puissant.
πάντοτε, toujours.
παραγγέλλω, commander.
παράγω, produire.
παράδειγμα, exemple, m.
παραδίδω, rendre.
παράθυρον, fenêtre, f.
παρακαλῶ, prier.
παραμελῶ, négliger.
παραπολύ, trop.
παραπονοῦμαι, se plaindre.
Παρασκευή, vendredi, m.
παρατήρησις, observation, f.
παρατηρῶ, apercevoir.
παρελθών, passé, dernier. || τὴν —οῦσαν ἑβδομάδα, la semaine dernière.
παρηγορητικός, consolant.
παρηγορῶ, consoler.
Παρίσιοι, Paris.
παρίσταμαι, assister.
παρουσιάζομαι, se présenter.
πᾶς, tout
πατήρ, père, m.
πατρίς, patrie, f.
Παῦλος, Paul.
παχύς, gros.
πεδιάς, plaine, f.
πεῖρα, expérience, f.
πενιχρῶς, pauvrement.
πεπαιδευμένος, instruit.
περιηγητής, voyageur, m.
Περικλῆς, Périclès.
περιμένω, attendre.
περιουσία, fortune, f.
περίπατος, promenade, f.
περιπατῶ, marcher. || se promener.
περιπέτεια, aventure, f.
περιφρονῶ, mépriser, dédaigner.
περιχαρής, joyeux.
Πέρσης, Perse.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πέρυσι, l'année dernière.
Πετρούπολις, Petrograd.
πηγή, source, f.
πῖλος, chapeau, m.
πίνω, boire; μτχ. bu.
πίπτω, tomber.
πίσον, petit-pois, m.
πιστεύω, croire.
πιστός, fidèle.
πλέον, plus.
πληγώνω, blesser.
πληθυσμός, population, f.
πλήρης, plein.
πληροφορία, renseignement, m.
πληροφορῶ, informer, renseigner.
πληρώνω, payer.
πλησίον, près. || ὁ—, le prochain.
πλούσιος, riche.
πλουτίζω, enrichir.
πλοῦτος, richesse, f.
πνεῦμα, esprit, m.
πόθεν, d'où.
ποιητής, poète, m.
ποιμήν, berger, m.
πόλεμος, guerre, f.
πολεμῶ, combattre, se battre.
πολικός, polaire.
πόλις, ville, f.
πολίτης, citoyen, m.
πολιτίζω, civiliser.
πολλάκις, souvent.
πολύς, beaucoup de. || πλ. πολλοί, plusieurs. || ἐπίρ. πολύ, très, beaucoup.
πολύτιμος, précieux.
πονηρός, rusé.
ποσόν, somme, f.
πόσος, combien de.
ποταμός, rivière, f. fleuve, m.
ποτέ, jamais.
πότε, quand.
ποτήριον, verre, m.
ποτίζω, arroser.
ποῦ; où?
πρᾶγμα, chose, f.
πρᾶξις, action, f.
πράσινος, vert.
πράττω, faire. || agir.
πρέπει, il faut.
πρόβατον, mouton, m.
προγευματίζω, déjeuner.
προδίδω, trahir.
πρόεδρος, président, m.
προικίζω, douer.
προϊόν, produit, m.
προλέγω, prédire.
προσβάλλω, assaillir.
προσεκτικός, attentif.
προσεκτικῶς, attentivement.
προσεύχομαι, prier.
προσεχής, prochain.
προσκαλῶ, inviter.
προστάτης, protecteur, m.
προσφέρω, offrir.
πρότασις, proposition, f.
προτέρημα, mérite, m.
προτιμητέος, préférable.
προτιμῶ, préférer.
προφυλάττω, préserver.
προχθές, avant-hier.
προχωρῶ, avancer.
πρωΐα, matin, m.
πρωτεύουσα, capitale, f.
πρῶτος, premier.
πτέρυξ, aile, f.
πτέρωμα, plumage, m.
πτηνόν, oiseau, m.
πτωχός, pauvre.
Πυθία, Pythie.
πῦρ, feu, m.
πυρκαϊά, incendie, m.
πυροσβέστης, pompier, m.
πωλῶ, vendre.
πῶς, comment.

Ρ.

ραγδαίως, à verse.
Ρακίνας, Racine.
ράπτω, coudre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρέω, couler.
ρήτωρ, orateur, m.
ρίπτω, jeter.
ρόδον, rose, f.
ρυπαίνω, salir.
Ρώμη, Rome.
Ρωσσία, Russie, f.

Σ.

σαλάτα, salade, f.
σβήνω, éteindre.
σέβομαι, respecter.
σελήνη, lune, f.
σελίς, page, f.
Σεπτέμβριος, septembre, m.
Σηκουάνας, Seine, f.
σημαία, drapeau, m.
σημερινός, de ce jour.
σήμερον, aujourd'hui. || — τὴν πρωΐαν, ce matin.
σίδηρος, fer, m.
σῖτος, blé, m.
σιωπή, silence, m.
σιωπῶ (ἀποσιωπῶ), taire. || (σιγῶ) se taire.
σκεπάζω, couvrir.
σκέπτομαι, penser à.
σκέψις, réflexion, f.
σκιά, ombre, f.
σκληρός, dur.
σκοπεύω, se proposer, compter.
σκώληξ, ver, m.
σοῦπα, soupe, f.
Σοφία, Sophie.
σοφός, sage, savant.
σοφῶς, sagement, savamment.
σπάνιος, rare.
σπανίως, rarement.
σπαρτιάτης, spartiate.
σπουδάζω, étudier.
σπουδή, étude, f.
σταθμὸς (σιδηροδρ.) gare, f.
σταφυλή, raisin, m.
στέλλω, envoyer.
στιγμή, moment, m. instant, m.
στίχος, vers, m.
στοιχίζω, coûter.
στράτευμα, troupes, f. pl.
στρατιώτης, soldat, m.
στρατός, armée, f.
στρογγύλος, rond.
συγγνώμη, pardon, m.
συγγραφεύς, auteur, m.
συγκινῶ, émouvoir; μτχ. ému.
συγκομίζω, récolter.
συγκρίνω, comparer.
συλλαμβάνω, arrêter. || — ἰδέαν, concevoir une idée.
σύλλογος, société, f.
συμβαίνει, il arrive.
συμβουλεύω, conseiller.
συμμαθητής, camarade, m.
σύμπαν, univers, m.
συμπεραίνω, déduire.
συμφωνία, marché, m.
συναθροίζω, rassembler.
συναλλαγματική, traite, f.
συναναστροφή, société, f.
συναντῶ, rencontrer.
συνάπτω (μάχην), livrer.
συνδέω, réunir.
συνεδρίασις, séance, f.
σύνεσις, sagesse, f.
συνετός, sage.
συνήθεια, habitude, f.
συνήθως, ordinairement.
συνοδεύω, accompagner.
συρμός, mode, f.
συχνάκις, souvent.
σφαῖρα, balle, f. || globe, m.
σφάλμα, faute, f.
σχέδιον, projet, m.
σχολεῖον, σχολή, école, f.
Σωκράτης, Socrate.
σῶμα, corps, m.

Τ.

τακτικῶς, régulièrement.
ταλαίπωρος, pauvre.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ταξιδεύω, voyager.
ταξίδιον, voyage, m.
ταξιδιώτης, voyageur, m.
τάξις (σχολ.), classe, f.
ταχέως, vite, rapidement.
ταχυδρομεῖον, poste, f. || courrier, m.
ταχύτης, vitesse, f.
ταώς, paon, m.
τέϊον, thé, m.
τέκνον, enfant, m.
τελειότης, perfection, f.
τελειώνω, finir, terminer.
τέρψις, plaisir, m.
Τετάρτη, mercredi, m.
τέχνη, art, m.
τηρῶ, observer.
τίγρις, tigre, m.
τιμή, prix, m. || honneur, m.
τίμιος, honnête.
τιμῶ, honorer.
τιμωρῶ, punir.
τίποτε (μετ' ἀρνήσ.), rien.
τόκος, intérêt, m.
τολμῶ, oser.
τόμος, volume, m.
τοποθεσία, site, m. (οἰκίας) exposition, f.
τόπος, lieu, m.
τόσον, tant, si, autant, aussi.
τραγωδία, tragédie, f.
τραῖνον, train, m.
τρέμω, trembler.
τρίτος, troisième, trois.
τρομερός, terrible.
τρυφερός, tendre.
τρώγω, manger.
τυρός, fromage, m.
τύχη, fortune, f. sort, m.
τώρα, maintenant, à présent.

Υ.

ὑγεία, santé, f.
ὑγρόν, liquide, m.
ὕδωρ, eau, f.
υἱός, fils, m.
ὑμνῶ, chanter, louer.
ὑπάγω, aller.
ὑπακούω, obéir.
ὑπάρχει, ὑπάρχουν, il y a.
ὑπερηφάνεια, fierté, f. orgueil, m.
ὑπερήφανος, fier, orgueilleux.
ὑπερνικῶ, vaincre.
ὑπηρέτης, domestique, m. serviteur, m.
ὑπηρέτρια, servante, f.
ὑπηρετῶ, servir.
ὕπνος, sommeil, m.
ὑπόγειον, cave, f.
ὑπόθεσις, affaire, f.
ὑποθέτω, supposer.
ὑποκρισία, hypocrisie, f.
ὑπόληψις, réputation, f.
ὑπόλοιπον, reste, m.
ὑπομονή, patience, f.
ὑποστηρίζω, soutenir.
ὑπόσχομαι, promettre.
ὑποτάσσω, soumettre.
ὑπουργός, ministre, m.
ὑποφέρω, souffrir.
ὕφασμα, étoffe, f.
ὑψηλός, haut, grand.

Φ.

φαίνομαι, sembler, paraître.
φαιός, gris.
φεγγίτης, œil-de-bœuf, m.
φέρω, porter.
φήμη, réputation, f.
φθάνω (ἀφικνοῦμαι), arriver.
φθονερός, envieux.
φιλάνθρωπος, charitable.
φιλάργυρος, avare.
φιλόπονος, laborieux.
φίλος, ami, m.
φιλύποπτος, soupçonneux.
φλόξ, flamme, f.
φόβητρον, épouvantail, m.
φοβοῦμαι, avoir peur, craindre, appréhender.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Φοίνικες, Phéniciens.
φονεύω, tuer.
φορά, fois, f.
φόρεμα, habit, m. (γυναικεῖον) robe, f.
φορτώνω, charger.
φορῶ, porter.
Φραγκλῖνος, Franklin.
φράγκον, franc, m.
φρονῶ, penser.
φύλλον, feuille, f.
φύσις, nature, f.
φυτόν, plante, f.
φῶς, lumière, f.
φωτίζω, éclairer.
φωτογραφία, photographie, f.

Χ.

χαιρετῶ, saluer.
χάλαζα, grêle, f. || πίπτει —, il grêle.
χαμηλός, bas.
χάνω, perdre.
χαρακτήρ, caractère, m.
χαράσσω, graver. || rayer.
χαρίεις, gentil.
χάρτης, papier, m.
χαρτοπωλεῖον, papeterie, f.
χεῖλος, lèvre, f. || συνδ. bord, m.
χειμών, hiver, m.
χειροκροτῶ, applaudir.
χελιδών, hirondelle, f.
χελώνη, tortue, f.
χῆρος, veuf.
χθές, hier.
χιονίζει, il neige.
χιών, neige, f.
χλόη, herbe, f.
χορός, bal, m.
χρήματα, argent, m.
χρήσιμος, utile.
χρῆσις, usage, m.
χριστιανός, chrétien.
Χριστός, le Christ.
χρόνος, temps, m.
χρυσός, or, m.
χώρα, pays, m.
χωρικός, paysan, m.
χωροφύλαξ, gendarme, m.

Ψ.

ψάλλω, chanter.
ψεῦδος, mensonge, m.
ψεύστης, menteur, m.
ψήνω, cuire.
ψυχή, âme, f.
ψῦχος, froid, m.
ψυχρός, froid.

Ω.

ὥρα, heure, f.
ὡραῖος, beau, bel.
ὥριμος, mûr.
ὡρολόγιον, montre, f.
ὠφέλιμος, utile.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

Προκαταρκτικαὶ γνώσεις 3
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 4
Τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον. 4
Τὸ ἀόριστον ἄρθρον. 5
Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον 6
Ἀντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ὑπὸ τῆς προθέσεως de. 7
ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8
Χρῆσις τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων . . 8
Παράλειψις τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου. 9
ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ 11
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ 11
Διγενῆ ὀνόματα 13
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ. 17
Ὀνόματα σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικὸν 18
Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων 19
Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων 20
Ὀνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικὸν . . . 21
Ὀνόματα εὔχρηστα μόνον κατὰ πληθυντικὸν 22
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ 23
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ 23
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ 27
Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου 28
Περὶ συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου 30
Περὶ τῶν ἐπιθέτων nu, demi, feu, κλπ. 31
Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα. 33
Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου. 33
Δεικτικὰ ἐπίθετα 35
Κτητικὰ ἐπίθετα 36
Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα. 38
Ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν 41
Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικὰ καὶ κλασματικὰ ἐπίθετα . . 42
Ἀόριστα ἐπίθετα. 42
Περὶ τῶν ἐπιθέτων même, quelque, tout. 43

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Σελ.
Η ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ 47
Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι 47
Αἱ ἀντωνυμίαι en, y 53
Συμφωνία τῆς le, la, les 54
Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi 54
Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι 55
Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι 57
Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι 58
Χρῆσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν 59
Ἀντικατάστασις τῶν qui, que, dont ὑπὸ τῶν lequel, κλπ. . 60
Χρῆσις τῆς qui ἢ τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν 61
Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι 62
Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι 64
Χρῆσις τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν 64
ΤΟ ΡΗΜΑ 66
Avoir 67
Être 69
Πρώτη συζυγία: Aimer 72
Παρατηρήσεις ἐπί τινων ρημάτων τῆς πρώτης συζυγίας. . 75
Δευτέρα συζυγία: Finir 77
Παρατηρήσεις ἐπί τινων ρημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας . . 79
Τρίτη συζυγία: Recevoir 81
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς τρίτης συζυγίας. . . . 83
Τετάρτη συζυγία: Rompre. 84
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς τετάρτης συζυγίας. . . 86
Παθητικὸν ρῆμα: Être aimé 87
Ἀντωνυμικὸν ρῆμα 90
Ἀντωνυμικὸν ρῆμα se laver. 91
Ἀμετάβατον ρῆμα 94
Ἀμετάβατον ρῆμα tomber 95
Ἀπρόσωπον ρῆμα: Neiger. 98
Περὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος 100
Περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ καὶ τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος 102
Ἀνώμαλα ρήματα 105
ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ 136
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον. Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et 136

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Σελ.
Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ou ἢ διὰ τοῦ ni 136
Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν comme, ainsi que, κλπ. . 137
Ὑποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου 137
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς περιληπτικὸν ὑποκείμενον. . . 138
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν . . 139
C'est, ce sont 139
Περὶ ἀντικειμένου τοῦ ρήματος 140
Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν 140
Χρῆσις τῆς Ὑποτακτικῆς. 141
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς. 143
Χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου 145
Η ΜΕΤΟΧΗ 149
Ἐνεργητικὴ μετοχὴ 149
Παθητικὴ μετοχή. Συμφωνία τῆς παθητικῆς μετοχῆς . . . 151
Παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ. 151
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ être. 151
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ avoir. 151
Παθητικὴ μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ρήματος 153
Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ ρήματος 153
Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ρήματος 153
Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικοῦ ρήματος 154
Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου ρήματος. 155
Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en 155
Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου. . . . 156
Excepté, supposé, approuvé, κλπ. 157
Η ΠΡΟΘΕΣΙΣ 158
Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως προθέσεών τινων 159
ΤΟ ΕΠΙΡΡΗΜΑ 161
Ἐπιρρήματα εἰς ment 163
Βαθμοὶ παραθέσεως. 164
Περὶ ἀρνήσεως. Παράλειψις τοῦ pas ἢ point 165
Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις. . . 165
Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ 167
Παρατηρήσεις περὶ τινων συνδέσμων 168
ΤΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ 170

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΖΑΚΑ, ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ & ΣΙΑΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, 81

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ, νέα Γαλλικὴ Μέθοδος ἄνευ διδασκάλου. Περιέχει Γραμματικήν, Ἀσκήσεις, Θέματα, Διαλόγους, Ἀνέκδοτα, Διηγήματα, Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Παρισινῶν ἐφημερίδων, Τεμάχια Γάλλων συγγραφέων κλπ. Σελίδες 500 Δρ. 75.—

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ, νέα Μέθοδος πρὸς ἐποπτικὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς διὰ τῆς συνδιαλέξεως καὶ τῆς Γραμματικῆς Δρ. 40.—

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ, νέα Μέθοδος πρὸς ἐποπτικὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς διὰ τῆς συνδιαλέξεως καὶ τῆς Γραμματικῆς Δρ 40.—

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ, Μέρος Α' Γαλλικόν, Μέρος Β' Ἑλληνικὸν Δρ. 25.—

"ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ„ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ τῶν ἑξαταξίων Γυμνασίων, ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τὴν πενταετίαν 1932—1937. Δρ. 16,80

MON SYLLABAIRE ILLUSTRÉ, Πρῶτον τεῦχος. Σελίδες 48, εἰκόνες 69 Δρ. 12.—

MON SYLLABAIRE ILLUSTRÉ, Δεύτερον τεῦχος. Σελίδες 48, εἰκόνες 76 Δρ. 12.—

LE FRANÇAIS PAR L'IMAGE, Σελίδες 40, εἰκόνες 37 Δρ. 12.—

Τιμᾶται Δραχμῶν 35.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής